JOHN UPDIKE

S.

ÇEVİREN: ASUMAN BAŞER KAFAOĞLU

EDEBİYAT

ROMAN

YAPI KREDİ YAYINLARI

S.

John Updike 1932 yılında Shillington, Pennsylvania'da doğdu. 1954'de Harvard'dan mezun olduktan sonra, bir seneliğine Oxford'da Ruskin Güzel Sanatlar Okuluna gitti. 1955 ile 1957 yılları arasında *The New Yorker* dergisinde çalıştı; bu dergide birçok şiir, öykü, deneme ve kitap eleştirileri yayınlandı. Eserleriyle, Pulitzer, Ulusal Kitap, Amerikan Kitap, Ulusal Kitap Eleştirmenleri Ödüllerini kazandı. 1957'den beri Massachusetts'de yaşıyor.

Başlıca eserleri: Rabbit, Run (Romans, 1960); Trust Me (Öyküler, 1962); Rabbit Redux (Romans, 1971); Problems (Öyküler, 1972); Rabbit is Rich (Roman, 1981); Roger's Virgin (Roman, 1986); The Witches of Eastwrich (Roman, 1984); Self-consciousness, memoirs (Otobiyografi, 1989); Rabbit at Rest (Roman, 1991); The Coup (Roman); Marry Me (Romans).

JOHN UPDIKE

S.

ÇEVİREN:
ASUMAN BAŞER KAFAOĞLU

YAPI KREDİ YAYINLARI

Edebiyat - 12
ISBN 975-363-056-5

S. / John Updike
Çeviren: Asuman Başer Kafaoğlu

© Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti., 1992
© John Updike, 1988
Türkçe çevirinin tüm yayın hakları saklıdır.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın
hiçbir yolla çoğaltılamaz.
1. Baskı: 2000 adet
İstanbul, Ekim 1992

İstiklal Caddesi, No: 285-287 Kat: 5 B Blok
Beyoğlu 80050 İstanbul
Telefon: 251 27 30 - 251 90 52

Dizi Editörü: Turhan Ilgaz
Yayın Koordinatörü: Şahin Beygu
Kapak Düzeni: Mehmet Ulusel
Ofset Hazırlık: Nahide Dikel
Düzelti: Esra Çaydamlı
Baskı: Altan Matbaacılık Ltd. Şti.

Yazarın notu:

Bu romandaki bazı ayrıntılar Rajneeshpuram hakkında gazetelerde çıkan raporlarda, *Oragon Magazine* ve *Cities on a Hill*'de öne sürülmüştür; ama tüm kişiler ve ortam kurgusaldır, benzerlikler düşünülerek yazılmamıştır. Dini bilgiler için genelde Mircea Eliade'nin *Yoga* ile *Dini Düşünceler Tarihi*, Joseph Campbell'in *Tanrının Maskeleri: Doğu Mitolojisi* ve Ajit Mookerjee'nin *Kundalini* adlı kitaplarından yararlanılmıştır. Sözcüklerin Sanskrit yazılımları için bu kitaplar temel alınmışsa da, bu kitap içinde fonetik işaretler gevşekce kullanılmıştır. Bu sözcükler kitabın sonundaki küçük sözlükte açıklanmıştır.

Dhammapada'dan yapılan aktarmalar Penguin Classics dizisinde yayınlanan Juan Mascaro'nun Pali dilinden yaptığı çeviriden kullanılmıştır. Ayrıca, Toinette Lippe, Jean Le Mée, Alistair Shearer, Janet Surrey, Steve Bergman ve Martha Updike'a bu esrarlı yolda yardımları ve düzeltmeleri için teşekkür ederim.

Saçları öylesine koyu ve gürdü ki parlaklığı güneş ışınları saçıyor, suratı ise hatlarının olağan güzelliği ve cildinin pürüzsüzlüğünün yanı sıra belirgin kaşları ve derin siyah gözleri ile çok etkili görünüyordu. O günlerin kadınsı nezaketine uyan bir hanımefendi edası taşıyordu; şimdi anladığımız ölçüde narin, uçucu ve tanımlanması zor bir zarafet olmaktan çok, itibar ve şeref dolu bir zarafetti bu. Hester Prynne, hapishaneden çıkarken, her zamankinden çok daha fazla, sözcüğün eski yorumuyla, bir hanımefendi gibi görünüyordu. Onu daha önceden tanıyanlar, üstüne çöken felaket bulutları ile onu bulanıklaşıp kararmış göreceklerini sandılar fakat güzelliğinin nasıl parladığını, talihsizlikle alçaklığın aslında onda bir ışık halesi oluşturduğunu görünce şaşırdılar, hatta irkildiler.

• • •

Yaşadıkları olaylara bağlı olarak Hester'in hayatı tutku ve duygular yerine artık düşünce ile yönlendiği için ifadesi mermer soğukluğunda bir etki yapıyordu. Dünyada tek başına ayakta duruyordu -hiçbir topluma güvenmeden ve korunmaya muhtaç küçük Pearl'i yetiştirme çabasıyla tamamen yalnız- tek başına toplumdaki yerini bulmaktan ümitsiz, hatta böyle bir isteği arzulamayı küçümsercesine kopan zincirin halkalarını elinden bırakıyordu. Bu dünyanın kanunları onun zihnine uygun kanunlar değildi.

Nathaniel Hawthorne, *The Scarlet Letter*

21 Nisan

Çok Sevgili Charles,

Kalemim duraksadığı halde aramızdaki mesafe artıyor. Motor vızıltıları sözcüklerin arasında, kilometreleri yiyor, kanatların altındaki büyük kahverengi ve yeşil kareli dönümlerce yassı çiftlikler santim santim geçiyorlar. Gözlerimi kapatıyorum ve beyaz evimizi görüyorum, iki kapılı verandası, camlarla kaplı uzun limonluğu, denize göz kırpışı ve koydaki kayalıklar —o gri kayalarda sen, Pearl ve ben bilmem kaç kez piknik yaptık; güneşin ısıttığı damarlarından şubatta bile sıcaklık verirler— ve dalgalanan çayırın kucağında, artık bahar geldiğine göre, çiçek soğanları mutlu ve yapraklarla dürtülmüştür. Yarın çimenleri kesmek için gelecek çocuklara çim kesme makinalarını bir çentik yukarda ayarlamalarını muhakkak bir notla bildir, zira geçen salı güllerin çevresindeki çıkıntının derisini yüzdüler. Onlarla bu konuyu kaç kez konuştum, ama sonuca bak! Tabii, her sene gelenler aynı çocuklar olmuyor.

En az bir ay rahat kahvaltı edebilmen için senin elmalı tahılından ve döğülmemiş kepekten ikişer kutu fazla aldım. Bayan Kimball'a haftada bir kereden fazla gelmesini istediğini söyleyebilirsin. Bildiğin gibi Perşembeleri gelir. Ben de o gelmeden ortalığı biraz toplamaya çalışırım, özellikle mutfak ve yatak odamızı. Öğlende gelir. Yatağı yapmak istemezsen en azından çarşafları *çek* ve yorganı *şişir*. Geldiği günler yapılacak en merhametlice iş, beden kokularımızın çıkması için pencereleri açıp yorgan ve çarşafları çıkarıp yatağı havalandırmak olur ama belki böylesine anlamadığı inceliklerle zaman kaybediyordum. Bir de, ön kapının anahtarının çöp tenekesinin kapağının altında saklı olduğunu biliyor ve eve dönerken yerine geri koyuyor, ama sabahları işe gitmeden önce *sakın hırsız alarmını açık bırakma* —ben bir kez açık bırakmıştım belki hatırlarsın, hani Irving yoga derslerinin saatlerini perşembe sabahına değiştirmişti çünkü çerçevecide yanında çalışan çocuk büyükannesinin cenazesine mi gidecekti neydi ve polisler gerektiği gibi gelmişlerdi (sonradan duydum ki pek de dakik değillermiş) ve

zaten ağır kapaklı eğri gözleri onu yeterince güvenilmez kılan zavallı bayan K. açıklamaya çalışırken zor anlar yaşamış, bundan sonra ona anahtarı emanet ettiğim halde alarm sisteminin şifresini emanet edemedim— bu çok mahrem gibi geldi. Bize inanılmayacak gibi görünse de, onun da bir cinsel yaşamı var, ve kimbilir ne tür adamlar böyle bir bilgiyi ondan rahatlıkla alırlar? Oysa soğukkanlılıkla anahtarı bir nalbur dükkanına götürüp o kötü sesli küçük makinada eşini yaptırmak gerçekten bilinçli bir ihaneti gerektirir. Pazartesileri de gelebilir mi diye sorabilirsin. Erkeklerin anlamadığı birşey varsa o da toz ve kirin öylece durmadığı ve bir eşyanın içine işleyerek girdiği.

Defterlerini bulduğum ortak hesaplarımızdaki paranın yarısını çektim —vadesizde %5 1/2, vadeli hesaplarda %6 1/2 ve Boston'daki ana hesapda %7 1/4 (sanıyorum). Aslında yarıdan *birazcık* fazla aldım çünkü altı ay vade bağını bozmadım ve bütün Keogh hisseleri sende kaldı ve senin her zaman gayet kurnaz ve gizemsel davranıp sakladığın hastalık-emeklilik parası, bir de Ducky Bradford'un yıllar önce sana aldırdığı gelir vergisi indirimli emlak ortaklığı, ki sen Vergi Bürosunu uyandırıp başına iş açmamaları için ikimizin adına almadığını söylemiştin —sanırım her zaman içerlediğim ama kendime bile söyleyemediğim şey nasıl birlikte kazandığımız paranın "senin" olduğunu söylemendi, ben sadece *bizim* sevgili evimize bakıp senin hastalarına ve diğer doktorlara karşı itibarını arttırmıyordum bir de *bizim* kızımızı senden hiç yardım görmeden büyütüyordum, çünkü zavallı saflığımla yıllarca hiç anlamadığın nedenlerden dolayı sen hep ofisindeydin, tabii sen kahramanca (hep bunu söylediler) ağır ağır tıp fakültesinde ilerlerken; yüksek öğrenim şansını kaybedip iki senelik üniversite eğitimini bırakan *ben* oldum —mutlaka unutmuşsundur Descartes'tan Sartre'a Fransız felsefesi okuyordum— bir zamanlar bildiğim ve unuttuklarım beni şaşırtıyor: bütün o varlık ve hiçlikler, *cogito ergo sum*, şimdi tek hatırladığım içerik varoluşu önceler yoksa tam tersi miydi? Her neyse, o zaman çok *seviyordum* ve kendimi Simone de Beauvoir veya Simone Weil olarak düşlüyordum ama bunun yerine Somerville'deki ürkütücü manastır okulunda Fransızca ve dikiş derslerinde yedek hocalık yaptım. Şehvet düşkünü davranışları olan yapışkan suratlı rahibeler ve rahipler vardı. O günlerde onların böyle şeyler yapacağına kimse inanmazdı. Porter meydanında onları bütün gün ayakta bekledikten sonra; küçük torbaların içinde ot sattıklarını gördüm. Ve hiç şüphesiz yine unutmuşsundur ki se-

nin okul ücretinin bir kısmı babamın *benim* için açtırdığı hesaptan ödendi.

Hisse senetlerine gelince: sadece yarısını satmaya yeltendim ama sonra hangilerini satmam gerektiğine karar veremedim ve herkesin hemfikir olduğu gibi piyasa şimdiki gibi devamlı yükselmeyeceğine göre Shearson Lehman'daki komisyoncuya hepsini elden çıkarmasını söyledim. O da, ikimizin imzasını gerektiren formlar yollamış. Her zaman kullandığın siyah kalın uçlarını bulmak için çalışma masanın altını üstüne getirdim— reçetelerde, çeklerde ve hatta o aralar yattığın beyinsiz hemşireye yazdığın aşk mektubunda kullandığın zorba C karalaması, ona aldığın Noel hediyesini (Wedgwood çobankızı porseleni— kuşkusuz ufacık nonoşuna yaptığın özel bir erotik şakaydı) golf klübündeki dolabında bulmuştum— o imzayı öyle iyi tanıyordum ki, ta içime damgalanmıştı; aşağıya baktığımda böğrüme yakılmış bir Charles için char görürsem hiç şaşmam. Bütün o koyu umursamaz okunamayacak erkek otoriten ile bir saniye için *sen* olmak şahane bir duyguydu. Miktarı bölmeyi düşünüyordum ama Shearson Lehman, konuştuğum genç adamı uyarmama rağmen, bir büyük çek yollamış —Midge'in dediğine göre, artık bebek suratlı komisyoncuları Tufts ve Northeastern Üniversitelerinden alıyorlarmış; Harvard ve Brandeis'li akıllı oğlanlar büyük paranın olduğu Hong Kong'a veya doğrudan Wall Street'e gidiyorlarmış— neyse işte, bir tek çek geldi ve bende piyasa düşeceğine göre, ki düşecektir (astrolojik verilere dayanarak, geçen gün, Irving bile aynı şeyi söyledi) sonuçta ikimiz için kârlı bir iş yaptığımdan kendime komisyon hediye etmem gerekirdi. Ben de ettim. Neyse sevgilim, ev ve eşyası, artı Cape'de ki ev ve inşaatlar o yöne kayarsa diye yatırım için aldığımız New Hampshire'daki arsa sana kalıyor. Mücevherlerimi almamın dışında— buna *hiç* karşı çıkamazsın çünkü bazıları büyük büyükannem Perkins'den kalma, diğerlerini de sen bana *verdin*, beşinci yıldönümümüzde aytaşı broş, onuncu yılımızda elmas kolye, onbeşinci yıl da oldukça çirkin ama biliyorum ki pahalı olan diktörtgen zümrüt küpeler (koyu saçlarımla ve cildimle, firuze parçaları takmış bir Navajo kızılderilisine benzediğimi düşünürdüm) —büyük bir kasa kiraladım ve içine kapağı yana kaymış gümüş çaydanlığı, P amblemli ve halat motifli kenar kabartmaları olan uzun tepsiyi, yemek takımını, Peabodys'den alınan yılan oymalı şamdanları, babamın deri işini öğrenmek için gittiği ama öğrenmediği Londra'da çok para harcaması ile ailede skandal olmasına neden olan para kolleksiyonunu ve

Milton'un eski baskılarını ve ayrıca şimdi hatırlamadığım birkaç eski aile eşyasını koydum. Ekmek kutusundan *çok* daha büyük bir kasa ile bankadaki kızla birlikte yeraltında bir çift cılız mezarcı gibi homurdanarak ve zorlayarak yerine iterken güçlük çektik. Anahtarların ikisi de yanımda, boşuna arama.

(Burası biraz ıslandı çünkü hostes ikinci içkileri getirdi. Ufak tefek ve kıkır kıkır tam senin tipin, sanırım Filipinli. Prefabrik daiquiri kokteyli, genelde içtiklerim kadar tamamen şekerli değil. Bana öyle geliyor ki daiquiri, her zaman "kendini koyuverme" içkim oldu— bir tatilde, Saint Martin'e uçuşumuzu hatırladın mı?)

Emektar Charles'ım —seni ne çok sevdim ve hâlâ seviyorum! Geceleri yatakta, bütün gün koşuşturan bir canavarınki gibi, heyecanlandıracak kadar sert yanağın, daha sonra gidip dünyayı iyileştirmen için sabahları seni öpüp uğurladığımda heyecanlandıracak kadar yumuşak olurdu. Traş losyonu, kolalı yaka ve sabunlu— antiseptik-pembe ellerinle harika *saygıdeğer* kokardın. Tenis oynadıktan veya seviştikten sonra sadece sana özgü bir biçimde terlerdin. Bazen (itiraf edebilir miyim?), yıllar geçip aramızdaki mesafe çoğaldığında bile seni çok özlerdim; önümde öyle suskunca uzayan evdeki yalnız ikindiler, saat dörtte deniz parlak metalik mavi olmasına rağmen kayalar erkenden gölgelenirdi, içimdeki boşluğu ve endişeyi iyileştirmek için dolapta asılı pijamalarına giderdim ve onları koklardım— uçuk ve bayat terini bulmak için yüzümü yumuşak pazene gömerdim. Boynunun sürttüğü yerlerin etrafı en keskini olurdu: bunu çok dokunaklı bulurdum. Her nedense, biz Amerikalı kızlar, evde erkek kokusu duymak için büyütülmüşüz. Hatta idrar kokunu ve sözü edilmez başka şeyleri sabahın bir saatinde banyonun ortasında bulmak rahatlatıcı olurdu; kendi bedenine benzer bir bedene, çaresiz bir bedene, dolayısıyla başka bir varlığa giriş.

Sosyo-ekonomik açıdan da, maddi avantajlarımız hakkında, Midge, Ann Turner ve Liz Bellingham'ın yaptığı gibi, ben hiçbir zaman alaycı olmadım. Rahatımız beni utandırmadı. Seni yüce ağırbaşlı bir adam yapmak için birlikte ne çok çalıştığımızı biliyorum, kulaklarının üzerinden dışa dönen tam kıvamında gümüşleşmiş saçlarınla, başarımıza gölge düşüren iğrenç hastalarının şikayetleri ve marazlarını üzerimize çeviren simya senin için ne kadar önemli idi hep biliyorum. Bazıları gibi (Liz bu konuda susmalı, babası bar çeklerini imzalamaktan başka parmağını bile kaldırmamıştır) çift Mercedes'lerimizde, veya sırtın ve fazla kilolarım için limonluğa

yerleştirdiğimiz ısı ayarlı yüzme havuzunda komik ya da adi hiçbir şey göremiyordum. Bana öyle geliyordu ki bu, idareli bir *sağlık* idi: en az diğerleri kadar çekici. Truro evi, hem çamların altındaki o hiç alışamadığım küflü ıslak fare kokusu (North Shore'daki, sade ve kalın meşe ağaçları, baldıranlar ve granit dolu eve *hiç* benzemiyordu), hem de kışın sincapları kovalamaca ya da daha önce kalanların mutfakta yaptıkları kızarmış istiridye ve soğan kokuları yüzünden, belki beklediğimiz değeri bulamadı. Ve tabii Pearl ve arkadaşları aklımda kalan eski mutlu çağrışımları yıktılar (tepeciklerin içindeki göletlerde çıplak yüzüldüğü zamanlar, yol dediğimiz yerler o zamanlar sadece toprak izleriydi) artık rock, bira, sigara ve geri kalan korkunç şeyleri yapacak yaşa gelmişlerdi. Son yıllarda otobüs durağı işletiyor gibiydim; Wellfleet'e bir ton daha sosis ve sivilceli suratların en beğendiği garip isimli cipslerden almak için yolu bilmem kaç kez gidip geliyordum.

Amerikalılar niye sahip oldukları *şeyler* için daima suçluluk duymaları gerektiğine inanırlar? Ben sahip olduğum her şeyi severdim. Onları elde etmek için çabalıyoruz, havada bulunan bütün dalgalar da bize çabalamamızı söyler —düşlerimiz onlarla dolu ama Adem ile Havva gibi elmayı yutmaktan suçluluk duymamız beklenir. Ben suçluluk duyduğumu sanmıyorum. Otuzlarımda kendim olmaktan, *ikimizin* bir parçası olmaktan, utanmazca mutluydum. Yaptığımız yenilikleri seviyordum: birleşik hizmetçi odaları, verandanın altına oyulmuş garaj, mutfağın mermer tezgahı ve beyaz-benekli limonluk camının gerisinde yankılanan ve sıçrayan yüzme havuzu. Güllerin üstünde yer eden bitlerle ve aşağı kattaki tahtakuruları ile, kulaklık takan tembel ayyaş sırtarık bahçıvan oğlanların, her yaz, çimleri yolup tohumları bıraktıkları için bahçeyi zehirlemeleri ile savaşmaktan gaddarca zevk alıyordum. Hatta, herkesin korkunç bulduğu o kenar mahalle kokteyl partilerini de severdim: arabaya birlikte binip kapıdan geçince ayrılan, sonunda tekrar buluşup kapıdan çıkan; Charles Addams karikatürleri gibi ağacın etrafındaki iki kayak izine benziyorduk. Fırtınalı ev kadınlığımın sessiz ve varlığı hissedilmez merkezi, kendini beğenmiş bilgece baş sallayan, yüksek katlı acılar sarayında doktorluk satan, benim ebedi flörtüm, seni seviyordum. Yeterince felaketle uğraştığın zamanlar takındığın o züppece komik sert hissizlik, veya dolgun kazancına kesinti getireceğine inandığın sağlık planlarına duyduğun kudurmuş tepkisel politik tavır, veya su üstüne çıkan hemşire düzmen —kaç kez yıkamana rağmen ellerinde onların kokula-

rını duyardım ve benimle hiç olmadığın kadar sert olurdun— bir yanda benden pek fazla yaşlı olmayan şımarık haylaz bir Boston cinsiydin öbür yanda beni bu kayalıklı yeşil manzaralı deniz kenarına, sessiz ikindilere ve eşyanın ortasına (babamın isteyerek, annemin ise istemeden verdiği ve Dedham'daki evi satıp o çirkin Florida apartmanını alınca geri almaya çalıştığı eşyayı kast etmiyorum) getiren yaratıcımdın.

Charles hayatım, senin *hatan* değildi.

(Uzun ara. Tepsi ile yemeğimi getirdiler - tavuğa benzer katlanmış komik birşey . Çatal, bıçak ve peçete de katlanmış. Yanımda uyuyan adamı dirseklerimle rahatsız etmemek için zor açıyorum. Yazmamdan, kaşınıp durmamdan ve arada sırada durup gözyaşlarımı silmemden daha şimdiden nefret ediyor. İsteri nedenimin sırrını ona açarım diye ödü patlıyor ve bu yüzden uyur numarası yapıyor. Tipik erkek korunma manevrası. Yarım şişe *vin rosé californien* içtikten sonra uyku bastırdı. Kız kahve fincanımı doldurur doldurmaz uçak, beyaz burunlu sıradağların üzerinde bir aşağı bir yukarı zıpladı. Aslında kız sayılmaz - benim yaşımda bir kadın, bize dalaşan dağların tepesinde, gökyüzünde zıplamak için her ikimiz de fazla yaşlıyız. Sonra uyukladım. Senin Filipinli nereye gitti bilmiyorum - birinci mevkide çok meşgul görünüyordu ama sonra pilot kabininde kayboldu. Bu otomatik pilotlar sayesinde her türlü iş oluyormuş - hiç kimse, gerçekte uçağı kullanmıyor. Aynı evren gibi.)

Belki de *senin* hatandı. Bunca birikmiş değerli eşyanın ortasında beni çok fazla yalnız bıraktın, hayatımın kuruntu, *maya*, olduğunu hissetmem için zaman verdin. Sadece egzersiz ve vakit doldurmak için katıldığım Midge'in yoga grubu, bana yeni sözcükler kazandırdı. Sonsuz değişmez *puruşa*'da küçük hareketsiz bir benek olan ruhum, bütün o parlaklığın, bütün o akıcılığın olduğu *prakriti* ile sabırsız olmaya çağrılmıştı. Dördüncü kafeinsiz kahve fincanımın kenarlarına bakıp battığımı hissederdim, kü vetin suyuna takılmış bir böcek gibi döne döne boğulurdum. Pearl'ın İngiltere'ye gitmesi bunun bir parçasıydı. Senin duygusal terkedişin ve cinsel yaşamımızın solması da bir başka parçasıydı. Ama bütün bu doğal görünüm altında ve çok ötesinde mutsuzluğumu bile asılsız kılan birşey vardı. Hiçliği temsil eden minyatür ağaçlar ve bahçeler arasında kağıt bir evde oturan, pirinç-pudra sürülmüş yüzlü ve iki parmaklı çorap giyen, dünyanın öbür ucunda yaşayan, bir narin Japona benziyordum. Ve sevgi bu kağıt dünyayı yıktı.

Bu kadarını bilmen gerekir. Seni bir başkasının aşkı için terk ettim. Senin soylu gaddar soğukluğun ve körlüğün kendi başına yeterli değildi. Fazla kayıtsız, fazla Püriten ve tek başına isyan edemeyecek kadar bu toplumun varlığı idim. Bir başkasına gereksinim vardı. Onun kim olduğunu ve nerede birlikte olduğumuzu araştırmamanı salık veririm. Küçücük ve önemsiz bir süsü olduğum o vakur ve kullanışlı yaşantın, dedektifler, avukatlar ve arama tezkereleri gibi adice çirkin taşkınlıkları elbette kabul edemez. Sonunda, senin için bir hiçlik olmama izin ver. Adımı değiştireceğim. Varlığımı da değiştireceğim. Artık senin "bildiğin" ve "sahip olduğun" kadın yok. Onu yok ediyorum. Kişisel "başarılar" ve maddi varlıklarla çöp yığınına çevirdiğimiz Avrupalı/Hıristiyan/Batılı korunma manevrasını geride bırakıp, ulu ve güzel boşluğa kayıyorum. Ego düşman. Sevgi ise hedef. Belki biraz acemilikle ve yeniliğin duyarlılığıyla ama hiç acı ve pişmanlık duymadan seni bir deri atar gibi atıyorum. Yaşantının çoktan ölmüş bir kısmı için nasıl pişmanlık duyarım (duyarız)? Gerçekte, tüm bağlılığımız zaten ölü olanlara değil midir?

Evi veya herhangi bir ortak mülkümüzü satmaya karar verirsen, yasal hakkım olan yarısını tabii ki bekliyorum. Zaman içinde tekrar evlenmeyi düşünürsen (ve sanırım düşünürsün, aşırı evlilik meraklısı olduğundan değil, sadece bir an gelecek ki temel umursamazlığın kudurmuş kadın sürüsüne yenilecek; kadınlara karşı en iyi siper bir kadındır ve özellikle şımarık ve meşgul orta yaşlı erkekler için de en *kullanışlısı* evinin kadınıdır) özgürlüğüne karşı uygun bir hesaplaşma isterim. Herhangi bir akıllı mahkemede, seni terk ederek gururuna ve rahatına yaptığım hakaret, senin antiseptik ürperti ile çektirdiğin yirmiiki yıllık zihinsel ve duygusal zalimliğin yanında hafif kalır. Yirmiikiden de fazla! Çünkü köleliğimin tarihi, o soytarıca şeffaf, coşkun ve fazlası ile resmedilmiş King kilisesindeki ağustos düğünü değildi de, sevgili küçük Myron Stern'a olan "uygunsuz" bağlılığımdan beni "kurtardığınız" zamandı aslında.

Ama yeter, benim ilk ve tek kocam. Kin yok. Aramızdaki terazi dürüstçe dengede. Uçağımız güneşle birlikte batıya ilerlediği ve yavaş çekimli bir günbatışı verdiği halde karanlık nihayet çöktü ve bilinmeyen küçük şehirler aşağıda parlıyor. İniyoruz. İnsan pilot kontrolü ele aldı ve minik güzel Filipinli tekrar ortalıkta ve mutluluğumuz için alaycı bir ilgi ile emniyet kemerlerini gözden geçiriyor. Şişko adam uyuyor görünmeyi bıraktı ve hacimini üstüme yı-

ğarak penceremden dışarı bakmaya çalışıyor. Ölmeye korkuyor. İğrenç sesi ile tepsiyi yukarı kaldırmamı söyleyecek delice cesareti buldu. Umarım bu cümleyi okur. Elim titremiyor, bunun nedeni hava ile metalin yakışıksız karışımından uçağın sallanması. Hayır - aniden sensiz yaşamak beni dehşete düşürdü (kesinti: indik ve taksilere dağıldık) düzenli yemek saatimiz geldiği halde seninle olamamak: koyda dolaşan yalnız kayığın ışığının vurduğu pencerelerimiz dışardaki porsukağaçları ile kararır, otomatik garaj kapısı senin Mercedes'ini almak için açılır ve merdivenler senin hırslı ayakseslerinle dolar ve sen gelirsin, sağlam, yetenekli, emin ve yemek öncesi martinisini bekler halde. Fakat şimdi anlıyorum ki bunlar (karanlık sana geldi: evi boş bulup korkunç düşüncesizce yazılmış notumu okudun) başka bir zaman diliminde, saatler önce oldu.

Sevgiler,
S.

22 Nisan

Çok Sevgili Pearl,

Belki şimdiye kadar babandan duymuşsundur. O, her zaman transatlantik telefondan, iplik gibi peşpeşe gelen sayılar ve çatırdı dolu yabancı aksanlardan benim kadar korkmamıştır. Eskiden yazım için karalama derdin. Sen iki yaşında iken ve hâlâ Brighton'daki evimizde otururken, kucağıma tırmanıp masamın üzerindeki birlikte mum boya ile yaptığımız resimleri arardın ama yerine benim eğri bir çizgi üstünde tek renk ile yazılmış karalamalarımı görünce hayal kırıklığına uğrardın.

Neyse hayatım, şimdi bu karalamaları Los Angeles'daki bir motelden yazıyorum ve babanı terk ettim. Onun veya benim birdenbire yaptığımız birşey için değil —daha çok ikimizin de senelerdir yaptıklarımızın (daha doğrusu yapmadıklarımızın) birikimi— artık umursamaz olmuştuk. Hatırlar mısın, akşam sofrada, ona günümü nasıl dürüstçe anlatırdım? Kuyruk sallayan küçük köpek-evkadını, mırıldanarak ve ağzı sulanarak, ısırılmış kemiklerini acıklı acıklı sunar: Boston'a alışveriş için yapılan yolculuklar, Wenham'daki fidanlıkta yapılan yürüyüş, tenis oyunları, yoga dersleri, daha dün tenis oynadığı kadınlarla klüpte öğle yemekleri, büyük adam-doktoruna "Bak sevgilim, senin şık mülkünü güzelleştirmek için ne çok çalışıyorum" der gibi, ya da "Bonwit'de alacak bir tek

şey bile bulamadım, bak paranı ne iyi idare ediyorum" ya da "Her saatin faturası: hayal kurmaya, tembelliğe veya bugün büyük boruyu açmak için gelen yakışıklı esmer yabancı erkeklerle yatmaya bir dakika bile vakit yoktu!" İşte ben de bir deney yaptım. Babana o gün yaptığım hiçbir şeyi anlatmadım. Ve o da, *hiç sormadı*. Günlerce dilimi ısırdım ama o bir kez bile farkına varmadı. Bu iş bu kadar dedim. Algılarında hiç yerim olmadığına göre, en doğrusu tamamı ile yok olmamdı.

Elbette, bütün sorun bu kadarla bitmiyordu. Zayıf cinsiyeti olan bizler, gideceğimiz bir yerin olmasını vahşi bir umutla isteriz; yoksa, milyonlarca yıllık kölelik, ocağın etrafında meteliksiz bir şekilde dizilmemizi, biraz akdarı için tuzağa düşmemizi, teşekkür yerine dayak yememizi ve ay ile sohbet etmemizi nasıl şart koşar? Kendi neslimden bir kadın olarak bunları söylüyorum, ellili yılların sonunda büyümeye başladım (Lee Harvey Oswald onları vurduğunda on dokuz yaşındaydım) ve yirmi yaşında babanla evlendiğimde etrafta bir devrimin olduğunu fark edemeyecek kadar çok çalışıyordum ve bütün eski engellerin kaldırıldığını anlamadım. Senin neslinde ise sevgili Pearl, engeller sadece kaldırılmamıştı, aynı zamanda tarihin içine atılıp unutulmuştu. Ürün alınmaya başlanmıştı. Uzun boylu ve korkusuz olduğunu; ve bir savaş bayrağı gibi kadınlığını taşıdığını görmek benim için (yılların evlilik alışkanlığı ile neredeyse "biz" diyordum) öyle heyecan verici oldu ki! Minicik olduğunda bile seni bir asker olarak görürdüm, sarı ve düz saçların miğfer gibi parlardı, esmer anneden ve erken grileşmiş bir babadan olan sarışın sihirli bir çocuktun. Bende uzun boylu bir kızdım ama kambur durmamak için hep zorlanırdım. Baban, şeytana hakkını vermek gerekir, seni herşeyden çok sevdi. Sen doğduktan sonra, bir oğlu olsun istemedi, çünkü beni bir başka erkekle paylaşmaya dayanamayacağını itiraf etti. Bunları söylediğinde daha şövalyelik günleri bitmemişti. Senin neslin için şoven bir laf, ama o zaman, üç köşeli neşemizi ve mutluluğumuzu dile getiriyordu. Benim mutluluğum ise seni ilk kez kucağıma aldığım saat, kendimi gelişmiş ve kadınlığımı yeniden bulmuş olduğum andı. Cinsel organımın yara olduğuna kurnazca bir biçimde inandırılmıştım, ama senin kendini yaralı hissetmemen için yemin ettim. Baban *kızım* demekten hoşlanırdı. Sadece bir tane sözcük. İçersi çirkin harflerle dolu *oğlum* sözcüğünden çok daha tatmin edici.

Böylece, ikiniz tarafından dışlanmaktan nasıl korktuğumu şimdi anlayabilirsin. Rolümü beceremedim, tam bir yüz karasıyım.

Ama sen, yarım yarım konuşmaya başlayışın (ilk sözcüklerin "Babi", "Anni" ve çizgi-film kahramanın "kugi" olmuştu), Dr. Spock'un tam tahmin ettiği zamanda tuvaletini yapmayı öğrenmen, karma beyzbol takımını on üç yaşında iken yarı finale kadar götürmen, lepiska saçlarını uzatıp güzel vücutlu bir kız olman, puanlarınla Harvard'a bile girebilecekken başarıyla Yale Üniversitesine girmen ile hayranlık duyulacak bir evlat oldun. Şimdi de İngiltere'de eski kafalı yaşlı bir hocanın elektrik ocaklı köhne deliğinde (aslında bunlar seyrek yazdığın mektuplardan daha çok kendi tahminlerim) fizikötesine kafa yoruyorsun (deden çok gururlanırdı! Milton, Spenser, Marvell ve fizikötesine aşırı düşkündü). Akşamları iri gözlü, uzun saçlı, emin adımlarla yürüyen Amerikan güzeli olarak ünlü Avrupa sokaklarına ışık saçıyorsundur, hafta sonlarında ise İngiliz dizi filmlerinden fırlamış gibi görünen asilzade çocuklarla şampanya çilek yiyorsundur. Çok eski değil, hatırlarsın, ertesi gün okulun olduğu halde, sen ve ben, ne çok zevk alarak izlerdik o İngiliz dizilerini. (İngilizlere olan tutkunu o dizilere dayandırmakta haksız mıyım?) Kız rolünü görkemli bir şekilde oynadın ve oynuyorsun, baban da Babi görevini kusursuz üstlendi fakat ben mısralarımı unutmuş, sahne arkasında yolunu şaşırmış görünüyorum. Beni bağışlayacak mısın? (Ne tuhaf, babanın bağışlaması artık hiç umurumda değil.)

Yirmi yaşında ailen seni hâlâ bir çocuk olarak görür, ölecek ya da evlenecek olsan insanlar "sadece yirmi" diye üzülürler ama hatırladığım kadarı ile yirminin "sadece" denecek bir yanı yok, bu yüzden bir kadın olarak beni anlaman için, yalnızca *bilmen* için yalvarıyorum. Ve, bütün bunları söyledikten sonra, yerine iyi oturtulmamış klimanın takırtılar çıkararak çalıştığı ve holdeki buz makinesine gidenlerin kapıya çarptığı bu ürkünç motel odasında fark ediyorum ki, ya da fark ettiğimi sanıyorum ki, suçluluk duymamızı gerektirecek birşey yok. Solgun bir çiçeğe benzer küçük morarmış elinle parmağımı kavradığın zamandan başlayarak, işte o ilk dakikadan beri seni sevmeye devam edeceğim, çünkü biz bir büyük insanın parçalarıyız, doğduğun anda bile tüm yumurtaların (bu inanılmaz fizyolojik gerçeği, geçenlerde, babanın aldığı *New England Tıp Dergisi*'nde okudum) senin içinde ufacık ve kusursuz olarak vardılar ve de sen *benim* yumurtamdın, ufacık ve kusursuz. Bunları yazarken ağlıyorum, belki de aşırı duygusal insanların tarzında yeterince anlamlı olamıyorum fakat inanman için rica ediyorum: hâlâ senin annenim.

Birtanem, derslerine iyi çalış. Seni düşünmeye çalıştığımda, parlak sarışın başını bir kitabın üstüne eğilmiş görüyorum. Babar'dan Tolkien'e uzanan ve sonra parlak renkli kabartmalı başlıkları olan romantik Austen ve Dickens'den başka, babanla beni huylandıran ve neyi yanlış yaptığımızı birbirimize fısıldamamıza neden olan, o sevimsiz modern yazarlar dahil bütün kitaplarını severdin. Beyzbol çılgınlığından sonra, ama İngiliz televizyon dizilerinden önce, ergenlik çağında iken, ben oturup o çok aptal iyi-niyetli zenci ailelerin sıçramasını veya polis karakolunu ya da arkada kahkahaların patladığı lisede geçen televizyon dizilerini seyrederdim; babanın eski tıp kitaplarının, dedenin değerli koleksiyonunun olduğu üst kattaki kalın perdeli odada senin de bana katılmayı istemeni beklerdim, çünkü normal Amerikalı çocukların bunu seyretmeleri gerektiğini düşünürdüm. Ama yok, benim cin kızım odasında, kitabının etrafında güzelce katlanırdı, elbette bu arada ben takılıp ahmak dizileri sonuna kadar izlerdim. Televizyon ile beni de küçümsemenden korkardım ama şimdi görüyorum ki, sıcak su kaynakları gibi, cam gökdelenler gibi, sonbaharda akçaağaç dağları gibi çocuklar da birer mucize ve onları yaratmak hiç de elimizde değil; bizim görevimiz öylece durup şaşmak. Görevimiz, hayret etmek ve sevmek.

İyi çalış ve esrarın seni baştan çıkarmasına izin verme. Dedikodu dergileri (yoga hocam Irving'in ruhlarla ilgili verdikleri haberlere sadık kaldığı, benim ise sadece dişçime gittiğimde gördüğüm, ama itiraf edeyim, büyük bir coşku ile okuduğum) genç İngiliz asilzadelerinin rock yıldızlarını taklit etmek için başladıkları tehlikeli esrar alışkanlıkları ile dolu. Sanırım, bu bir çeşit sınıfsal suçluluk ya da Marksist bilinçaltı ile kendini yok etme arzusu. Ama Amerikalı bir kızın bütün bunlara karışması için hiçbir neden yok. Kiliseye düzenli giden bir insan olmadığımı biliyorsun ama inanırım ki, Tanrının yarattığı bedenimiz birşey eklenmediği zaman hem daha uzun dayanır, hem de daha *eğlencelidir*. Söylemeden geçemeyeceğim, erkek eşcinsellere fazla yakınlık duyma. Biliyorum, özellikle o İngiliz aksanları ve müthiş pembe ciltleri ile eğlenceli, sevimli ve korkulmaz görünürler ama unutma tatlım, aslında onlar kadınları *sevmezler*. Kadınları dost olmak için fazla garip bulmalarından başka bize rakipdirler. Normal adamlar da kadınları garip bulurlar ama hiç olmazsa onlar elimizden erkeğimizi çalmazlar ve en azından benim neslime kadar, garipliğimiz üzerine bir çeşit düzenbaz yöntem geliştirmişlerdi: sakatmışız gibi kapıyı

açma, konuşamazmışız gibi garsona ne istediğimizi söyleme. Neyse, belki bunlar artık bitti ama o yaşlı köhne ülkede, eğer bulabilirsen, iyi normal oğlanlarla buna benzer konular üzerine yoğunlaşacağına eminim.

Yorgun olmalıyım, virgüllerim kaymaya başladı. Park yerinde bir saat önce garip bir çeşit rodeo vardı - şaşaalı boyaları olan çirkin arabalar gürültülü daireler çizerek dolandılar, daha sonra da hemen kapımın önünde, Japonca olduğunu geç idrak ettiğim korkunç bir dilde kavga vardı. Aslında kafeteryada otururken bu kadar çok Japon olmasına hayret ettim, sanki istediğimden daha fazla batıya gitmişim gibi. Yarın tekrar doğuya yönelmem gerekiyor, kiralık arabamla çöle gireceğim, müthiş tehlikeli bir macera değil belki ama orta yaşlı bir hanımın yüreğinin ağzına gelmesi için yeterli. Hayatım, bitirmem gerekiyor. İkimizin de uyuması gerek. Oldukça dikenli, özür dileyen ve sana karşı kendini savunan tavırla başladım ama şimdi sen çok yakınımdasın. Benimle birlikte olduğunu hissediyorum. Tabii, senin bir parçan, benim bir parçamla. Bu adrese yazabilirsin: Arhat Tekkesi, Forrest, Arizona 85077. Dünyanın sonu gibi gelmiyor mu? Biraz daha vicdanlı bir mektup arkadaşı olmaya çalış, şimdi o kadar yalnızım ki. Ve *sakın adresi babana verme*.

Çok *Çok* sevgiler,
Annen

23 Nisan

Sevgili Dr. Podhoretz,

29 Nisan Salı günkü randevuma gelemeyeceğim için özür dilerim, tekrar ne zaman randevu alabilirim bilmiyorum. Zarfın üzerinden anlayacağınız gibi Swampscott'tan çok uzaklardayım. Diş aralarımı temizleyeceğime ve diş etlerimi ovacağıma söz veriyorum. Ağzımda yaptığınız iyi işi bozmaya hiç niyetim olmadığı gibi, bir kez daha diş etleri ameliyatı geçirmeyi düşünmüyorum! Bir kere yeter!!

Sevgilerle,
Sarah Worth (Bayan Charles)

23 Nisan

Sevgili Shirlee,

Önümüzdeki hafta için aldığın randevuya korkarım gelemeyeceğim. Eşimle birlikte beklenmedik bir romantik Uzak-Batı seyahatine çıktık. Hatta şimdi arabaya binip yüzlerce kilometre direksiyon sallayacağız, Bob Hope ve Başkan Ford'un muhteşem evlerinin hemen yanından geçerek! Geri döndüğümde telefonla ararım seni, o zaman belki saçlarım belime kadar uzamış olur! Senin son yaptığın boya şimdilik dayanacak gibi, olmazsa eczaneden şampuan boya alırım; "Koyu Kahve" sanırım "Doğal Siyah"dan daha iyi, hiç olmazsa saçın parlaklığını almıyor. Umarım Martin'in, onu gözaltında tutan polisle arası düzelmiştir ve Eldridge öğrenme zorluğunu mucizevi bir şekilde yeniyordur. Eldridge çok tatlı bir çocuk, güzellik solununa girip oturan her kadına tek tek erkek arkadaşlarının evde kalıp kalmadığını sorduğunu hatırlıyorum! Geçen sefer konuştuğumuz gibi belki babasının bir müddet ortalıkta olmaması onun için çok daha iyi olur, zaten yaşam öylesine karmaşık ki, değil mi? Kendimiz ve başkaları için nasıl yaşamamız gerektiğini bilmek fazla zor.

Marcus, Foster ve Annette'e selamlarımı söyle. Park yerinde cezalarından kurtulamadığım kadını da unutmamak gerekir.

Müşterin ve arkadaşın,
Sally Worth

23,24 Nisan

Sevgili Anne,

Çölde araba kullanmaktan *bitkin* düştüm ama Charles'ın kulaklarına doldurduğu dehşet verici hikayeleri dengelemek için kısa bir mektup yazmak istedim. Onu terk ettiğim doğru ama sanki on yıldır her sabah ve her gece *o beni* terk etmiş gibiydi. İkinci çocuğumu düşürdüğümde ve Pearl'in tek çocuğumuz olarak kalacağını öğrendiğimizden beri aramızda belli bir soğukluk ve gerginlik başlamıştı, bunu fark etmiş olman gerekirdi ama doğrusunu istersen Charles her zaman benden daha çok senin tipin erkek olduğu için anlamamışsındır. Onunla birlikte, ne çeşit bir kedinanesi olduğunu hiç anlamadığım martinilerinizi alıp, kedi gibi mırıldanırdınız, sonunda sevilebilir ama kesinlikle dağınık ve disiplin edilemez sorunun ben olduğuma karar verdim. İkiniz kesin birşey söylemeksi-

zin nadir bulunan kuru bir beceri ile kendimi kirli, saçlarımı karışık, ayaklarımı çok büyük, tenimi fazla esmer hissettirirdiniz. Bilemiyordum, insan kendisi hakkında neyin yanlış olduğunu hiç bilemez, herhangi kötü birşeye inanabilir. Babacığım ise, hatırlarsın ona *hiç* ısınamadı ama yine de o beyefendi tavrı ile pazar günleri Longwood'un çim sahalarında tenis oynamak için aramalara, Charles sorgulamaya başlayıncaya kadar devam etti. Bir de, Charles o denli şakadan anlamazdı ki babamın esprili ve iğneleyici kusurlarının tam zıttı idi, ama bu küçük kızdırmaları senin her zaman benim kadar iyi anladığından emin değilim.

Her neyse, kendimi haklı çıkarmak için yazmıyorum (Tanrım, kırkiki yaşındayım), sadece hareket halinde iken merak etmemeni ve bedenen iyi olduğumu bilmeni istiyorum. Aslında senin sandığın biçimde başka bir erkek yok ama evvelsi gün buraya uçana kadar destekleyici bir *sevgi* atmosferi hissettim. Dedham'daki kocaman şömine rafının üzerinde asılı duran güneş batışı tablosunda olduğu gibi yüzüme ve göğsüme uzanan sevginin sıcaklığını hissettim. Küçük bir kız iken, kendimi dalgaların içinde bir denizkızı olarak hissedene kadar resme bakardım. Başka bir dünyadan insanların yaptığını sandığım bu resimde gemi direkleri, armalar, lombarlar ve pruvada tahta kadın heykelini gördükçe heyecanlanırdım. O resmin bütün detayları: köpüklere ve bulutlara dokundurulmuş günbatışı kırmızısı doruklar bana sihirli görünürdü; birgün girmemi bekleyen cennet parçası gibi. Hâlâ o küçük kız olduğumu varsay. Şimdi yaşadığım bu olayı eğitimimin devamı olarak düşün. Aslında da öyle, bu bir okula dönüş ama bu okulda ta içimdeki varlığım, *atman*'ım, kendisini *prakriti*'nin tüm tuzaklarından ve *maya* ile *karma*'dan kurtarmayı öğrenecek. Hepimiz, tuzakların içinde tuzağa düşürülmüş değil miyiz? Özellikle kadınlar. Babamın ölümünden sonra geriye bakmadan kendini neşelendirip Florida'ya taşınmana hayrandım ama ne yazık ki babamın kolleksiyonlarının, koyu ceviz mobilyaların, sivri kavisli dar pencerelerin, dedemin dedesi Perkins'den kalan Gotik kontrbüfenin beni boğduğu Dedham'daki evin bir benzerini yapmıştın Florida'da. Aklıma gelmişken; bugün çölde araba kullandığımda garip bir sanrı yaşadım. Serap, kısık bir ışık olarak görünüyor, sadece su dolu göller değil aynı zamanda plaj kulübeleri ile yelkenliler (öyle gerçek ki yemin edebilirdim); ben çok küçükken yazları gittiğimiz dedemin babasının yazlık evine benziyordu. Sakalı, naneli öksürük şurubu kokan inanılmaz derece yaşlı büyükdedem, elimden tutup bana

verandanın yanındaki ceviz ağacının içinde yaşayan kırmızı sincapları gösterdi. Kırmızı sincapların grilere nazaran küçük ama daha vahşi olduklarını söylemişti. Kırmızı sincapların varlığının beni çokca ilgilendireceğini zannederdi, ben ise çizgi romanlarda gördüğüm gibi sincapların pantolon giyeceklerini düşünürdüm. Çocuklar amma da aptal oluyorlar.

Yani söylemek istediğim, *Charles'ın seni üçkağıda getirmesine fırsat verme.* Onun için sadece bir eşya parçası idim; üstüme kahve dökülmedikçe veya paslanmış kapı gibi cıyaklamadıkça bana bakmazdı bile. Sen ve o her zaman bana saldırmaya hazırdınız, ama Pearl'ın dediği gibi suçluluk duygusunu bıraktım artık. *Bitti*, anne.

Ertesi sabah. Sözcükler gözlerimin önünde bulanıklaşmaya başlamışlardı, başımı da zorlukla dik tutabiliyordum. Hem de, penceremin tam dışında bir kurt birşeyin kapağını açmaya çalışırken burnunu çekiyordu, ama belki de bir tilkiydi ya da bu civarlarda varsa bir büyük sincaptı. Ve uzaktan kırkurduna benzettiğim hayvanlar da durmadan havlayıp uluyorlardı, sanki odanın içinde konuşan vantriloklar gibi her tarafı sesleri sardı. Dün gece dolunay vardı. Mektubumu ortasında bırakmamalıydım zira bütün gece rüyamda sen vardın, çok daha genç ve Dedham'daki evimizde meleklere yaraşır çeviklikle bana dik oturmamı ve yemek yerken sol elimi masaya koymamamı söylüyordun. Ben de yemek masasını hazırlıyordum ama hayatım pahasına çatalın hangi tarafa konması gerektiğini hatırlayamıyordum (araba kullanırken insanlar hızlı komut verdiklerinde bazen sağ-sol ayırt edemiyorum; biliyorum, hep yadsırsın ama aslında solak olmam gerektiğini sanıyorum, sen ve Grandison İlkokulundaki birinci sınıf öğretmenim Bayan Resnick beni sağ elle yazmaya *zorladınız*; böyle olunca insan yaşamı boyunca tam dengeye oturamaz derler). Neyse işte, o yorgunluğuma rağmen güçbela uyuyabildim. İtalya'daki rulo metal kepenkler gibi, burada şafak kıvılcım saçarak söküyor ve de saat dokuz buçuk olmadan sıcak oluyor. Ama kuru - oradan ayrılırken Kuzeyin alışılmış Nisan soğukalgınlığı ile gelmiştim, daha kırksekiz saat olmasına rağmen kafam yerine geldi. Boca Raton ısınmaya başladığına göre umarım sırt ağrın iyiye gidiyordur. Senin her zaman romatizma dediğine, doktorlar ve televizyon reklamları *osteoporosis* diyorlar, kötü beslenme sonucunda kemik erimesi. Hiç süt içmedin ve onca sene aynı elbiselerin içine girebilmek için yaptığın çılgın zayıflama metodları beslenme eksikliği olarak kendini gösteriyor.

Çok geç kalmış sayılmazsın, eczaneden kalsiyum hapları alabilirsin; kabız olmamak için önceleri fazla yüklenme. Bir de, plaja gitmeden önce 15 dereceli güneşten korunma yağları *sürmelisin*; bedende yıllarca biriken güneş ışınlarının verdiği zarar artıyor ve dolanım zedelenmiş DNA hücrelerini eskisi gibi tazeleyemiyor. Aslında o yaşta plaja bile gitmemen gerekir, Charles ile Noel'de yanına geldiğimizde o kadar bronzlaşmış olmana şaşmıştım. Boyanmış gibiydin, doğrusunu istersen, boyalı saçlarınla epeyce tuhaf görünüyordun. Babam veya benim gibi doğal bronzlaşan cildin yok zaten. İçersinde PABA olan losyonlardan kullan ve günde iki kere 500 mg.'lık A vitamini al. A vitamini müthiş birşey . Cilde, gözlere, uykusuzluğa ve kansere iyi geliyor.

Dedeciğimden kalan gümüşleri ve yılan motifli şamdanları *kendim için bağımsız hesap* açtığım bankanın kiralık kasalarına sakladım. Benim hesabımdaki paraların Charles'ın tıp tahsili için erimesine hâlâ kızgınım, bu yüzden Ortak Hesap yazan kutuyu işaretlememek bana anlatamayacağım bir zevk verdi. Umarım, sende kalan gümüşleri (ve Pirenelerden alınan miniminnacık *değerli* tuzluk setini) üç ayda bir çıkarıp cilalıyorsundur, unutma cilaladıktan sonra plastik değil keçe torbada olmaları gerekiyor. Florida'nın tuzlu havası gümüşler için *ölüm*, her nasılsa, Massachusetts'ın tuzu o kadar etkili olmuyor, belki daha düşük nem oranı sıvı içinde erimeden durmasını önlüyordur. Büyükannemin kartvizit için kullanılan dantel tepsisi örneğin, tam anlamıyla çöpe yaraşır bir biçimdeydi, bunun Dedham'daki evde olmadığını biliyorum, zira bütün o parçalar büfenin camlı kısmında dururdu. Tepsiyi neden dışarda tuttuğunu hiç anlamıyorum, hem seni epey az insan arıyor, hem de artık kimse kartvizit kullanmıyor. Hazır böylesine maddeci konular açılmışken, faiz oranlarının bu kadar düşük olduğu zamanda hisse senetlerini paraya çevirip borsaya yatırma planının *felaket* olduğunu düşünüyorum. Birinci nedeni herkes bunu yapıyor ve borsa enflasyona uğramış durumda. İkinci nedeni ise, Reagan'ın katıyürekliliği sayesinde dümdüz olan enflasyon nakit parayı altın kadar değerli yaptı - aslında altından da değerli, ihracat sanayimizin feryatları ile birlikte fiyatların birden düşmesi yüzünden. Benim önerim, senetleri harcayabileceğin nakit haline döndürmekte kararlı isen her altı ayda bir faizi cebe indirmen ama anaparayı rizikosuz belgeler halinde elinde tutman. Bırak da babamın tahvilleri (neredeyse bedava topladığı o tanrısal IBM ve AT&T'lar) eğer böyle devam ederse borsada fiyatların yükselişinin tadını çıkarsınlar. Sene-

ler içinde vereceği kazanç o kadar fazla oluyor ki ufak kayıp vermek sadece tahmini kazancın biraz altında oluyor ama sen nakit parayla fiyatlar dorukta iken girmeye kalkarsan kalbin kırılır. Senin yaşında birisi, hatta benim yaşımda birisinin hisse senedi seçmeye çalışması facia ile sonuçlanır çünkü yeni iş dünyasını, bilgisayar iletişimini gerçek anlamda kavrayamayız ve aslında kaybetmeye mahkum olan eski sağlam çelik, kömür, GM hisselerine yöneliriz. Bugünlerde gerçek şeyler kaybetmeye mahkum. Nasılsa, insanların sadece bir dakika için kullanıp sonra unuttukları hamburgerler ve videokasetlerinde para var. Ama bunu yapan şirketlerin hepsi de iyi iş yapıyorlar demek değil.

Ayrılık öğüdü dedikleri bu olsa gerek. Bugün sinirliyim. Yeni bir yaşama atılıyorum. Kahvaltı için, eski bir blucin ile kovboy gömleği giymiş Meksikalı bir kız odaya tepsi getirdi, yağlı patateslerin yanına yenilmeyecek kadar acı biber koydukları omleti istediğimi sanmışlar. Kahve de *kum* gibi, sanırım kahve çekirdeklerinin üstüne sıcak su döküp veriyorlar. Komşun emekli generalin sana asılmasına üzüldüm ama kabalık etmek pahasına onu başından defetmene de sevindim. Anlattıklarından tiksindirici bir tipe benziyor. Hem de acıklı. A vitamini işine yarayınca bana sağlık haberlerini yaz. Mektup kağıdının üstündeki adres (logo ne şamata değil mi?) şimdilik en iyisi, aniden kaçmam gerekebilir. Hâlâ o tip şeyler yapıyorsan bana da bir dua ediver.

Kucaklarım,
Sare

24 Nisan

Baylar,

İlişikte, arkaları imzalanmış olarak yolladığım çekleri, benim toplamama göre 174,963.02 dolar, 0002743-911 numaralı hesabıma yatırın lütfen. Hesap cüzdanı ve daha sonra yollayacağınız bilgileri Babbling Brook Motor Lodge, Forrest, Arizona 85077, adresine yollayabilirsiniz. Zarfın üzerine LÜTFEN SAKLAYIN yazın.

Teşekkürlerimle,
Sarah P. Worth

24 Nisan

Sevgili Dr. Epstein,

Önümüzdeki pazartesi veya şimdilik göründüğü kadar hiçbir pazartesi randevularıma gelemeyeceğim. Psikolojik kördüğümün dışında bir adım attım (ama sizin yıllardan beri önerdiğiniz adımlardan biri değil bu, rasgele *bir* adım), birlikte sağlıksız olduğuna karar verdiğimiz küskün bağımlılığın dışına çıktım. Kendimi narin ve çıplak ama özgür hissediyorum. Konuşmalarımızda (aslında benim konuşmalarım sizin deneyimli dinlemeniz ile birlikte) egonun ne olduğunu anlattığınız ve bu adımı atabilecek gücü verdiğiniz için teşekkürler. Herhalde şimdi yapmam gereken de egoyu aşabilmek.

Eğer Charles, gülünç mülk sahibi huysuzluk nöbeti havasında ararsa, nasıl idare edeceğinizi bilirsiniz zaten.

Minnet ve saygılarla,
Sarah (Worth)

(kaset)

Sevgili Midge. Merhaba. Benim. Sarah. Etrafta takvim yok ama sanıyorum mayısın beşi. Oh Midge, neler yaşıyorum! Bir dakika bu lanet alet çalışıyor mu kontrol edeyim. Çalışıyor gibi. Neyse, buraya geldim. Irving'e söyle. Hergün, bazen günde iki kere Arhat'ı kocaman araba ile geçerken görüyoruz. Söyle ona, tam bir mutluluk. Aslında bu gerçeğin sadece yarısı ama bunu Irving'e söylemenin anlamı yok, o umut dolu narin bir insan, eminim burayı kendi gözleri ile hiç görmeyecek. Bir yandan düşlediğimiz gibi özgür, tinsel ve cennet kadar sakin öbür yandan ise güçlü bir biçimde hissedilen disiplinsizlik var, tam bir sidik yarışı.

Nereden başlasam? Elbette, Charles'ı terk ettim. Her zaman gibi pazartesi sabahı o işe gittiğinde, ufak tefek ev işleri yapacağıma, pratik yazlık giysilerimi, asker kılıkları satan dükkandan aldığım ahududu rengine (eflatun kolay bulunur bir renk değil, inan bana) pantolonu, koşu ayakkabılarımı, Pearl'ın blucin ceketini ve leylak renginden çok pembeye kaçan iki tişörtü (tekkenin renk konusunda ne kadar titiz davrandığını bilmiyordum) bavula yerleştirdim —kıyafet konusunu fazla uzatıp canını sıktım— üstüme de ciddi ve uygun siyah-beyaz döpiyesimi giyip, midemde uçuşan kelebek-

lerle yola koyuldum. Kolay değil, tüm yaşamımı terk ediyordum.

Charles'ın beni takip etmesini zorlaştırmak için Los Angeles'a indim ve oraya gidene kadar nasıl uçakların havada çarpıştıklarını düşünmekten kendimi alamadım, büyük göçüm, nirvana yerine böyle sonuçlansaydı ne saçma olurdu. Neyse ki, inişimiz mükemmel oldu. Sonra havaalanına çok yakın Hawthorne adlı korkunç bir yerde motele gittim —Los Angeles ve Hollywood hakkında şatafatlı hayallerim vardı ama gördüklerim sadece anlamsız bir koca halkaydı— ve Japonların kapıma çarptıkları kötü bir geceden sonra araba kiralayıp sonsuz görünen on numaralı otoyolda Palm Springs ve ünlülerin golf oynadıkları yerlerden hiçbir şey anlamadan seraplar görerek geçtim. Ama Arizona'da Forrest adlı bu küçük üzgün kasabaya gelir gelmez havayı, sadece havayı teneffüs etmek bile çok iyi geldi. Güzel kokulu, sakin ve enerji dolu - Irving'e söyle, pranayama dersleri aklıma geldi ve sinüslerim tamamen açıldı ama orayı terk ederken yakalandığım soğukalgınlığı şiddetlendi, belki sesimden anlamışsındır. İşte, burada insanı köpekler gibi çalıştırıyorlar, en azından ilk başta, berrak soğuk geceler içinde yeterince battaniye bulunmuyor, yemek saatleri de tam bir it kavgası, bazıları sonsuz kuyruklarda beklemek için fazla yorgun oluyor, öğlende ise sırılsıklam vejetaryen yemek kutularını tarlaya veya nerede çalışıyorsan oraya getiriyorlar, römorkların içinde de altı kişi yattığı için mikroplar hep ortalıkta dolanıyor —fazla dağıttım, aslında amacım şikayet etmek değil. Bütün bu burun çekmeler ve isterik fiziksel yorgunluğun altında, atman'ımın derin köşesinde, tamamen barış içindeyim. Irving'e söyle, nihayet bahsettiği samsara'nın tadına varıyorum, onun yaptırmaya çalıştığı gibi sadece nefesimi tutarak ya da tüm düşüncelerden arınarak yapmayı beceremezdim, bizi hep güldürürdü bunu denemek, değil mi? Yani, nasıl insan düşünceyi durdurur, rüyada bile devam ediyor. Beynindeki elektrik hışırdıyıp duruyor, ta ki ölene kadar.

Midge, farkındayım, iğrenç şekilde konudan konuya atlıyorum. Aslında titriyorum, o kadar üşüyorum ki, belki ateşim de var, her tarafım ağrıyor. Yanımda getirdiğim yazlık giysiler doğru yerde değiller, ahududu pantalonum ise ıslaklıktan ağırlaştı ve leş gibi oldu. Birlikte çalıştığım tapınma ekibi (çalışma ekibine böyle diyorlar) Milyon Kıvrımlı Neşe Konağı denilen bir binanın yapımında temel çimentoyu döküyor; ama bölge şube müdürüne yalnız tarım deposu ve traktör garajı olacağını söylemişler. Bende bütün gün gri yapıştırıyı köşelere dağılması ve altında hava kabarcıkları yapma-

ması için kürekle dolduruyorum, sonra da dişi olmayan tırmığa benzer tahta düz bir aletle üstünü pürüzsüz hale getiriyorum. Enginar çapalamaktan ve sıcağa dayanıklı melez domatesleri dikmekten daha neşeli bir iş çünkü ilk iki hafta merhametsiz güneşin altında o işi yapıyordum, aman Tanrım, yapıştırıcıyı çevirmek insanın omuzlarını ağrıtıyor; kadınların kasları eminim erkeklerden çok farklı. Alüminyum römorklar da iyi izole edilmemişler, halbuki dışardan kalın görünüyorlar. Tek ısınma aracı elektrik sobalar ama geceyarısından saat altıya kadar sınır boyunca uzanan nöbetçi kulübeleri, Arhat ve yakın danışmanlarının yaşadıkları yer ve bir çeşit diskoya benzeyen, sannyasinlerin Şiva'ya, verdiği ebedi yaratılma ve yok edilme çarkı için neşe ve minnet sundukları Kali Kulübünün dışında heryerin elektriği kesiliyor. Römorkumdaki herkes yeni yapılan barakalardan birine geçmeyi umuyor, barakalarda üç dört sannyasin yer paylaşıyorlar ya da biraz kişisellik koruyabilmek için aileler kalıyorlar. Ortalıkta pek çocuk görmüyorum, Arhat doğum kontrolunun nesnel seviyede dünyanın en önemli konusu olduğunu düşünüyor, ama yine de birkaç tane çocuk var, eflatun tulumlarının içinde olabildiğince şirin görünüyorlar. Renk kuralı bizden günbatışının tonlarında giyinmemizi istiyor, dünyevi endişelerin sonunu simgeliyor ve düşünürsen bir bakıma bizim açımızı genişletiyor. Kırmızı, turuncu, rengarenk insanlar görüyorsun, sadece mavi ve yeşil yok, halbuki günbatımı burada sık sık yeşil dalgalar taşıyor. Arhat'da bunlara aşk renkleri diyor; şipşirin bir "aşk" demesi var.

Midge, beni *görmelisin.* Çimento kaplı koşu ayakkabılarımın dışında bütün eşyalarıma sarındım ve çölün bir metre bile yukarısında olmayan ince alüminyum yerin üstünde üzüm rengi uyku tulumumun içindeyim; altımdaki çöl kumunun üstünde akrepler, yılanlar ve soluk bacaklı sıçanlar sürünüyor —çöllerin hep ölü olduğunu sanırdım, ama bu çoraklık, özellikle güneş battıktan sonra yaşam kaynıyor— ben de tekkenin alışveriş merkezinden aldığım Seiko kasetçalara konuşuyorum. Her nevi alet satmalarına şaşırdım, üzerinde Arhat'ın resmi olan tişörtler ve fincanlar bile, en yakın mağaza kilometrelerce uzakta olduğu için herşeyin üstünde vahşi fiyatlar var, neyse ki tüm kazancı Aydınlanma Hazinesine gidiyor ve Arhat'a duyduğumuz sevgiyi ifade ediyor.

Irving, Liz, Ann, Gloria ve şu sıralar yoga derslerine kimler katılıyorsa hepsine söyle, Arhat *çok* güzel. Çok çok güzel. Bizdeki posterleri *parıltısına* haksızlık ediyor —ruhundan geldiğini zanne-

diyorum bu parıltının— cildinin inanılmaz zeytin yumuşaklığı, bir hintli kadar koyu olmayan teni, hiç kalkık olmayan karakterli burnu, mükemmel yay çizen kalın kara kaşları, çikolotayı andıran dipsiz ve bilgelik akan gözleri ve neredeyse alaycı kibar bir gülümseme; arabasının camından selam verirken, yüzüklerle parlayan zarif ve narin elleri. Artık enginar tarlasında takılmadığım için (o ilk günler feci yandım güneşte, biliyorsun çok iyi bronzlaşırım ama saçlarımı topladığım için omuzlarım ve ensem fazla yanmış) artık onu arabası ile geçerken her gün görüyorum, saatte elli kilometre ile geçerken bile yaydığı barış atmosferine inanamazsın. Elele tutuşup onun için şarkı söylüyoruz, olumlu duygular ve odaklaşma harika oluyor. Sadece *benim* değil herkesin gözleri yaşarıyor, Fritz gibi, yıllar önce Hindistan'da tekke kurulduğunda Arhat'ın yanında olanların bile. Fritz benim grup liderim. Aynı zamanda sevgilim, bunu Irving veya bir başkasına değil sırf *sana* söyleyebilirim Midge. Ona tekke adı yerine Fritz dediğimi öğrense beni öldürür. Zaman bulabilirse Arhat, hepimize yeni adlar veriyor; bana henüz vermedi, yeni gelenleri fark etmesi aylar alır diyorlar. Sanskrit'e bir türlü alışamayanlar için Fritz'in adını hatırlamak zor. Victor, Vic Scepter gibi birşey ama neydi bilmiyorum. Neyse işte. Yorgunum. Beni öldürür dedim, bu doğru değil ama huysuz mizaçlı olduğu doğru. Alman asıllı ve herşeyi *tam tamına* istiyor. *Ach ja.*

Römorkun içinde yaşayan diğerleri şimdi Kali Kulübündeler. Her gün on iki veya on dört saat çalıştıktan (tapındıktan) sonra nasıl yapıyorlar bunu hiç anlamıyorum; hepsi benden daha genç ve dediklerine göre Arhat'ı gerçekten seviyorsan uykuya gereksinim duymuyormuşsun. İyice aklını karıştırdım, en başa döneyim. İçinde iki tane "r" olan Forrest denilen ufacık bir kasabada motelde kaldım, herhalde kötü kalpli bir kızılderili avcısı veya bir çiftçinin adını verdiler. Kaba saba yeni evlerle dolu, Babbling Brook dedikleri sıska derenin yanında bir iki kavak ağacının dışında ağaca benzer birşey olmayan ıssız bir yer. Halbuki nisan ayında, dağlarda eriyen karlarla daha sulu olması gerekir. Dağlar çok uzaklarda ve sivri karlı tepeleri ile saydam görünüyorlar. Kayalar kırmızıya çalıyor, sanki çocuğun teki biraz önce yoğurmuş gibi. Hamur gibi yoğurmaktan bahsediyorum. Ağaçlardan başlamışken: kireçten yapılmış postahanenin önünde pembe çiçekler açmış nefis bir ılgın gördüm; motelin bahçesinde de yumurta biçiminde minnacık yaprakları ve rüzgarda hışırdayıp çatırdayan ince uzun dalları olan kocaman bir garip ağaç vardı. Batıdan durmadan esen hafif bir rüzgar var. Ka-

saba, kovboylar ve büyük şehirde sigortacılık yapmış emeklilerle dolu, Arhat'ın tekkesinin yerini sorunca yüzlerinin aldığı şekli görmeliydin. Ondan *nefret* ediyorlar Midge, eski tutuculuklarını hiç kaybetmemişler, kasabalarına esrar çeken ve toplu seks yapan hippileri doldurduğunu ve yasadışı inşa ettiği şehrin, yerel su kaynağına hasar verdiğini söylüyorlar. Dediklerine göre bütün paramı hile ile elimden alıp, beni öldüresiye çalıştıracakmış, bir de bedenimi esrar deposuna dönüştürecekmiş. Postahanedeki adam "şeytan herif tam bir fareye benziyor" dedi. Buraların batılı aksanını tam yapamıyorum. Plastik kasketinin üstünde bira adı yazılı, Kızılderiliye benzer bir adam, Arhat'ın dünya mesajının sevgi olduğunu ve çölü cennete çevirdiğini söylediğimde ayakkabılarımın üstüne tükürdü. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi motelin verdiği kahvaltı tüm gün midemi bulandırdı.

Buradaki yolların *sonu görünmüyor*, genelde pislik birikintisine dönüşmüş. Toz toprak içinde sarsıla sarsıla geldiğim elli kilometrelik yol bir türlü bitmek bilmedi. Arizona'da insan nasıl sırlarını saklar anlamıyorum, nereye gitsen arkanda saatlerce inmeyen bir toz bulutu bırakıyorsun. Zaten görünürde ev de insan da yok, tek yaşam belirtisi üzgün suratlı inekler ve tellerden geçerken yünlerini bırakan kara yüzlü koyunlar. Yol boyunca durmadan yükseliyorsun, artemisya ya da çalılar gittikçe seyrekleşiyor, kayalık artıyor ve hiç beklemediğin anda birden karşına yeşilin her tonunu besleyen tarlalar, sarı otobüsler ve traktörler, düz çatılı mağaza, sıra sıra dizilmiş alüminyum römorkler ve bütün bunların bir kat üstünde oyulmuş kırmızı toprağın içersine yerleştirilmiş barakalar, herşeyin tam ortasında ise bir fıskıye var, gökkuşağı ve su zerrecikleri ile parlayan gerçek bir fıskıye. Forrest'taki insanlar bana fıskıyenin nasıl bir su kaybı olduğunu anlatmışlardı ama daha sonra öğrendiğime göre çevre ile tam bir uyum içinde, karma'nın simgesi olarak aynı binlerce litrelik suyu tekrar ve tekrar döndürüyormuş. Tam anlamıyla afalladım Midge. Nefesim kesildi. Yaşamımı getirmem gereken yer *burası* olmalıydı. Zavallı kirli gülünç yaşamım. Zarif gri-yeşil çöl ile rüzgarın oyduğu garip ve yumuşak eğimli turuncu taşların içindeki vadi ve Brahma'nın yüzü gibi herşeyin üstünde duran Batının ılımlı lekesiz gökyüzü: Irving birkaç fotoğrafını göstermişti ama bu şartlar içinde olmak, *burada* bulunmak bambaşka bir olay. İçimde sadece muhteşem bir *ferahlık* duydum.

Toprak yolun sonunda bir kapı ve lavanta çiçeği renginde üniforma giymiş elinde oyuncağa benzer ama fazlası ile sahici Japon

makineli tüfek tutan bekçi vardı; Pearl yaşlarda kıvırcık saçlı sıradan bir oğlan, şirin ve saygılı, hani bazen Irving'ın yaptığı gibi, beni "Namaste" diye selamladı. Ona, katılmak istediğimi anlatınca bana Efendi ile yazışıp yazışmadığımı sordu, ben de hayır, mektupları yanıtladığını hiç düşünemedim ve daha çok ani bir dürtü ile geldim demek zorunda kaldım. Bunları söylerken, o zamana kadar bir düşte gibi hareket ettiğimi ve beynimin yarısı ile Charles'ın beni uyandırıp eve götürmesini beklediğimi fark ettim. Irving'in dediği gibi boşluğun yukarısında bir zarda yaşadığımızı, yapmacık ve hayali hedeflerin peşinde kısa vadeli hesaplar yaparak yaşadığımızı düşünerek cesaret aldım.

Çocuk silah ve esrar için üzerimi aradı —güldüm ama sonra baktım ki yapması gereken bir oyunu baltalıyorum sustum, öğrendikleri biçimde şiir okuyan ya da el sıkan çocuklara ihanet etmek gibi birşey — sonra da sileceğimin altına bir kart koydu, onunla büro olarak kullanılan römorklara geldim. Bu karmakarışık yere Uma Odası dediklerini sonra öğrendim. Kabaca bekletildikten epey sonra penceresiz bir odada, burun deliğinin üstüne siyah inci takmış çarpıcı ama çok hoş olmayan kızıl saçlı bir kadın tarafından sorguya çekildim. Demek ki sannyasin olmak istiyorsun dedi. Neden? Toparladığım bütün gururumla, kasetlerini dinlemekten ve yoga derslerinde resmine bakarak meditasyon yapmanın sonunda nasıl Arhat'a aşık olduğumu anlattım. Hah, gerçekten mi? dedi. Zührevi hastalığım var mıydı ve Aydınlanma Hazinesine ne kadar para getirmiştim? Ani bir esin ile başarılı doktor kocamı terk ettiğimi ve bütün getirebildiğimin onbir bin dolar olduğunu izah ettim. On bin diyecektim ama onbir bin demenin daha inandırıcı olacağını düşündüm. Adı Durga, Arhat'ın bir çeşit sağ kolu, elbette Arhat günlük detaylarla uğraşacak değil; buzdolabından çıkan donuk buz gibi soluk yüzü tam kızıl saçlılara yaraşır biçimde, kızgın yeşil gözleri ve aslında sadece erkeklere yakıştığını düşündüğüm çatlak çenesi var. Paramın pek az olduğunu, daha fazlasını alabileceğim bir yol olup olmadığını sordu. Kredi kartlarım var mıydı? Ortak hesabıma ulaşabilir miydim? Neyse, lafı fazla uzatmadan, çok şerefli şekilde bedenimi, aklımı ve atman'ımı getirdim ve Arhat'ın üstün bilgeliği daha başka ne arzulayabilir dedim. Hemen kibirlendi, Arhat hiçbir şey arzulamaz ve adının arzu sözcüğü ile aynı tümcede geçmesi haksızlık, Arhat'ın işinin ne kadar fazla olduğunu davetsiz misafir olarak geçerken kesinlikle fark etmişsindir dedi. *Tabii ki* fark ettiğimi, şaşırdığımı ve kendimi onun işlerine adamaya

kararlı olduğumu söyledim. Ne iş yapmayı bildiğimi sordu, ben de sadece iki senelik Fransız felsefesi okumuş bir evkadını olduğumu söyledim, o da bu hünerleri Arhat'ın işine yarar bir hale sokmak için dahi olmak gerekir dedi. Cecil B. DeMille'in fantazi piyeslerindeki başrahibe gibi resmi bir dilde ama ara sıra fırlayan hoş İrlanda makamı ile konuşuyordu. Deli olduğunu düşündüm ama şimdi öğrendim ki bir zamanlar Dublin'de ressamlık yapmış, sanırım bu yeterince açıklıyor.

Gerçekte anlattığım kadar yıldırıcı değildi, çünkü römorkun küçük pencerelerinden dışarıda gülüşüp mutluluk ve barış içinde her canları istediğinde birbirlerine sarılıp öpüşen diğer sannyasinleri görebiliyordum. Çalışmanın nasıl bir tapınma biçimi olduğunu ve iş ağırlığı ile orantılı olarak tapınmanın ateşinin arttığı hakkında nutuk çektikten sonra benim ağır iş yapabileceğimi sanmadığını söyledi. Eski yaşamımda —eski yaşamım Midge! sanki yeni bir yaşamım varmış gibi— etkin bir bahçıvan olduğumu ve yazın haftada iki kez tenis oynadığımı söyledim. Bilek güreşi mi yapmak istiyordu? Ağzımdan böylece çıkıverdi, Irving'de buna benzer laflar edip zihnimizi temizler ve satoriye ulaşmamız sağlardı. Normal yaşamımda hiç böyle taze ve saldırgan olamazdım. Şimdiden *serbestliğime* kavuşmuştum. Arhat'ın sevgisi havadaydı ve bana güç veriyordu. Durga bir saniye için şaşkına döndü, gözlerini kıstı, Cary Grant'inkine benzeyen ama kadında pek etkili olmayan çenesini bir santim havaya kaldırdı ve içime attığım saldırgan duygular ile düşmanlığı dinamik-meditasyon saatlerine saklayabileceğimi söyledi. Kabul edilmiştim demek, oh Midge, o anda dinamik-meditasyonun ne anlama geldiğini bilseydim arabaya geri atlardım ama lüks otellerdeki gibi anahtarımı alıp arabayı götürmüşlerdi ve hâlâ arabaya ne olduğunu öğrenemedim, bu yüzden eğer Charles'la karşılaşırsan söyle kiralık araba şirketinden yollayacakları ihtar mektuplarının suçlusu ben değilim. O günün geri kalan zamanında, zarar görmeyeceğime dair peşin kefalet formları doldurdum ve hem onları hem de beni koruması için, akli dengemin yerinde olup olmadığını ölçen kişilik testleri yaptım, sonra da zührevi hastalıklar için —çok aksice yapılan— tepeden tırnağa kontrolden geçtim; halbuki soğukalgınlığım için aspirin istediğimde bunun maya olduğunu ve önemsemememi söylemişlerdi.

Tanrım, çok *yorgunum*. Diskodan dönenlerin sesleri geliyor, bu alete konuştuğumu duymalarını istemiyorum —burada insanlar *hırsızlık* yapıyor, Arhat'ın felsefesinde bunu engelleyen bir madde

yok; dediklerine göre Durga'nın her yerde casusları varmış ve dışarı dünyaya sırlarımızın sızmasından gerçek bir paranoyak gibi korkarmış— bu yüzden iyi geceler dileyip seni kazağımın içine sokacağım. Ne sen, ne de diğer kızlar beni tanıyamazdınız. Ter ve çimento kokulu kılığımla uyuyorum ama bir zaman sonra umursamıyorsun, hatta belki hoşuna bile gidiyor, ne de olsa kendi kokun. Hepsi geldiler bile, uçurtmalar gibi yükseklerde.

Ertesi gün. İğrenç akşam yemeği kavgasına girmeden önce birkaç dakika buldum. Böyle konuşmamam gerekir; işleri düzenlemede harika iş beceriyorlar ama Arhat'ın tinsel manyetizması olanakları bunaltıyor; dört yüz kişi için yapılan kuruluşun bine yakın insanı, hafta sonu gelen meraklıları ve günübirlikçileri barındırması ve doyurması bekleniyor. Charles hastane için aynı şeyi söylerdi: kaç yatak koyarsan koy, daima bir hasta ayakta kalır. Grup öncülerinin, yalnızlığın ego geliştirici birşey ve tekke felsefesine aykırı olduğunu söylemelerine rağmen birkaç dakikalığına yalnız kalabileceğim bir yer buldum. Bilemiyorum; Buddha hep yalnız olurdu ve Arhat, sannyasinlerin anlamak istedikleri gibi, bize hiçbir zaman pis kokan gürültülü yerlere tıkılmamızı söylemedi. Ara sıra kendi başına kalma tinsel sağlık açısından zorunlu. Eski evimde, bir odadan diğerine toplamak için gittiğimi, Pearl'ın okuldan dönmesini, Charles'ın işten gelmesini, herhangi birinin *aramasını* ve postacının Laura Ashley kataloğunu getirmesini beklerken —sırf benim için on dört oda, dört banyo ve bir dönüm arsa— şimdi düşündüğümde biraz tiksindirici olmasının yanı sıra cennet gibi görünüyor. Cennetin her zaman geçmişte ve gelecekte olması, hiç şimdiki zamanda olmaması ne gülünç değil mi? Dün gece darşan'a yaptığı konuşmada Arhat, ego varoldukça şimdiki zamanda mutluluk olamayacağını söyledi. Egoya "iggo" diyor. "S"leri bir garip ve uzatarak söylüyor. Aksanını maskaraya döndürdüm ama aslında onu saatlerce dinleyebilirim; bedenimin içinde beni rahatlatan bir yumruk gibi, daha çok ışık almak için durmadan açılan bir mercek gibi hissediyorum. Aksanı yüzünden sözcükleri anlamadığımda bile içimde çok güzel birşeyler oluyor, hergün biraz daha çoğalan hücreler gibi büyüyor.

Örneğin Midge, Çakra'nın (Karma Fıskiyesinin bulunduğu yer) bir kilometre ötesinde kayaların üstünde oturuyorum ve burada, yani şu anda bulunduğum yerde, Arizona selvisi dedikleri ağacın maviye çalan sarkık gri dallarının ve ufacık futbol topuna ben-

zer kahverengi ağaççileklerinin altında doğal bir bank var, ne kadar *doyurucu* bir duygu verdiğini ve kayaların ne denli *doğurgan* olduğunu anlatabilecek sözcükler bulmak isterdim— adını bilmediğim bir mineralin gümüş damarları, başına buyruk gül rengi küçük toz öbekler, bütün o milyonlarca yıllık çökelmeyi gösteren paralel çizgiler— bunların yanı sıra bir esinti, sakız özlü selvi ve de buruşuk kağıt mendile benzeyen uzak dağlar. Aslında öylesine kutsal ki, herzaman oldukça sıkıcı bulduğum Tanrının varlık tartışmasını anımsatıyor, tartışmayı anlamsız hale sokuyor çünkü *Birşey* in varolduğu kesin, yorulma bilmeden iyilik saçan birşey; kayalar, ben ve köpükler dolu kusursuz mavi gökyüzü, hepimiz o birşeyden dökülmüşüz; zaman akışı içinde çarpışan dalgalar gibi akıtmış bizi hem de hep varolmuşluk duygusu ile: biliyorum çok iyi ifade edemiyorum. *Her*şeyin içinde birşey var, bu ulu ve avundurucu şey onun varlık nedeni. Muazzam şekilde *doluyum*. Kendimi —nasıl söylesem?— büyük bir parça kristalden oyulmuş ve sonra yine aynı kristalin içine yerleştirilmiş gibi hissediyorum. Irving'e söyle *devinimsizliği* yakaladım. Samsara denilen bu muymuş sor ona. Daha önce hiç hissetmediğim kadar derin bir mutluluk duyuyorum. Hiç gidemediği yerlere ulaşan güneş gibi. Buna Arhat olanak sağlıyor, onun sesi ve pırıltısı izin veriyor. Aman Tanrım, bana acı çektirmesine rağmen onu seviyorum. Aşk —o *ağşk* diyor— bir ıstırap. *Is-tı-rap* Midge.

Sevimli bir kertenkele geldi yanıma. Parlak yeşil renkli. Ben konuştukça bir gözünü bana dikti bakıyor. Gerçekten *devinimsiz* olmanın ne olduğunu biliyor.

Sana dinamik-meditasyon dersimi anlatmaya başlamıştım. Bir hafta önce olmalı ama sanki daha uzun zaman önceydi. Buranın enerji kaynağına henüz alışamamıştım ve kendimi emniyette hissetmiyordum. Çoğu benden genç on kadar insan ve bir de Fritz vardı, yani Vikşipta, adını unutmamam gerekir. "Vişne"den aklıma geliyor. Durgada oradaydı, sahte-altın bir ton bilezik, şişman kalçalarını tamamen saklayamayan eflatun bir elbise ve kavuniçi saçları ile ortada kraliçecilik taslıyordu. Eminim bu pislik olayın altında o vardır: daire halinde bağdaş kurmuş oturuyorduk ki karşımdaki oğlan iğrenç annesine benzediğimi ama annesinin bacak arasının benimki gibi siyah ve kocaman olmadığını haykırdı ve bana vurmaya çalıştı. "Çalıştı" dememem lazım çünkü bok herif arka dişlerimi günlerce acıtacak kadar kuvvetlice çeneme vurdu sonra da kolumu kıvırıp beni yere yapıştırdı; ne demek istediğimi anlarsan,

çok heyecanlı olduğu belliydi. Daha önce açıklamam gerekirdi, cübbelerini çıkarmayan öncülerin dışında hepimiz çıplaktık. Şaşkınlıktan uyuşuverdim, psikologum Dr. Epstein'in mazoşist-geri çekilme dediği davranış biçimine girdim, sende bilirsin, hanım kız bütün suçun kendisinde değil bir *başkasında* olduğu inancına kapılır. Ender olarak annemle babam sert bir kavgaya girdiklerinde —genellikle babamın içkisi yüzünden— hatta beni yaka paça Myron Stern'den ayırdıklarında, eminim üniversitedeki sevgilimden sana sözettim, Harvard'dan yeni mezun olan Charles'ın kucağına attıklarında, ben yine aynı böyle davranmıştım. Bir sürü yabancının önünde bütün giysilerini çıkarınca garip bir kopukluk hissediyorsun. Meditasyon öncüleri cübbelerinin içinde yardım etmek için birşey yapmıyorlardı; sadece dolanıp insanlara "Sen kimsin?" ya da "Ko veda?" yani "Kimbilir?" diye bağırıyorlardı, diğer sannyasinler de hiç yardımcı olmadan yaygara koparıyorlardı, bu arada veletin kazınmış kafasının arkasında (başını kazıman gerekmiyor aslında) Durga'nın tebeşir gibi beyaz suratında çok İrlandalı hoşnut bir sırıtma yakaladım ve Midge, bir anda *çılgına döndüm*: beni tanıyamazdın. Bütün bunlar olurken kudurmuş oğlan beni alt etmişti bende tüm ilgisinin toplandığı yere diz geçirdim ve saçları olmadığı için kulağından yakalayıp kafasını bir o yana bir bu yana savurdum sonunda da başını yere vurmaya başladım; nihayet Durga ve Fritz, yani Vikşipta, o tepemdeyken yapmadıkları şeyi yapıp bizi ayırmaya çalıştılar. Söylediği birkaç sözcükten, kibirli biçimde başını eğmesinden ve üst dudağını ısırmasından çocuğun yaşamın tüm avantajlarına sahip olduğunu anlayabiliyordun; benim her zaman önsezisel bir biçimde nefret beslediğim tiplerden biriydi. Bunlar her yerde karşına çıkar, özel kulüplerde takılıp Pearl gibi kızlara asılırlar. Her konuda —ne derler?— *yetkili* davranırlar, beceriksizlik yapsalar da, okuldan atılsalar da, Porschelerini bir ağaca bindirmedikçe veya o küçük kafalarını kokainle doldurmadıkça, kendini beğenmiş şoven hiçbir duygu taşımayan osurukçu babaları gibi profesyonel bilmem ne olur çıkarlar. Midge, zavallı çocuğa karşı kullandığım *ağır dile* inanamazdın. Bütün o bastırılmış öfkeyi kustum bir anda. Irving'e söyle, onunla meditasyon yapmak hiç *böyle* değildi.

Beni bu kadar neyin kışkırttığını bilmiyorum. Tabii hiç kimse tecavüze uğramaktan hoşlanmaz özellikle cinsel organına hakaret edildikten sonra ama kızgınlığım garip bir şekilde herşeyin ötesindeki güçlerle bağlantılıydı, bu çocuğun —adı Yajna, biraz aramız

düzeldi sayılır, o gün aklının başında olmadığını söyleyerek özür dilemeye çalıştı ve ben de önemli olmadığını söyledim, bütün analık duygumu kabarttı; çocuğun annesi de, her neredeyse, eminim oğlunu seviyordur ve burada ürpertici sandığı insanların arasında oğlunu düşünmek kadını dehşete düşürüyordur —ha ne diyordum, bu çocuğun *erkek* olması ama öte yandan tam bir erkek *olmaması*— varlığı ile yokluğu, erkekliği ile toyluğu, kabadayılığı (beni epey ürkütmüştü) ile deneyimsiz bir pezevenk gibi kazınmış başı— beyin dalgalarım bu iki kutup arasında gidip geldi ve bunları her düşündüğümde daha çok hiddetlendim. O anda daha kuvvetli olsaydım, sonbaharın güneşli ikindilerinde pencereden ya da eşikten girip yatak örtüsünün ve mutfak tezgahının üzerinde veya yarı dolu kahve fincanının içinde vızıldayıp duran aptal sinir bozucu bir yaban arısı gibi onu ufacık parçalara ayırır yere yapıştırırdım. *Nefret* ediyorum!

Elbette etrafta yumruklanarak ve birisinin kulağını koparmaya çalışarak dolaşamayız ama bu olayın beni uyandırdığı da ayrı bir gerçek. "Uyanmak": bu sözcüğü grup öncülerimiz ve kişisel terapistlerimiz her zaman kullanıyorlar. Söyledikleri bir başka şey de "çöplerden kurtulmak". Zihnimde gidip gelen konular beni genelde erkekler hakkında ve onlara karşı neler hissettiğimi düşündürmeye başladı. Herşey babamda başlıyor, haftasonları ve resmi tatillerde golf oynamaya gitmezse kütüphanesine saklanıp ya Thorton Wilder ya da kasvetli metafizik kitaplarını okurdu. Onu çok sevmeme ve onun da beni sevdiğini bilmeme rağmen belki ona odasından *çıkmadığı* için kızıyorum. Ama bu saldırgan çocuk sözcüğün tam anlamı ile *çıktı*; ve ben bundan da hoşlanmadım. Daha sonra işler iyice karıştı, Fritz bir yerim incinmiş mi diye baktı ve tekkenin revirine götürdü, oradan römorkuma pantolon, güneş şapkası ve iş ayakkabılarımı almaya giderken —saat sabah dokuz sularındaydı, sıcak olmaya yeni başlamıştı— onun barakasına gittik ve onunla yattım.

Hoştu Midge. Hoş. Almanlarda hep bir mesafe vardır, hislerini göstermekte zorluk çekerler. Şeffaf denecek kadar soluk gözlerinin ötesinde hiçliği görüyorsun. Adının anlamını anlattı bana: tam karışıklık ile tam yoğunlaşmanın ortasında yer alan bilinç düzeyi. Bu işe *bayılıyorum*, burada sadece beyinle değil bedeninle de yeni şeyler öğreniyorsun, tininle ve bütün benliğinle, atmanınla. Beni o öğleden sonra görmeni isterdim: mor şiş bir çene, yarı kapalı bir göz ve bütün öfkenin çıktığı ense ile omuzlarda sertlik. Öyle kötü görü-

nüyordum ki beni enginar tarlasından iki saat erken bıraktılar —genç ve serseri kadınlara nazaran bana daha özen gösterdiklerini sanıyorum— ertesi gün ise tarladan, Milyon Kıvrımlı Neşe Konağı'nda yapı yardımcısı görevine geçtiğimi söylediler: buradakiler Oh-Neşe Salonu diyorlar, Arhat şakadan hoşlanıyor ve herkesin şakalaşmasını destekliyor. Yeni işim Çakra'da olduğu için Fritz ile işten bir yarım saat çalabiliyoruz. O kadar becerikli *ki*. Yıllardır Charles'ın dışında bir erkekle yatmamıştım —sizin hep merak ettiğiniz Ducky Bradford'la ilişkim ise Ritz'in giriş katında yenilen öğle yemeklerinin ötesinde gelişmedi, biraz eşcinsel olmadığından emin değilim, bu durumda kadın-kadına konuşmalarımız fırtınalandığında Gloria'nın ürkekleşmesini açıklar— ilk başlarda titrek davrandım ama bence şimdiye kadar iyi gitti. Çok yaşlı görünmekten kormuştum ama vücuduma ve parlak saçlarımın ortaya koyduğu ojas şakti için övgü dolu sözler söyledi (A ve E vitaminleri, çinko hapları ve gece sürülen çuhaçiçeği yağının mucizesi Midge!) zaten "guru hayranı" diye isim taktığı budala kızlardan sıkılmış. Kusursuz vücutlarının ruhtan yoksun olduğunu ve maithuna'nın herşeyden çok bir ruhsal eylem olduğunu söylüyor. Kendisi ise göründüğünden daha yaşlı. Otuzyedi. Ellora'da ilk tekke kurulduğunda Arhat'la birlikte imiş. Söylediğine göre kuruculardan biri de kendisiymiş, örneğin kişisel terapi ile tantra yogasını birleştirmek onun fikriymiş. Barakasını iki kişi paylaşıyorlar, oda arkadaşı Savitri zamanının çoğunu Arhat'ın kitap, kaset ve meditasyon aletlerini tanıtmak için yollarda geçiriyor; barakada küvetli banyo var, römorktaki gibi dirseklerin sabunluğa çarparak ve bir sürü insanın mikroplu havlularını yerlere attıkları boruya benzer duşun içinde tıkılıp kalmıyorsun. Duşlar tam anlamıyla iğrenç!

Sana güveniyorum ama yine de Charles'a Fritz'den *sakın* söz etme; içimde bir ses bana karşı dava açacağını söylüyor. Charles'dan herşey beklenir. Vikşipta'ya dönelim: buradaki insanların çoğu otuz kırk yaşlarında doktora sahibi insanlar ve şehir planlama, mimarlık ve avukatlık gibi işlerini bırakıp gelmişler; hiçbiri çılgın değil, burada gerçekten epey iş başarıyoruz. Oh-Neşe, baştan sona havalandırma sistemi ve çatısına yerleştirilen aynalardan üreteceği güneş enerjisi ile yaz sonuna kadar bitmiş olacak. Üretim-tüketim dengesi dedikleri bu mu acaba? Bugün ilk kez bir vinç kullanmama izin verdiler. Çok hoş bir makina. Kocaman narin hidrolik kolunu kaldırırken dirseği havada oluyor ve ucunda toprağı oymaktan hep parlak kalan sivri dört parmaklı kepçe veya gerdel de-

dikleri bir el var —hiç sanmazdım ama kepçesi eskidikçe değişebiliyormuş— sen de bu devamlı sallanan arabanın içinde oturup yanlış bir kolu kaldırmaya korkuyorsun çünkü altındaki iri mekanik hayvan ne kadar nazik, hantal ve sabırlı gözükse de kör kuvveti yüzünden rahatlıkla bir kaya parçasını kaldıracağına bir insanı ezebilir. Aleti kullandırmaları çok hoşuma gitti. Kullanması neredeyse arabadan daha doğal zira sadece manevra kolları ile çalışıyor. Herkes, hatta eskiden Mormon olan ustabaşı bile çok iyi olduğumu söyledi, yeteneğim varmış. Vinç ile bir ruh haline gelmiştim sanki, onun jivasıydım.

Özür dilerim Midge, zihnim konudan konuya zıplıyor ama burada herşey insana enerji veriyor; Fritz'e de dediğim gibi Arhat nasıl buna dayanıyor, hepimiz yoğun tinsel yollarla onun enerjisini emiyoruz. O da dedi ki —yani Vikşipta, gerçek adını kullanmayı öğrenmeliyim— bu yüzden Arhat'ın kendisini koruması ve bütün o kadınların arkasında saklanması gerekirmiş, onun için kalıbına çekilmiş yaşıyor, darşan'da ve arabası ile geçtiği zamanların dışında onu pek göremiyorsun. Bizim onun sessizliğini içtiğimiz gibi o da Brahman'ınkini içiyor dedi Vikşipta.

Burada kendimi nasıl hissettiğimi sana nasıl anlatabilirim? Üzerimden eski bir deri atmış gibi açık ve sevecenim Midge. Herşey öylesine güçlü *izlenim* bırakıyor ki: üstünde oturduğum kayalar, eğimli bir kaldırıma benzeyen kesik çizgili günbatışının sevgi renkleri, büyükannemin çekmecesinden çıkan koyu gizemli mutfak esansına benzediği için bana çocukluğumu anımsatan bu hoş esintinin canlandırdığı selvinin sakızlı kokusu ve yanımdan henüz ayrılmayan küçük kertenkele. Kusursuz, ufacık bir canlı cevher. Burada otırmuş saçma sapan gevezelik ederken, o mutlak bir donmuşluk içinde. Sesim boğuklaşıyor. Tam *şimdi* genzimi temizlerken uzun yeşil kuyruklu küçük bir adam gibi arka bacakları üstünde yarış hızıyla uzaklaştı! Boynunda sanki papyona benzer bir tasma vardı! Kertenkele ile —nasıl denir?— benliklerimiz *birleşti*, üstümden uçan şahinlerin evime yolladıkları rüzgarla birleşmem gibi, doğumum ve ölümümle birleşmem gibi, sevgili Midge sen de benimle birleştin, her yarım saat bulduğumuzda sevgilim de benimle aynı böyle birleşiyor. Vikşipta'nın saçları neredeyse benimkiler kadar uzun ve üstleri güneş altında çalışmaktan bütünüyle ağarmış. Terapi derslerine öncülük etmediği zamanlar, arabaların Çakra'nın dışında kalmaları için yapılan yol işinde çalışan tayfaya yardım ediyor. İleri dönük baktığımda buranın binlerce insanı ba-

rındıran gerçek bir şehir olacağını ve şimdi insanların yaşadığı tiksinç yaşam şekline karşı zafer kazanmış bir seçenek olacağını düşünüyorum.

Akşam yemeği düdüğünü duyuyor musun? Eskiden San Fransisco'da bir geminin sis düdüğü imiş. Bizi akşam yemeğine çağırmak veya nükleer savaş çıkarsa uyarmak için kullanıyorlar. Kilometrelerce uzaktan, enginar tarlasından bile duyabiliyorsun; sen, kızlar ve Irving'in dışında eski yaşantımdan en çok özlediğim şeyi, on taraftaki pencereden dikdörtgen bir parçasını gördüğüm denizi hatırlatıyor. Hiçbir zaman aynı olmazdı. Her gün, her saat başka bir renk alırdı, rüzgara, gökyüzüne ve benim ruh durumuma göre değişirdi. Aklımı oynattığımı mı düşünüyorsun?

Yine ben Midge, birkaç gün daha yaşlı ve daha bilgili. Anneler günün kutlu olsun. *Artık* bu kaseti bitirip sana yollamalıyım. O kadar çok şey oluyor *ki*. Senin hakkımızdaki imgeni biliyorum, bir zamanlar ben de lavanta elbiseler giymiş esrime içinde insanlar düşünürdüm ama burada yapmaya çalıştığımız şey dünyadan kaçmak değil dünyayı kökünden değiştirmek; ego ve yarışma yağılığı olmaksızın yaratıcı üretkenlik modeli sunmak ve dolayısıyla bizim kurduğumuz bu çölün ortasındaki kristalden yayılarak toplumun kendiliğinden yeniden yapılanması, bazı kimyasal maddelere ufacık bir başka madde kattığında olduğu gibi. Vikşipta bunu benden daha iyi anlatıyor; bir zamanlar kimyacıymış. Burada hazırladığımız yeni dünyadan bahsederken oldukça hoş bir hal alıyor. Batı Almanya'da I. G. Farben adlı büyük bir şirketin yan ürününde çalışmış, ta ki ürettikleri herşeyin —gübreler, sanayi katkıları, böcek zehirleri ve hatta ilaçların— zehir olduğunu anlayana kadar. Bu kadarla kalmayıp, insanoğlunun fareler ve hamamböceklerinden daha zehirli olduğunu düşündüğü için karısını ve küçük çocuğunu terk ederek dünyada saflık aramaya çıkmış. Bunlar yetmişli yıllarda, sen ve ben şehir dışındaki evlerimizde otururken olmuş. Nepal ve Himalayalara gitmiş ama ne kadar saf olursa olsun, orayı fazla soğuk ve asalaklarla dolu bulmuş sonra da Ellora'daki oyma mağaraları görmek için güneye kaydığında kasaba kıyısında soluk yeşil bir çiftlikte Arhat tarafından yönetilen küçük ashram ile karşılaşmış. Söylediğine göre karnavala benziyormuş: sonsuz özgürlük ve tabii özgürlüğün çok kere suiistimal edilmesi ama bütün bunların tam ortasında sadece vidya ve prakhya saçan oldukça sakin ve şakacı Arhat. Fazla konuşmazmış, hâlâ da çok konuşmuyor, zaten bir

şey söylediğinde sonradan ne söylediğini hatırlamak neredeyse olanaksız, sadece, ruhun klişta olan herşeyden, tüm acılardan ve kirden temizleniyor, usulca yıkanıyorsun. Vikşipta'nın Arhat'ta en hoşlandığı şey bütün diğer gurular gibi dinginlik talep etmek yerine dinamik olmaya çağırması ve Patanjali'nin iki sene önce yoga üzerine yazdıklarına kelimesi kelimesine köle olacağına, Freud ve çağdaş psikoterapi hakkında duyduklarını evrensel iyi niyeti ile denemeye kalkışması. Diğer yerlerde sık rastlanan sinüsleri ipek bir iplikle temizlemek ya da anüsdeki şeyleri ağıza geri emmek gibi mide bulandırıcı küçük anatomik hüner gösterileri yapılmıyormuş; ama çokca grup toplantıları, su tedavisi, çığlık atmalar, yemek döğüşü denilen garip birşeyler ve seks filmleri; Arhat'ın olaya yaklaşması insanları uyandırmakla başlıyor. Puruşa'yı o denli şekillendiriyor veya yerleştiriyor ki etrafındaki insanların içindeki bütün prakriti filtre edilip süzülüyor. Bunların içinde en şeker bulduğum şey, devinimsiz ve atıl olan puruşa erkek, etkin doğası olan prakriti ise dişi; buna göre ideal maithuna —Sanskrit dilinde seks böyle deniyor— olduğunda bütün işi kadın yapıyor! Şiva ve Şakti'nin yaptıkları gibi erkek devamlı oturuyor kadın ise her zaman üstte! Gruptaki bir sürü erkeğin arasında hünerimi gösterirken ilk başta utangaçtım ama şimdi hoşuma gidiyor. Şri Çakra denilen daire biçiminde oturuyorlar ve yaptığın işe çakra puja veya purnabhişeka yani tam anlamıyla kendini adama deniyor. Onları devinimsiz puruşa, kendi yonini ise temizleyici ateş olarak görmen gerekiyor. İşe yarıyor Midge! Olayın kişiselliği kalmıyor ama bunun büyük bir kayıp olmadığını görüyorsun sonra. Sen baştan aşağıya yoni olurken tinin de zevkle bağımlılığını yitiriyor.

Yeterince nutuk çektim. Tanrı aşkına bunlardan Charles'a, hatta Irving'e hiç bahsetme. Bakalım başka ne havadisim var? Kiralık arabamın nerede olduğunu hâlâ çözemedim, bu yüzden Charles'ın başını ağrıtıyorlardır ama ne yapabilirim? Beraberimde getirdiğim soğukalgınlığım hâlâ sürüyor. Soğukalgınlığı, yüksek ateş, ağrı ve sancı gibi önemsiz rahatsızlıklar hep ortalıkta kişiden kişiye geçiyor. Zihinsel olarak iyi gelmesine rağmen oniki saatlik tapınma biçimindeki çalışmanın fiziksel açıdan fazla ağır olduğunu ve insanları sersemlettiğini düşünüyorum. Yatakları düzeltip römorkların içini temizlemeye gelen kızlar, neşe saçan yüzlerine rağmen, fena halde öksürüp aksırıyorlar. İşimi yine değiştirdim; vinçi kullanmada iyice ustalaşmıştım, işteki adamlar sırtlarını vinçle kaşımam hakkında şaka bile yapıyorlardı. Yeni işim bir çeşit yükselme ama

temiz havanın sağlıklı ve kafa yormayan yanını özlüyorum, zamanla katılaşıyorsun ve bedenin ne zaman zor bir işin üstesinden gelse mutluluk duyuyorsun. Fiziksel çalışma zihne sessizlik veriyor. Ama Durga gelip daktilo yazmayı bilip bilmediğimi sordu. En başından beri beni sevmedi, her ne kadar ben gelmeden önce ilişkileri neydi bilmiyorsam da şimdi Vikşipta yüzünden benden nefret ediyor. O soluk kızıl kaşları ve burnunun üstündeki siyah inci ile bir bakıma güzel sayılır; vücudu güzel görünsün diye dökümlü cübbeler giyiyor ama belki kadından çok erkeğe benzemesinden birşeylere çok kızmış görünmesinden dolayı hiç kadınsı bir çekiciliği yok. Yajna gibi zırlak tiplerin ondan ödü kopuyor ve durmaksızın Efendi'nin güvenini nasıl kötüye kullandığı ve nasıl paranoyak bir çizgi ile burayı idare ettiği hakkında sızlanıyorlar. Nedendir bilmem, ben ondan korkmuyorum. Vasat mektup yazdığımı ama profesyonel olmadığımı söyledim. O da Arhat'a gelen mektupları yanıtlayacak yeni bir daktiloya gereksinim duyduklarını söyledi. Avrupa, Avusturalya, Afrika ve hatta Güney Deniz Adalarından, her yerden mektup yağıyor. Yerel çiftçilerle ve eyalet toprak sahipleri ile mahkemelik olduğumuzu belki yedi haberlerinde izlemişsindir. Televizyon programlarında Arhat'ın kendileri için yaptıklarından dolayı çek yollayanlar bile var. Benim gibi ona bir görüşte aşık oluyorlar. Gerçekten bir röportaj ustası: komik, rahat, tatlı, saygılı, ağırbaşlı ve ailenin şımartılmış bebeği gibi yaramaz. Aslında çocukluk yılları oldukça zalim ve zor geçmiş. Kişinin mokşa'sının geçmişi silmesi gerekir ama Arhat'ın hikayesi çok acı; daha işe yarar bir dilenci olması için babası onu sakat bırakmak istemiş —bütün bunlar rezil bir yoksulluk olduğunu herkesin bildiği Bombay'de olmuş— ama annesi ona bir yığın paçavranın ya da inek pisliğinin içine saklayıp Ellora'daki kız kardeşine kaçırmış ve orada büyümesini sağlamış. Kamera yakından çektiği için TV'de bana büyüleyici görünüyor; yoksa arabasıyla yıldırım hızıyla geçiyor ve sahnede de hem çok uzakta oturuyor hem de hep oturduğu kocaman gümüş koltuk yüzünden cüce görünüyor, hafta sonlarında ise günübirliğine gelenlerin —aralarında deliler olabilir, John Lennon'u bile vurduklarına göre, akıllarına gelen herkesi vurabilirler— gelenlerin saldırısına uğramamak için kurşun geçirmez bir camın arkasında duruyor ve net görme olanağı kalmıyor. Ama TV'de imgesel düzeyde konuştuğunda hafif tombul yanaklarının gerildiğini, özellikle "s" harfini söylerken ağzının sakalı ile birlikte güzel biçimde hareket ettiğini, sanki arka dişleri ile birşey tutuyormuşcasına

ayrık ön dişleri ve o gerçekten inanılmaz yumuşaklıktaki insanın içine işleyen kahverengi gözleri ile aynen kendisini görüyorsun. Göz kapaklarına da bayılıyorum, heykellerdeki gibi, alt kapaklarına ise iki anlama birden çekilebilen yaramaz birşey söylediğinde komik bir kırışıklık ekleniyor. Ve türbanın kenarlarından birazını görebildiğin enerjik gri saçları. Kaç yaşında olduğunu kestirmek zor. Biz yaşlarda olabilir. On yaş fazla, on yaş az. Birlikte seyrettiğimiz ego yadsıması ve prapatti üzerine yaptığı video kasetten sonra yeni bir tane çıktı, saççidananda ve mokşa'dan bahsediyor, fevkalade bir kaset, bizden aracısız alırsan 39.90 dolara geliyor ve yüzde beş Arizona eyalet vergisini ödemen gerekmiyor çünkü biz bir dini kuruluşuz ve vergiden bağışık tutuluyoruz. En az benim kadar senin de hoşuna gideceğini biliyorum, ne düşündüğünü bildir bana.

Ne diyordum? Kredi kartım yokmuş gibi rol yaptığım o ilk günkü buz suratı ile Durga yanıma geldi ve daktilo kızlara katılmamı söyledi. Benden nefret ettiğini sanıyorum dedim —bu tip şeyler demeye alışıyorsun, herkes böyle konuşuyor, çöplerden kurtulmak ve havayı temizlemenin en iyi yolu— o da, ikimizin hislerinin hiç önemli olmadığını burada tek önemli şeyin Arhat'a hizmet vermek olduğunu ve benim sosyal sınıfımdan gelen kadınların birkaç hafta sonra sıkılıp yeni bir tatil biçimine gittiklerini sonra da buradan kurtulur kurtulmaz basınla ve resmi dairelerle samimileştiğini gözlemlediğini söyledi. FBI, Vergi Dairesi, CIA, Göçmen İşleri Dairesi ve en çok da yerel şeriften fobi derecesinde korkuyor. Dediğine göre Efendi varlığımdan haberdarmış; yönetim kurulu da yeterli enerji ve karma gücümün beton karıştırmak ya da vinç kullanmaktan daha yüksek hizmet verebileceği sonucuna varmışlar. Üzüldüm çünkü dizelle çalışan bu kocaman sarı, tatlı ve hantal aleti seviyordum. Ama yumuşak kalpli olduğum için olur dedim ve üç gündür Uma Odasında çalışıyorum. Ufak odacıklarla dolu bir yer. Yanıt örnekleri veriyorlar ve biraz deneyim edindikten sonra gelen mektupları kendi stiline göre yanıtlamana izin veriyorlar yine de temiz havada çalışma gibi geliştirici değil. Bir avantajı var, Arhat'a daha yakın oluyorsun ama henüz onu göremedim. Yanyana dizilmiş romörklara üstü kapalı bir tünel ile bağlı yeni restore edilmiş büyük çiftlikte yaşıyor. Dediklerine göre Durga her zaman bu tünelden süzülüp onun ve diğerlerinin fikrini sorarmış. Yönetim kurulundakilerin hemen hepsi kadın, Arhat'ın teorisine göre kadınlar erkeklerden daha özgecil, sanırım bu daha kolay boyun eğdiklerini söylemenin nazik bir şekli. Uma Odasına giderken ça-

murlu iş kılığımı giyemedim, diğer daktilolar sari giydiği için ben de Varuna Mağazasından kendime birkaç tane satın aldım; her kolunu kaldırdığında düşmemesi ve paçavraya dönmemesi için her sabah en az yarım saat beline sarmaya uğraşıyorsun. Eflatun, mor, koyu lavanta rengi, galibarda, hatta şarap renkleri ve çok çekici pembeye çalan kahverengi günbatımı tonlarında geniş bir moda çizgisi sunuyorlar. Mağaza bir katalog çıkartıyor, sana ve kızlara mokşa video kaseti sipariş formuyla birlikte yollamamı isterseniz zevkle yollarım.

Bu kasetin her an dolmasını bekliyorum; herhalde sofuluğum her santimi dolmadan sana yollamamı engelliyor. Sen, Irving, Ann, Liz, Gloria'cık ve Donna çarşamba günü aynısını yapıp bana yollayın: kendimi prapatti'nin içine tamamen kaptırmadığım için geride bıraktığım şeylerin çoğunu özleyebiliyorum. Hafta sonları okyanus yelkenlerle dolmaya başlamıştır ve laleler heryeri kaplamıştır artık. Fulyaları, alıçları ve çiçek açan elma ağaçlarını özledim. Herşeyden çok Midge, senin dostluğunu özledim. Buradaki kadınlar iyi davranmaya ve arkadaş olmaya çalışıyorlar ama doğrusunu istersen değişik sosyal sınıftan geldikleri için sen ve ben gibi olamıyorlar. Elbette bir çoğu çok genç: hâlâ büyüme krizlerini çözmeye çalışan evden kaçmış veya okuldan kovulmuş genç kızlar. Aşırı kilo, esrar ya da fahişelik yerine Arhat'a takılıyorlar. Gençliklerine rağmen genelde göz alıcı değiller hatta tam tersi bodur ve tıknazlar; salaş yemekhanede verilen pirinç ve enginar ezmesi ile nasıl kilo aldıklarını anlamaya pek imkan yok. Ben üç kilo verdim. Bir de eskiden, on beş sene önce, hippi veya serseri olan takım var, kullandıkları esrar kafalarında kısa dalgalar bırakmış ve bu yüzden söyledikleri çok anlamlıymış gibi küçük aralıklarla sırıtıyorlar. Psikopat ve esrarkeşlerden bahsetmiyorum, ki onlardan da birkaç tane var aramızda. Ama insanı rahatsız etmiyorlar, birbirlerine yapışmaktan hoşlanıyorlar ve oldukça utangaçlar. Aslında en can sıkıcı olanlar biraz kaliteleri ve eğitimleri olan kadınlar. Haklarında zalimce konuşmak istemiyorum ama batıdan gelenlerde bile doğu Amerikalılara has bir kişiliksizlik var. Geldikleri yere ait hiçbir tarih yok, ortak bellekleri en fazla Mickey Mouse'a kadar gidiyor. Çoğu üniversite mezunu, bazılarının yüksek lisans diplomaları var, tam anlamıyla alık değiller ama benimle aynı dili konuşmuyorlar —onlar için herşey tek boyutlu *double entendre* ile *double voir* kesinlikle yok— birlikte yaptığımız bir tür *saçma* komikliği onlarla tekrarlamaya olanak yok. İçlerinde farklı bulduğum bir kadın var —Iowa gibi bir

yerden geldiğine inanmak zor— belli bir saflık ve inceliği sahip, adı da Alinga. Aklıma gelmişken, Alinga bu sabah büyüleyici bir şey

(kasetin sonu)

12 Mayıs 1986

Sevgili Bayan Grumbach,

Değerli mektubunuzu almak ve kusursuz sevginizi duymak bana sınırsız bir mutluluk verdi. Sizinki gibi benliği olmayan sadık bir sevgi, Erkek ve Kadın'ın, karma'nın zalim çemberinden kurtulmak ve ebedi mokşa ile saççidananda'ya girmek için elde edebileceği en yüce silahtır. Benim aziz hacım, sevginizi kabul ediyorum ve bazı teknik gerekmeler yerine getirildiği takdirde Arhat Tekkesine sizi memnuniyetle kabul ediyorum.

Binlerce yıllık yoga deneyimi bireysel ruhun, dünyevi serveti engellediği için atman'a dönemeyeceğini ispatlamıştır. Korumam ve rehberliğim altında burada geçireceğiniz yaşamda —belki bütün bir ömür!— sizden tek isteğim mali hesaplarınızı titiz ve işbilir Aydınlanma Hazinesi koruyucularımızın gözetimi altında tutmanızdır. Şayet bir gün bizi terk etmeyi düşünürseniz ki buna çok üzülürüz, ortak yatırımımızın yanılmaz bilgelik ve karşı konulmaz başarısı sayesinde mal varlığınızı çoğalmış olarak geri alacağınızdan emin olabilirsiniz.

Kısıtlı imkanlarımız içinde yer isteyenlerden en az on bin dolar (A.B.D. Doları) depozito almak zorundayız. Bir de yiyecek, ev, sağlık ve kaza sigortası, konferans ile darşan ücretleri ve denetim altında meditasyon dersleri gibi zorunlu harcamalar için ayda sekiz yüz dolara varan ödeme almaktayız. Sannyasinlerin günde on iki saat yapısal çalışma biçiminde tapınmaları beklenir ve dayanıklı postallar, uyku tulumu, güneş şapkası ve uygun renklerde giyimi beraberlerinde getirmedikleri takdirde bu tip eksiklerini, fıskiyesi ile ünlü aşram Çakra'nın sağında yer alan Varuna Mağazasından giderebilirler. İçinde renkli resmim bulunan güzel bir elişi pandantifin asılı olduğu kutsal sandal ağacı boncuklarından yapılmış *mala*nın yanı sıra, başımdan veya sakalımdan bir saç size bedava olarak sağlanacaktır; Buda'nın takdis etmesi anlamına gelen bu eşyaları insan, banyoda veya cinsel ilişkide bulunduğu zamanlar dışında daima üzerinde taşımalıdır. Tüm doğum kontrol metotları Karuna Eczanesinden sağlanabilir; Arhat tekkesi yaşamına yardımcı olacak birçok resim ve heykellerle birlikte tütsü ve başka temizleyi-

ci esanslar katalogda belirtildiği gibi dükkanlarımızda satılır.

Henüz çıkarcı dünyevi bağlarını koparmaya ve sonsuz barış havası solutan yarı-kıraç Sonoran Platosu ortasındaki Arhat Tekkesinde kurulmuş yeni varolma düzenine kendilerini bırakmaya hazır olmayanlar tarafından bütün bu gereksinimlerle birlikte sansür edilmemiş esin verici kitaplarım, videokasetler, kasetler, benim şimdiki (ve son) fiziksel beden bulmamı görüntüleyen posterler, seçilmiş Hindu tanrıları, tantra görüntüleri ve geleneklere uyarak resmedilmiş mandalalar sipariş edilip kullanılabilir.

Sevgili Gladys Grumbach, sevginizi milyon kere katlanmış olarak geri yolluyorum ve sabırlı bir sevinçle yanıtınızı bekliyorum. Gelin bana katılın! Sadece siz kalbimin ateşini tutuşturabilirsiniz. Buddha'nın sorduğu gibi "Dhammapada'yı, Kusursuz Yolu, çiçek arayan bir insan olarak en güzel çiçeği kim bulabilir?"

Şanti,
Şri Arhat Mindadali, Ph. D.
Yüce Düşünür, Arhat Tekkesi

/spw

13 Mayıs 1986

Beyefendi,

Forrest *Haftalık Nöbetçi* dergisinde yayınlanan makalenizde Arhat Tekkesi için "canları sıkılmış kentsoylular" ve "toplumun dışladığı zavallılar" için "yüceltilmiş bir yaz kampı" diyerek yaptığınız suçlamaları, eğer Dorado ilçe halkı ile iyi ilişkiler geliştirmekte sabırsızlanmamız ve yerel ekonomiye önemli katkımız olmasaydı, yanıtlama gereği duymazdık. Bu tükenmiş verimsiz topraklar, su tabakasına zarar vermeyen üretici tarım alanına dönüşmüştür. Yaygın sulama ve sağlık koşullarını geliştirme sadece Kumlu Derevadisinin su olanakları ile sınırlı kalmıştır, şimdi buranın adı Saççidananda Nehri oldu ve Forrest "vatandaşlarının" komikçe Babbling Brook (Çağlayan Irmak) diye adlandırdıkları sefil alkalik damlaları ile karıştırılmamalı.

Diğer yanlış anlamalar veya bilinçli yanlış ifadelerin düzeltmesine gelince: (1) Meditasyon, terapi (fizyo-, psiko- birlikte), toprak tüketmeyen tarım ve el işçiliği hiçbir zaman vergiden muaf tutulmadı; gayri menkul ve diğer zorunlu ödemeler yoluyla tekke, Do-

rado vilayeti kasalarına bu mart sona eren mali yıl için 46,742.07$ katkıda bulundu ve karşılığında kesinlikle *hiçbir* genel hizmetten faydalanmadı: polis koruması, yol tamirleri, çöp toplanması, su, lağım boruları gibi birşey için yardım görmedi. Kullandığımız tek hizmet, en düşük zekaya bile hakaret eden sağcı ve evrim görmemiş eğitim sisteminde çocuklarımızdan on altısına zorlayarak verdiğiniz eğitimdir ve bu da, hasta edici uzun otobüs yolculuğundan sonra öğrencilerle öğretmenlerinden eziyet görmeleridir. (2) Silahlı görevlilerimize gelince onlar yalnızca mal varlığımızı ve personeli silah taşıyan sarhoş genç çiftçilerin su depolarımıza, pompalarımıza, eşya hangarımıza, sadık nöbetçi köpeklerimize ve birçok dilde hoşgeldin yazan levhalarımıza ateş etmelerinden ve zarar vermelerinden bizleri koruyor. (3) Sizin "toplu seks" dediğiniz şey aslında antik sanat olan tantra yogasında varolan bir uygulamadır, kişiler evrenin temel güçleri Şiva ve Şakti gibi birbirlerine taparlar; Arhat'ımızın açıkladığına göre cinsellik ve tinsellik aynı enerjinin uzantısıdır ve bizi birleştiren bu coşkun sevgi içinde hepimiz yenileniyoruz.

Bu yüzden, buranın özgür bir ülke olması gerektiğini size hatırlatıyoruz. Aramızdaki diplomalı avukatlar anayasal haklarımızı korumak için hazır bekliyorlar. İftira ve yanlış bilgi bu hakkımıza tecavüz sayılır. Arhat tekkesi barış için elini Dorado vilayeti ve Forrest "kasaba"sında yaşayan komşularına uzatıyor. Komşu olarak kalmamıza izin verin ve şimdiye kadar ihmal edilen yörenin cennete dönüşmesi için siz de çabalayın. Dünya eski gündemlerden yorgun; yeni gündemlerin hoşgörü ile karşılanmasına karşı çıkmayın. Sizinki gibi kinci ve yalancı yayınlar gereksiz yere büyüyen nefret havasını şişiriyorlar; çok fazla üzülen Efendimiz, dostça bir düzeltme mektubu yazmam için bana yetki verdi.

Saygılarımla,
Ma Prem Durga
Yetkili Yönetici, Arhat Tekkesi

/spw

23 Mayıs

Charles'cığım,

Mektubunu aldığıma üzüldüm. Tüm ricalarıma rağmen Midge'in sana adresimi vermesine çok içerledim. Unutmamam gerekir,

o hâlâ fazlasıyla seninle aynı dünyadan ve çok bağımlı. Korkarım, Irving bile, dvandvanabhighata'ya (karşıt çiftlerin yarattığı sorunların son bulması) ulaşmışlığı oynuyordur. Sen ve ben, şimdi anlıyorum hayatım, sorunlu bir karşıt çiftmişiz.

Banka hesaplarımızdan ve hisse senetlerinden bahsediyorsun. Bir de bana "hırsız" diye iftira atıyorsun. O mallar ortak değil miydi? Yirmi iki yıldır maaş almadan toplumdaki yerin ve başarın için hizmetinde çalışan cariye, toplum kuklası, evkadını, ahçı, yatak ısıtıcısı, masajcı, danışman ve reklam ajansı —giyimimle, aksesuarlarımla, davranışlarımla, aksanımla, hatta beden biçimimle ve kas yapımla— olmadım mı? Nasıl prakritinin içine bu denli batabiliyorsun? Hiçbir zaman okumaya zahmet etmediğin banka hesap raporlarının üzerinde yazan sayılara şimdi mi aldırış ediyorsun? O sayılar çalışmalarının sonucu olarak zahmetsizce ve kaçınılmaz surette birikti, o sayıları meydana çıkarmak için özellikle bir iş yapmadın. Hesapları ve bütçeyi her zaman ben yaptım. Sen de, tekkede yaşayan bizler gibi tapınırcasına çalışırsın: ama sen sönük, şişman bir dışgörünüşler tanrısına tapıyorsun; "doğru" arabalar, marka ayakkabılar, özel kulüpler konusunda ince snopluk eden, son moda semtlerin aptal tanrısı. Bu tanrının kazandırdığı herşey demode paçavralara dönüşür, oysa yoganın çizdiği yolda ilerleyenler ve egodan arınanlar samadhi'ye ulaşır; Mahabindu'nun neşe dolu boşluğuna yükselirler. Sana acıyorum hayatım. Kızgınlığını, annesinin göğüslerini minnacık lastik elleriyle yumruklayan ve sonuçta annesinin sadece sevgi dolu anlayışlı kahkahasını kazanan bir bebeğin kızgınlığına benzetiyorum.

Ne hakla kızımızı bu işin içine sokuyorsun? Pearl dehşete düştü diyorsun. Yalnız sevgisini değil onunla her çeşit bağlantımı da kaybetmekle beni tehdit ediyorsun. Beni annelikten reddedeceğini söylüyorsun. Ne kadar saçma. Kimse annesini reddedemez. Bir anne çocuğunu ilerde ele geçireceği mirastan dolayı reddedebilir, ama anne, ne denli münasebetsiz olursa olsun, reddedilmez. Gerçekler avidya yüzünden bilinemeyebilir veya vidya yoluyla aşılabilir ama kesinlikle yadsınamaz. Bir anne veya baba aşılmadığı takdirde de yaşayabilir —sen de babanı aştın ama onu, karnında taşa dönüşmüş cenin taşıyan zavallı kadınlar gibi hâlâ içinde taşıyorsun, boğazını o küçük efemine "ehem"lerle temizlediğin zamanlar sanki baban boğazını temizliyor sanırdım, poker suratlı yaşlı şişko Freddy Worth olurdun, onun mağrur şekilde hızlı göz kırpışlarını bile almışsın, bu halini özellikle beni veya yanlış teşhise maruz kal-

mış saf hastalarını ve o zavallı doktor delisi hemşireleri soytarı beyaz külotlu çoraplı bacaklarını açmaya ikna ettiğin zamanlar takınırdın— yani, söylemek istediğim, anne ve babalar, yılanın deri atması gibi *aşılmalı*. Pearl ile ben kadınız ve aynı süreklilik içindeyiz; kurşun kafalı, solucan kuyruklu bir gülünç mikroskobik sperm bağışladım diye, sen istediğin kadar öylece durup ellerini oğuştur ve ona benden nefret etmesini söyle. Yapmaz. Ben onun annesiyim. Ben oyum, o da bir zamanlarki ben. Benim gelişimimi tamamlamadan evlendiğim yaşta, o, İngiltere'nin ihtişamlı dekorları içinde kız ve erkek arkadaşları arasında özgür ve akıllı bir kadın olmaya çalışıyor; ve senin eskimiş kin duygularınla, haksızlığınla ve iktidarsız öfkenle rahatsız edilmemeli. Sersemcik, anlamıyor musun, biz bir *dalga* idik ve karma olaylarının maya gizemi içinde bir anlık yoğunluk Pearl'ı üretti ama şimdi onu tutamazsın; o da, biz de yollarımıza devam etmeliyiz. Onu ve beni rahat bırak. Evler, New Hampshire'daki arsa ve benim ailemden kalan gümüşlerin dışında (Worth ailesinden gelenler eski olmasına rağmen gümüş ve kendini bu denli umutsuzca yoksul hissediyorsan, bit pazarında satabilirsin) herşey sende kaldı. Mesleğin var ve toplumda beğeniliyorsun. Benim ise Arhat'a duyduğum sevgiden başka hiçbir şeyim yok ve bana hiçbir şey vaat etmiyor. *Kesin* olarak vaat ettiğin şey hiçlik: egom bu yolla hiçliğe ulaşacak ve yükselecek.

Umarım ekstra geniş makinaları ile çimleri kesmeye gelen çocukların, güllerin çevresindeki çıkıntılı yerin, derisini yüzmelerine izin vermiyorsundur. Şu sıralar yaprak bitleri için ilaçlama yapmaları gerekir. Şakayıklar da kazıklara bağlanmalı: destek için tel kasnaklar, bahçe hangarında tırmıkların arkasında ve geçen sene gelen çocukların bıraktığı şekilde duvarda çivilenmiş duruyor. Açalyaları özlemekten *nefret* ediyorum; senenin bu zamanında o koyu pembe, okyanusun üzerinde deşhet verici tezat yapıyordur. Okyanus da şimdi köpüklü dalgalarla ve ilk cesur yelkenlilerle noktalanmış çelik mavi pırıltılı ve acı soğuktur.

Evi terk ettiğimdeki soğukalgınlığım sonunda daha iyiye gitmeye başladı. Adresimi artık bildiğine göre söylememin sakıncası yok, günler o denli sıcak ve parlak ki dudaklarınla dirseklerin devamlı çatlıyor ama geceler hâlâ oldukça serin. Yeterince kalın giyecekler getirmediğimden bazen geceleri parka ve uzundonla yatıyorum, kendimi sarinin içine sarmakta da usta oldum. İlk geldiğimde bir romörkta kalıyordum —yanımdakiler daha çok Pearl'ın yaşına yakın insanlardı, her zaman dans etmek istiyorlardı— ama şimdi

olgun iki sannyasinle bir barakayı paylaşıyorum. "Sannyasin" sözcüğü aslında bir yerden diğerine giden gezgin kutsal dilenci demek. Gurümuz, en çok yerimizde durduğumuzda yolculuk yaptığımızı söyledi. Eflatun ile pembe tonlarında giyiniyoruz çünkü bunlar günbatımı renkleri ve dünyanın feci bir düşüş içinde olduğunu düşünüyor guru. Güneş tayfının "sevgi ucu" denilen yerinde yer alıyor bu renkler. Oldukça bronzlaştım, saçlarım da asileşti. Yirmi sene önce seninle birlikte yarattığımız doğurgan dalgaların yumuşak ortağını şimdi görsen zor tanırsın. Brighton'da geçirdiğimiz günlere dönüp baktıkça tatlı olduğumuzu düşünüyorum: şimdi çıkardığın çirkin gürültüyü göremiyorum.

Sevgilerle,
S.

Not: Eğer haklarını ve gücünü berbat şekilde yanlış hesaplama hatasına düşüp, tehdit ettiğin gibi buraya gelirsen, aşram koruma görevlileri tarafından hapsedileceğini lütfen unutma, şevkli gençleri benim kadar sevimli bulacağını sanmıyorum. Lavanta rengi forma giyiyorlar, ellerinde gerçek tüfekler var ve hepsi Arizona Polis Akademisinden sınıf birincisi olarak mezun olmuş. Geldiğin takdirde, Arhat'ın nutuk kasetlerinin oparlörden aralıksız olarak duyulduğu onun resimleriyle donatılmış alıkoyma odasında tutulacaksın. Salıverilmen için (a) bir sannyasin ziyaretçi olduğuna kefil olacak (b) Arhat'ın aşkı ile yandığını fark edip alçak gönüllülükle aşrama katılmayı rica edeceksin (c) yaptığımız çeşitli faydalı işler için cömert bir para yardımında bulunup gideceğine söz vereceksin. Madem ki (a) benim tarafımdan (b) de senin tarafından yapılmayacak (aslında senin bilgilerinden burada yararlanabiliriz, Ma Prapti adlı klinik şefi çoğu zaman ümitsizce kendinden geçmiş görünüyor), sende (c) nin çıkacağı rezaletten kendini koru ve olduğun yerde kalarak ortak mallarımıza sahip çık. Cape'deki yerimizi bu yaz kiraya vereceğini sanıyorum. Kazancın yarısını bana yollamayı unutma.

26 Mayıs 1986

Sevgili Bayan Blithedale,

Birkaç yıl önce tekke hizmetleri için nazikçe sunduğunuz anaparanın nerede olduğunu soruşturan avukatlarınızdan aldığım mektup beni sınırsız bir kedere boğdu. Bu çok aziz ve değerli paranın iade edileceği tarih konusunda mukavele şartları ve faiz oranı bizim hesap defterimizde gözükmüyor. Amacınız iyi faiz kazanmak ise, devlet tarafından sigortalanmış cam pencerelerin arkasında moda giysileriyle oturan veznedarların olduğu ve manevi kazançlardan yoksun bir bankaya paranızı emanet etmeniz belki daha iyi olurdu.

Ama hayır, o zamanlar bankalara ilgi duymuyordunuz: Brahman ile birleşen atmanınızın getirdiği barışa ilgi duyuyordunuz; samadhi'ye ve aldatıcı maddi yaşamın paragöz istemlerini reddetmeye ilgi duyuyordunuz. Hukuk danışmanlarınız burada sannyasin olarak geçirdiğiniz aylar için şimdi pişmanlık duyduğunuzu ve atalarınızın inancı Presbiteryenizm'e (dünyevi başarıyı en yüce ilahi takdir olarak gören Calvinist mezhep) yeniden sarıldığınızı yazıyorlar. İçinizdeki barışı bu yolla yakalayabildinizse bizim için ne mutlu. Vişnu'nun bir sürü *avatar*'ı vardır.

Fakat: dikkatle dosyalarınızı inceledikten sonra samadhi'ye yükselişinizi üçüncü çakra veya Manipura'da durduğu sonucuna vardık. Kuşkusuz sizin de hatırlayacağınız gibi bu çakra "değerli merkez" diye anılır ve tanrıların başkanlığını Rudra yapar; lotusu ise on tane mavi çiçek yaprağı ile ters bir kırmızı üçgen gösterir ve gizlendiği yer karın boşluğudur. Orada iken hissettiğiniz yanma duygusunun dördüncü çakra'ya, yani kalp seviyesinde olan Anahata'ya yükselmenizden geldiğini sevinerek düşünmüştük, şimdi bunun sadece psikolojik direnme veya basit bir hazımsızlık olduğunu sanıyoruz. Asana ve mudralar deneyiminiz (abhyasana) oldukça istikrarsızdı Bayan Blithedale, amaca zararı dokunan beş vrittiye bağlılığınız akılcı akıntı (cehalet, bireylik, hırs, iğrenme, yaşama istenci) yoluyla hiçbir zaman —şimdi üzülerek anlıyoruz— serbest bırakılmamıştı. Çileciliğin (tapas) temizleyici ateşi sizin içinizde asbestte olduğu gibi bakır ile kaplı bir ego (aham) ile karşılaştı. Vasanalarınız —bilinçaltı duyularınız ve dürtüleriniz— inatla phalatrişnayı alıkoydu: egoistce "meyvelere susamak".

Yine de kalplerimize sorduğumuzda sizi reddedecek kadar kınayamıyoruz. Size yeniden hoşgeldiniz diyebilecek savurgan cömertliğimizin ne derecede olduğunu görüyorsunuz. Arhat Tekke-

sindeki birçok pratik gelişmeleri görmekten memnunluk duyacaksınız. Bu cömertlik okyanusunun oluşmasında sizin de, küçük ama son derece değerli tutulan damlanız var. Çalışmamız bitmiyor, okyanus hep kabarmalı! Ben bu sevgi gösteren mektubu yazdırırken bile muhteşem mandir, Milyon Kıvrımlı Neşe Konağımızın çelik direkleri yükseliyor ve gök gürlemesi gibi birbirine perçinleniyor! Geriye dönüp bakmak için, ne zaman ne de güç var! Gelin yeniden bize katılın ve bütün hesaplar baştan alınsın! Presbiteryen hukuk danışmanlarınız sadece kasvetli gölgeleri atmanınızın üstüne atıyorlar, aslında atman özgür olmayı ister. Dhammapada'da ölümsüz Aydınlanmış Yüce Varlığın dediği gibi "Pişmanlık hiçbir şeye bağımlı olmayan ve hiçbir nesneye sahip olmayan adama (veya kadın, yazıcı mutlaka bunu da anlamın içine katmıştır) dokunmaz.

Daimi hizmetkarınız,
Şri Arhat Mindadali, M. A., Ph. D.
Yüce Düşünür, Arhat Tekkesi

/spw

26 Mayıs 1986

Sayın Bay Rogers,

Ödül kazanmış sığırlarınızdan iki tanesini kaybettiğinize tüm içtenliğimle üzüldüm. Fakat, aramızdaki çitin kancalı tellerinin makasla kesilmesi yüzünden Arhat Tekkesine yönelttiğiniz hırsızlık suçlamaları son derece anlamsız çünkü burada bizler vejetaryeniz ve sizin çalıntı davarlarınızın proteinine gereksinim duymuyoruz. Sığırlarınızı nazikçe başka yerde arayın, içki tadından ve kumardan muhakeme yeteneklerini yerinden oynatacak kadar zevk aldıkları söylenen çiftçi dostlarınızın arasında örneğin.

Ve hayır, çitin onarım ve yenilenme masrafları için size katılmayacağız. Çit sizin sorununuz, çünkü tekkemizde bulunan herkes burada isteği ile kalıyor ve idam edilecek kasaplık öküzler gibi kancalı tellerin arkasında durmaları gerekmiyor.

Sevgi ve hürmetlerle,
Şri Arhat Mindadali, M. A., Ph. D.
Yüce Düşünür, Arhat Tekkesi

/spw

26 Mayıs 1986

Baylar,

Altı Lincoln marka arabanın ödenmemiş yüklü faturasında acıklı bir yanlışlık olmalı. Baş muhasebecimiz Ma Prem Nitya Kalpana'ya danıştım ama ne yazık ki iki haftalık kesintisiz meditasyonun tadını çıkarıyor.

Cömert şükranlarımla,
Şri Arhat Mindadali, M. A., Ph. D.
Yüce Düşünür, Arhat Tekkesi

/spw

2 Haziran

Sevgili Irving,

Pazartesi sabahı sana kısa bir not yazmak için çok güzel hafızası ve hataları sihirli bir şekilde silme özelliği olan güvenilir Selectric daktilomun başına oturdum. Seni sık sık düşünüyorum; sanırım Midge ona üç hafta önce yolladığım kasetin en azından özünü seninle paylaşmıştır. Zaman uçuyor! Sıkı bir tempo ile çalışıyoruz ama öğlende güneş o kadar sıcak oluyor ki artık Efendi on bir buçuk ile üç arasında öğle uykusuna çekilmemizi emretti. İnsanlar tarlada baygınlık geçiriyorlardı, özellikle Kali Kulübünde gecenin bir yarısını enerji yutmakla geçiren bazı kızlar.

Derslerinin bana gerçekten yararı dokundu: çoğu genç kişiler esnekliğim hakkında iltifat ettiler. Güneşi Selamlama egzersizini sana nazaran daha yavaş yapıyorlar ama tabii ki sen orta yaşlı evkadınlarının sarkıklıklarına karşı savaşıyordun, Efendi ise bizi Sahasrara için yetiştiriyor. Bizim grubumuzu denetleyen uzman —aşram adı Bhava— öne uzanırken topukların yere basması ve sadece boynu geriye kavislendirmek değil, bir de dili sonuna ve acıyana kadar dışarı çıkarmak gerektiğinin üstünde *zalimce* duruyor. En başında canın acıyor ve utanıyorsun ama galiba tiroid ve hatta bağırlar için en iyi şeymiş. Ayrıca, baş üstü yapılan asanalarda, Balık pozisyonuna lotus yaparak girmeni istiyor; uylukların iç tarafını zorlamak tam bir *ıstırap*, başının üstü de bir zaman sonra ağrımaya başlıyor. Ve Paşçimottanasana'yı yaparken, bacaklarımı ne kadar açarsam açayım, bir türlü alnımı yere değdiremiyorum. Ama Bhava, Sapan duruşuma *hayran* olduğunu söylüyor, zaten benim

de her zaman en sevdiğim o olmuştur: dizlerimi kulaklarıma bastırıp popomu havaya kaldırmak hep çok *rahatlatıcı* gelmiştir, küçük bir kız iken kanepenin arkasına saklanıp kendimi rahat, güvende ve *kendim* olarak hissederdim. Bu pozisyonda o denli uzun kalıyorum ki gözlerimi kapattığımda, sanırım imgeleme dedikleri şey bu olsa gerek, kendimi bir başka dünyadaymışım gibi ya da başka bir dünyanın sınırındaymışım gibi hissediyorum. Asanaları, elbette Çekirge ve Yay dışında kalanları, onbeş kere derin nefes alıp tutmamızı istiyorlar, halbuki sen, hanım evladı, bize sadece beş kere tuttururdun. Ama grubumdaki bazıları, Yajna adlı muhallebi çocuğu gibi, canları istediğinde duruyorlar. Bu konularda hiçbir kısıtlamamız yok; yani kimse "dümdüz" değil. Yaptığımız herşey Efendi'nin sevgisi için, bu da müthiş bir huzur ve esneklik duygusu veriyor. Şimdi beni amuta kalkarken görmelisin: tamamen *çözülüyorum* ve iki büyük nefeste hemen kalkıyorum, hem de şimdiye kadar hiç cesaret etmediğim şekilde, eller yerine dirsek noktaları üzerinde. Haklıymışsın, sıfır noktasını bulduğunda, yapılan tek numara omuzları *bütünüyle* gevşetmek, sonra insan sonsuza kadar baş aşağı durabilir. Ama bir tavsiye: burada Kobra duruşunu hep Çekirge takip ediyor, senin bize öğrettiğinin tam tersi. Yarım-Çekirge (Ardha-Şalabhasana) hoş bir geçiş oluyor ikisinin arasında ve sonradan Yay duruşuna geçtiğinde karın bölgeni fazla fena hissetmiyorsun.

Ama Irving'ciğim seni asıl haşlamak istediğim konu farklı: bize hiç Kundalini'den söz etmedin! Yani pek birşey öğretmedin bu konuda. Sadece üstü kapalı geçiştirdin, derslerin sonunda omurların altında birşey hissedip hissetmediğimizi sordun o kadar. Sanki bir avuç kahve ve hamur doldurulmuş orta yaşlı kadın, egzersizlerin sona ermesinden duyduğu rahatlığın dışında birşey hissedebilirmiş gibi. Kundalini'ye bu kadar "takılmamın" nedeni —bunu Midge'e söyle— benim adım oldu! Aşram adım. Sonunda Arhat ile karşılaştım ve bana yaraşan, bedenimde gizlenen adımı verdi.

Artık daktiloda mektup formlarını kopya etmiyorum, bir haftadan fazla zamandır bana mektup dikte ettiriyor. Durga'nın asistanları arasında en az ürpertici olan Alinga geçenlerde odama girip dikte yazabiliyor muyum diye sordu. Steno yazma konusunda birşey bilmiyorum dedim ama o, önemli değil dedi sadece esin vermek için orada olacağımı söyledi. Kadınları seviyor, genelde erkeklerin sevdiği ya da sevdiğini söylediği gibi değil, daha çok *enerji özü* olarak, prakriti okyanusundaki vrittiler gibi. Elbette *Efen-*

di'nin huzuruna çıkmaktan dolayı çok heyecanlıydım ama o büyük, sonsuz ve hüzünlü gözleriyle insanı kendine çekmekte olağanüstü yetenekli, sanki sana derin felsefi bir gizemin kapısını aralıyor sanırsın.

Odasına ilk gidişimde, epey sarışın, uzun boylu, sakin ve becerikli bir kadın olan Alinga beni Uma Odasının —aslında tam bir oda denemez, daha çok kapıları ve duvarları delinmiş sonra tekrar kaynak yaparak birleştirilmiş karman çorman bürolara dönüştürülmüş römorklar— arkasındaki odacıkların içinden geçirdi ve iriliğinden çok, çok yıllar önce dikildiği belli olan hışırtılı kahverengi ağaçların bulunduğu daha önce hiç görmediğim bir avlunun içinden geçtik. Karanfil gibi bir kokusu olan kocaman yamrı yumru tohum zarfları sarkıyordu ağaçlardan. Arhat buraya gelmeden ve dönümlerce arsayı satın almadan önce burada olan büyük çiftlik, eski bir ev sadece. Verandada kediler geziniyordu ve çürük halatlar ile koşum takımı asılı duruyordu. İçeride yine klima cihazı çalışıyordu. Mobilyalar ise, biz New England'lıların bayağı diyeceği tipten ama herhalde bu civarlarda bulabileceğin en iyisi bunlardır: gümüş parlaklığında kumaş ile döşenmiş kare şeklinde ağır bir takım ve plastik kollukları olan koltuklar, açık raflara dizilmiş süt bardakları ve boyalı porselen incik boncuk, ve yalnız barlarda görebileceğin kavisli türden, hayatımda gördüğüm en büyük televizyon vardı.

Mobilyalardan burada birisinin yaşadığı izlenimini edinmiyordun, demek istediğim, daha çok mobilyacı vitrinine benziyordu. Herhalde mokşa olduktan sonra, daha sthula bedenlerin yaptığı gibi eşyaların üstünde çöküntü yapmıyorsundur. O, bu odada değildi, büro olarak kullandığı bir sonraki odada oturuyordu. Burası bir sürü bej kenarlı yastıklarla donatılmış tekerlekli mobilyalar ve zerrelerin içine pudra şeker karıştırılmış gibi duran cinsten açık renk tahtadan yapılmış uzun bir çalışma masası ile döşenmişti. Alinga bizi bıraktı, ben de masanın karşısına oturdum dikte almaya çalıştım, ellerim büsbütün sinirli, kucağımdaki not defteri ise kaygan ipek sarimin dizinden aşağı kaymaya hazır halde duruyordu. Tekkenin zengin bir müşterisi parasını geri almaya çalışıyormuş, mektup onunla ilgiliydi. Kundalini konusu teknik bir hal alınca, sık sık sözcükleri yazdırması gerekti. Birkaç kez durup bazı tümceleri yeterince komik bulup bulmadığımı sordu. Söylediklerinin neden komik olması gerektiğini anlamadığımdan en başında nasıl bir tepki göstereceğimi bilemedim. Ama sonunda mektubu bitirdiğimiz-

de memnun görünüyordu. "O yaşlı orospuya iyi göz dağı vereceğiz," dedi ve sonra bana "göz dağı verme" terimi doğru mu diye sordu. Doğru dedim, o da bana, o çok tatlı güzel sıcacık kurnaz gülüşü ile gülümsedi. Ön iki dişinin arasında sevimli bir açıklık var. Eflatun sarığı aynı posterlerindeki gibi, sadece biraz daha yumuşak ve şeritlerinin büküldüğü yerler ışıkta başka parlıyor. Zannedersem cübbesi beyaza yakın çok açık şeftali rengindeydi, elleri ise bir sürü yüzük ile doluydu, aslında çok pahalı ve gerçek olduklarından eminim ama bana fuarlarda insanların az bir para koyduktan sonra ufak bir kovanın kollu çengelinden tutup çıkardıkları cam yüzükleri anımsattı.

Bunları mektupta yazmamam gerekirdi —Vikşipta ve Alinga'nın söylediğine göre, Durga ve uşakları hem gelen hem de giden postayı okurlarmış —ama senin Arhat'ı ne denli sevdiğini biliyorum; beni esinlendiren senin sevgindi. Üç boyutlu varlığı öyle güzel ki Irving. Varlığı *gerçek.* Çok uzun boylu değil, sakalında biraz gri var fakat çok yaşlı da değil. Sandığımdan daha soluk benizli ama elbette Hintlilerin her tonda olanları vardır; Vedaları getiren bu istilacı insanlar aynı Vikinglere benziyorlarmış. Yanakları ve alnında hiç kırışıklık olmadığı için sakal ve kaşlarındaki grilik neredeyse üzerine kırağı düşmüş gibi görünüyor. Bürosundaki klima sonuna kadar açık olduğu için kırağı düşünmem yersiz değildi: bir dahaki sefere üstüme kazak giymem gerektiğini düşündüm. Neyse, mektuptan ve birkaç kısa nottan sonra (*peşinde* o kadar çok insan var ki, herkes bir parça koparmaya çalışıyor) heyecan verici komik aksanıyla adımın ne olduğunu sordu. Adımın Sarah Worth olduğunu ve henüz aşram adımın verilmediğini söyledim. Küçük gülümsemesi ve dibi olmayan gözleriyle çok uzun zaman bana baktı ve sonunda "Sen Kundalinisin" dedi. *Ben mi?* dedim kızararak, bütün bedenimi bir anda ateş bastı. "Gerçekten," dedi. "Sonunda o sensin. Klişta ve duhşama olan herşeyi yakmak için geldin. Bizi elemli murdarlıktan kurtaracaksın."

Flört ediyor gibiydi, hatta biraz saldırgan bile buldum, bu yüzden öyle ayakta durup kızardım. Sağlıklı ten rengimi beğendi. Kendisinden daha koyu olduğumu söyledi. Babamdan gelen genlerim, E vitamini ile PABA ve Massachusetts'daki evimde olduğum zamanlar haftada iki kez yaptığım yağlı banyoların sayesinde olduğunu ama burada banyo yapmanın daha zor olduğunu ve çöl havasının üstderiyi fazlasıyla kuruttuğunu söyledim, çok telaşlanmıştım. Sonra, o da "Sen yumuşak ve elektriklisin" gibi birşey dedi

ve gümüş koltuğuna yaslandı —yüksek kare kollukları ile baş yaslama yastığı olan dişçi koltuğuna benzer birşey— ben de gitme zamanımın geldiğine karar verdim. Ondan sonra birkaç kere daha dikte aldım ve artık hiç sinirli değilim. Irving, gerçekten tam tahmin ettiğimiz gibi, hatta çok fazlası. İlahi olmasının yanı sıra *iyi* biri, belki biraz utangaç bile.

Birkaç sene önce, Ellora aşramında yaşarken Kundalini üzerine bir kaset doldurmuş, senin için bir kopyasını, bedava, zarfın içine koyuyorum. Aslında kataloğumuzda 14.90$ satılıyor. Fazladan bir yarım saatiniz olduğunda çarşamba sınıfındakilerle veya kendi başına dinle. Umarım tüm işlerin yolunda gidiyordur ve çerçeveci dükkanın seni fazla meşgul etmiyordur: yılın bu ayında tamamen diplomaların içine *gömülmüş* olman gerekir. Bir de mezuniyet resimleri. Yakında ise haziran düğünleri! Yoksa insanlar resimleri yalnızca albümlere mi yerleştiriyorlar? Ya da piyanonun üstüne konan adi görünüşlü ve *korkunç* hazır alınmış küçük çerçeveleri mi kullanıyorlar?

Minnettar eski öğrencin,
Kundalini!

(kaset)

Bugün Kundalini'den bahsedeceğiz. Kundalini nesnelerin içindeki dişi enerji demektir. Burada sadece kadından söz etmiyoruz; Kundalini herşeyin içindedir. Omurganın tabanında, Muladhara denilen temel çakrada, kıvrılmış biçimde uyur. Bu çakranın nilûferinde dört tane kırmızı çiçek yaprağı vardır. Üstlerinde Sanskrit harfleri ile va, şa, ça, sa yazılıdır. Bu harfler sarı bir karenin içine yerleştirilmiştir; bu da yeryüzü öğesidir. Karenin içersindeki ters üçgen, linganın etrafında üç buçuk kere dolanmış Kundalini'yi tutar. Linga erkek organıdır, aynı zamanda evrenin geçirdiği oluşum ve son buluş süreçlerinin tekrarlanan gizemli uzamını temsil eder. Hem de Brahma'nın, kaba maddesel dünyanın yaratıcı-tanrısının, bulunduğu çakradır. Bunun, dört kolu, üç gözü ve dört yüzü vardır; ve düşünürlerin dediğine göre, ellerinde üç çatallı mızrak, kavanoz, tespih tutar ve geriye kalan eliyle de korkuyu defeden mudra, abhayamudra, hareketini yapar. Enerjisinin adı Dakini'dir, parlak pembe rengindedir ve ellerinde kılıç ve su kabı gibi şeyler tutar. Bu çakrada bir de boynunun etrafında siyah bir bant olan iri bir fil var-

dır. Bu da fiziksel direncin simgesidir. Koku alma prensibi bu çakra ile çağrıştırılır. Omurganın tabanında yer alan Muladhara hakkında bütün bildiklerimiz bu kadardır.

Bana soruyorsunuz, Kundalini nasıl uyanır? Linganın etrafına dolanmış uyumayı nasıl bırakır? Doğru nefes alma, pranayama ve bütün duyuların kapatılması, pratyahara, iki yüce nadilerden, ay kanalından ida, güneş kanalından ise pingala yoluyla aşağıya istem yollar. Bu nadiler nelerdir diye sorarsınız? Bunlar gizli bedenin sinirleri ve damarlarıdır, nesnel beden ile bir arada varolurlar. Gizlisine sukşma diğerine ise sthula denir. Nadilerden aşağıya yeterince istem gittiği zaman, Kundalini harekete geçer. Zihnin titreşimlerini dinlerken önce Ram hecesi ile sonra Yam hecesi üzerine sırayla düşünceye dalar. Bir yandan da ulu metafiziksel hece Om sık sık telaffuz edilir ve büzgen kaslar soğurma yoluyla yukarıya doğru kasılır. Bütün bunlar Kundalini'yi uyandırır. Parlak ay ışığı altında yerinde duramayan, bir türlü uyuyamayan kadına benzer. Kundalini Muladhara'yı terk ettiğinde cıvıldayan cırcır böceği sesi gelir.

Kundalini açılıp yukarı çıkmaya başladıktan sonra cinsel organların tam üstündeki Svadhisthana çakrasına gider. Şimdi bir halhalın çıngırtı sesi gelir. Seksi bir ses. Etrafına bakınır. Burada, Svadhisthana'da, ne vardır? Koyu mavi Vişnu buradadır, dört kolunda bir sedef kabuk, bir tören asası, bir tekerlek ve bir nilüfer çiçeği tutar. Enerjisinin adı Rakini'dir, bunun ellerinde bir üç çatallı mızrak, nilüfer, davul ve bir keski vardır. Rakini'nin elinde keski ile ne yaptığını bana sormayın *(çekingen gülüş sesleri)*. Belki o bir kesicidir *(daha canlı gülüş)*. Belki de Rakini kollarından biri ile kanunsuz iskambil hilesi yaparak Vişnu'yu dolandıracaktır *(gergin, daha yavaş gülüş)*. Buradaki kırmızı nilüferin altı tane çiçek yaprağı var ve bunların üzerinde ba, bha, ma, ya, ra ve la harfleri yazıyor. Çakra'nın hayvanı makara, azametli bir timsaha benzeyen dev bir canavar. Filin yeryüzüne yakınlığı gibi bunun da suya yakınlığı vardır. Bu çakra ile çağrıştırılan prensip tat alma duyusudur. Kundalini artık birçok şeyin tadını bilir, çocukluğundan kalan birçok tatlı şey, genç kızlığından kalan baharatlı şeyler ve olgun kadın olarak tattığı acı şeyler. Egemen öğesi sudur. Kendini temiz hisseder, kendini o denli temiz hisseder ki her yerde akıntı sesi duyar. Yaşam nefesi Prana buradadır ve ciğerleri doludur; bulutlar gibi genişler. Bu mutlu bir çakra ama Kundalini burayı terk eder ve bundan sonraki karın boşluğu seviyesindeki Manipura'ya gider.

Ooh, burada ne var? Derinden bir çıngırak sesi geliyor şimdi. Bu çakranın tanrısı olan Rudra kırmızıdır ve bir boğanın üstünde oturur. Bir elinde ateş tutar; enerjisinin adı Lakini'dir ve koyu mavi renktedir. Bu çakranın heryerinde ateş vardır. Ateşi temsil eden, güneş kadar parlak ters bir üçgeni vardır. Kundalini bu ateşin içinde yüzer. O yükseldikçe, kişinin kendini çok sıcak hissetmesi ve arada bir ateş basması epey olağandır. Baş dönmeleri olur. Beden sızlar. Düşünürlerin söylediğine göre, bazen kabız ve ishal bile olurmuş. Anus kasılır ve yukarı çekilir. Çene aşağıya sarkar. Gözbebekleri yuvarlanır. İspazmozlar ve hayaller başlar. Bedenin içinde yaşayan bir tanık olma deneyimi yaşanır. Bazen beden havaya kaldırıldığı, bazen de yere yapıştırıldığı hissine kapılır. Çok büyük ya da çok ufak oranlarda hissedilebilir. Titreme, ağrı yapabilir ve dil ağızdan dışarı fırlayabilir. Kişi kendini başı yokmuş gibi hissedebilir. Gözler kapalı olduğu halde etrafta birşeylerin göründüğü hissi olabilir. Cinsel organ dimdik, sert ve ağrılı olabilir. Bütün bu ıstırap ve utanç ile birlikte Kundalini yukarı çıkar. Manipula nilüferinin on mavi çiçek yaprağı vardır ve üstlerinde ḍa, ḍha, ṇa ta, tha da, dha, na, pa ve pha yazılıdır. Prensipi görme duyusudur.

Kundalini yolculuğuna devam eder. Yükselmeye devam etmesi gerekir. Kendine acımasız davranır. Kusursuz olmayı arzular. Kalplerimiz seviyesinde yer alan Anahata'ya yönelir. Şimdi flütün müzik sesi duyulur. Tek bir flütün müzik sesi. On milyon şimşek kadar parlak bir altın üçgen vardır burada. Şimdi oniki çiçek yaprağının üstünde ka, kha, ga, gha, ṅa, ça, ċha, ja, jha, ña, ṭa ve ṭha yazılı parlak kırmızı bir nilüfer vardır. Kiremit renginde ve parlak beyaz giyinmiş tanrı Işa vardır şimdi. Bütün dünyanın dizgesini simgeler. Artık yer ve zaman açığa vurulmuştur; birbirlerine bağlanmışlardır. Erkek ve dişiyi simgeleyen iki üçgen birleşmiştir. Görüngülerin ötesindeki devinimsiz öz, puruşa, ilk kez bir anlığına görülebilir. Bu çakranın prensipi havadır, ki bu görünmez. Anahata, "darbeden kurtulmuş" demektir ve "sesten yoksun" yani sessizlik anlamına gelir. Buranın hayvanı siyah ceylandır, hafifliği ve rüzgarlar tanrısı Vayu'yu simgeler. Hava, rüzgar ve parlaklık hep etraftadır. Parlaklık! Ürkütücü ve uçsuz bucaksızdır. Kundalini bir o tarafa bir bu tarafa çarpar, aslında düzgün çizgi üstünde yukarı ulaşmak ister ama her seferinde çakranın düğümünü çözmesi gerekir. Kundalini yandığı için yogi kendini çok ağır, sersem ve aç hisseder. Ağzından tükürükler saçar. Alt ve üst çenesi birbirine kenetlenir. Boğazı, ölü bir hintinciri kaktüsü kadar kuru olur. İşa iyilik

bağışlayan ve korkuyu defeden jestler yapar. İşa'nın enerjisi canlı sarı renktedir, elinde ilmik ve kafatası tutar adı da Kakini'dir. Bunlar hiç hoş şeyler değildir.

Kundalini artık yolculuğunun yarısını tamamlamıştır, nesnel bedende omurganın yukarısına erişmiştir ama gizli bedende, pingala ile idanın sarmalandığı merkez kanalında (suşumna) çift helis denilen temel yaşam örneğine varmıştır. Kundalini'nin yolculuğu yarılanmıştır ve Viśuddha adı verilen, ki bu "saf" anlamına gelir, boğaz çakrasına gelmiştir ama direnme hâlâ duruyordur; bir sonraki adım çok zordur çünkü tin ile özdeğin görünür birlikteliğinin sona ermesi anlamına gelir, dış dünya olgusunun iç dünya olgusuyla hiç ilgisi yoktur. Yogi, sannyasin dehşet sıcaklık ve ufak ışık parlamaları hisseder. Bir de derin uyuşukluk. Bir de bedene zehir verilmiş hisseder: kanallar temizlenip, kötü enerji ile kötü şaktiyi taşıyabilecek hale gelene kadar yanması gerekir bu enerjinin. Ermişlerin yazdıklarında bu duygular şüphe edilmeyecek öykülerle anlatılmıştır.

Beşinci çakra kafatasının altında yer alır ve epey karmaşıktır. Nilüferi, üzüm havını andıran dumanlı eflatun rengindedir ve onaltı çiçek yaprağının üstünde onaltı sesli harf yazılıdır: a, ā, i, ı, u, ū, r, ṛ, l, ḷ, e, ai, o, au, am ve ah. Üstünde beyaz bir üçgen vardır ve sesi Om, evrenin Om'dan başka birşey değildir. Buradaki tanrının iki yarısı vardır, Şiva ve Şakti, erkek ve dişi iki tanrı Ardhanari Şvara'da birleşirler, sağ yarısı şanlı beyaz renkte Şiva ile sol yarısı hoş altın renginde Şakti. Bu tanrı iki cinsiyetlidir. Hiçbir erkek sadece erkek değildir. Hiçbir kadın sadece kadın değildir. Erkekler kadınlığın tohumlarını içlerinde taşırlar, kadınlar da erkekliğin tohumlarını içlerinde taşırlar. Ardhanariśvara bunu temsil eder. Bu erkek -—erkek-kadın demek daha doğru olur— erkek-kadının beş tane yüzü, üç gözü ve on tane kolu vardır. On elinde dokuz tane şey tutar: üç çatallı bıçak, balta, kılıç, Sanskrit'te "vajra" denilen yıldırım, üzerinde yüce tanrı Viśnu'nun uyuduğu Ananta adlı sayılamayacak kadar çok başı olan sonsuz bir yılan, çıngırak, hayvanı sıkıştırmak için sivri uçlu bir sopa, ateş (ay! tutmak için fazla sıcak olmalı!) ve bir ilmik. Onuncu eliyle, Ardhanariśvara, korkuyu uzaklaştıran jesti, abhayamudrayı, yapar; ellerinde tuttuklarına bakılırsa, arkadaşımız Kundalini'nin buna çok ihtiyacı olacak *(nazik gülüş).* Ardhanariśvara'nın elleri tamamen dolu *(yine nazikçe gülüşün ardından dinleyicilerde Kundalini'nin yükselişine geri dönmek isteyen sabırsız bir suskunluk).* Bu çakranın öğesi eterdir, nesnel beden

için hava ne ise, gizli beden için de eter odur. Hayvanı, altı tane gövdesi olan beyaz fil Airavata'dır. Komik görünüşlü bir tiptir. Muladhara'nın ağır, çok ağır dünyevi fili eter haline gelmiştir. Ve bunun adı Vişuddha'dır.

Altıncı çakra kaşların arasına yerleşmiştir. Buna Ajna denir. Sadece iki tane çiçek yaprağı vardır. Ha ve ksa yazılıdır. İkisi de beyazdır. Herşey ay gibi beyazdır. Ters bir üçgen vardır ve o da ay beyazıdır. İçinde linga durur. Linga, "penis" ve aynı zamanda gizli uzay, eter anlamına gelir. "Li" erimek, "gam" ise dışarı çıkmak anlamına gelir. Burada Om mantrası vardır. *Om.* OM. OM. Herşey bu titreşimden doğar ve evrensel daire sonunda herşey yine onun içine girer. Herşeyin toplandığı yer olan çok ufacık noktaya bindu denir. Tanrının adı Paramaşiva'dır, Şiva ie Şakti'nin şahane bir sikme ile birleştikleri anlamına gelir. Bu da Mahabindu'yu yaratır. Enerjinin adı artık Hakini'dir; o da ay gibi beyazdır ve ellerinde kitap, kafatası, davul ve buna benzer başka şeyler tutar. Ajna'da iken, ida ile pingala nadileri suşumna nadisi ile karşılaşır ve sonra sağ ve sol burun deliklerine kaçarak tekrar ayrılır. Yoginin burnun kaşınmasına neden olur. Aksırması gerekir: *hapşu!* Ajna çok yüksek seviyede bir çakradır. Kundalini oraya ulaştığında oldukça yorgun olmalı. Çıngırakların durmadan çalmasından bıkmıştır. Yanma duyumundan bıkmıştır. Çağlayan gürültüsünden, ışık okyanusunda kaybolmaktan bıkmıştır. Ama devam etmesi gerekir, yukarı ulaşması gerekir.

Yedinci Çakra Sahasrara'dır. Başın dört parmak üstünde yer alır. Buna ulaşmak için Kundalini zıplamak zorundadır *(ani bir hareket yapılmışcasına gülüş)*. Nerede şimdi o? Bütün renkler bir tek renkte birleşmiş. Bütün sesler bir seste. Bütün duyular bir duyuda. Nilüferin bin tane çiçek yaprağı var şimdi, üstlerinde Sanskrit abecesinin elli harfi birkaç kere tekrarlanır. Küçük Kundalini artık Şakti oldu. Hem de Şiva oldu. Herşeyi ve herşeyin hiçbir şey olduğunu biliyor. Hiçbir şey hissetmemesine rağmen çok mutlu. Brahman'dan başka birşey yok. Ters nilüferden, gizli bedenin üzerine, evrensel sıcaklık ve ışık yayılarak düşmekte. Kundalini, varolmanın tanımlanamaz engin boyutunun içinde şerefli içgüdülere sahip. Kundalini, bilincin herşeyi aşan ışığı diye bilinen Kula'ya dönüşür. Mahabindu, yani evrenötesi Boşluk içinde yaşar.

Sonra alçalması gerekir. Aşağı doğru gider. Asansör gibi aşağıya iner. Yeniden gözlerin arasındaki yerini alır. Bilgelik merkezi olan altıncı kat. Bir sonraki kat ise boğaz çakrası. Sonra daha da

aşağıya güç merkezi denilen kalp çakrası Manipura'ya gider. Aşağı kayarken bilgelik, söylev, sevgi ve güç saçar. Bunları birbiri ardına saçar. Libido'nun içinde yaşadığı üreme organları seviyesine varır, hatta Muladhara'nın etrafında üç buçuk kere dolandıktan sonra libido bile saçar. Muladhara yeryüzüdür, çocukluk yıllarıdır. Hepimiz yeryüzünden ve çocukluktan geliriz. Kundalini de bizim gibidir.

Kundalini nesnelerin içindeki dişi enerjidir. Bazı biyolojik kadınlarda çok zayıftır. Bazı biyolojik erkeklerde çok güçlüdür. Kundalini yükselirken hissettiğimiz yanma duyumu, birçok düşünürün gördüğü ve duyduğu pırıldayan ışıklar ve çağlayan gibi kükreyen sular, aslında erkek çöplerinin sisteminden dışarı yakılarak atılmasıdır. Bu bir engeldir. Bu engel, "granthi" adı verilen düğümlere ulaşır. Özellikle Muladhara çakra, Anahata ve Ajna'daki Brahma, Vişnu ve Rudra düğümlerinde daha kalınlaşır. Buralar, ego ve bilinçli düşünce ile tıkalı olduğu için Kundalini'nin bütünlük ile bir olmayı gerçekleştirme, samsarayı aşma ve samadhiye girme çabaları engellenir. Ama Kundalini bunları başından sonuna kadar yakar. Çöplerin hepsini yakar. Hepimiz bu çöplerin ağırlığını taşırız ama bunların mutlaka yakılması gerekir. Zihinlerimiz ince bir kül gibi saf olmalıdır; ya da şafak söktüğünde gelgitin ayak izlerini sildiği, bütün Coca-Cola tenekelerini ve bonbon kağıtlarını uzaklara attığı deniz kenarındaki kum gibi olmalıdır. Kundalini'nin kendisi de bir bonbon kağıdıdır. Kundalini'nin yolculuk öyküsüne inandınız mı? *(Onaylama sesleri.)* Eğer onun yolculuğuna inanıyorsanız, siz her türlü saçmalığa inanırsınız. Modern bilim onun yolculuğunun olanaksız olduğunu gösteriyor; Einstein eterin varolmadığını gösterdi, tıp ise nadilerin olmadığını gösteriyor. Hepsi yalan. *(Sessizlik.)* Jainlerin felaket evrenbilimleri gibi veya Dante'nin Cennet ve Cehennemi gibi, onun yolculuğunun öyküsü epey detaylı bir yalandır ama bu denli sonsuz detay bir öyküyü doğru yapmaya yetmez. Ne kadar çok detayları varsa o kadar çok yalan söylüyor demektir. Eski gazetelere benzerler. Hepsi çöplüktür. Örgütlü dinler gibi, İncil, Talmud ve Kuran gibi. Hepsi eskimiş gazetelerdir. Sigismund Fried ve Carlos Marx'ın ciltlenmiş toplu eserlerine benzer; tümü çöplüktür, detay dolu yalanlardır. Detaylar aydınlanmamıza, samadhiye ulaşmamıza ve egoyu teslim etmemize engel olurlar. Unutmamamız gerekir. Sistemimizden saçmalıkları yollamamız gerekir. Saçmalığı yollamak için saçmalığı kullanmamız gerekir. Sizler saçma olmasaydınız denizi aşıp Hindistan'a gelemezdiniz.

Almanya'da bira içiyor olurdunuz *(kahkaha sıçraması)*. Amerika'da biftek yiyip viski içiyor olurdunuz *(aynı kahkaha; ferahlama fısıltısı)*. Size bu yüzden Kundalini'nin peri masalını, omurganızın altında yaşayan küçük yılanı anlattım. Bunu dinlerken kalbinizde, kafanızda veya midenizde başka bir çöplük yoktu; küçük Kundalini hepsini yaktı ve uzaklaştırdı.

(kasetin sonu)

7 Haziran

Canım Pearl,

Mektubuna o kadar çok sevindim ki! - ama biraz daha uzun olabilirdi. Aldığın dersleri hâlâ tam anlamış değilim. Yıkımsal Devingen ne anlama geliyor ve Kayıp Cennet ile Periler Kraliçesine nasıl uygulanabilir? Hatırlayacağın gibi, Price dedende her iki klasik eserin *hoş* baskıları vardı, fakat yıkımsallık için fazla pahalı olmalılar. Ve bu dersi veren adamın bir komünist olduğunu söylüyorsun! Eminim İngiltere'de komünist olmak buradaki ile aynı anlama gelmiyordur —çok daha yoz ve eğlendirici bir anlamı vardır, George Bernard Shaw gibi— ama yine de Bayan Thatcher ile Kraliçenin niye böyle bir adama genç zihinlerin kontrolünü verdiklerini bir türlü anlamadım özellikle o kadar çok sadık, dürüst, akıllı Britanyalı işsiz gezinirken.

Yazın eve dönmeyeceğine *sevindim*. Çok olgun bir karar olduğunu düşünüyorum. Arada sırada gömlek değiştirmeye gelen babanla evi oldukça kasvetli bulurdun ve elbette Avrupa'nın sunacağı onca keyifin o kadar yakınındasın ki, bir küçük Manş'ı geçmen yeterli! On yedi yaşında bütün gün tüm doğallıkla yaptığın plaj serseriliği ve sörf için *biraz* fazla yaşlısın (o hoş açık renk cildine vereceği zarar ayrı bir konu), düşüncesi beni üzüyor ama seninle aynı fikirdeyim, kulübün yüzme havuzundaki eski işin cankurtaranlık (o yüksek sandalyede bikini ve sombrero şapka ile oturuşun ve boynunda kalın örgülü bir sicimin ucunda asılı duran düdüğünle *hayal* gibi görünürdün) daha genç birine verilmeli. Bir tanem, demek Avrupa güzel. Ama, *Hollanda?* Kıtanın en yavan ülkesi değil mi? Ya da en azından en düz olanı. O tarz bir ufak tablo ve bir yel değirmeni gördüğünde mutlaka hepsini görmüş sayılırsın. Arkadaşın kanallarda sandal gezintisine söz vermiş ama Ipswich bataklıklarında bata çıka dolaşmak kadar sallantılı görünüyor bana. Manş'dan geçen bütün o tankerlerden sonra plajların tamamen pet-

rol *kaplı* olmadığına inanamıyorum. Bir de o topak topak Felemenk kadınlarını mayo ile düşünmeye çalıştığımda tüylerim *ürperiyor*.

Anlattığına göre arkadaşın oldukça çekici, belki de *fazla* çekici. Avrupalı erkekler çekicilikleri ile ünlüdür ama bizim hantal yerli oğlanların kıymetli tutmaya değer bazı nitelikleri vardır: en başta güvenilirlik ve ailelerini desteklemek için çalışmaya gönüllü olmaları. Jan'ın babası bir kont ise neden bira üretim işindeler? Arapların ve herkesin gittiğini hep duyduğumuz London School dururken, Jan neden ekonomiyi Oxford'da okuyor? Biliyorum anaç endişemi bıktırıcı buluyorsun ama Amsterdam'da, o büyük ana meydanın ortasında dönen dolaplar hakkında burada insan hikayeler okuyor: tabii ki Avrupa'nın esrar merkezi; Nixon'un sonunda istifa etmesi ile burada sona eren oğlanların saçlarını omuzlara kadar uzatması, güderi giymesi ve başka bir sürü şey orada hâlâ moda. Bir tanem, dikkatli *ol*. Jan'ın eşcinsel olmadığını yazman şeker ama eşcinsel olması bir bakıma içimi rahatlatırdı. Yirmi yaşındasın ve kadınlığını bütünüyle hissediyorsun. Kadınlık hakkında garip birşey varsa o da durmadan, durmadan sürmesidir: değişmez karmaşık beklentinin her gün aynı ağırlığı; insanın kendi içinde olduğunu bildiği patlamaya hazır bekleyen şey ile karşılaştırıldığında, herşeyin *birazcık* hayal kırıklığına uğrattığıdır. Daha çok, bir türlü yanmayan küçücük kütük parçaları gibi, değil mi? Halbuki her sabah pencerenin arkasında güneş çizgiler halinde parladığında veya tabaktaki meyveler ile masa örtüsünün rengi uyum sağladığında veya sen tam eline bir fincan kahve almışken Mozart'ın en sevdiği konçertosu FM radyodan döküldüğünde, nihayet yakalandığını, ateş aldığını hissedersin, sonunda birisi kibriti doğru yere tutmuştur. Aslında kadın olmayı aşağılamamalıyım, kendisine has duhkhası var ama ne olursa olsun erkek olmayı istemezdim, onlar gerçekten *duygusuz*, giysilerini çıkardıklarında bile üniforma veya çelik zırhla kaplı olurlar, ya da kısıtlı deneyimimde ben öyle sandım. Bazen, benim kısıtlı deneyimim, gerçekten yirmi küsur yıldır babanla ve ondan önce de biraz el tutuşma ile sokulup sarınmayla kısıtlı deneyimim, herşeye rağmen yeterli değil miydi diye merak ediyorum; ve acaba senin nesline bundan daha fazlası az mı geliyor. Demek istediğim, hepimizin fırsattan istifade edebilecek belli miktarda romantik enerjimiz var ancak, bu fırsatı ya bir erkek ya da iki düzinesi sağlar. Elbette Jan'cığın şimdi sana dolu dolu hisli ve hevesli bir insan gibi görünüyordur, bir ay önce Fritz'in bana

göründüğü gibi. Ama sonra, eğer onlarla —bu anlamlı erkeklerle— konuşmaya dayanabilirsen, bağlılıklarının *doruğunda* bile zihinlerinin tümüyle başka yerde olduğu, kendilerini ilişkiye hiçbir şekilde vermedikleri meydana çıkıyor! Zavallı hararetimiz sırasında onlara verdiğimiz anlamdan başka hiçbir şey değiller.

Söylediklerimin tonundan Vikşipta ve Savitri'nin barakasından taşındığım sonucunu çıkarmışsındır. Daha güzel ve yeni bir başkasına taşındım, aşram bürosunda birlikte çalıştığım kadınlardan ikisi ile birlikte oturuyorum: Iowa'lı sarışın uzun boylu Alinga (uzun boylu ama senin uzun yüzücü kasların, asilce cömert vücudun ve hoş *enerjinden* yoksun) ile buranın baş muhasebecisi Nitya. Nitya ufak tefek, esmer ve sinirli, son zamanlarda da oldukça hasta. Nitya ile Alinga'nın sevgili mi yoksa kızkardeş gibi mi olduklarına karar veremiyorum, benim çekilip oturduğum odadan perdeyle ayrılmış ufacık mutfağın içinde uzun uzun Durga adında bir başka kadından fısıltıyla bahsedip yaseminli çay içiyorlar. Ayrılacağımı söylediğimde Vikşipta küplere bindi ve —telaşlanma, tatlım— biraz vahşileşti. Bir ara Durga'nın sevgilisi olduğunu sanmıştım ama aksine ondan *nefret* ediyor, çünkü Arhat'ı ayartıp onu sabit psikoterapiden geniş ölçüde ütopyacılıya kaydırdığını düşünüyor. Hiç durmadan Ellora'daki Arhat yumuşamadan önceki eski güzel günlerden ve Jung'un felsefesi, tantra, insan gizili ile "müshil bedensellik" (insanların dayak yemesi anlamına geliyormuş) kullanarak bilinci parçalamakta atılımlar yapmaktan söz ediyordu. Aşkla sarhoş olduğum için —her kadının uyuşturucusu— bu konuda gerçekten çok zorlayıcı ve fanatik olduğunu yavaş fark ettim. Kendi kendime, *Bu adam bir barbar* dedim. *Tantra ile tantanayı aynı şey sanıyordur.* Vikşipta'nın içinde yoğun bir çözülmemiş öfke vardı, ilk karşılaştığımız zamanı hatırladıkça (bundan sana söz ettim mi, yoksa o Midge miydi?) Yajna acaba Vikşipta'nın isteklerini mi uyguluyordu çenemi kırmaya çalışırken diye merak ediyorum. (Eğer bunu sana ilk anlatışımsa, merak etme hayatım, şimdi iyiyim, hatta bu kadar iyi hiç olmamıştım ama bir ara azıdişlerimin sallanmasından, sevgili huysuz Dr. Podhoretz'e gitmek için geri döneceğimden çok korktum.) Bu olaydan beri Yajna'yı daha iyi tanıma fırsatım oldu ve fevkalade uygun biri olduğunu fark ettim —genç bir oğlan, yirmi üç belki yirmi dört yaşlarında, bir bakıma tam sana göre— ailesi Saint Louis'li zengin demiryolu işletmecileri ve başını kazımamış olsa eminim kulakları bu kadar kepçe görünmezlerdi, gofre kumaştan yapılmış bir palto veya şahane bir tüvit içinde daha sunulabilir biri olabilirdi.

Ama hayatım sen dünyanın öbür ucunda özgürce yaşamını sürdürürken ben, gülünç kafamda bile olsa, arabuluculuk yapmamalıyım. Hollanda ile ilgili daha olumlu çağrışımlarım olsun isterdim, aklıma hantal tahta ayakkabılar, sızıntılı kanallar ve ellerine her fırsat geçtiğinde Felemenklerin Cava yerlilerine yaptıkları, ve Güney Afrika'da yapmaya devam ettikleri o berbat davranışlardan başka birşey gelmiyor. Jan'ın yağsız olduğunu, mükemmel İngilizce konuştuğunu, nefis klavye çaldığını (bu gerçekten bir müzik aleti mi yoksa sadece bir aletin parçası mı?) ve benim Pearl'ımı hoşnut kılıp eğlendiriyorsa yüreğimde ona sevgi ayırmam gerektiğini söylüyorsun. Senin beyefendi arkadaşlarını fazla sevmeye hiç niyetim yok, çünkü sayılarının çok fazla olacağını sanıyorum.

Yüzlerinde koyunsu bir ifade ile kapıda belirip seni üstü açık arabaları veya jipleriyle almaya gelen sinsi jönlere nazaran buradaki genç erkekler bana daha samimi geliyor. Aşramın yalıtılmış olması ve Arhat'a olan sevgimizle hepimizin birleşmesi sayesinde evde (ama hatırlamam gerekir, artık evim *burası!* bizim de içinde yaşadığımız Amerika Birleşik Devletlerinden, "Dışarı Devletler" diye komik bir şekilde bahsediyorlar burada) televizyonun ve reklamların üzerimize yüklediği nesiller arasındaki engel, birbirimizi stereotip olmanın dışında görmemizi engelleyen duvar, burada eriyip gidiyor ve eflatun cübbeyle koşu ayakkabıları giymiş genç bir sannyasin ile elli yaşlarında gri saçlı bir kadını elele yürürken görmek hiçbir şekilde olağandışı bir görüntü olmuyor. Dışarı dünyada hepimizin yakından bildiği öbür bileşim, genç piliç ile yaşlı adam, garip şekilde daha az: belki dışarda paranın erkeklere verdiği üstünlüğü, burada daha yüksek şaktileri kadınlara veriyordur. Her nasılsa, benim Pearl'ıma ortalıktaki sıradan oğlanlar yeterli gelmez. Eşcinsellere gelince, başlarını yukarı aşağı oynatmadan eşcinselce bir yürüme biçimleri var, çok canlı olarak yürüdüklerinde bile aynı seviyede yüzer gibiler, seslerinde de zor duyulur ince-dişli homoseksüel sivrilik var ki Boston'da bunu her duyduğumda tüylerim ürperirdi (elbette böyle olmaması gerektiğini biliyordum) ama burada onlara memnun mesut alıştım. Öylesine *şakacılar* ki, en azından otoriter annelerinin yerini almaya henüz hazır olmayan ama olmaya çalışan benim gibilerin gözünde, aslında çok da iyi yürekliler (herşeye rağmen onlar da kadınlar kadar acı çekmiş) ve Arhat'a duydukları sevgi çok sadık; öte yandan hem akıllı hem de işleri yürütme konusunda epey faydalılar özellikle elektrik, sulama, musluk tamiri, güvenlik, teftiş ve *ezilmemek* için zorunlu olarak yaptı-

ğımız propaganda. Durga taraftarı olmaya eğilimleri var: yapmacıklı duyularına hitap ediyor. Sonra bir de öbür tip genç erkekler var —belki bu grupların ikisine de dahil olanlar vardır ama kaç tanesi hiçbir zaman emin olamıyorum— buraya adamakıllı alışmışlar (bunlara dışarı dünyada beyni yıkanmış diyorlar), yoga, ruhun çözülmesi, biyospiritüalizm ve holizm konularında ustalaşmışlar, Varuna Mağazasında veya eczanede servis yapan bu genç erkeklerin ses tonlarında hayaleti andıran tatlı bir boşluk var, sanki yapacağın *hiçbir* şey onların sükunetini bozamaz veya karunalarını değiştiremez. Bazen bir tepki alabilmek için, içimden olay çıkartıp yüzlerine tükürmek geliyor, ama korkarım bu içimdeki eski şeytanın işi: içimdeki prakriti; pis ve kalımsız doğa kendini kavrama yoluyla henüz yanıp yok olmamış. Bazen, güzel uzun bacaklı yürek yakacak kadar akıllı ve ruhsal açıdan dengeli kızımı verip yerine karanlık ve sakat bir kabile dolusu oğlan çocuk aldığımı hissediyorum. Bunu yazarken babanın homofobi önyargılarını —o hepsini *hastalıklı* görür— dile getirdiğimi seziyorum, sanki benim vasıtamla o konuşuyor, Dışarı Devletlere ait eski ben, bu ilahi yerde her iki cinsiyet tarafından üstüme akıtılan bütün bu sevgi ve güven duygusunu kabaca hiç hak etmeyen, ben.

Alinga ile karşılaşıp onu tanımanı *isterdim.* Senin gibi sarı saçları var ama onunkiler seninkine nazaran daha az parlak ve gür. Sen küçükken banyoda saçlarını yıkamayı ne çok severdim, sadece yıkadıktan sonra o parlak temiz kokusunu ve kurudukça başının etrafında nasıl tüyler gibi kabardığını görmek için! Küçük kızların bebeklerle oynamasını anne olacaklarının sezinlemesi olduğunu kabul ederiz halbuki neredeyse biz bebeklerle yeniden oynayabilmek için anne oluyoruz. Sekiz yaşına kadar gözlerine kaçan sabunlara bağıra çağıra itiraz ettin. Çocuklar herşeyi büyüklerden çok daha fazla yoğun hissediyorlar: kötü bir tat dağ gibi büyür, gözüne giren bir zerrecik sabun dünyanın köreltici berbat sonu olur. Ben de senin için bebek şampuanı denilen birşey aldım (Gözyaşlarına Son yazıyordu etiketinde) ama bunu köpürtmeyi asla becerememedim. Alinga'nın saçları zarif ve ince başının etrafına yapışık ve en ufak bir dalgası olmadan dümdüz aşağıya iniyor ve saçını ortadan ayırdığı yer kemik beyazlığında sanki bir diyagramda tebeşir ile çizgi çizilmiş gibi. O saf ve resmi düzgünlüğü çok seviyorum, bana Grandison İlkokulu'ndaki kızların gün onları kirletip buruşturmadan önce sabah nasıl göründüklerini anımsatıyor. O, yani Alinga, sanırım otuz bir yaşında ve Cedar Rapids'den ayrılıp buraya gel-

meden önce birkaç kez dünya turu atmış; *biliyorum* onunla sen çok fazla şey paylaşabilirsin: onunla birlikte iken, benim biricik cin kızıma kendimi daha yakın hissediyorum. O çok komik ve hürmetsiz olabiliyor, Arhat hakkında bile, sana da şeytan fikirli babamdan alaycı şakacılık miras kaldığı için onun bu tarafından hoşlanırsın. Neredeyse sallana sallana yürümeye ve gevezelik etmeye başladığında yüz ifadelerimi mimikler, benimle biraz alay ederdin, bense ciddi ciddi bebeği ile oynayan *ağırbaşlı* bir anneydim, insanların İncil kopyalarını yıprattıkları gibi ben de zavallı ciltsiz Spock kitabıma tamamen paçavraya dönüşene kadar danışırdım.

Elbette *babanın* İngiltere'ye seni görmek için gideceğini duyunca hayret ettim ve hayal kırıklığına uğradım. Bunca senelik evliliğimizde iznini kullanıp benimle Avrupa'ya gitmeye onu hiç ikna edememiştim, rezil Floransa yolculuğu dışında, o zaman da kiraladığımız arabayı park edecek hiçbir yer bulamamıştı ve Son Yemek tablosunun çok yakında bir yerlerde olduğuna dair garip bir sabit fikir edinmişti sonra da taş duvarlarda yankılanan trotinetlerin sesi yüzünden uyuyamadığı için söylenmişti —ben uyuyabildiğim için aniden bu da *benim* suçum oldu— bütün gün onun kuyruğunda her dakika kaybolmaktan ve aslında İtalyanların onu sandığı kadar aldatmaya çalışmadıklarına onu inandırmaya çalışmaktan müthiş yorgun düşüyordum, sanırım tamirhanede bile uyuyabilirdim. Senin ve arkadaşlarının o çok hoşlandığı Cape'deki evimizde bile (bütün o patates kızartmalarını hatırlıyorsundur!) beni, iğne yaprakları yalın ayak gezenlerle birlikte evin içine dolan kasvetli çam ağaçlarının ortasında park ederdi, kendisi ise Boston'da kalıp oradaki hastalara, ve korkarım bazı sağlıklılara da hizmetlerini sunardı. Elbette o senin baban ve onu sevmelisin. Onu istediğin kadar sev ama *sakın mektuplarımı ona gösterme.* Buraya geldikten sonra kaybolan kiralık arabam konusunda saçma bir suçluluk duyuyorum, kredi kartı hesabımızdan günde en az kırk beş dolara mal oluyordur. Babanın içime suçluluk duygusu aşılama yeteneği her zaman şahane idi, bunu sana yapmasına izin *verme.* Tatlı ve utangaç Myron Stern ile birkaç kez çıktığım için hissetmem gereken suçluluk duygusuna itibar ederek bana kur yapmaya başlamıştı; şimdi geriye dönüp baktığımda, Charles'ın anne ve babamın bıraktığı yerden dizginleri eline aldığını görüyorum, bir çeşit eski ve bayat düzenin koruyucusu olarak. Umarım babanla ben, bize ailelerimizin göründüğü kadar canavar görünmedik sana. Bütün üstlerine biriken hayali canavarlar sonucu onların da öyle olmaları gereki-

yordu sanırım: sadece Ruslar değil, dışarıdan herhangi başka birilerinin onları veya çocuklarını yıkılmak üzere olan geleneksel saygınlık anlayışının dışına itmesinden veya düşürmesinden korkuyorlardı. Yine de, gördüğün gibi annen tepetaklak düştü.

"Karalama"larım beni alıp uzaklara kaçırıyor. Hayatım, o kadar *mutluyum* ki. Bu baraka çakra mağazasının düz çatısının hemen üstünden, çoğu yasal sorunlarımızın geldiği kuzeydeki bölgeden bizi ayıran çelimsiz kayalık tepelere bakıyor. Kayaların acayip yumuşak toprakımsı görünüşleri var; Saguaro kaktüsleri ise benim canlandırdığım gibi yeşil ve muhteşem değiller, daha çok ihtiyar acıklı devler gibi yıpranmış ve siyahlaşmışlar. İyi durumda bir kaktüse ender rastlıyorsun. Alinga ve Nitya'nın kıllı koca mürver ağacının gölgesinde ektikleri ufacık kaktüs çiçeklerini bir sinekkuşu ziyaret ediyor. Akşam yemeğinden önce dışarda serinlikte oturmak oldukça hoş oluyor, herşeyin başladığı ve temelinde yatan sakin değişmez puruşayı hissediyor insan; ve ıslak yeşil İngiltere'nin çayırları, yosunlu otları, demir parmaklıkları ve kat kat insan görüntüleri, nesiller ve her neslin puruşayı örtmek için yaptığı hamaratca çaba, bütün bunların içinde seni düşünüyorum. Hollanda gezinin harcamaları konusunu baban oraya geldiğinde onunla konuşabilirsin, aile bütçesi artık *tamamen* onun elinde ama o hayatında banka hesapları nasıl yapılır bilmedi. Onun için bunları hep ben yaptım, hem de karşılığında ücret veya teşekkür almadan. Bir zamanlar paylaşıyor gibi yaptığımız bütün dünyevi mal varlığımız onun oldu, ben de burada özgür ve uzayan lavanta gölgelerinde avlanan gri boyunlu sinekyutanlar kadar yoksulum, hatta daha yoksul çünkü ben faturalarımdaki sinekleri yakalamakta onlar kadar hızlı değilim. Tabii *benim* zamanımda bir erkek genç bir kıza Jan'ın sana yaptığı teklifi yapmışsa ya bütün yolculuk masraflarını öderdi ya da onu davet bile etmezdi. Kararı sen vermelisin, genç erkeklerin birlikteliğine ve bunun ima ettiği herşeye kendini açıkca sunan bir genç kızın fedakarlık ettiği ve kendini ucuzlattığı bu devirde bile doğru. Erkekler bu tip şeyleri küçümser görünürler ama gerçekte böyle olduğunu sanmıyorum. Bizim, saf ve onların insafına kalmış yaşamımızı ya da vicdanlarını rahatsız etmeyen orospular olmamızı isterler. Fakat orospular en azından *paralarını* alırlar. Sen benim için değeri asla eksilmeyen nadide bir incisin, ben ise seni şiddetle seven

Annen

8 Haziran

Vikşipta,

Bugün meditasyon sırasında bana karşı takındığın tavır affedilmez cinstendi. "Sisteminden çöpleri dışarı atmak" ile bir başka kişinin üstüne bunları kusmak aynı şey değil. İlişkimiz zaten biraz ilkeldi, senin kültürsüz isteri ve sadizminle sürüyordu ama grupta dehşete düşen herkesin önünde söylediğin sözler tüm sınırların ötesindeydi. Şüphesiz acemi çaylak sannyasinler arasında en alçak gönüllü olan benim; fakat soytarıca kıskançlığın sırasında adını söylediğin diğer kadın Arhat'a yeterince yakın ve sanırım adice gaddarlık yaptığın sahte-psikiyatr görevinden alınıp, senin kişisel terapin için en uzak ve en sıcak enginar tarlalarına gönderilmen üzere elinden geleni yapar, oralarda Saççidananda güçbela tatlı sözlere kanıp damlalarını akıtır. Bu alçaltıcı olaydan kendisine *söz* etmeyeceğim. Bu inceliğimin karşılığında senden saygı, çekinme ve rahat bırakılmayı istiyorum.

Samimiyetlerimle,
Kundalini

15 Haziran

Sevgili Anne,

Lütfen, bana Miami ve Fort Lauderdale gazetelerinden kestiğin pis kupürleri artık yollama. Tinsel değerler ayak bileklerinden ısırsa farkına varmayacak gazeteciler tarafından yazılmış üçüncü elden dedikodular üzerine temellendirilmiş sansasyonalist yalan hepsi. Eğer Charles bir şekilde nerede olduğumu öğrenmemiş olsaydı ve sana bunu söylemeseydi ve sen de bunları komşularına anlatmasaydın, onlar da sinirlerini bozan bütün o aptal kupürleri sana göstermezlerdi. Burada toplu seks yapmıyoruz. Sadece değişik biçimleri ile sevgiyi tadıyoruz. Sıcak küvetler de ancak dini nedenlerle kullanılıyor, beden-dışı deneyimler yaşama eğilimi olan insanlara cesaret vermek için duyumsal yoksunluk konusunda talim yapmalarını sağlıyor. Yoga veya Budizm hakkında en ufak bir bilgin olsaydı, amacın bedenden temelli çıkmak olduğunu ve bedensel zevkler kazanmak olmadığını bilirdin. Burada hepimizin ulaşmak istediği durum mükemmel kayıtsızlık. Kendilerine "araştırmacı gazeteci" diyenlerin durmadan kurcaladığı Arhat'ın Hindistan'daki yasal sorunlarına gelince, şimdi her hükümetin öyle

çok kuralları ve kanunları var ki eğer resmi görevliler seni kafalarına takarlarsa seni hapse veya ülkeden dışarı atabilirler, Arhat'a yaptıkları gibi. Buradaki de aynı acı hikaye. Göçmen bürosunda çalışanlar, hükümetin toprak kullanımı uzmanları ve yerel çiftlik sahiplerinin kiraladığı meşru adamlar, rekabetsiz hoş yaşam deneyimimizi ezmek için her şeyi yapıyorlar. Ekonominin savaş ve sıkıntıya dayandığı bir dünyada, Arhat, barış ve huzur öğüdü veriyor. Devamlı seyretmekle zihnini zehirlediğin programların içindeki reklamlar (sana yolladığım Arhat'ın broşür paketini aldın mı? - karar vermeden önce gerekli değerleri vermesi için *Abhinivesa'yı Aşmak: Yaşama İstemenin Ötesinde* veya üç guna ve on beş alt-yöntem ile ilgili olanları tavsiye ederim) seni sahip olmadığın şeyler için sıkıntıya sokmaktan başka ne yapıyorlar (reklamlar)? Şahsen senden bahsetmiyorum —babacığım, dedelerim ve onlardan önceki tüm atalarım sayesinde arzuladığın ve ihtiyaç duyduğun herşeye sahip olmalısın, dünyevi mallar zamanla ilahi biçimde birikiyor— genelde insanlardan bahsediyorum, özellikle Amerikalılardan. Yeryüzünde, bizim kadar istedikleri konusunda tahrik edilen başka bir ulus yok. Tüketici toplumlar insanların sürekli maddi sıkıntı içinde olmalarını ister ama başkalarının mülkiyet haklarına tecavüz edecek kadar sıkılmalarını da istemez. Elindekilere sahip olamıyorsan, kazanmak için güdün daha az demektir; esrar ile suçların bu denli artması da zaten bu yüzden, bir dereceye kadar Amerika'yı maddeden yoksun kılmak. Her şehrin ordu büyüklüğünde polis kuvvetleri de arzulamak ve satın almak işlerinin yolunda yürümesi için. *Bizim* polis kuvvetlerimiz parmaklıklarınızı korumak ve konukları elemekten başka hiçbir şey yapmıyorlar. Kendileri ile barış içinde ve maddi şeylere bağımlılığını yitirmiş insanlar hırsızlık yapmazlar ve yasalara gereksinim duymazlar. Canımızın istediğini yapıyoruz fakat Arhat'ın muhteşem etkisi altında hepimiz aynı şeyi istiyoruz: Arhat'ın sevgisi ve onayı. Makalelerinden birinde, hangisi olduğunu unuttum —hükümet görevlileri geldiği takdirde kullanmak için büronun arkasında duran kağıtları ufak parçalara ayırma makinesinin içine attım, öyle kızdım ki sana— bizim için burjuva köleler diyor, aslında çalışmak bir tapınma biçimi bizim için ve ruhsal açıdan doğru yere gelene kadar verdikçe alıyorsun. Bundan İncil de söz ediyor ama artık buna inanan Hıristiyan kalmadı.

Arhat'ın makam arabaları, kayışı pırlantalarla bezenmiş kol saatleri, Londra'da bir çizmeciden düzinelerle ısmarlandığı söylenen ayakkabıları ve bunun gibi daha bir sürü itiraflarla dolu olan yazı,

içlerinde beni *en* hiddetlendiren ve midemi bulandıran oldu. Gerçek şu ki, Arhat'ın beş parası yok, herşey anonim ortaklık veya vakıf şeklinde kurulmuş Aydınlanma Hazinesine gidiyor; giren ve çıkan para konusunda Arhat'ın en ufak bir bilgisi olmuyor. Nesnel şeyleri öylesine bir doğrulukla aşmış ki, arzuladığı veya gereksinim duyduğu herhangi birşeyin maddeleşeceğine bütün saflığıyla inanıyor. O, zambaklar ve havadaki kuşlar gibi yaşıyor. Dahası, Arhat'ın pırlantaları Buddha Diyarının mücevher ağaçlarını ve nirvananın rahat girebilmesi için mantıksal aklı işlemez hale sokmak için üzerine meditasyon yaptığımız inanılmaz Sevinç Ülkesini simgeliyor hayranları için. Öyle oldu ki artık işime bağlı olarak Arhat'ı oldukça sık görüyorum - sadece mektuplarını yazmak için değil, bazen fikrimi bile söylüyorum (aklıma gelmişken, Charles asla fikrimi sormamıştır) diğer zamanlar da öylece oturup sessizliğini paylaşıyorum: bu denli tatlı, nazik, bilgili, makul bir adam daha olmamıştır. Bir yarım bütün dünyanın onu benim sevdiğim kadar sevmesini isterken, diğer yarım bencilce onu bir tek kendime saklamayı istiyor. Buna pek olanak olduğundan değil: Arhat sevgi ile kuşatılmış ve kendisi de bir o kadar sevgi-enerjisi dağıtıyor. O buna "çevgi enerçisi" diyor. Hatta benim —evet anne benim, senin uslu bir Bostonlu iğnecik olması için yetiştirdiğin— benim bile çevgi-enerçimin olduğunu söylüyor. Sevdiği yanlarımdan biri (patlayacaksın) tenim, halbuki sen her zaman iğrenç şekilde koyu ve yağlı olduğunu, banyodan çıktığımda bile kirli göründüğünü söylerdin, senin pirinç kağıdına benzer cildinin aynısının bende olmasını isterdin, omuzlarında ve ellerinin arkasındaki birkaç zarif çil bize ancak gerçek olduğunu anımsatırdı, insanı sersemletecek kadar güzel görünürdün, Marie Antoinette günlerinden kalma pudralı bir kadın gibi maksi elbiseyle resmi davletlere giderdin, ben ise ergenlik çağının tüm tombulluğu ve sefaleti içinde kirli görünerek evde kalırdım. Konu açılmışken, *umarım* saçma bronzlaşma denemelerinden vazgeçmişsindir ve 15 dereceli güneşten koruyucu yağı, arabana binip alışverişe gittiğin zamanlarda bile kullanıyorsundur. İçinde PABA olanlar derinin daha fazla yıpranmasını önlemenin yanı sıra hasar gören DNA hücrelerini de iyileştiriyor. Bunlarla birlekte çinko, A ve E vitaminlerini alman gerekiyor, sanırım sana daha önce yazdım bunları.

Belki biliyorsundur, Charles (sizin ikinizin arkamdan ne denli haberleştiği hakkında hiç fikrim yok, bunu düşünmeye dayanamıyorum, bizim dediğimiz gibi bunlar fazla klişta, fazla duhşama)

uygunsuz bir Hollandalıya çılgınca sevdalanmış Pearl'a hikayeyi kendi açısından empoze etmeye İngiltere'ye gitti. Hollandalılardan hep nefret etmişimdir, sen ve babam vapur gezilerine katılırken veya güzelim New York'ta hafta sonlarını geçirirken biz sadist Bayan Van Liew ile birlikte eve saplanır kalırdık. Kadının mikroplar ve Tanrı hakkında gerçek delilikleri vardı, kraker yemeden önce ellerimizi yıkatırdı ve yatma vaktinde dini coşkulara kapılır benim korkudan yatağımı ıslatmama neden olurdu. Jeremy'nin kendine geldiğini hiç sanmıyorum, zaten bu yüzden Güney Amerika'ya gitti: ellerini yıkamadan kraker yiyebilmek için. Ancak orada krakerlere tortilla diyorlar.

Sözümü dinleyip hisse senetlerini çevirdiğine *sevindim.* Borsa gerçekten kısa vadeli amaçları olan yaşlılar için değil; unutma ki alıp satarken simsarın tek düşündüğü komisyonunu alabilmek, başka hiçbir şey umurunda değil. Babacığımın hisse başına bir dolar verip aldığı eski IBM ve AT&T senetlerinin bazılarını satmakta *çılgınca* kararlıysan, buradaki baş muhasebeci, şu sıralarda sinirsel rahatsızlığı olan Nitya Kalpana adlı çok akıllı bir kadın, epey avantajlı bir yöntem geliştirmiş; hisseleri imzalayıp bize devrettiğinde piyasa değerinin tam iki katı vergi indirimi eline geçiyor ve sermaye kazançları için birşey ödemen gerekmiyor: alışılmamış görünse de bize verdiğin takdirde satmaktan daha kârlı çıkıyorsun. Ve böyle yapmakla küçük kızını *epey* gururlandırmış olursun.

O amiralin bu denli utanmaz ve duygusuz olması bir *suç* değil mi? Orada şikayet edebileceğin bir kurallar komitesi veya buna benzer bir kuruluş yok mu? Polisi aramak zorunda kalman üzücü fakat anlattıkların bunaklığın ötesinde adamın dengesiz olduğunu gösteriyor, çoğu tutku suçlularının İspanyol kökenli olduğunu biliyorum ama gazetelere geçen bir istisna her zaman olur. Kapıya geldiğinde yandaki pancurları indirmen çok güzel ama senin dediğin gibi hem yandan gelen hava akımını engeller hem de avlunun görünümünü kapatır. Apartmanın ikinci katına taşınmayı düşünmez misin? Tanımladığın kadar kuvvetsiz ise basamakları çıkabileceğini sanmıyorum. Gerçekten, çoğu erkek ne korkunç değil mi? Charles, Gilman adında sert bir avukat tutmuş kendine, adam yanlış yere koyduğum bir kiralık araba ve daha bir sürü parasal ayrıntı yüzünden oldukça komik resmi mektuplar yazıyor, bahse girerim aynı şeyi bir erkek yapmış olsaydı bunlar zorbalık olarak görülmezdi. Ama birlikte geldiğim soğuk algınlığı sonunda neredeyse geçti, kendimi oldukça *aklışta* (rahatsızlığı olmayan, kirlilikten yoksun,

ancak her Sanskrit sözcük gibi daha bir dolu anlamı var) hissediyorum. Kilo vermeye çalışmadığım halde üç kilo verdim (sanırım içkiyi ve yağlı eti bırakmam sayesinde oldu) ve saçlarımı epey kısa kestirdim. Bir arkadaşım naylon oyuncak ayıya benzediğimi söylüyor. Kalsiyum ve A almayı unutma, sadece cildin için değil aynı zamanda tiroid ve gözlerin için de (en iyileri balık ciğeri yağından yapılan haplar) ve özellikle Perkins gümüşlerini Florida havasından uzak tut, örneğin büfenin *alt* rafında.

Çok kucaklarım,
Sare

Not: Jerry 'nin Güney Amerika'ya kaçmasından senin ve Bayan Van Liew'in sorumlu olduğunu söylerken sadece takılıyordum. Yazdığım şeyler hakkında derin düşüncelere dalma. Charles ve yapışkan gölgesine rağmen şu günlerde mutluluktan *uçuyorum*; içimi dökmem gerekiyordu.

18 Haziran

Çok , çok sevgili A.,

Burası öylesine dehşet verici ki sana kısa bir not yazma gereksinimi duydum. Motelin mektup kağıtları beni eğlendirdiği için durmadan çalıyorum. *Ne* Çağlayan Irmağı? Hem suyun içinde oynayan çocuk da nesi? Ve bu uğursuz koyu ağaçlar? Gerçek dünya suratıma kocaman sıcak bir tokat gibi indi. Trafik! Takım elbiseli erkekler! İğrenç kaldırımlar! Her yönden gelen sevgisiz ve çirkin bakışlar! Phoenix'deki kiralık araba bürosundaki kız arabayı geri almaktan oldukça sıkılmış görünüyordu —benim için arabayı ve anahtarlarını bulduğun için tekrar *teşekkür ederim*— modası geçmiş Püriten vicdanımı rahatsız ediyordu, ama Charles'a karşı son suçluluk zerreciğinden nihayet temizlendim, şimdi zavallı adama binlerce dolarlık fatura çıkaracaklar. Keşke uzun süreli tarifeden yararlansaydınız dedi kız, ben de sadece bir veya iki günlük kullanacağımı sanıyordum dedim. Otobüs ile Forrest'a dönmekten ürküyorum. Artık dışarı insanlarıyla iletişim kuramıyorum. Otobüs terminali su katılmamış cehennem —beklerken iyi Hıristiyan olmaya devam etmemiz için kollarına bireysel televizyon setleri vidalanmış bütün bir sıra dolusu yere mıhlanmış plastik çanak koltuk-

lar, müzik adına böğüren tiksindirici gürültü, yağlı taco ve soğanlı sandviç yiyen yağlı insanlar— heryeri nurlanmamış olmanın ve avidyanın dokunaklı leş kokusu sarmış. Kovboy çizmeleri giymiş şişko geri zekalılar ve zil zurna sarhoş Kızılderililer ben bunları karalarken ve titrememeye çalışırken bana dik dik bakıyorlar. Sağıma soluma bakmıyorum, herkes öyle hoyrat, vahşi ve *amaçsız* görünüyor ki, bu arada anlaşılmaz bir erkek sesi durmaksızın otobüslerin kalkış saatlerini anons ediyor. Sanki çalkalanan, kokuşan, ezilen berbat birşeyin içersindeyim, sanki *sindiriliyorum* veya çok yakında sindirileceğim, onun için bir an önce aşramın barışına kavuşmalıyım. Ve sana. Seninle birlikte olma arzusunu durduramıyorum. O yumuşaklığı. O suskunluğu. Ve biraz laf olduğu zaman onun tüm hafifliğini. Seni memnun etmek için kestirdiğim saçlarıma sürekli dokunuyorum, kalınlığı ve sızlaması ile irkiliyorum, kendi bedenim değilmiş gibi; ve senin saçlarını düşünüyorum, ortadan keskin düzlükle ayrıldıktan sonra kusursuz başının etrafına titrek bir ışık saçarak değinmesi ve ensende beklenmedik anda koyulaşması (mağarasının karanlığında uyuyan bir hayvanın göze ilişmesi gibi), göbiş dediğin karnımın altına sokulup sarıldığında ense saçlarının köklerine kuzguni-sarı gölgelenmeler vuruyor, sanki, tazelik ve güzellikle linga'dan arınmış gibi. Arhat adını verirken acaba bunu mu düşünüyordu? Çok fazla şey biliyor, gelecek hakkında bile. Bana söz ettiğin Mokşa'ya Açılan Kapı Olarak Kadın kasetini bir ara dinlemeyi isterim. Sanırım şimdi oparlörden gelen homurtu otobüsüm için, insanlar koyun sürüsü gibi girişe doluştular, karbon monoksit yutmak için birikiyorlar. Aslında dünya nasıl da bir ölüm tuzağı!

Bunu posta ile yollamayacağım, belki D. *gerçekten* mektuplarımızı okuyordur, halbuki sana uzanıp dokunmayı o denli istiyorum ki *şimdi*. Yajna'yla birlikte beni Forrest'ten almaya geldiğinizde gizlice veririm. Sabırsızlanıyorum ama beklemem *gerek*. Sadık nayikan,

K.

18 Haziran 1986

Baylar:

İlişikte arkası imzalanmış on sekiz bin dolarlık ($ 18,000) çeki bulabilirsiniz, lütfen 0002743-911 sayılı hesabıma yatırın. Önceki ta-

rihlerde yolladığınız makbuz ve hesap raporlarını bu vesile ile onaylıyorum. Aynı adrese yazmaya devam edebilirsiniz.

Saygılarımla,
Sarah P. Worth

18 Haziran

Sevgili Dr. Podhoretz,

Canayakın mektubunuz için teşekkür ederim. Daha bir süre Arizona'da kalacağım için Temmuz ayında vereceğiniz randevu da uygun değil. Aklıma gelmişken, bu motelde değil, buraya kırk mil uzaklıkta bir tarım topluluğu arasında yaşıyorum. Oradaki eczanede diş temizleme gereçleri bulunuyor ve bunları kullanma konusunda epey gayretli sayılırım, fakat bazen geceleri öyle yorgun oluyorum ki dişleri temizlemenin sizin söylediğiniz kadar önemli olduğuna kendimi inandıramıyorum. Afrikalılar ve Afganlar dişlerini temizliyorlar mı? Fotoğraflarda, nefis dişleri ve dişetleri olduğunu görüyorum.

Geçenlerde bir fındığı fazla sert ısırdım ve o günden beri dişlerimde bir duyarlılık hissediyorum, tam bir ağrı şeklinde değil, daha çok bulanık bir sızlama biçiminde; zaten siz de sağ alt azılarımın iltihaplanma eğilimleri olduğunu söylemiştiniz. Umarım yeni bir köprü yaptırmam gerekmez! Daha kötüye giderse, buranın diş hekiminden kayıtlarınız için bir röntgen yollamasını isterim. Bu tarım topluluğunda diş hekimliği tesisleri hayret edilecek kadar yeterli ama sanırım altın ve porselen kaplamaları dışarıda bir laboratuara yaptırıyorlar.

İçten Saygılarımla,
Sarah Worth

18 Haziran

Sevgili Dr. Epstein,

Yolladığınız son iki randevunun faturası için zarfın içine 180 dolarlık bir çek koydum. Böylece hesabımızın temizleneceğine inanıyorum. Yalnız size son zamanlarda neler yaptığımın hesabını vermem gerekir diye düşünüyorum, sahte babalıkla Charles'a karşı sürdürmemi sağladığınız suçululuk duygusu size karşı deşarj edil-

memiş olarak sürmekte. İtiraf etmeliyim ki şimdi terapi gördüğüm yıllara dönüp baktığımda bütün hepsi, o günlerde olduğundan çok daha fazla hürmetkar ve dini görünmekte. Charles'a karşı benim tarafımı tuttuğunuzu hayal ederdim oysa aksine onunla bağlaşık olup özgürlüğümü engellerdiniz. Sizi suçladığımdan değil: ben bile özgürlüğüme karşı direniyordum çünkü kendilerine verdikleri değeri orantısız biçimde atalarının başardıkları ve "bizim gibi" olmakla ölçen bir aile içinde yetiştirildiğim için, körelmiş püriten teokrasinin dışında herhangi bir dünyada yerimi bulacağıma değin güven duymuyordum. Zannedersem babam, herkesin öngördüğü gibi önemsiz yönetim kurulu işlerinden ve Harvard mezunu gibi çizgili kravatlar, gri spor pantolonlar ve küçük şeritli koyu kırmızı deriler giyinip kulüplere gitmeyi ölene kadar sürdürmekten gerçek ve biraz bulanık görünen sapıkça bir zevk alıyordu.

Freud'un Viyana'lı kadınların neler hissettiği hakkındaki kavramı, yöntemimizden en büyülendiğim zaman içinde bile, bana saçma gelmişti. Örneğin, ben dört yaşında küçük bir kızdım ve erkek kardeşim doğana kadar erkek çocukların penisleri olduğunu bilmiyordum, kaldı ki bu halde onlara özenemezdim. Anımsadığım kadar kardeşiminki küçük komik bir düğmeye benziyordu. Babam ise daima odasında giyinirdi ve bir keresinde o ve annemle birlikte üzüm bağındaki çıplaklar kampına gitmemi yasaklamıştı, bunu size çok kereler anlatmıştım zaten. Bu yaptıklarının bastırıcı olup olmadığı konusunda hiçbir zaman yorum yapmamıştınız.

Klasik tedavi yönteminin o değerli suskunluğu acaba otoriter babanın suskunluğunun, aynı zapturapt sezdirme ile akşam yemekleri dışında huşu veren yokluklarının (en azından kadınlara karşı), bir başka çeşidi mi diye merak ediyorum şimdi. Hindu ve Budist psikoloji düşünceleri hakkında bildiklerim çok eksik ama bellekte oluşan bir girdaplar havuzu olan bilinçaltı *(vasanalar)*, bilinç girdaplarını *(çittavrittiler)* doyuran ve bazı deneyimlerle *samadhinin* neşe içinde devinimsiz olma *(nirvana*=rüzgarsız) halinde ergeç silinebileceği kavramı —bu şekilde açıklandığı takdirde— bir çeşit içten, terör havası olmayan sadelik taşıyor ve bu da bana çekici geliyor. Batı ruhbilimi toplum ve ahlak ile, doğu ruhbilimi ise beden ve fizyoloji ile örtüşüyor (şimdilerin moda bir sözcüğü): ben kendimi, çoğu günler, buna daha yakın hissediyorum. Demek istediğim, bütün oyun süperego, ego ve id arasındaki savaşta hakemlik yapmak mı, yoksa ego ve tedirgin edici engellerini yok olmaya bırakarak tüm sistemi gevşetmek mi?

Her neyse, elinizden gelenin en iyisini yaptınız, hepimiz ancak bu kadarını yapabiliriz. *Sizi* uzun bir mektup ile tedirgin etmek istemiyorum; gerçi faturanızı alınca bir şok yaşadım, unutmaya başladığım ufak tefek hesapların dünyasından geldiğini ve Charles'ın karısının sağlık sorumluluğunu boşvermiş olduğunu ispatladı. Gerçekten uzun bir mektup yazamam, arkadaşlarımın beni almaya gelmesini beklediğim bu motel, burada kalmayan misafirlere kağıt kalem vermekte hiç cömert değil. Bu elimdeki malzemeyi dışarda gezinirken, meksikalı temizleyicinin kapısını açık bıraktığı bir odaya girip masanın üzerinden çaldım. Eski Sarah'ımız böyle birşeyi yapmazdı, değil mi? Ama tüm nesnel ve zihinsel olguların yalnızca kocaman bir kuruntu *(maya, samsara)* dokusunun iplikleri olduğunu algıladığın anda, dürtülerin doğrultusunda davranmak acayip kolay geliyor. Mülkiyet sadece hırsızlık değil, saçmalık da.

Bayan Epstein'e selamlarımı söyleyin. Yıllar boyunca pazartesi günleri karınızın nasıl biri olduğunu merak eder dururdum ve böylesine olağanüstü anlayışlı bir erkek ile evli olmanın nasıl birşey olduğunu düşünürdüm. Sanırım onu çılgınca kıskanıyordum: sizin gibilerin böyle şeyler duymaktan hoşlandığınızı biliyorum, bunların hepsi değirmeniniz için öğütülecek biraz buğday, o kadar. Ama artık isterse Bianca Jagger olsun umurumda değil. Her ikinize başarılar.

İçten sevgilerimle,
Sarah Worth

18 Haziran

Sevgili Martin,

Bana yazdığı nazik bir mektupta, annen, sana bir kart yollamamın iyi bir fikir olduğunu düşünmüş. Hapishanede olmana üzüldüm ama son zamanlarda bütün tensel dünyanın bir hapishane olduğunu öğrendim. İç huzurunu geliştir.

En iyi dileklerimle,
Sarah P. Worth

18 Haziran

Sevgili Eldridge,

Kartın üzerinde gördüğünün adı mesa, İspanyolca "masa" anlamına geliyor. Burada bu tip tepelerden çok var, belki sen de televizyon reklamlarında bunun benzerlerini görmüşsündür: Nissan kamyonetlerinin reklamında bilhassa.

Arkadaşın,
Sarah P. Worth

(kaset)

"Sarvasam eva mayanam, strimayaiva vişişyate." Bu antik Mahayana yazılarından bir alıntıdır ve "Bütün hayali şekillerin içinde en önemlisi kadındır" der. Buda ve onu izleyenler için kadın, serbest kalabilmenin kapısıdır. Dünyanın içinden gelen ve bizi dünya dışına taşıyan, kadındır. Onun varlığının içinden nirvananın, veya başka deyişle hiçliğin karunası, yani şefkati açıkca kendini gösterir. Kadın yeryüzünün yaşayan mucizesidir. Bedeninin tepecikleri tapınak tepecikleri gibidir; nirvanayı simgelerler. Kadın bedeninin nilüfer çiçeği, sonuncu aydınlanmanın, Sahasrara'nın çiçeğidir. "Buddhatvam yoşidyonisamsritam." Bu çok önemli bir deyiştir. Tekrarlayın lütfen. "Buddhatvam yoşidyonisamsritam." (Hevesli mırıldanma.) Anlamı, "Buda'lık kadın organının içindedir." Yoni. Am. Buda'lık amın içindedir. OM mani padme HUM. Mücevher nilüfer çiçeğinin içindedir. Mücevher akıldır. Nilüfer çiçeği nirvanadır. Akıl nirvana içinde erir. Ama aynı zamanda linga da mücevherdir. Am nilüfer çiçeğidir. Penis amın içersindedir. Bu bir sevinçtir, rasadır. Bu birleşme sevinci samarasadır. Yüce Sevinç Mahasukha'dır. Bu yüce nokta, Doğaüstü Hiçlik Mahabindu'dur. Maithuna, başka deyişle sikmektir. Bu Şiva ve Şakti'nin birleşmesidir, puruşa ve prakritinin sevinç saçmak için bir araya gelmeleridir; sahajadır. Sahaja, saf istemli ve şartsız varolma durumudur. Saf istemi kazanmayı öğrenmemiz gerekir. Kundalininin Atman ile birleştiği zamana da sahaja denir. Bu yüzden mantralarımızı öğreniriz, mudralarımızı öğreniriz. Bu yüzden pranayama öğreniriz. Bu yüzden içimizi ve dışımızı temizlemeye çabalarız. Şartsız olmak için, saf istemli olmak için. Ommmm!

Buda iyi bir çocuk değildi. Sürekli kucağında ellerini kavuşturarak oturan tombul yanaklı uslu bir çocuk değildi. Mara'yı, maithuna yani sikme tekniği ile yendi. Mara "ölüm" demektir. Mara ilk kez Buda'ya Kama, arzu biçiminde geldi. Buda, baştan çıkarıcı arzu yüzünden aydınlanmaktan caymayınca, Mara sertleşti. Mara birçok dehşet verici görüntüler, şeytanlar, hayvanlar, ağızları ve koltuk altları feci kokan canavarlar, çığlık atan hayaletler ile Buda'ya saldırdı. Bu korkunç şeylerin arasında elinde bir kafatası tutan ve minnacık kafataslarından yapılmış bir kolye takmış çıplak siyah küçük bir kadın dans ediyordu. Bu Kali'ydi. Bu kadın ölümdür. Aynı zamanda arzu ve keyiftir. Zaman tanrıçasıdır. Ölüm ve arzu zamanın çocuklarıdır.

Fakat Efendimiz Buda maithunasını yapmıştı. Karısı Yashodhara'yı sikip, zavallı terk edilmiş oğlu Rahula'yı yapmıştı. O günlerde bir prensin çok daha fazla hanımı olurdu. Babası Shuddhodana Gotama, o zamanlar Siddhartha Gotama denilen oğlu için epey lüks içinde bir pavyon yaptırmış ve içini müzik, dans ve aşk konularında yetenekli hanımlarla donatmış. Bu yüzden Mara Buda'yı sarsamamış. Aşkı tanıyan kişi dünyanın ortasından geçtiği için sarsılmaz. Gopilerin içindeki Krişna da sonsuz aşkı tanırdı. En sevdiği metresi Radha aşk yüzünden fena halde berelenmiş, aşk tarafından tırmıklanmış ve kanamış, giysileri yırtılmış, saçları karışmış, bedeni aşk terleri ile ıslanmış, ki bu çok tatlıdır, ve sonunda tanrıça olmuştur. Radha tekrar ve tekrar bayılır. Krişna ona tekrar ve tekrar dokundukça dinçlik ve aşk gelir. Sonra Krişna kendini dokuz yüz bin parçaya ayırır ve dokuz yüz bin Gopi kadınla çiftleşir. Tanrılar, tanrıçalar ve cennetteki ermişler dillerini yutmuş seyrederler. Bunu seyrederken tanrıçalar birçok kere bayılırlar ve maithunayı öğrenme isteği ile kralların saraylarında küçük prensesler olarak Hindistan'ın her yerinde yeniden doğmak isterler. Ve doğarlar. Bu gerçektir. Vrindavan ormanlarının içinde bunlar olmuştur ve sadık bir şekilde Brahmavaivarta Purana'da beirtilmiştir. OM mani padme HUM.

Bir keresinde ermiş bir Brahman çok hiddetlenip Buda'ya gelmiş. "Bütün bu sikmeler de ne oluyor?" demiş. "Vedalarda bunlar yok!" Buda ise ona "Kadınlar tanrıdır. Yaşamdır. Düşüncede daima kadınların arasında ol!" Bu gerçek bir tarihi sözdür. Dinde şöyle bir fena düşünce vardır: Kadınlar kirlidir. Kadınlar erkekleri Tanrıdan uzaklaştırır. Camın üzerinde leke gibidirler. Rajaları da kirlidir. Bu, fena bir batıl inançtır. Kadınların rajaları, erkeklerin sukralarından

daha kirli değildir. Bunların hepsi sevinç kaynağıdır. Gölde nilüfer çiçeğinin tohumu bataklık çamurunun içindedir ama kendisi yüzeyde, havada çiçeklenir. İşte bu yüzden nilüfer hem bilgeliğin hem de kadının simgesidir. Nilüfer, Vişnu'nun karısı Lakşmi'nin simgesidir. O Ana Tanrıçadır. Şimdi, bir anne ne yapar? Çocukları oynamaları için dışarı yollar sonra onları eve geri çağırır. Onları eve yeryüzüne çağırır, ölüme çağırır. Nilüfer hiçliktir. Batıda sizler hiçlikten korkarsınız. "Beni hiçlikten koru koca sakallı Jehovah!" diye inlersiniz ve onun çarmıhından size "Bugün Benimle cennette olacaksın", dediğini hayal edersiniz, oysa o sadece "susadım" der. Batıda sizler hiçlikten ve nilüfer çiçeğinin güzelliğinden korkarsınız. Nilüfere tapmayı öğrenmelisiniz. Erkekler ve kadınlar, kadının kaynağında varolana tapmayı öğrenmeliler. "Nilüfer-yiyen" diye bir deyim vardır. Birisinin uyuduğunu söylemek için kullanılır. Fakat nilüfer-yiyen uyumuyordur, tamamen uyanıktır, bilinci son sınırlarına kadar yükselmiştir, egosunun tutsağı değildir artık. Ego nedir? Ahamkaradır. "Aham" sesi "ben" demektir, ego ise "ben" sesini yapar. Prakriti evrim içinde ilk kez "ben" demeyi öğrendiği anda korkuyu hissetti, ve daha sonra arzuyu. İşte budur ahamkara.

Nilüfer çiçeğine tapmayı öğrenen kişi, nilüferin bilincindeki çittavrittilerini eriten kişi, her kim ise, bu adam —veya kadın olabilir, çünkü kadının içinde erkek, erkeğin içinde kadın vardır— bu erkek veya kadın "sen" der, bilir ki "sen" ile "ben" aynı şeydir. Tat tvam asi: o sensin. Sen atmansın, sen brahmansın, sen Evrensel Kişi, adipuruşasın. Bunu bilen kadın veya erkek tamamen uyanıktır. Bu kadın veya erkek nilüferi yer. Bu kadın veya erkek rajaları içer, sadece kan anlamında değil, bütün kadın salgılamalarını. Rajalar nektardır. Rajalar meleklerin besinidir. Rajalar rasadır, bunun anlamı "sevinç"dir. Rasa aynı zamanda "bitki özü" demektir. Kutsal bitki özü rajalar, kadının içinde oluşur. Aydınlanmamış bir erkek "ben" demekten doğan hiçlikten korkar. Erkeğin böyle bir korkusu olduğunda kadının yardımını ister. O annedir. Sağduyudur. Korkusu yoktur. "Ben"i düşünmeden önceki prakritidir. Erkek ona yönelir. Erkek onunla sevişir. Onun kokusunu içine çeker. Onun kara gözlerine bakar ve güldüğü zaman ağzının kırmızılığını görür. Bir şiir "İki beden olma fikrini kenara bırak ve tek bir beden ol" der. Erkeğin üzerindeki korku uzaklaşır. Bunu yapan kadın mayadır, hiçliktir. Babasının adı Şuddhodana olan Buda'nın annesinin adını kim biliyor? *(Uzaktan seslenmeler.)* Evet. Maya. Buda Maya'dan doğdu.

Batıda sizler hiçlikten korkuyorsunuz çünkü Tanrının gökyüzünde oturup sizi ezmeye çalışan koca sakallı bir adam olduğunu sanıyorsunuz. "Büyük Adamın beni daha fazla sevmesi için ne yapabilirim?" diye soruyorsunuz kendinize. "Kendimden nefret edersem beni sever. Bana neşe veren bütün amlardan nefret edersem tanrı beni çok fazla sever" diye düşünüyorsunuz. Hindistan'da da kendilerine işkence edenler var, egoyu ve korkusunu yakıp yok etmeye çalışıyorlar. Yanmış taşların üstünde çıplak oturuyorlar. Gözbebekleri bembeyaz olup neredeyse kör olana kadar güneşe bakıyorlar. Tırnakları öbür taraftan çıkana kadar avuçlarını kapatıyorlar. Onlara sorarsanız "Acıyor mu?", "Hayır acımıyor, samadhinin keyfini çıkarıyorum" derler. Bu yöntemlerden biridir. Bu yönteme "neti, neti" —"bu değil o değil" denir. Birşey yok ve geride en iyisi kalıyor. Bu yoganın yöntemidir. Bir başka yöntem daha vardır, bhoga yöntemi. Bhoga "zevk" anlamına gelir. Bhoga'nın yöntemi "iti, iti" der— ", o burada, o burada". Buda ve Brahman herşeyin içindedir. Kamanın, yani zevkin içinde. Rasanın, yani bitki özünün içinde. Hiçbir şeye hayır deme. Brahman, Buda senin de içinde. Sen de aynı gizemsin. Ego eridiğinde orada puruşa çıkar. Nilüfer çiçeğini ye. Büyük Adam seni ezemez. Sen Brahmansın. *(Yüksek sesle)* OM. Buda senindir. Zihninin gölgesinde kıvrılmış bir küçük cenin gibi onu taşıyorsun, o da seni aynı şekilde taşıyor. *(Daha yüksek sesle)* OMMM.

(kasetin sonu)

26 Haziran 1986

Beyler:

24 Mayıs tarihli mektubumuza tamamlayıcı olarak: baş muhasebecimiz Ma Prem Nitya Kalpana, sorumluluklarının verdiği zihinsel baskı yüzünden süresiz izin almıştır ve yeni muhasebecilerimiz, faturası ödenmemiş altı Lincoln arabanızın konusuna eğilmektedir. Hesaplarımız korkunç ölçüde karışık, yine de sizin konunuz ile pek yakında ilgilenmeyi düşünüyoruz.

Bütün iyi dileklerle,
Şri Arhat Mindadali, M. A. Ph. D.
Yüce Düşünür, Arhat Tekkesi

/k

2 Haziran

Sevgili Jerry,

Mektubunu almak ne hoş bir sürpriz! Evet, ben çok iyiyim, senin de iyi olduğuna inanıyorum. Bu mevsimde Caracas kimbilir ne güzeldir —aynı anda, hem ekvator üzerinde ve yaylada, hem de deniz kenarında olmakla senenin her mevsiminde güzel değil mi zaten? Burası çok *sıcak*, 50 derece anormal sayılmıyor ama çalıştığım büroda klima cizahı olduğu için pek umurumda değil, sadece serin bürodan cızırdayan dışarıya girip çıkarken feci soğukalgınlıklarımdan birine yakalandım. Küçükken, mikropları erkeklerin soyunma odasından eve getirmekle seni suçlardım: artık suçlayamam değil mi?

Annemin seni ne tür bilgilerle dehşete düşürdüğünü bilmiyorum fakat mektubundaki azarlayıcı ton son derece komik. Ve modası geçmiş! Burası sıkı bir tempo içinde çalışanlarla dolu kutsal bir yer; ve iş arkadaşlarım senin şirince söylediğin gibi demode hippilerle esrardan sersemlemiş *raté*ler değil, tam aksine iyi eğitim görmüş çok yönlü kadın ve erkekler, ve burada *Homo sapiens* diye geçinenler için, temel yerine daha yüce özniteliklerimiz üstüne temellendirilmiş, alternatif bir yaşam kurmaya çalışıyoruz. Tüketici maddeci kapitalist çöplük akıntısına karşı koyan ne ilk ne de son kişiler olacağız, ve bu çabanın en az seninki kadar yapmaya değer olduğunu düşünüyorum. Anladığım kadarıyla zavallı çaresiz Maracaibo nehrinden petrol emerek zenginleşen Venezuela'lıları emerek yaşamını sağlıyorsun. *Seni* yargılamıyorum, Güney Amerika'ya yerleştiğinde ben, sahildeki güzel evinin bahçesini süsleyen annesinin kuzusu tipik bir doktor karısı olduğum günlerde, Küçük Kardeşimin tarafını tutmuştum, annemin korkunç olgunluk dönemi olduğu için gerçi oldukça ürkerek ona belki otuz yaşının kendi kaderini tayin edebileceğin bir yaş olduğunu anımsatmıştım. Birşey değil, ama ne yazık ki bu yaptıklarım için teşekkür ettiğini hatırlamıyorum.

Kurnaz öğütler yazman gereken bir kişi varsa, o da bizim sevgili *madre*. Aile veya diğer işlerde hiçbir zaman fazla zeki bir idareci olmamıştı, kanımca orada tam beyni sulanmış yetmiş yaşında bir plaj serserisi gibi hareket ediyor (ahmakça bir zevkle "Altın Kızlar" denilen bir televizyon programı izliyor), iğrenç akşam yemeği "randevuları"na gidiyor (sanırım o yaşta heyecan bir tek yemeğin tadı tuzu ile ilgilidir, ama bunu Tanrı bilir) hem de verandasında tavladığı seksenlik bir emekli amiral ile, bir de savurmakla bitiremediği

babamdan kalan birazcık para ile anlatılamayacak şeyler yapıyor. Ağına düştüğü yağcı bir genç komisyoncu onu Güney Florida'nın Hetty Green'i olduğuna inandırmış —bu ikisi annemin tahvillerini "düzeltme" işlerini bitirdiklerinde geriye hazine bonosu namına birşey kalmayacak. Florida bir kabile dolusu bu tip adamla dolu— komisyoncular, podiyatristler, masajla tedavi uzmanları, üfürükçüler, hizmetkarlar, deneyimli güzel hemşireler— yaşlı ve bunakları avlamakla geçimlerini sağlıyorlar ve korktuğum şeylerden biri de, iyice çılgınlaşınca annem evin önündeki palmiyeleri kesmeye gelen bir oğlana bütün gümüşlerini çıkarıp bahşiş olarak verecek günün birinde.

Annemle aranda sadece küçük bir mavi su var, sosyetik asilzade arkadaşlarının Miami'de eğer Sandinistalar gelirse diye aldıkları katları vardır, bundan faydalanıp annemi yoklayıp neler olduğuna bir göz atamaz mısın? Erkeklerin ondan çıkar sağladığını seziyorum. Kabul etmemiz gerekir ki o her zaman bir erkek delisiydi: erkeklerle flört edip memelerini göstermek için zavallı babacığımı bütün o geceler bir partiden diğerine sürüklerdi oysa babamın tek isteği evde oturup eski kitaplarına gömülmek ve bir tane daha viski içebilmekti, senle beni de Bayan Van Liew adlı bir muhafazakar cadı ile veya Needham'dan gelen genç kız ile (sevgilileri bizi bir fırt haşişle susturmaya çalışırlardı) bırakıp giderdi. Düşünsene yeniden evlenirse ne olur —babacığım mezarından fırlar ve tüm nefis Perkins, Price ve Peabody'lerden kalan antikalar üvey kardeşlerimiz arasında paylaştırılır; eminim amiralin açgözlü bir ordusu vardır. Ben de gitmeyi düşündüm ama burada çok meşgulum— buranın yönetiminde oldukça önemli bir rol oynuyorum, inanmayacağın kadar.

Eğer ne anlama geldiğini hâlâ anımsıyorsan Bağımsızlık Günün kutlu olsun; Esmeralda'ya ve altı ufaklığa ise onları seven *tia* ve *hermana politica*'larından *devoción mucho* dediğimi söyle. Bu bölgenin Latin öğesi sizin oralardaki kadar klas değil. Aslına bakarsan, Jere hayatım, buradan hoşlanabilirsin, iş sonrası saatler epey eğlenceli ve hayal edebileceğinden çok daha fazla dolap dönüyor.

Geçmişteki ve şimdiki tüm hatalara rağmen sevgilerle,

Ablan,

(kaset)

Aman Tanrım Midge, ne müthiş vakit geçiriyorum bir bilsen! Haberlerini almak *çok* hoşuma gitti, beni bir bakıma gerçek dünyaya geri götürdü. Irving'in çerçeve dükkanının soyulması kötü olmuş. Neyse, senin de dediğin gibi bu olay nesnel bağımsızlığını güçlendirmeli. Dükkanında hiçbir zaman *gerçek* sanat eserleri olmadığına şükretmeli. Donna'nın kocasına çok üzüldüm. Gerçekten hiç bir uyarı olmadı mı? Hepimizin karma tekerleğinin bizi bir kere daha çevireceği yaşa geldiğimize inanmak zor. Tabii, Donna bizden biraz daha yaşlı, kocası ise ondan on yaş büyüktü. Güneşi Selamlama hareketlerinde Donna'nın sesli nefes alışlarından endişelenirdim-doğrusunu istersen oldukça rahatsız ediciydi. Ducky Bradford'a gelince, hiç şaşırmadım. O adama en yakın olduğum dönemde bile, sanırım o aralar ona aşık olduğum söylenebilir, hep bir eksiklik hissettim. Dört ay öncesine kadar ona bir zamanlar aşık olduğumu söylemeye cesaret edemezdim, ama senin de bildiğin gibi bazı tutukluklarımdan sıyrıldım. Gloria'ya söyle, bir eşcinsel için terk edilmek başka bir kadın için terk edilmekten daha kötü değil, hatta daha iyi, çünkü en başında kaybettiğin bir oyunda boşuna debelendiğini gösteriyor. Kendini enayi gibi hissediyor olmalı, erkeklerle attığın *her* adıma dikkat etmediğin takdirde, seni rahatlıkla *enayi* yerine koyarlar. Kadınların anlamaları gereken şey, erkekler gibi onların da bir numara oldukları. İkinci bir numara anlamında değil, aynı zamanda bir numara demek istiyorum. Biliyorsun - Havva ve Avis gibi kendimizi iki numara olarak görmeye şartlanmışız.

Geçen defa nerede kalmıştım? Vikşipta'ya aşık olduğuma ve bir vinçin üzerinde sarsılıp durduğuma inanamıyorum. Şimdi başka iki kadınla birlikte yaşıyorum —aslında, bir tek kadın çünkü üçüncü kadın, Nitya, ya bir sinir krizi ya da aşırı doz yüzünden buradaki revirde kalıyor. Baş muhasebeci olduğu için bütün hesapları üç kağıda getirmiş— inanılır gibi değil Midge; heryere yatırım yapmışlar, Batı Almanya ve İsrail gibi ülkelerde Kali Klübü diskotekleri ve meditasyon-ile-masaj merkezleri ve tabii bir de şimdi Amerika'nın her köşesinde, hatta dünyanın dört bir yanında bir sürü alışveriş merkezlerinde kitapçılarla videoculara sahipler —örneğin, Bahama adalarında, büyük adlardan uzakta bir yerde çok önemli bir kitapevi var, ki orada insanların pek kitap okumadığını sanırsın ama galiba epey okuyorlar ya da posta servisi ile kitap satıyorlar. Irving'e yolladığım kaset gibi— henüz parasını yollamadı-

ğına göre anlaşılan bedava oldu— video kasetlerden öğrenebileceğin terapi ve yoga dersleri ile Arhat'ın tüm kasetlerini kapsayan bu yöndeki çalışmalar bütün işlerini Bahama'lardaki bir tek mağaza aracılığı ile yapıyorlar, sanırım orada bankacılık daha kolay ve ufacık olduğu için alışılmış ezici yönetmelik olmadığı gibi bir de ülkeye dolar girmesini desteklemek istiyorlar. Bir işadamı olarak Arhat şaşılacak derecede açık ve hoşgörülü: ne zaman bir grup sannyasin oto yıkama işi, restoran veya koruyuculuk servisi açmak istese, Arhat adını, resimlerini ve günbatımı renklerini kullanmalarına izin veriyor. Sanırım isteyen herkes eflatun bir tulum giyip, boynuna bir mala takıp, aynı işleri yapabilir ama insanlar kapının üzerinde ışıklarla yazılmış Arhat'ın adını görmekten hoşlanıyorlar, çünkü bu insanların —işletmeyi yürüten insanlar— her zaman sakin, neşeli, içki içip esrar kullanmayan kişiler olduğu anlamına geliyor; tabii bir de köle işçilik yerine çalışmayı bir tapınma biçimi olarak gördüğümüz için, biraz daha az para alıyoruz. Gördüğün gibi başarılı olması ne güzel bir felsefe olduğunu meydana çıkarıyor. Burada olduğu gibi dünyada da *başarılı* demek istiyorum.

Neyse, bir televizyon programında Arhat'ın röportajını görmeden önce Seattle'da borsa araştırmacılığı yapan zavallı sevgili Nitya'cık son zamanlarda bir zihinsel rahatsızlık geçirdi; Ma Prapti'nin —burada klinik şefi olarak çalışıyor, *çok* etkileyici bir kadın, kendini tam anlamıyla adamış ve Charles'ın hastanedeki bütün o açgözlü, gösteriş meraklısı arkadaşlarının tam tersi— işte onun Nitya'yı dengede tutabilmek için verdiği çeşitli haplar ve iğneler ters tepki yaptı ve sanırım sana daha önce sözünü ettiğim arkadaşım Alinga, Nitya'nın görevini üstlenebilmem için *beni* eğitiyor. Sen de bilirsin, her zaman sayılarla aram iyiydi, o sürtük Marcelene Rabinowitz'i sekreter olarak işe almadan önce, Charles'ın bütün hesapları ve sigorta formları ile ben ilgilenirdim. Her neyse, bunları kızgınlık ötesinde unuttum artık, gerçekten, sevgi ve onaylama dışında her çeşit duygudan arındım. Şimdi Charles sadece imkansız ölçüde küçük görünüyor, sanki bir parça kağıdın veya banyo duvarının üzerinde sürünen bir böcek; ve küçük bir nokta olmasına rağmen biliyorsun ki büyüteç altında bakarsan pençelerini, kıllı bacaklarını ve uzun boynuz gibi şeylerini görürsün, ama kimin umurunda? Pearl'a casusluk yapmaya gittiği için şimdilik sesi çıkmıyor - eminim Pearl onu başından atmıştır. Sana bir kez daha yanaşmaya kalkarsa bana bildir. Ve sakın benim hatırım için ona kabalık etmemezlik etme. İstediğin kadar kaba olabilirsin.

Burada Alinga'dan bana kalan büromda oturuyorum, o ise Durga'nın bürosunun yanındaki Nitya'nın odasına taşındı, Durga satışı artırıcı çalışmalar ve konuşmalar yapmaya gitmediği zamanlar burada oluyor. Onun bürosunda Arhat'ın çiftlik evine açılan bir çeşit bekleme odası var, sanırım sana geçen defa anlattım, evin için gümüşe çalan ucuz şişko mobilyalarla ve beyaza boyanmış bir tahta masa ile donatılmış. Benim dışımda herkes öğle uykusuna çekildi şimdi ama sen beni bilirsin, hiçbir zaman günün ortasında uyuyamam, fazla heyecanlıyım: Irving, gizli bedenimin, sthula bedenim için fazla yüksek ayarlanmış olduğunu söylerdi. Hem zaten Nitya'nın hesap ve kayıtlarında temizlenmesi gereken pek fazla çamur var —yığınlarla kağıtlar ve rakamlar; ve gördüğüm kadarıyla da hiçbiri denk gelmiyor— gerçekten bir tek kişinin bunlardan bir anlam çıkarması zor. Sanırım hesaplar konusunda seninle bile konuşmamam gerekir ama kısaca fikir vermek için, bir yanda gerçekten dayanıklı gelirler ile birkaç eliaçık bağışta bulunan kişi, çoğu Beverly Hills veya Kanada'da yaşayan kadınlar ve dullar, ki Kanada'yı parayla ve Budizm'le bağıntısı olan bir yer olarak düşünmek zor, hesap defterinin öbür tarafında ise büyük ölçüde bir sızıntı, sadece Arhat'ın arabaları ile pırlanta saat kayışları değil, daha fazlası. Çalışma tapınma biçimimiz olduğu için işçilik bedava ama yine de aşram havadan var olmadı tabii ki; barakalar, römorklar, alış-veriş merkezi ve Milyon Kıvrımlı Neşe Konağı —çelikleri yerleştirildi, şimdi günbatımı renklerinde panoları bekliyorlar— ve bütün bunların inşaatı için harcanan milyonlar —sadece bir vinçin altmış bin dolar olduğunu biliyormuydun!— bir de sulama ve fosseptik için yapılan masraflar, her ikisi de daha iyi çalışıyor olabilirler, özellikle ikincisi, o da ayrı bir konu. Artık havalar çok ısındığı için fosseptiği gömdükleri yerden feci bir koku geliyor, derenin suyu da öyle alçaldı ki Karma Fıskiyesini sadece günbatımlarında ve şafak sökümünde çalıştırıyorlar, eskiden Michigan Üniversitesi'nde bitki yetiştirme dersleri veren tarım danışmanımız Hanuman, enginarların, hormonlu domateslerin ve deney için yetiştirdiğimiz afyonların gölgede kalmaları için, kilometrelerce uzunlukta tüller alıp üstlerini örtmesine rağmen, tarlalar kil gibi pişiyor. Bir de güvenlik kuvvetlerimizin ihtiyacı olan parmaklıklar, silahlar ve gözetim aletleri, inan ki epey pahalıya patlıyor Midge. Agni adındaki şefleri oldukça hoş bir genç; Durga ile de oldukça yakın ve devamlı onun bürosunda fısıldaşıp bağırıp gülüyorlar. Saf sevgi ve barışa karşı öyle büyük bir nefret var ki dünyada, hiç tartışmasız, bu güvenlik

kuvvetlerine ihtiyacımız olduğunu sanıyorum. Bir başka masraf ise mahkeme davaların bazı kendini önemli sayan azametli kuruluşlar onların su haklarını, imar planlarını, toprak kullanım kurallarını ve hatta göçmen kanunlarını bozduğumuzu iddia ediyorlar, Fritz'i Almanya'ya, Arhat'ı ise Hindistan'a geri yollamayı istiyorlar! Gerçekten, çölü güzelleştiriyorsun ve zehirlenmiş bu zavallı dünyaya sidik yarışının bir nebze daha yukarısında bir yaşam tarzı sunuyorsun, onlar da karşılığında bunu veriyorlar. Sana herşeyi anlatıyorum çünkü yeni mevkimde ne tip kargaşa ile uğraştığım hakkında bilgin olmasını istiyorum.

Arhat'ı soruyorsun. Hakkında şimdiye kadar duymadığın ne söyleyebilirim? - birşey var, o da yakından bakınca biraz üzgün görünüyor, ona annelik etmek gibi saçma bir sezgiye kapılıyorum. Artık onu oldukça sık görüyorum, genelde Alinga, Durga ve halkla ilişkilerle ilgili işleri üstlenmiş Satya ile birlikte oluyoruz; ve çoğu zaman Arhat'ın ağzına lafı tıkıyorlar çünkü ona şu veya bu ivedi gereksinimden söz edince o hiçbir şey yapmadan öylece gülümsüyor, başka bir yerde olmayı ister gibi. Tabii, o bir jivan-mukta, yani çoktan nirvanaya eriştiği halde kibarlığından dünyada kalmaya devam ediyor. Sadece aşramın reklamını arttırma konusu onu neşelendiriyor, bazı fikirleri fazla aşırı olduğundan biz bile karşı çıkıyoruz. Örneğin, her öğleden sonra Forrest'daki otobüs garına gidip (aslında gar sayılmaz, motelin yanında çimento bir sığınak) makinadan bir Diet Cola almakta ısrar ediyor ve her seferinde orada kazık gibi dikilmiş adamların sayısı artıyor, birşeylere kızmış dindar Meksikalılarla cahil çiftçiler aslında en çok Arhat'ın böylesine sade bir güzelliği olduğu için sinirleniyorlar, bir saldırı olursa diye artık Agni bir minibüs dolusu güvenlik kuvvetini de beraberinde götürüyor, tabii bu da ellerinde tüfekler, sopalar ve halatlarla daha çok faşist ruhlu adamı oraya topluyor - sakın aşramda Diet Cola satılmadığını sanma, bunu Durga kendisine söylediğinde sadece gülüp (aksanını iyi taklit edebilmeyi isterdim) "Bu alçak heriflerin burunlarını çürütmeliyiz. Bu beni de eğlendiriyo, Buda'yı da eğlendiriyo."

(Aksan denemesini bırakıp suikastçı havaya bürünür.) Midge. Aklıma *müthiş* bir fikir geldi. Korkunç ama çok heyecanlı. Bir dahaki sefer odasına gittiğimde bu küçük kasetçaları sütyenimin içine öyle bir yerleştireceğim ki mikrofonun üstünde sadece sarimin bir kat ipeği olacak, böylece gerçek gündelik sohbeti Irving ve kızlarla dinleyebilmen için kasete çekeceğim! Kesinlikle özel bir kopya ola-

cak tabii ki —kopyasını çıkarıp satmaya falan çalışma sakın— hâlâ vakit varken seninle Arhat'ın o çok değerli varlığını paylaşmak istiyorum. Tarihsel açıdan da anlamlı olur: *entre nous*, aşramın sonsuza dek dayanacağını pek sanmıyorum. Dünyanın şu andaki durumu için fazla ilerici bir adım. Bütün bu dış baskılar —avukatlar, gazeteciler, gezmeye gelen itfaiyeciler ve takım elbiseleriyle eyalet memurları Çakra'nın etrafında öylesine çoğaldı ki artık onlara tef çalıp şarkı söyleyerek dalga geçmiyoruz— işte bütün bu dış baskılar yüzünden herkes aksi ve zıvanadan çıkmış gibi davranıyor. Ma Prapti kötü esrar krizleri için boş yatağı kalmadığını söylüyor, Durga ise buz beyazlığında suratı ve yeşil gözleri ile etrafta Gorgon gibi dolaşıyor, sevgili arkadaşım Alinga da gün geçtikçe daha çok uyuşturucu aldığı için devamlı uçuyor: bazen bir tek benim kafamın sağlam kaldığını düşünüyorum. Dehşet bir sıcak var! Her gün on birle dört arasında kırk beş-elli derece dolayında oluyor, şaka değil. Yalnız kalmak için gittiğim kızıl taşların bulunduğu yer artık güneş battıktan sonra bile fırın gibi. Kertenkeleler nasıl kızarmaktan korunuyorlar bilmiyorum. Denizden gelen esintinin ve koca yapraklı meşelerle akçaağaçların değerini bil. Düşün bir kere, senenin bu zamanında bile rüzgar üflemesinin altında uyurduk! Evi özlemiş gibi konuşuyorsam, belki de doğrudur. Denizi özlüyorum, doğrusunu istersen yogadan sonra, Irving gider gitmez, ayağa kalkmış vrittileri ve şaktiyi gevşetmek için içtiğimiz bir yudum Jack Daniel's viskiyi bazen canım çok istiyor. Hii. Keşke bunu söylemeseydim, belki Irving'e kaseti dinletirsin. Ve söylediklerimi nasıl silerim hala öğrenemedim. Her neyse, çok konuştum, biraz önce söylediğim şey için yer bırakalım kasette.

(Nefes nefese) Tamam Midge, başlıyoruz. *(Gürültü. Kumaş ve parmak sürtünme sesleri. Kalp atışları olabilecek geriden duyulan hışırtı. Çok uzun bir sessizlik ve anlaşılmazlık. Ayırt etmesi güç kadın sesleri. Aşağıda italiklerle belirtilen bir erkek sesi.)* Şanti, guru.

Namaste, Efendi.

Namaste, nayikalarım.

Hadi, şu boktan işe başlayalım.

Bu kadar kaba olma Durga. Sinirlisin diye buna hiç hakkın yok-

Şuna da bakın. Taşralı prenses neler diyor. Senin için bunu yapın, bunu yapmayın demek kolay. Bütün bunlar sana göre sadece bir oyun. Ben de senin yerinde olsam sinirli olmazdım. Bütün herşey yıkılıp yok olunca sen Cedar Rapids'e geri dönersin, babacı-

ğın da seni altı haftalığına Guadeloupe'de kızlar kulübüne yollar.

Off, yine aynı şeye başladık. Durga hayatım, bu büyük haksızlık. Aşrama en az senin kadar bağlıyım ben de.

Niye herşey yıkılıp yok olacakmış? Temelde böyle fevkalade birşey nasıl yok olur?

Sen sadece kendi artha'na bağlısın. Kendi kama'na ve küçük oda arkadaşının padmasına bağlısın. Kız arkadaşına hakkında bir bok bilmediği konularda çenesini kapamasını söyler misin? Tanrı aşkına, buraya daha yeni geldi.

Kundalini küçük değil. O azametli bir kadın.

O epey şey biliyor. Nitya'nın geride bıraktığı püsürü temizlemeye çalışırken, sen boş laf etme yeteneğini Phoenix'de yaptığın röportajda devlet memurlarının ne bok olduğunu söyleyerek gösteriyorsun.

Ben devlete demedim, sadece Dorado iline dedim. Ve FBI ile Göçmen İşleri Bürosundaki bütün boklar için mübarek bir laf etmemek için kendimi tuttum.

Bence son derece tatlıydı. Boyalı suratı ve klapasına iliştirdiği mikrofonu ile programın spikeri kadın, önceden hazırladığı yumuşak konuşmasını unuttu. Milyonlarca seyircisi önünde aydınlanma şokunun acısı ile kıvrandığını gördük.

Sen vadideki çil surat güvenlik kuvveti çocuklarla Ma Barker rolünü oynarken, Satya, Prati ve ben il merkezinden gelen hırıltılı tiplerle başa çıkmaya çalışıyorduk.

Bina kontrol memuru bütün fosseptik sisteminin kanuna aykırı olduğunu ve taşmaması için bir an önce kazılması gerektiğini söylüyor. Bir yanardağın tepesinde oturuyormuşuz, barakaların lağım sistemlerini dışarıya taşıyamayacağımız da kesin; hem de özgün uygulamada onlara "kışlık çadır" adı verilmiş. Sağlık ruhsatı heyetinden yolladıkları diğer adam, sözde klinik dediğimiz yerin aslında bir uyuşturucu dağıtım merkezi olduğunu söylüyor.

İftira. Buna yasal kara çalma denir. Benim ruhsatım var, herşey ruhsatlı, bunu onlar da biliyor.

Tek umurlarında oldukları şey bu uğursuz baş belası vergi. Başka birşey ile ilgilenen yok. Bok herfler. Bunların hepsi boktan faşist cahil kovboylar.

Tamam da, bütün bunların onlara nasıl göründüğünü tahmin edebilirsin. Adamlar baskı altındalar---

Kapa çeneni. Alinga, sevgilini susturamaz mısın? Senin iki katın yaşlı diye kendini ne sanıyor---

Niye Sarah susacakmış? Sen fantasiler içersinde yaşarken o gerçeklerle boğuşuyordu.

Bırakın Kundalini konuşsun.

Sadece birşey diyecektim: il merkezi, eyalet memurları tarafından baskı altında, eyalet ise çevreci kulisi, gazeteler ve ülke çapında basın tarafından baskı altında tutuluyor. Onlara göre Arizona'yı palyaçoya çevirdik. Bir müddet için birazcık daha az hikayeye konu olabilirsek ve bölgedekilerle daha az yüzleşebilirsek iyi olur, ne de olsa buraya ilk gelenler onlar—

Bu kokuşmuş boklar hakkında bir bok bildiğin yok. Bunlar ellerinde makineli tüfeklerle dolaşır. Hepsi acımasız fanatik Protestan. Şehir dışındaki süslü evinden çıkıp geliyorsun, sonra da tüm bu faşizmin dişlerinde bir Buda Diyarı kurmayı gerizekalı dostlarına bir çay partisi verme sanıyorsun.

Belki onlara faşist dememek daha doğru olur. Sadece Amerikalı onlar—

Bu karıyı daha fazla dinleyemem. Yapamayacağım. Sırıtık Bayan Cömert sesiyle konuşmasına dayanamıyorum. "Oh, aman tanrım" der gibi durmadan göğüslerine dokunuşuna bakın. Buraya geldiği ilk andan beri ağzından çıkan her laftan iğrendim: bizi anlamadığını ve hiçbir zaman anlayamayacağını biliyordum, burada nasıl yeni birşeyler yapmaya çalıştığımızı ve yeni şeylerin eskiyi nasıl yıktığını bilmiyor. Eski ego yıkılmalı. Bunu anlamıyor. Arhat'ın bilgeliğini dinlemiyor. Kör olası gözlerine kadar falatrişna ile dolu. Eminim falatrişna'nın ne olduğundan haberi bile yoktur. Onu dinlemek gerçekten canımı acıtıyor. *Bedenim* acıyor. Kendini beğenmiş sesi dişçi delgisi gibi beynimin içinde vızıldayıp duruyor.

Dinle Durga. Vızıldayıp duran sensin. Belki Nitya'yla birlikte bir müddet klinikte kalman iyi olur.

Boş yatak kalmadı. Yakında sakinleştiricimiz de bitecek.

"Meyveye susamak" anlamına geliyor. Falatrişna, egoyu tatmin eden sonuçlara susama demek. Ben hiç öyle değilim. Ben yalnızca Arhat'ın daha yüce zafere ulaşmasına ve sevgisi yoluyla tattığımız barışın tüm insanlığa yayılmasına susuyorum.

Sevsinler, bir dinleyin! Uğursuz bir papağan gibi!

Bırakın Kundalini konuşsun dedim. Nitya'nın hesap defterlerinde neler buldu öğrenelim.

Hâlâ bir miktar servet var. Ama buradaki kabarık harcamalar düşünüldüğünde bile, olması gereken kadar değil. Ve eskiden olduğu kadar değil. Kitap, kaset, poster ve tişört satışlarının hepsi

azalmış. Kokulu sabunlar, banyo yağları ve tütsüler hâlâ satıyor ama korkarım bunların her zaman geliri düşüktü zaten. En kötüsü ise yerel meditasyon ve masaj merkezlerinin, merkezi yönetimin sunduğu önerilerle uyum içinde olmaktansa, işyerlerini kapatmaları.

O küçük işyerleri bataklıktı. Lağım çukuruydu. Bazılarının masaj terapi veya bioenerjetik hakkında en ufak bilgileri yoktu. Düpedüz genelev olarak işletiliyorlardı.

Durga hayatım, aşırı erdemlik taslayan biri olup çıktın. Oysa bir zamanlar eğlenceliydin.

Yaa. Senin için eğlenceli.

Her neyse, Arhat'ın imgesini kullanmaları karşılığında işçiler kazançlarını Aydınlanma Hazinesi ile paylaşıyorlardı.

Ve Arhat'ın esinlemesi, Polly. Bunu da papağan gibi tekrarlamayı unutma. Arhat'ın *sevgi örneği*.

Tamamen. Bizim gibi onlar da çalışarak tapınıyorlar ve bu onları mutlu ediyor. Niye geri çevirelim bu insanları? Sen ortalıkta dolaşıp herkesi korkuttun, hep daha fazla ve daha fazla istedin, insanlara ailelerini soymalarını, olmayan hastalıklarını abartmalarını, esrar satmalarını öğütledin.

Esrar satmalarını söylemedim.

Onlara nereden olursa olsun para bulmalarını söyledin. Nogales'de kokainle yakalanan iki sannyasin kutsal emir üzerine bu işi yaptıklarını ve beyinlerinin yıkandığını söylediler.

Tabii, orospucuklar kendi kıçlarını kurtarmak için başka ne diyebilirler ki.

Tişört konusu kafama takıldı.

Darşanda, sannyasinlere, evlerine döndüklerinde annelerinin mücevherlerini çalmalarını ve bunun ona iyilik olacağını söylediğini *kendi* kulaklarımla duydum Durga.

Tişört satışlarını arttırmak için herhalde başka bir skandala ihtiyacımız olacak. Amerika'da daima unutulma tehlikesi vardır. Moda utanmaz bir hızla ilerler.

Ailelerinin tinsel ilerlemelerine yardımcı olur diye söylemiştim bunu ve böyle olduğuna yürekten inanıyorum. Sana neler oldu Alinga? Bu kadın sana yeniden burjuva değerler aşıladı. Bence bütün bu dırıltı da burjuva. Buradaki erkek, kadın veya yaratıkların içinde geleceği yaratmaya çalışan bir tek ben mi kaldım?

Aslına bakarsan senin bu yapmaya çalıştığın şey burjuva.

Bunu söylerken sen de sevgilin gibi kendini beğenmiş ve arsız

göründün. Başını horoz gibi oynatışın, dudaklarının kenarındaki küstah kıvrımlar, herşeyinle aynı. Belki de papağan sensin.

Sevgili Durga, keşke kendin Efendi olmaya çalışacağına Efendimizi dinlesen--

Ah! Bu fazla aşağılık. Fazla kolay değil mi? Bu bokun doğru olmadığını biliyorsun.

Bilmiyorum. Nasıl bilebilirim? Aşramdaki herkes, en minik sannyasin bile senin yönetimi ele geçirmeyi istediğini biliyor, ama stilin yok. Stil ışık olmalı hayatım. Işık. Senin elin ağır. Faşist olan sensin, o zavallı kovboylar, kızılderililer ya da su döşemini kontrol eden adamlar değil.

Ma Prapti. Bu orospu sevicinin laflarını duymuyor musun? Bana neler diyor bu şirret karılar? Birşey söyle şunlara.

Ne diyebilirim ki? Kuruluşumuzun ruhu değişiyor. Zehirleniyor sanki. Kliniğe gelenlerin çoğu mutsuz. Eskiden hasta olduklarında bile mutlu olurlardı.

Düzensizlikten düzen çıkmasına izin verilmeli. Düzeni zorlamak yeni bir kat düzensizlik yaratmaktan başka birşey değildir.

Sen. Başlama *yine*. Aptal arabaların. Rüküş takıların. Gerçek bir jivan-mukta tonlarca abes takıya gerek duymaz.

Amitabha takılara batmış bir şekilde Buda Diyarlarından Batıya gider. Cevher ormanlarının içinden geçerken yürüdüğü yerlerde milyonlarca cevher çiçeği titreşir.

Tatlı İsa adına. Bırak bu ayakları Art.

Art?

Arhat yerine böyle diyor.

Öyle mi?

Hepiniz, dinleyin bir dakika. Bizi yok etmek için suikast hazırlıyorlar dışarda. Devlet bize dava açtı, Arizona'yı Temiz Tut kampanyası da, eyalet yetkilileri de, Kali Kulüp'deki su terapisinden çıktıktan sonra ölen sannyasinin ailesi de--

Durga'cığım, *neden* dava açıyorlar? Çünkü sen devamlı kışkırtıcı davranıyorsun. Çünkü bu Buda topraklarının hoş rüyasını sen Gestapo karargahına çevirdin.

Düzeni korumak için. Gizliliğimizi korumak için. Senin gibi dişi sülüklerin yılışık yılışık sırıtarak ortalıkta dolaşabilmesi ve taze gelen bedenleri yalayabilmesi için.

Belki, yeni bir aydınlanma düzeyine kavuştuğumu duyursak tekrar-

Basın senin aydınlanmandan sıkıldı. Zaten hiç inanmamışlar-

dı. Artık basın pislik istiyor. Pislik ve kan. Doğrusu, her zaman bunu istiyorlar.

Raja istiyorlar. Eylem istiyorlar. Ha.

Detaylar hakkında zorlayıcı olmak istemem ama hesap defterine bakarken dikkatimi çeken bazı pratik şeyler oldu. Uma odası ve çiftlik evinden bir hayli yüklü uzun mesafe telefon konuşmaları oluyor. Avusturalya, Tayland, İskandinavya. Hepsi toplanınca korkunç rakamlar çıkıyor.

Polly hâlâ neler diyor? Hepimizin suskunluk yemini mi etmesi gerekiyor? Uluslararası olmayı bir kenara bırakıp, Dorado ilinin faşist boklarının dinlerini mi değiştirelim?

Ve yolculuk harcamaları—

Görünmem gerekiyor. Halk desteğimizi kışkırtmam gerek. Seni büyüleyen pis bölgesel merkezlerle temas kurmam gerekiyor.

Fakat kaldığın oteller ve gezilere beraberinde götürdüğün insanların sayısı—

Gezi değil. Düşman topraklarına akın yapma. Her askere gereksinim duyuyorum. Vikşipta büyüleyici bir sunuş konuşması yapıyor, insanlar bir erkekten duymadıkça söyleyeceğimiz şeyleri bir kadının menapoz büyücülüğü sayıyor. Satya, detay ve her yerde kurduğu ilişkilerde kurnaz zekasını kullanıyor, o olmasa hiçbir görünürlüğüm olmazdı. Nagga işin inceliklerini öğreniyor ve insanlar ona hayran kalıyor; en alaycı kişiler dahil herkes ona tapıyor. Ama *sen* kim oluyorsun bana hesap soracak? Alinga, Ma Prapti: niye bu, bu herkesin işine burnunu sokan çırak bana meydan okuyor? Ellora'da Efendi'nin yanında mıydın? *Sen* üç yıl dizanteri acısı çektin mi? Hint polisi tarafından onaltı kere sorguya çekildin mi? Daha önce hiç kızıl saçlı görmediklerinden, bana doyamıyorlardı.

Eminim doyamıyorlardı.

Sadece tarlalarda ve mutfakta çalışan sannyasinler değil, yatakları düzelten ve yol işinde çalışan gençler, bütün kirli işleri yapanlar, hepsi farkındalar—

Bırak *farkında* olsunlar. Sümüklü boklar. Hayatlarının en müthiş macerasını yaşıyorlar. Sorumluluk yok. Suçluluk duygusu yok. Yalnızca sikişip dans etmek, Om diye mırıldanmak ve arada bir Tanrıyı uzun bir araba ile geçerken seyretmek. *Onlar* ne katkıda bulunuyorlar? Onları doyurmamız karşılığında yeterince çalışmıyorlar bile. Gerçekten de onları doyurduğumuza değmiyor: mutfak korkunç bir zarara çalışıyor, bu parazitler burada neşe içinde yaşasınlar diye bağış topluyorum ve de bu yüzden dilenmek ve iyi izle-

nim bırakmak zorunda kalıyorum. Şımarık Amerikalılar, hepsi domuz gibi yerler. Daha az yemeleri gerek. Yiyecekler fazlasıyla pahalı - Hindistan'daki sannyasinler bir kaşık pirincin yanında bir veya iki tane çiğ çekirge ile geçiştirirler. İrlanda'da insanlar nesillerce günde bir patates ile doymuşlar ve buna rağmen dünyanın en güzel şiirlerini yazmışlar. Açgözlü ve yağlı *yankee*lere acımamı beklemeyin, Ruslar olmasaydı bütün dünyayı yerlerdi. Buraya gelip tüm dünyevi varlıklarını temel bir tinsel alıştırma olarak bize vermeleri gerekir, ki bunu rahat yaparlar, hepsinin bankada milyonlar sakladığına kellemi koyarım. Bu odada aramızda bulunan biri gibi---

---hepsi farkındalar ne denli dehşetli bir eşitsizlik olduğunun diyecektim yalnızca. Elbette Efendi'nin istediği tüm takıları takmasını istiyorlar, bu dış görünüş onun---

Söyle hadi! Onun iç güzelliğini simgeler! Al işte! Sarilerini filan giymiş ama orospu hâlâ bir Hıristiyan gibi düşünüyor! Kokuşmuş küçük bir Anglikan gibi!

Fazla vahşi. Devam edemeyeceğim.

İyi. Aciz kulunuz da devam edemeyecek. Bir gün için yeterince aşağılanıp sıkıştırıldım. Küçük bayan Hoca'cıktan fazlasıyla bok yuttum.

Ama Durga'cığım şimdi ne yapacağız hepimiz? Her konuda...

Bir tek sakinleştirici ve antidepresanlar değil. Halen tedavi edebildiğimiz birkaç zührevi hastalıklar için bile antibiyotik ve lityum kalmadı elimizde...

İl Komisyonu müdürü ile şerif tutuklama emri çıkarabilmek için tehdit edici mektuplar yazmışlar...

(Sessizlik. Hışırtı. Kalp atışı?)

Hepiniz bana bakıyorsunuz hanımlar.

Ben değil. Doğrusunu istersen, ben çoktan beri seni siklemiyorum.

Bana bakıyorsunuz çünkü dersinizi yeterince iyi öğrenmediniz. Asanalarınızı uygulamamışsınız. Egolarınızı yok edememişsiniz. Bundan dolayı korku ve belirsizlik hissediyorsunuz. Çöplükle dolu hissediyorsunuz kendinizi. Ben sizi çöplükten arındıramam. Kendi başınıza yapmalısınız bunu. Klişta olduğunuzda, vairagya deneyiminden geçtiğinizde, yanılar gelecektir. Para gelecek ya da para gelmeyecek. İnsanlar gelecek ya da insanlar gidecek. İl Komisyonu içimize edecek ya da onların içine edilecek. Hepsi birdir. Hepsi ilgilenmeye değmeyen sorun. Bunların hepsi Buda'nın bir göz kırpışından daha az önemlidir.

Aman tanrım. Bir de buna adam diyorlar.

Aklıma iki yüce tasarım geldi. Bir, eğlenceli bir konuk olarak John Carson'un televizyon programına çıkmak istiyorum. Gece geç saatte ekrana geldiği için, gece insanlarına ulaşıyor ve böylece de bizim sahamıza yeni bir canlılık getirebilir. Hollywood ağzıyla ukala konuşmaları ve davranışları ile programdaki herkes çok komik. Ha. İki, Kundalini'nin dışında hepiniz gidebilirsiniz. Takılarımdan bahsetmemiz gerekiyor. Belki onları Kundalini'nin acımasız hesapları uğruna gözden çıkartmam gerekir.

İyi, yap da görelim, Art.

Şanti, Efendim.

Hey siz ikiniz, sakın yaramazlık yapmayın.

(Anlaşılmaz sesler uzaklaşır. Sessizlik. Kalp atışı.)

Çirkin Durga sana küçük diyor ama bu doğru değil. Boyun oldukça uzun.

Bir altmış sekiz.

Genç değilsin ama cildin yumuşacık. Saçların koyu ve gür. Duruşun da ne kadar dik. Sana bunun için Kundalini adını verdim. Kundalini'nin Suşumna'ya doğru yükselebilmesi için belkemiğinin çok düz durması gerekir.

Annem dik durma konusunda çok titizdi. Dik durma, doğru çatalı kullanma ve garson yemeğinin bittiğini anlayabilsin diye bıçağı doğru şekilde bırakma konularında da.

Bu anne nerede şimdi?

Florida'da.

Çok zengin olmalı.

Pek sayılmaz Efendim. Rahmetli babamın ona bıraktığı birazcık parayı çılgın yatırımlarla çarçur ettiğini düşünüyorum.

Belki aşrama para yatırmayı da çılgın bir yatırım olarak değerlendirir.

Bu tabii ona çılgın gelir. Bana gelmiyor. Buradan epey hoşlanıyorum.

Belki iyi arkadaşın Alinga sayesinde. O da Kundalini gibi uzun boylu ama o kadar azametli ve dik değil.

Alinga çok güzel bir kadın.

Neredeyse zorba bir güzellik. Bir çiçek gibi. Yoga'nın kutsal vairagya'sı yerine, bu ülkenin insanlarını toplu cinayet ve acımasız konuşmalara iten yavanlığı ve ilgisizliği içine fazlasıyla çekmiş. Senin Batı'nı düşünüyorum bunu söylerken. Senin Doğu'n benim Hindistan'ıma çok daha yakın. Kaynıyor: böyle bir deyim vardı değil mi? Büyük bir iştah ile iştah enerjisi. Senin de böyle bir iştahın, böyle bir enerjin var. Bu Alinga'da

yok. Şimdiden kendini koyuvermiş. Hayatı kaymış onun. Saçlarını yıkamıyor. Solmaya başlamış. Alinga, kesik bir çiçeğe benziyor.

Bana karşı nazik davranıyor.

Sanırım sana yeni asanalar gösterdi. Ama bir zamanlar kocan vardı, değil mi?

Hâlâ var. Bir doktordu, yani doktor. Oldukça yakışıklı. Çok becerikli ve çalışkandır. Massachusetts Halk Hastanesinde dahiliyeci hekim olarak çalışıyor.

Ama yine de böyle bir teknolojik mucizeden birkaç sene sonra sıkılmaya başladın. Yogaya başladın. Sonra da hoppalıklar.

Pek değil. Her zaman uslu bir kız oldum.

Burada da uslu bir kızsın. Mektupların kusursuz. Hesap defterini tutmayı iyi beceriyorsun. Şimdilik bir deliliğine tanık olmadık.

Delilik mi?

Ma Prem Durga'da gördüğün gibi. Buda ve Vişnu'ya onca değerli hizmetten sonra aşırı sinirli birisi oldu. Son derece düzensiz ve iç sıkan davranışlarla dolup taşıyor. Tinsel inceliğini yitirdi. Kutsal bir ideali sürdürmeye çalışmanın, sıradan yaşama karşı çıkmanın stresi. Büyük dünyada sorumluluk uzaktır. Bizim küçük dünyamızda ise sorumluluk içtedir. Papelleri geçirdiğin Büyük Adam yok. Büyük Adam biziz. Bunun yükü ağır.

Sizin için de mi Efendi?

Sanıyorum, vasanamın içinde fazla ağır. Bütün bu çalışmalar Durga'nın büyük masraflarla yokladığı burada ve yurtdışında kurulan masaj salonları, doğal gıda mağazaları, günbatımının ve sevginin renkleri ile yapılan giysileri satan butikler, görüntümü tekrar tekrar kullanan yayınevleri, bu görüntüyü ve baskı hatalı darşanlarımı satan kitapçılar, tarım işleri ve terapiler - bütün bu işler tinsel enerjimden kaçıyorlar. Neden gülümsüyorsun?

Tinsel enerjinizden *çalıyorlar, götürüyorlar* demek daha doğru olur.

Peki. Senin dediğin gibi, bu işler benden götürüyor. Yabancı dillerde bu incelikler acaip geliyor insana. Almanca da böyle, sadece Almanların düzenli kullanabileceği uçuşan minicik sözcüklerle dolu. O dilin göründüğünden daha garip olduğunu düşünmüşümdür sık sık. Anlam naklediyor, evet bunu anladık, ama bir yandan da kabile şifreleri kullanıyor, yabancıları olayın dışında bırakmak için. Kağıt parayı sahtelerinden ayırmak için şaşırtacak kadar karışık hale sokmak denir buna. Hinduların ve özellikle Jainlerin dinlerinin bu ayrımcı karışıklığı, ki mükemmel olmak

için sonrasız olmalıdır, zihin boşalıncaya ve aydınlanıncaya kadar zihnin içinde kümelenir. Efendine gülmeni affediyorum.

Bir de "aşk" demeniz çok hoşuma gidiyor. Ağşk.

Kundalini zavallı yorgun Efendisi ile zalimce dalga geçiyor. O bile benden götürüyor. On oniki saat güneş altında arılar gibi tapınıp çalıştıktan sonra uzun bir çizgi halinde dönen sannyasinler artık kendilerini aziz yerine koyup bütün gece Kali Klüpte dans etmeye hak kazandıklarını sanırlar ve içeri sızdırdıkları esrarla kafayı bulurlar, ama bunu yapmalarına neden izin veriliyor, nasıl bütün bu yapılar onların ayağa kalkmış çittavrittilerini sıkıntıdan kurtarıyor? Hepsi benden götürüyor, benim tinsel enerjimden ve ego eksikliğimden götürüyor. Herşeyin maddi bir açıklaması olduğunu söylemek yanlış. Bütün maddi emeklerin tinsel bir açıklaması var. Ne düşünüyorsun Kundalini, sence dünyanın ve prakritinin özü ne?

Dünyanın özü yanılsama.

Hayır. Bu fazla güzel olurdu. Dünyanın özü acıdır. Duhkhadır. Duhkha ve korku.

Aman Tanrım.

Tabii ya. Gerçekten "aman Tanrım". Sen duhkha ve bhaya hissetmiyorsun çünkü ben yanındayım. Ama içinde bastırılmış acı ve korku bana saldırıyor, ben de onu senden soğuruyorum, bir vakuma girer gibi doluşuyor içime. Berbat bir korku. Sadece insanlar ve tanrılar böylesine bir korkuyu taşıyabilirler. Hayvanlarda ölüm bir anda gelir. İnsanlarda da gerçek yıkım, bir anda olup bitmesidir, hayvansal duygusuzluk merhametlice imdada yetişir. Ama dinlenen bir insan sonsuza kadar bhaya uçurumunun üzerinde asılı kalabilir, bu içine işleyen görülmez korku yaşamla birlikte varolur. Bu haykırmalar, Buda Efendimizin aydınlandığı gecede Mara tarafından serbest bırakılan bir milyon ölüm şeytanının haykırmalarıdır.

Yani, hiç kurtuluş yok mu demek istiyorsunuz? Yargılama yok mu?

Öğrenci için var. Efendi için yok. Arılara var ama kraliçe arıya yok. Çünkü guru olmayı kabul ettiğim an, prakritinin puruşama bulaşmasına, onu ağırlaştırmasına izin veriyorum. Atmanım üzerine pazarlık ediyorum. Bu günah yüzünden feci bir ağırlık var üstümde. Belki artık yatırımımıza yakıt yükleyecek kadar enerjim kalmadı. Belki yakıt filtrem kirlendi. Korkumun, pisliğimin kokusunu duyuyor musun? Daha yakına gel.

(Hışırtı)

Ya sen, sen de kendini böyle kirli hissetmiyor musun?

Ah evet. Annem---

Sari sana çok yakışıyor. Bir Hintliye benziyorsun. Sadece burnunun üstüne bir hızma ve kaşlarının arasına da tikka, üçüncü göz koyman gerekiyor. Bir Hintli kadınınkilere benzeyen gözlerin var. İçerleme dolu güzel koyu gözler. Hindistan'da kadınlara hem tapılır hem aşağılanır. İyi bir birleşim.

Bir jivan-muktanın korku duyabileceğini hiç düşünmemiştim. Samadhi'ye ulaşınca, kişi kama ve krodhayı bir kenara bırakır, lobha ve bhayayı da.

Evet, mukta olduğu, kurtarıldığı doğru, fakat o aynı zamanda jiva, yani yaşayan. İşte bu onun gerginliği. İkiyüzlülüğü.

Puruşa'da daha derine inip kendinizi aydınlatıp temizleyemez misiniz?

Ah Kundalini, yapamam. Dedikleri gibi, ben her zaman oyundayım. Aşramı canlandırmam gerekiyor. Ben de, kadınlar perdesi arkasına saklanmayı düşündüm, ama onlar kavga ettikçe kötü dalgalar yayıyor.

Kadınlar da korku duyar.

Hayır. Bu durumlarda korku duyan içlerindeki erkektir. Kadının kendisinde korku yoktur. O bir tanrıçadır. Ona dokunmak, korkunun yok olduğunu hissetmektir. Kalçaları sağlamdır. Kocan kalçalarını beğenir miydi? Geceleri rahatlamak için onlara sarılır mıydı?

Kocam—

Sandaletin içinde ayakların zarif görünüyor. Ne kadar uzun ve ince parmakların var. Bu kıtaya ilk geldiğimde Amerikalı kadınların ne çirkin ayak parmakları var diye düşündüm, sivri burunlu ayakkabı giymekten olmalı.

Annem çocuklara hassas ayakkabı giydirme konusunda titiz davranırdı. Özellikle Maine'de yazlık kiraladığımız günlerde bütün yazı çıplak ayak geçirirdik.

Kadın alevdir. Kadın dumandır. Aşktan terlemiş Radha'dır, kadın. Rasa ile terlemiş. Memelerin---

(Hışırdamalar. Daha yüksek kalp atışları.) Olmaz. Göğüslerim olmaz. Bugün olmaz.

(Kahkaha.) Neti, neti? Memelerinde bir gariplik mi var?

Yoo, insanlar - yani Charles---

Uf, bu Charles, hep yolumun üstünde duruyor. Sanırım henüz onu benliğinden uzaklaştıramadın.

Özür dilerim. Buna ruhsal açıdan hazır değilim, bu büyük bir adım. Gidip düşünmem gerek. Meditasyon yapmalıyım.

İyice meditasyon yap Kundalini. Bana yardımcı olabilirsin.

Nasıl? Neyse boşver, anladığımı sanıyorum.

Belki herşeyi anlamıyorsun. Benim arzum, kamam, senin bedenini ruha çevirmek. Böyle bir gücüm var. Usta insanlarda bu güç vardır. Paramahasukha denilen şeyi vaat ediyorum, hemen gelen puruşa.

Müthiş birşey olsa gerek. Efendi, gitmem lazım.

Git öyleyse. Sahasrara'ya yükselesin. Şakti'n Şiva'yla birleşsin. OM mani padme HUM.

Midge, beynim durdu sanki, konuşamıyorum, hayal bile edemezdim - bir an memelerimin arasında alete dokunmasından çok korktum. Şimdi ne yapacağım? Bu durumda kaseti sana yollamamam gerekir ama burada da bırakamam: Durga'nın veya Vikşipta'nın eline geçtiğini bir düşünsene, zaten ikisi de benden nefret ediyor. Öbür yandan kaseti silmek günah olur, ne olursa olsun, o bir çeşit tanrı, en azından şimdiye kadar gördüğümüz tanrıya en yakın kişi. Beni zorladığını söyleyemem, aksine neredeyse becerıksizce çabaladı ve onu reddedince sevindi. Çok üzücüydü. Ve en kötüsü de —ah tanrım, ağlayabilirim, birden ağlama isteği duydum, hepsinden uzak olmanın verdiği bir ferahlıkla— en kötüsü de, onu çekici bulmuyorum, yani o iş için çekici bulmuyorum. Yanlış anlama, onu *seviyorum*, senin ve Irving'in sevdiği gibi, artık onu yakından tanıdığım için, ona her zamankinden çok tapıyorum, bulanık bir video kasetinde veya zamanı dolmuş bir posterde görmeye benzemiyor, onun *nefes* alışını görmek ve kişisel enerji sahasına girmek bambaşka oluyor. Böyle bir duygu hayatımda hissetmedim, Arhat'la karşılaştırınca bütün diğer erkekler hayvan. Gerçi yakışıklı sayılmaz, yani posterlerinde göründüğü kadar yakışıklı değil. Oldukça kısa boylu (hep benim uzun boyumdan söz ediyor ama senin de bildiğin gibi bir Amerikalı kadın için fazla uzun boylu sayılmam, örneğin Gloria benden daha uzun boylu, aslına bakarsan sen de benden daha uzunsun); ve şişko bir göbeğinin yanı sıra ön iki dişinin arasında sevimli bir aralık var—belki Hintli çocuklara küçükken birşey yapıyorlardır dişleri aralık dursun diye, Arhat'ı çocukluğunda dilenci olması için sakatladıklarını biliyorsun değil mi?— bir de bükülmüş yün türbanının altında oldukça kel olduğunu sanıyorum, onun gibi tele benzeyen saçları olan erkekleri bilirim (türbanın örtmediği yerlerde, kulaklarının arkasında ve tabii sakalından anlaşılıyor) genelde hep kel olurlar. Ama, Tanrım, benliğinden çıkan *güç*, bir şefkat dalgasına benziyor, bir yağ banyosuna benziyor, birlikte içtiğimiz bir bardak viskinin ilk bir-

kaç dakika içinde kana karışmasına, çalkalanmasına benziyor. Ve bir de —nasıl anlatsam?— dini lider rolünden, evrensel uzaklığından sıyrılınca ve bir taht yerine kullandığı gümüş koltuğuna tüneyip kıçımı avuçlamaya kalkışınca, inanılmaz bir acıma duygusu kaplıyor içimi, küçük Pearl'a yaptığım gibi ona da beyinsiz bir yaşam çeşmesi olarak açılma arzusu ile doluyorum. Bana hissettirdiğine göre, beni sikme isteğinden çok, bizim onun enerjisinden doyduğumuz gibi o da benden *doymak* istiyor. Vikşipta'yla öyle bir duygu egemendi ki, o bütün dünyayı yumruklama isteği duyardı, bende bu dünyanın bir çeşit delegesi olarak altında yatardım; bu olayda zevk almamı sağlayan tek şey Vikşipta'nın hiddetini "alıp" olumlu bir duyguya çevirmek oluyordu - fakat Arhat, hiç saldırgan olmayan bir *gerekseme* duygusu taşıyor, halbuki ben, jivan-mukta olmanın tek özelliğinin hiçbir şeye gereksinim duymamak olduğunu sanardım.

Gerçi seni sarsacak ama —bunları Irving'e ya da diğerlerine dinletmemelisin, belki bir tek Donna'ya, yaslı günlerinde bir değişiklik olur diye, dinletebilirsin— Arhat'ın Alinga ile aramıza girmesini istemiyorum. Alinga ile aramızda karşılıklı verici bir ilişki oldu, Arhat'ın onun hakkında kopartılmış çiçek demesine katılmıyorum, ama öte yandan daha yaşlı olmama rağmen ruhsal açıdan daha gencim —burjuva baskılar ve sulandırılmış Püritanizm taze kalmamı sağladı, buradaki birçok çekici, yetenekli ve kendini adamış kişiler hiç değiller, gerçekten— sadece otuz yaşında olanlar bile herşeyi şimdiden denemiş ve hiçbir şeyin aslında başarıya ulaşamayacağını biliyor izlenimi bırakıyorlar, bütün bu terapiler, masaj, dinamik meditasyon, rasamandaliler ve İlk Çığlık —ama burada çığlık atmıyorlar, sadece içleri boşalana kadar defalarca "Hoo!" diyorlar— bütün bu yapılanların hepsinin sadece hasta bir insanı yatağında çevirip pozisyonunu değiştirme ya da bir "trip" yaşamaktan öte birşey olmadığını ve zaten birkaç saat sonra yeniden herşeyin baştan başlamak zorunda olduğunu söylüyorlar, yemek yemek gibi, uyumak gibi, sıçmak gibi (dilim bozuldu! biliyorum) Arhat'ın söylediklerinde güzel olan da bizi bütün bunların ötesine götürmek istemesi, devirlerin dışında çıkarması, sanırım söylemeye çalıştığım nokta bu, Alinga ile birlikteliğimiz (kalbim delicesine atıyor, düşüncelerim de birbirlerinin üstünden takla atıyorlar, Oh-Neşe Salonunun panolarıyla gürültü yaptıkları için ne düşündüğümü zor duyabiliyorum) bana *huzur* verdi, kendimi bir bütün olarak ve bütün*lenmiş* hissettim; barakanın etrafında tembelce dolaşırken ve

taranmış başının üstünü güneş ışınları aydınlatırken onu sırf seyretmek, sonra da, barakalar çok fazla pencereli yapılmadığı ve tepemde sadece birkaç tane dam penceresi olduğu için bir sonraki anda bu görüntünün kaybolması, yani Alinga'nınki, su altında mutlak sessizlik içinde büyüyen ve oradan oraya giden ince uzun bir bitki gibi gölgeler tarafından yutulduğunu seyretmek. Hiçbir erkek bu huzuru veremez. Erkekler seni kışkırtır. Sarsarlar. Ya üstüne fazla sert gelirler ya da yeterince sert olamazlar ve hep yanlış şeyleri vurgularlar. Hep birşeyler bulmaya çalışırlar, rahat durup içlerine sindiremezler. Belki bu yüzden grubumuzu bu denli seviyordum, Irving bizi sekiz şeklinde kıvırmaya çalıştığı zaman kıkırdamanın ve saçma sapan konuşmanın dışında kimse birşey demek zorunda değildi.

Irving'e bu kaseti onunla paylaşamayacağını söyle ama bu ona karşı kişisel birşey değil ve umarım dükkanında kaybettiklerini sigortadan geri alabilmiştir. Orada olmadığı iyi olmuş, onu öldürebilirlerdi: genelde ancak delikanlılar ama kafayı tozutmuş ve ürkmüş çocuklar. Dünyada korkmuş insanlar etrafına zarar veriyor. Şehirde dolaşırken bir ara Charles'la karşılaşırsan, bana gelecek kasetinde bildir. Onun hakkında en ufak bir duygusal merakım yok fakat Gilman adında tuttuğu bir eşkiyadan yasal mektuplar almaya başladım ve inan ki kocamın akli dengesinden şüpheye düşmeme neden oldu. Nasıl oluyor da yirmi iki sene bir adamın yatağını paylaşıyorsun, her sabah çoraplarını topluyorsun ve kurutma makinesinden çıktıklarında eşliyorsun, sonra da onu katışıksız kin ve nefret dolu buluyorsun? Ucuz gazetelerde yazan makalelerin başlıkları gibi, *Bir Canavar ile Evlenmişim* veya *Kocası UFO'dan Geldiğini Açıkladı*. Bir de bu seneki ağustos tekne yarışlarında neler olduğunu mutlaka anlat. Pearl'in küçükler yarışı bölümünde ikinci geldiği seneyi hiç unutamam, bütün o şişinmiş cesur yelkenler kar bulutu gibi ufuğu lekelediğinde, hayatımda gördüğüm en büyük ve en koyu fırtına bulutları kuzeydoğuda, Ferry's Point fener kulesinin ötesinde toplanmaya başlamıştı ve kalbim

(kasetin sonu)

4 Ağustos

Sayın Bay Gilman:

Kaç gündür burada çölde oturmuş bana yazdığınız birkaç mektup üzerinde zihnimi yoruyorum. Aşramın ulvi alışkanlıkları,

kuşkusuz hâlâ süren acımasız maddeciliğe bakabilmeyi güçleştiriyor. Bana kalırsa, Dr. Worth ile bana ait ortak mal varlığımızdan yalnızca payıma düşen doğru miktarı aldım - hatta, biraz azını, zira mallarımızın çoğu ne taşınabilir ne de bölünebilir şeyler. Eminim ki, eğer oraya kadar gitmiş olsaydık, boşanma mahkemesi bana bundan daha azını değil, belki fazlasını verirdi. Boşanma işlemlerini sevinerek kabul ederim yeter ki siz müvekkilinizi "terk", "zina" ve" hırsızlık" gibi incitici ve uygunsuz terimleri kullanmaktan vazgeçirin, tüm güzellikleri ve öldürücü eksiklikleri şüphesiz ikimiz tarafından eşit ölçüde ortaya atılmış bu uzun süre paylaşılmış ortaklığı noktalarken, bana sert düşmanlık ruhu yerine ılımlı, makul ve kederli karşılık vermesini sağlayın.

Suçluluk ve servetin eşit bölünmesi prensipi bana çok radikal görünmüyor. Aslında tüm ereklerin bildiği ve erkek avukatların iki misli iyi bildiği gibi bölme işlemi hiçbir zaman tam anlamıyla eşit olmaz çünkü erkek, karısının kölecesine hizmet ederek kurban ettiği verimlilik dönemi sayesinde kazanıp sağlamlaştırdığı mesleki yeteneğini ve saygınlığını elinde tutar; bir an süren ekonomik sıkıntıdan hızla para kazanarak kurtulabilir, oysa kadın evliliğini yeterli sermaye almadan bırakmışsa —ki bu kadın düşmanı yargıçlarla utanmaz avukatların çağı olan günümüzde her an çoğalıyor— ekonomik açıdan bitmeyen bir sakatlık içersindedir, ve paçavrayla acayip işlerden başka birşeye yaramaz biçimde eski bir çamaşır torbası gibi iş piyasasına fırtalır.

Kuşkusuz sizi bir çeşit iyi ahlak örneği olarak gören genç ortaklarımızın kabartmalı adlarıyla süslenmiş o çok güzel kaymaklı kağıtlara döşendiğiniz tehdit dolu mektuplarınızı almak beni üzüyor Bay Gilman; ve tüm bu debdebe ve refahın maddi belirtileri ortasında —kabartma, filigran ve Devonshire sokağındaki ofis binanızın küçük sevimli baskısı— "kovuşturma", "ekstradisyon", "depozisyon" ve "restitutio in integrum" gibi murdar tehditler okuyorum mektubunuzda, sözcüklerin anlamını güçbela çıkarttım; kendimi Latince sınıfına geri yollanmış hissediyorum.

Ve eski (hiç değişmemek üzere, daha şimdiden eski) kocamın mantıksız cüretkarlıkla kendisini "terk" ettiğim için (bence yaptığım şey, "usulca geri çekilme" idi) "ruhsal sağlığına ve mesleki saygınlığına yapılan hasarlardan tazminat" istemesi; bir de, edilgen tavırla, hoş varlığının kutsal ışığı ile müritlerini aydınlatan ve Charles'la birlikte yaşadığım yıllar içersinde kendisini bir posterdeki resmi ve kasetteki sesinden başka hiç tanımadığım, tam anlamıyla

başka bir dünyaya ait olan bir ermişi "sevgiden ve evlilikten yabancılaştırdığı" için dava etmesi; ve ayrıca, büyük yüzsüzlükle, "çalınmış mallar" listesinde, ilk alındıkları günden beri benim ailemin sahip olduğu yemek ve çay takımları ile şamdanları (bunların hepsinin üstünde "P" monogramı su götürmez biçimde yazılı; üstünde "W" yazan ne bulursa Charles alabilir) ve biricik rahmetli babamın tek lüksü olan ve küçücük bir kızken bile onun şefkatle eline aldığını hatırladığım birkaç değerli antik kitabı eklemiş olması beni üzüp dehşete düşürdü. Ne denli rüşvet yiyen namussuz ve kadın düşmanı olursa olsun, bu suçlamaları hak ettikleri küçümsemeyle reddedemeyecek bir yargıç düşünemiyorum. Doğru söyleyin Bay Gilman, ya siz?

Öyleyse neden, şimdiye kadar saygın bir kişi olduğunuzu sandığım siz, Charles'ın psikopat maskaralığında rol oynamayı kabul ediyorsunuz? Bir karınız ya da şimdilerde sıkıcı bir hafiflikte dedikleri gibi "ilişkiniz" yok mu? Hiç kızınız olmadı mı veya bir kızkardeşiniz? Elbette bir anneniz oldu, sümüklüböcek gibi bir lahananın altında bulunmadınız. En azından zavallı büro-kölenizi düşünün, diktafonda duraksayan sesinizin homurtu ve mırıltılarını dinleyen ve onları hatasız, düzgün yazımlı mektuplar haline sokup, tüm kusursuz erkeksi küstahlıklarıyla elime geçmesini sağlayan sekreterinizi düşünün.

Önce yaşamınızda varlıkları zorunlu olan kadınları düşünün, sonra da bu çılgın, kinci müvekkilinizin komutlarını, küçültücü ayak işlerini, taahhütlü posta (bu da fazlasıyla görkemli) ile sürdürüp sürdüremeyeceğinizi sorun kendinize. O hiç olmazsa zedelenmiş gururunu bahane edebilir. O bir zamanlar benim yatağımı paylaştı ve her ne kadar hatalı olsa da, saldırısını biraz çekici bulacağımı sanıyor hâlâ. Fakat sizin böyle bir bahaneniz yok. Saçmalamayı bırakın Bay Gilman. Zavallıları tahliye ettirme ve kadınlara tecavüz edenleri koruma işinize geri dönün, bu arada namuslu kadınları da rahat bırakın.

Saygılarımla,
Sarah Price Worth

6 Ağustos 1986

II Komisyonu Başkanı Sayın Aldridge:

"Yaşamın gerçek amacını unutup geçici zevklere dalan, yapıl-

ması gerekeni yapamayan kişi, bir gün gelecek ki derin düşünceler içinde yaşayan insanı kıskanacaktır." Kutsal Dhammapada'da yazdığına göre Buda Efendimiz böyle buyurmuş. Mektup, belge ve diyagramlarınız elime geçti. Suçlamalarınızın yapısı belirsiz kalmaya devam ediyor. Müfettişlerinizin keşfettiği elektrik ve boru tesisatının "kışlık çadır" için uygun olmadığını, aldığımız ilk izin belgesinde belirtildiği biçimde olmadığını söylüyorsunuz. Öyleyse bunlara "dayanıklı mesken" diyelim artık, bu gelişerek ulaştıkları yapıya daha uygun. Fidan bir ağaç şeklini alınca ya da tohum çiçek olunca, bunlar eskiden oldukları şey değiller diye onları kesmeyiz. Bir "limonluk" için izin alıp, bu limonluğu bugün bir dönümlük toplantı salonu ve vinil-kaplamalı ses geçirmez on dört odalı çok güzel bir meditasyon merkezi haline getirdiğimiz için bizi suçluyorsunuz. Resmen azarlamak yerine sevinmeniz gerekmez mi bu olay karşısında? Gösterişsiz bir kulübeden kudretli bir gökdelene yükselmek Amerikan geleneği değil midir? Yirmi beş kişiyi geçmeyen bir "tarım topluluğu" kuracağımızı bildirdiğimiz halde, alışveriş merkezi, teraslı barakalar, asfalt yollar, römork alanları, basım atölyesi, dokuma fabrikası ve yüzlerle sayılan nüfusumuzla, ilk bildirdiğimiz tasarımın yalan çıktığını söylüyorsunuz. Tarım topluluğumuz başarıya ulaştı; bu yüzden yok edilmesi mi gerekiyor? İbrani Tanrınızın Ona her gün bir ve Pazar günleri iki tane kanlı kurban adayan fazla mutlu ve sakin kentleri, ateş ve kükürt ile yok ettiği gibi.

Eyaleti kapsayan "toprak kullanım" yasalarınızın, ilgili çevreciler tarafından yürürlüğe konduğunu iddia ediyorsunuz. Bizim izlenimlerimiz, aksine, bu yasaların, on binlerce dönüm hiçbir işe yaramaz toprak sahibi kabarık cepli çiftçiler, verimli Kuzey eyaletlerinden gelen geri kafalı ve züppe "beyaz" tüccarları ve de Los Angeles bürolarından Phoenix'i şimdiden bir kabus yeraltı şehrine dönüştüren müteahhitlerin elinde oyuncakmışcasına esnediği. İlgili çevreciler *biziz*, aşramda yaşayan bizler, biz ki yavan, terk edilmiş çevreyi alıp sadece yaşanabilir kılmadık, hem de cennete çevirdik. Gündeme getirdiğimiz bu ayrıntılar, iyi niyetli insanlar tarafından, bir saat içersinde halledilebilir.

Eğer nüfusumuz kendini kent ilan etmeden çoğalamayacaksa, o zaman kent olduğumuzu ilan edelim. Bu göksel tanrı, suların içine ateşi yerleştirdi ve gün ile geceyi düzenleyen altın sarkacı, güneşi, yukarımıza asarak sallandırdı. Onun düzeninin ahengi, rta denilen dünya düzenidir. Varuna binlerce kapılı konağında oturarak

bütün yapılanları gözlemler; casusları dünyanın her yerini yoklarlar ve hiç aldatılamazlar. Varuna şerefli bir tanrıdır ve bu güneşli topraklar için adı uygun olacaktır. Fakat siz kentimize daha yerli havalı bir isim vermek isterseniz, Patlak Lastik veya Kuru Dirsek gibi, lütfen buyrun. Azami sürat ve diğer yol işaret levhalarının hepsini dikerek kendimizi iyi yöneteceğiz. Daha şimdiden oldukça geniş bir polis kuvveti kurmak zorunda bırakıldık, içimizdeki herhangi bir ihmal yüzünden değil, dışarıdan gelen tedirgin edici davranışlar yüzünden. Belki yasal rolümüz kesinlik kazandıktan sonra, saygıdeğer ilinizin yasa koruyucuları ile birlikte, zalim, alçak, faşist ve gericileri bu topraklardan temizleyebiliriz. Bir kez daha Dhammapada'dan ("Doğruluk-Yolu" anlamına gelir) alıntı: "Yabani otlar tarlaya zarar verir, tutkular insan doğasına zarar verir."

Varunaville'in müstakbel sakinleri olarak, ortak hedeflerimizi başarıya götürebilmek için, dostça işbirliği duyguları içersinde vereceğiniz yanıtı sabırsızlıkla bekliyoruz.

Umutla,
Şri Arhat Mindadali, M. A., Ph. D.
Yüce Düşünür, Arhat Tekkesi

/k

8 Ağustos 1986

Sayın Şerif Yardley:

Arhat Tekkesinde yaşayan bizler, Rhoda-Lou Pollitt ve Phoebe Gellerman adındaki şanssız genç kadınları, Nogales sınırında vajina içersinde kokain kaçakçılığı yaparken suçüstü tutukladığınızı duymaktan gerçekten kederlendik. Kayıtlarımızı gözden geçirince, kendilerine devlet zoruyla verilen "Hıristiyan" adlarıyla 19 Kasım 1985'de kayıt yaptırmış Bhanda ve Gauri adlı iki sannyasin olduğunu gördük. Burada üç ay kaldılar, Arhat'a ve Arhat'ın kuvvetli varlığı aracılığıyla kendini gösteren Şiva'ya çalışma şeklinde tapınarak hizmet verdiler. Oda hizmetçiliği, mutfak çıraklığı ve dış dünyaya aşramın meselelerini taşıma görevlerini üstlendiler. Çeşitli zaman dilimlerinde, teki veya ikisi, aramızda bulunmadılar ve en son yedi ay önce burada kaldılar. Dosyalarındaki kayıtlar, Bhanda ve Gauri'nin, ortalamanın üstünde bir egosuzluk ve tinsel enerjiye sahip oldukları inancını veriyor.

Size kalırsa, her iki kadın itiraflarında yalnızca kınanacak esrar kaçakçılığına değil, üç eyalette ve Meksika'da yaptıkları fahişelik ve ufak tefek hırsızlıklara da aşramı bulaştırmışlar, bu tabii bizi fazlasıyla üzdü. Fakat, "herşeyi Arhat için yapmışlar" iddiası ile gerçekten ne demek istiyorlar? Alimimutlak olmasına rağmen (birçok kişinin inandığı gibi), Arhat, yanlış yola düşmüş dindarları tarafından işlenen yasadışı davranışlardan sorumlu tutulamaz elbette. Bu sabık sannyasinler, bir sürü kirli işten kazandıkları paraları, en basit yaşam harcamalarını ödedikten sonra aşrama gönderdiklerini söylemişler size. Şri Arhat Mindadali öğretileri ve örneği tarafından sonsuz barışa ve değişmez aydınlanmaya biraz daha yaklaşan, sayılması olanaksız değerbilir erkek ve kadından her gün elimize büyük miktarlarda bağış geçiyor, Şerif Yardley.

Bazılarının eğlenme amacıyla safça arzuladıkları yasak (belirsiz nedenlerden dolayı yasak, çünkü burun dokuları ve dikkat süresine yaptığı etkilerin dışında nispeten zararsız, alkolle sigaradan kesinlikle daha az aşındırıcı ve öldürücü, bu kardeş zehirlerin güçlü çıkar çevreleri, ulusal dolaşım sistemine durmadan pompaladıkları için, milletvekilleri ve yasa koruyucuları tarafından güçlükle karşı çıkılır) malları sınırdan geçirirken çok zekice tutukladığınız bu zavallı genç kadınlardan aldığımız makbuzlar, kayıtlarımızda görünüyor mu diye soruyorsunuz. Bizim politikamız, bağış yapanlar arasında kıskandırıcı karşılaştırma veya rekabeti kışkırtmamak için, bütün makbuzları Aydınlanma Hazinesine hiçbir sayısal belirtme yapmadan ödemek. Çam sakızı çoban armağanı (belki sizin de kullandığınız bir deyimdir) ile milyoner elaçıklığı Hazinemiz içersinde aynı şekilde erir, Hazinemiz tüm dünyevi kırıntıları içinde toplayan kocaman sıcak-beyaz bir kazana benzetilir, içine konulan ister tabanca, ister saat parçaları veya bilezik olsun, bu maden posası eriyik şekilsizlik haline geldikten sonra Arhat'ın derin ve berrak niyetinin saf külçelerinin içine dökülür.

Bu yüzden üzülerek araştırmanıza yardım edemeyeceğiz, sadece bu iki sanığa merhametli olmanızı rica ediyoruz. "Suçları", aslında kendi karanlık özlemlerini cezalandırmaya çalışan Püriten ve ataerkil toplum tarafından nitelendirilmiş. Uyuşturucu maddeleri ve fahişeliği yasallaştırmak ne iyi olurdu, sonra fazla yemekten bıkan Buda Efendi gibi, bağımsızlık ve nirvana'ya götüren orta yolu bulabilirdik. Bhagavad-Gita'dan bir alıntıda der ki: "Haklı olarak reddedilen davranış özgürlük getirir ve haklı olarak yapılan davranış özgürlük getirir." Kuşkusuz sizin de bildiğiniz gibi, Hindis-

tan'da eskiden tantrizmin "sol-el" tarikatı (Vamaçara) varmış, belki hala vardır, bu tarikatta her türlü akıl almaz aşırılıklar hatta cinayet ve ölülerle sevişme gibi tapınma biçimleri, "mükemmelliğe kişinin tüm arzularını doyurarak ulaşılır" diyen bir kanun uğruna yapılırmış. Tapınak fahişeliği sadece Hindu dininde değil, Helenlerde de saygınlık taşıyan bir mevkiydi ve bugün Protestan kilisesinden sönükçe yankılanan, kilise sekreterleri ve koro sopranolarını içeren bazı skandallar, buna kesinlik sağlıyor. Bu arada aşramda yaşayan bizler, ne kadar aptal ve haksız olursa olsun, yasaları uygulamaktan bizim için vazgeçmeyeceğinizi tahmin ediyoruz, ama ben sizi şahsen uyarmadığım takdirde kendimi savsak hissedeceğim, bu yaşam-yadsıyan yasalar, bu tip suçların tüketicisi olan erkeklere verdiği zarardan çok daha fazlasını —bu davada olduğu gibi— tek suçları başkalarının arzularını tatmin etmek olan kadınlara verdiğini söylemeden edemeyeceğim.

Saygılarımla,
Ma Prem Kundalini
Arhat'ın asistanı

18 Ağustos 1986

Baylar:

Vergiden muaf tutulan bir dini kuruluş oluşumuzu sorgulayan kağıtlarınız elimize geçti. Fakat biz hiçbir zaman bunu iddia etmedik; doğrusu şu ki, Arhat ve sözcüleri, ulusal basında ve televizyon röportajlarında sürekli olarak örgütlü dinlere duydukları güvensizliğin altını çizmişlerdir, bu örgütlü din ister Budist, Hindu, Müslüman, Hıristiyan, Musevi, Şinto, Zerdüşti ister Şaman olsun. Bizim etkinliğimiz daha çok her kişinin safça ve genelde bilinçsizce, görüşlerini *örgütlenmemiş* din altında barındırması.

Bunun yerine, vergiden muaf tutulmamızı gerektiren neden, fazlasıyla kanıtlanmış eğitim kurumu olma iddiamıza dayanır. Verdiğimiz derslerin konuları hatha-yoga, zazen, şiatsu, akupunktur, biyoenerjetik, dinamik meditasyon, pranayama, dans ve aerobik terapisi, sitar, Sanskrit, Pali, Hindu dili, Upanişadlar ve ilgili klasikler, kuru bölgeleri sulama teknikleri, sezgisel ekoloji, vejetaryen mutfak, güneş enerjisi depolama, artı-sıfır mekaniği, tinsel ayarlama, post-materyalist Marxizm, gizli beden anatomisi ve di-

ğer benzer yenilikçi konuları içeriyor ve bunlara ek olarak aydınlanmış muhasebecilik ve ticaret metodları da (Wall Street'de yapılan aydınlanmamış işlerin aksine) yer alıyor. Eğitimcilerimizin çoğunun Harvard, Yale, Duke, Kenyon, Utah ve Güney California Üniversitesi gibi sağlam eğitim kurumlarından yüksek lisansları var. Öğrencilerimizi B. Med. (Meditasyon lisansı) ile başlayan ve D. Phil. Med.'e (Meditasyon Doktorası) kadar yayılan derecelerle ödüllendiriyoruz. En son kataloğumuzla birlikte doldurulmuş veya kısmen doldurulmuş 1023 ve 990 no'lu formları ilişikte bulabilirsiniz.

"Kısmen" doldurulmuş çünkü eski baş muhasebecimiz Bayan Nitya Kalpana'nın aniden emekliye ayrılması geniş kapsamlı hesaplarımızı bir miktar düzensizlik içinde bıraktı; bütün iş benim üstüme yıkıldı, oysa ticari matematik veya iki girişli muhasebecilik hakkında hiç eğitim görme fırsatım olmadı (aslında, çocukça aşık olduğum Fransızca hocasının üçüncü sınıf dersleri trigonometri ve aritmetik dersleri ile aynı saatte olduğu için düzlem geometrinin ötesinde matematiğe devam etmedim) ve bu yüzden hesapları düzeltirken zorluk çekiyorum. Eğer dosyaların arasında Arhat Tekkesi adı altında dosyalanmış vergi iadeleri varsa, onları örnek olarak kullanmak çok hoşuma gidecek. Fakat, Ulusal Vergi Bürosunda oturan baylar, bir şeyden emin olabilirsiniz: dini veya eğitimsel, vergiden muaf veya değil, ne olursa olsun, kuruluşumuzun 1985 mali yılı için size bir kuruş borcu yok, çünkü o yıl müthiş zararına çalıştık.

Başlıca gelir kaynağımız, gönüllü bağışlar, feci ölçüde düştü ve buna en başta Forrest *Haftalık Nöbetçi* dergisiyle Arizona basınında başlayan ve daha sonra tüm ülke basınına yansıyan cahil yazılar neden oldu. Ama belki, bir nedeni de, evren içindeki tinsel akımlarda varolan dalgalanmalar ve girdaplardır (vrittiler). Sannyasinler (sürekli öğrenciler) tarafından mesken ve eğitim için ödenen ücretler, kısa vadeli (iki ila sekiz haftalık) dersler için kayıt yaptırma ve terapi uygulamalı programlarımızın ücretleri oldukça düşüktür, bunlara kitap, poster, kumaş ve seramik eşyalar ile tarım ürünlerimizin satış fiyatları da dahil. Buna rağmen, tekke imkanlarımızı yüce amaçlarımızla uygun düzeyde koruyup geliştirmek için yaptığımız harcamalar korkutucu biçimde arttı. En iyi tahminimize göre bu mali yıl içersinde iki üç milyon dolar arasında harcamamız oldu.

Reagan hükümetinin kayıplarımızı karşılamasını elbette beklediğimiz yok. Ama borcumuz olmayan para için sıkıştırılmayı da beklemiyoruz. Formlarınızı doldurmaya çalışırken bazı sorular belirdi; bunlardan sadece en rahatsız edenlerini belirteceğim:

Form 990. Bölüm VII, 79. evet-hayır sorusu "Yıl içersinde hiç işi kapatma, ayırma, son verme ya da önemli bir gerileme oldu mu (açıklamalara bakınız)?" diye soruyor. Daha önce belirttiğim gibi, görüşe göre bir gerileme olmuş ama bunun daha önceki yıllarla karşılaştırıldığında ne kadar önemli olduğunu elimdeki eksik bilgilerden bulmama olanak yok. Bana kalırsa bir süredir devam eden bir maddi gerileme sözkonusu, tinsel gelişmenin tam ortasında yanıltıcı bir patlama. Parantezin içinde "bakmam" belirtilen açıklamaları ya ilişikte yollamayı unuttunuz ya da (sizin anladığınız biçimde) açıklamaların ne olduğunu ben kavrayamadım.

Form 990'ın A eki, II. Bölümde yeralan "Beş En Yüksek Dereceden Kişinin Profesyonel Hizmetleri için Yapılan Ödemeler (kesin açıklamalara bakınız)" sorusu: Darşanlarda (sorular ve yanıtlarla birlikte sözlü verilen dersler) veya kürsüde verilen konuşmalardaki tinsel yönlendirme; ve hatta daha az elle tutulur biçimlerde fiziksel yakınlık, anlamlı sessizlik ve topluluk içinde *görünmekten kaçma* acaba "profesyonel hizmetler" içine katılabilir mi; bir de arabalar ve değerli taşlarla donatılmış saatler para yerine ödeme olarak sayılabilir mi? Yine, *ne* açıklaması?

Form 1024'ün 2029-8. sayfasında dört sütun halinde sayılarla belirtilmiş çeşitli Muaf Tutulan Kuruluşların listesi var ve bunların arasından "amaçlarınızı ve etkinliğinizi en iyi açıklayan veya en doğru tanımlayan sayılardan en fazla üç tanesini" seçmemizi söylüyor. Birincisi elbette No. 030: "Okul, fakülte, meslek okulu vb.' No. 001 ("kilise, sinagog vb.") olmamamıza rağmen, No. 008 - "Dini yayınlar etkinliği" oldukça çekici çünkü kitaplarımız gerçekten, yukarda kullanılan geniş anlamda, dini. Fakat aynı zamanda No 260 ("Yararlı kardeşlik kuruluşu, mezhebi ya da cemiyeti") aramızda pek çok sayıda insana hitap ediyor, zira kardeşlik (kızkardeşliği içerdiğini varsayıyorum) bizim tek amacımız, hem sadece kendimiz için değil, tüm insanlar için. Aynı paralelde, "Politik görüş" altında No. 520 ("Pasifizm ve barış") ile No. 529 ("Ekoloji veya doğal kaynakları koruma") tam bizim düşündüğümüz türden, ama aynı "Politik görüş" sınıfı altına konmuş 522 ("Anti-komünizm") ve 539 ("Erotik yayınlara engel") bize hiç uymuyor. Sizin tek istediğiniz iki

veya üç tanesini işaretlememiz ama acemi bir vergi saymanı olarak ben, eminim ki gereğinden fazla dürüst davranıyorum.

Saygılarımla,
Ma Prem Kundalini
Geçici Muhasebeci
Arhat Tekkesi

24 Ağustos

Biricik Pearl -

Mektubunu yanıtlamakta bu kadar yavaş davrandığım için özür dilerim. Gerçek şu ki hayatım, annenin duygularını *birazcık* incitti. Jan ile Avrupa'da nefis bir yaz geçirmene tabii ki sevindim —burası merhametsizce sıcaktı ve insanlar, başına güneş geçmeyenler dahil, herkes çok hırçın davranmaya başladı— daha önce bahsettiğim rezil huylu Vikşipta değil yalnızca (o Temmuz'da ayrıldı ve duyduğuma göre Seattle veya Portland gibi serin ve sisli bir yerde danışmanlık işi bulmaya çalışıyormuş, ama kanımca buraya geri dönecektir; istediklerini orada bulma şansı burada bulmasından daha az) birlikte çalıştığım kadınların da hepsi hırçınlaştı. Sannyasinler bize "analar" diye ad takmış, tamamıyla içten olduğunu sanmıyorum. Belki bütün gün ve bütün gece kadınların birlikte olması çok fazla - bir zaman sonra kadınsı *titizlik* sinirleri yıpratmaya başlıyor, *hiçbir* şeye dikkat etmeyen bir erkeğin varlığını özlüyor insan neredeyse (bu senin babanın kusurlarından biri değildi kesinlikle, o yorulmak bilmez sinirli bir hassaslıktaydı) demek istediğim, kadınlar mutlak bağlılıktan bir parça uzaklaştığını veya önemsemediğini hayal ettiklerinde, ortaya ağlama krizleri ya da öfke fırtınaları çıkıyor. Burda gelişen görevlerimin doğası gereği Arhat'ın kendisiyle daha fazla birlikte oluyorum ve halâ Arhat'ın birinci yetkili asistanı olduğunu söyleyen Durga adında bir kadın (gerçi bu günlerde pek bir iş yaptığı yok, yalnızca insanları kışkırtıp fırtınalar estiriyor, somurtuyor ve tüfekli genç güvenlik görevlilerine yağ çekiyor) beni kıskanıyor ve bir diğeri, sevgili oda arkadaşım Alinga da, ilahi Efendimize kıskançlık duyuyor. İkili ilişkilerden koparabildikleri güven dışında kadınlara ataerkil toplumda hiç yetki verilmediği için kadınların kıskançlığa bu kadar yatkın olduğunu düşünürdüm ama şimdi bu daha biyolojik bir şey mi diye soruyorum kendime —burada kadınların elinde fazlasıyla yetki

var: iyi huyluluğu ve oldukça şakacı yazgıcılığıyla Arhat onlara, gerçekten, *tüm* istediklerini veriyor— ve tahminimce bu, dişi memelilerin korunmasız olduklarında gençler için hissettiği duyarlılıkta bağlantılı, ortada çocuk olmadığında bile devam eder bu duygu çünkü içimizde soğurmayı ve okşanmayı bekleyen bebeği devamlı taşırız. Burada çok az çocuk var, bunu daha önce birine yazdığımdan eminim, ya bekar anneler getirmiş ya da birlikte yaşayan çiftler, hatta geldiğimden beri klinikte bir veya iki tane doğum da oldu ama Arhat'ın tümüyle hoşgörülü ve merhametli olmadığı bir konu varsa o da çocuklar. Onlara "iribaş insanlar" diye ad takmış ve oldukça sık olarak Hindistan ve Afrika'nın bazı bölgelerindeki nüfus patlamasından bahsediyor, açlığın Hitler'in esir kamplarından daha korkunç olduğunu çünkü hiç kimsenin buna saldırıp son veremeyeceğini söylüyor ve gerçekten de Batılı ülkelerin çabaları, yiyecek yollamak veya yeni tür buğdayla pirinç icat etmek aslında sadece sorunu erteliyor ve sonuçta daha kötüye gitmesine yol açıyor. Sanırım Arhat'ın çok küçükken edindiği deneyimler, bunlar her ne ise, o denli korkunçmuş ki, bir tek çocuğun görüntüsü bile artık ona acı veriyor. Aşram çocuklar için küçük bir ilkokul işletiyor ama büyük çocuklar altmış beş kilometre uzaklıktaki Dorado Bölgesi Lisesine otobüs ile gidiyorlar ve tahmin edeceğin gibi "dış dünyanın" çocukları ile ilişki kurdukları için çok zıt ve kızgın duygularla geri geliyorlar. Yasal olarak eğitimi bırakma yaşları geldiğinde, yani on altıyı doldurduklarında devam etmeye zorlanmıyorlar ve bu bir bakıma üzücü çünkü anne ve babaları lise derslerini unutacak kadar *fazla* eğitim görmüş kişiler.

Bütün bunlar değer biçilmez yavrumla, Pearl'cığımla dürüstçe konuşabilmek için yaptığım bir giriş. Jan'ın ailesini bu kadar hoş bulmana hem sevindim hem de şaşırdım: Amsterdam'da sakin ve güzel kanalın kenarında 1580'de yapılmış evleri, Paris'teki apartman daireleri, viyaklayan tavus kuşları ve işleyen yeldeğirmeni ile şehir dışındaki malikaneleri, bir Türk limanında demirledikleri yirmi metrelik yatları ve akıcı şekilde İngilizce, Fransızca, Almanca ve İtalyanca konuşmaları. Ataları hancılık ve biracılık yapıyorlarsa nasıl oluyor da Jan'ın babası kendine kont ünvanı verebiliyor halâ anlayamadım ama yine de bira fabrikasını öylesine heyecan verici bulmana sevindim - ancak tabii ki herşey tertemiz hayatım, yoksa o değerli biraları örümcek ağları ve hamamböceği tortuları ile aynı tatta olurdu. Bütün bu kasvetli işlem bakterilerle bağlantılı: bir çeşit oldukça iğrenç mikroskobik çiftçilik. Açıkçası ben her zaman

mayalama fikrini epey tiksindirici bulurdum, üniversiteye gittiğim yılların en moda içkisi olmasına rağmen ve o zamanlar kiloma dikkat etmem gerekmediği halde, biranın o geğirten acımtırak tadından nefret ederdim. Bu son ayların en güzel nimetlerinden biri, babanın martinileri ve küçük burjuva kokteyl partilerinden uzak kalabilmem oldu. İnsanların içindeki kapların ve olukların, seni çok etkileyen parlak bakır borular ile kocaman cam fıçılardan daha fazla saygı gördüğü bir yerde olmanın mutluluğunu yaşıyorum. Biranın sonradan gittiği yeri bir düşün: önce kaba saba sarhoş birahane kuşlarının ülserli bağırsakları sonra da kusmuk olarak yayıldıkları tuvaletler ve kaldırımlar.

Yaşamın çoğu parlak şekilde önünde serilmiş duruyor ve mutlaka bunun bir kısmı tatlı ve taze kişiliğini her türden insana açıp göstermeyi de kapsıyor, isimleri kulağa her ne kadar kaba ve mayalı gelse de, bunlara van Hertzoglar da dahil. Ve kuşkusuz sözcük dağarcığına "topaklanma" ve "mayabozan" gibi yeni laflar eklemen faydalı olmuştur. Ama doğrusu, şu andaki durumum hakkında aşırı meraklı olmalarına çokca içerledim, aslında en acı veren şey senin bu durum karşısında sıkılman. Sıkılacak ne var ki? Annen gerçeği, güzeli ve özgürlüğü arıyor, buluyor da: ne var bunda utanç duyacak? Sen en iyisi annenin yirmi iki yıldır sürdürdüğü saygıdeğer kölelik ve toplumca tasdik edilmiş saçmalık için utanç duy. İnsanları sarhoş etmekle ve sıkıştırılmış bakteri işçiliği ile hayatlarını kazanan bu biracılır *kim* oluyor ki insanlar için yeni bir model sunmaya çabalayan bir "mezhep"e burun kıvırıyorlar? Onlar alkolleriyle hasta İnsanoğlu'nu uyutuyorlar; bizse şifa vermeye yelteniyoruz. Kibirli ve yavan van Hertzog'ların düşünceleri, besledikleri bir çift evcil mikroptan daha az etkiliyor beni. Bu arada anlatamayacağım kadar üzüldüğüm şey benim kendi kızımın, rahmimden çıkan ve bir annenin kızını en fazla sevebileceği kadar sevilen kız çocuğumun, bu kare kafalı Felemenk aile ile aynı kuşkuları paylaşıyor görünmesi. "Öteki dünyaya kadar" aşramda mı kalacaksın, orada "öğrenilecek herşeyi" halâ "öğrenemedin mi" diye soruyorsun. Kendimi yenilememden "ego tatmini" olarak söz ediyorsun halbuki üzerime aldığım iş tam tamına *egodan arınma*; "kör grup" cinsinden alaylı laflar yazmışsın, oysa "körlük" ancak, dolap içlerinde ve merdiven aralarında kıvranan saygınlığıyla, acıklı banliyöde bıraktıklarımın adı olabilir. Aşramda tadına vardığım bütün ilşkiler, yaralayanlar gibi şifa verenler de, amaya'nın, yani hilesizliğin, parlak günışığında kendini gösteriyor. Buradaki arkadaşlıkla-

rıma değindiğime pişman oldum çünkü bunları derhal Jan ile konuştuğunu sanıyorum, o da bunları şehvetli dedikodular diliyle, olası dünürlerime —düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor— hiç vakit kaybetmeden naklediyor.

Sevgili Pearl, biraz önce gerçekten tüylerim ürperdi, kendime gelmek için kaya bahçeciğimizdeki tozlu şimşir mürver ağacının altındaki banktan doğrulup barakanın önüne yürüdüm ve bizi kuzeyden koruyan tepelere doğru baktım. Şafak sökmesi, lavanta doruklarda buruşuk simli kağıtlar gibi duruyor. Bu sabah karanlıkta uyandığımda kafamda bu mektubu yazıyordum. Alinga halâ uyuyor. Dün gece onunla uzun uzun sohbet ettik ve siz bütün gençler gibi o da yatmayı unuttu. Konuştuklarımızı sana anlatırdım ama o herşeye burunlarını sokan önyargılı Hertzogların duymalarını istemem - her seferinde Hertzog yerine "hırtapoz" yazmak geliyor içimden.

Jan'ın "ciddi" olduğunu yazmışsın. Kısa ve seyrek olmalarına rağmen, aziz ve düşünülmüş mektuplarının satır aralarından, *hiç* ciddi olduğuna dair bir izlenimim olmadı. Hayatım, o bir aylak: babasının leş kokulu bira servetinin tepesinde yalnızca bir köpük kabarcığı. Bir nesil önce olsaydı ayaklanmalara katılır plastik bombalar yapardı ve iğrenç salpa çaput giyerdi; on yıl önce de disko havalarına girip bütün diğer enflasyon çocukları ile birlikte Bali'ye uçardı. Bu darlık zamanında ise Oxford'a ekonomi okumaya geliyor, bir raslantı sonucu altın renginde saf bir Amerikalı kızla tanışıyor ve elbette evlenmek istiyor sonra da hiç de tesadüfen olmayan şekilde yeşil kartını alıyor. Bu yabancıların hepsi yeşil kartlarına aşıklar - Durga ve Vikşipta'nın bitmez tükenmez sorunları var bu konuda, Göçmen İşleri bürosundan durmadan başlarının etini yiyen mektuplar alıyorlar, hatta ülkeye fazlasıyla zenginlik ve kazançlı işletme getirmiş olağanüstü Arhat'ımız bile bir kez ikamet durumu hakkında soru sorduğumda oldukça gizemli ve sinirli bir hal aldı.

Ama Arhat'ı anmamalıyım, buna sinirlendiğini biliyorum. Babanın bu yaz yaptığı yolculuktan epey istekli söz ediyorsun. Benden sevgiyle bahsettiğini söylüyorsun: buna şaşırmış gibisin. Affedici bir havaya girdiğini de söylüyorsun: affedecek fazla bir şeyi varmış gibi. Odaların çoğuna hiç girmeden eski evimizde yaşamaya devam ettiğini ve belli bir kızarkadaşının olmadığını yazmışsın: sanki bu söylediklerin kalbimi okşayacak, beni utandıracak ya da başka *bir şeyler* hissetmemi sağlayacak gibi. Hiçbir şey hissetmiyo-

rum. Tek hissettiğim şey *seninle benim aramda* oldukça gereksiz bir yabancılaşma. Donuk, hantal ve şaşkınca yaralanmış bir ayıcıkmış gibi söz ediyorsun babandan, gelgelelim o ve tuttuğu katakullici avukatı Gilman en akıl almaz yasal belgelerle bana saldırıyor, halbuki gözünü korkutmaya çalıştıkları bu korumasız kadının yanında sadece bir zamanların yüzeysel yakışıklısı zırlak avukatı var; Ducky Bradford orta yaşlı bir eşcinsel olarak meydana çıkıp dışarda hayatın hiç de pikniğe benzemediğini görmekle ve zavallı Gloria'yı küçük düşürmekle meşgul olduğu için yasal parmağını kaldıracak hali bile yok. (Bu bilgilerin hiçbiri doğrudan Ducky'den gelmedi ama son kasetinde Midge onun ne aciz durumlara düşdüğünü anlatmış, Ducky yaşlanan bir Amerikalı erkeğin yerinin bir Amerikalı kadının yanı olduğunu yavaş yavaş anlamaya başlamış; ya genç ve göbeksiz iken ne olduğunu söyleyeceksin ya da sonsuza kadar susacaksın - bir yaştan sonra saçlarını Yunanlı formülü ile taramanın ve dar elbiseler giymenin hiçbir faydası yok.)

Seninkinin ne denli sevecen ve kibar bir baba olduğunu yazmışsın ama gerçek şu ki, her ikinizin de fantazilerinin aksine, çoğu geceler sana öpücük verme güçlüğüne bile katlanmazdı kaldı ki sana masal okuyacak. Daha kötüsü de, üşüttüğünde, yüzün sukabağına benzeyip kabakulak olduğunda ya da ateşin garip şekilde 40 dereceye çıktığında olası bir beyin zedelenmesi geçirmenden çok korktuğum zaman, senin o kocaman Bostonlu doktor baban kendi evladına doktorluk etme zahmetine katlanmadı ve bana seni Beverly Hastanesine taşıttı, orada sesi sonuna kadar açılmış bir televizyonun karşısında, mikroplarla ağırlaşmış hava içinde bekleme odasında oturup suratın mavi mavi parlayana kadar nefes almayı reddetmeni seyretmek zorunda kaldım. Değerli Pearl'ım, hataya düşme: seni *ben* emzirdim, *ben* altını değiştirdim. Gözyaşlarını silen de bendim. Geceleri sinirli olduğunda, gözlerimi zorlukla açık tutana kadar hiç durmadan sana şarkılar söyledim. *Benim* göğüslerimden süt emdin, *benim* karnımda hayat buldun, babanınkinde değil. Onun bütün yaptığı beceriksizce spermini bağışlamak oldu (sana gebe kaldığım sefer orgazm olmamıştım; o fiilen bekaret günlerimde nadiren olurdum) bir de mezuniyet törenlerine geldi (aslında bunu yazarken Grandison İlkokulundan mezun oluşunu kaçırdığını anımsadım, hastane kurulunun toplantısı olduğunu söylemişti, uygun bir hikaye!) ve yazı masasının üstüne resmini koyma alçak gönüllülüğünü gösterdi (çocuksu beyzbol forması içinde kendi resmiyle, benim hep nefret ettiğim resmimim yanın-

da, Hibbenses'lerin sıkıcı bahçe partilerinden birinde çekilmiş o içkili, gergin ve babanın fotoğraf makinesinin merceğini düşürmesinden endişeli göründüğüm komik şapkalı resmim). Elbette sen insanları sersemletecek kadar güzel bir kadın, babansa kendini hiç bırakmamış kırklarında bir adam olarak şimdi adı Kraliçe'nin Yeri, Kral'ın Köşesi ya da buna benzer abes bir şey olan Oxford'un en pahalı restoranında ikinizin bir şişe eğlendirici sek Beaujolais paylaşarak gösteriş yapması ve zavallı anneciğin ne denli derin çıkmazlarda hayatını kaydırdığını tartışması fazlasıyla şirin: fakat *seni büyütmek eşit bir ortaklık değildi* ve bu yüzden biricik Pearl *çok* incindim, eşit şekilde böldüğünü sanmadığım bağlılığın —belki beklenmesi gereken ve sağlıklı olanı bu— bana ancak vefasızlık olarak görünüyor. Kendine dürüst davranırsan bana da dürüst davranmış olursun. Ben lepiska saçlı yavrumu, ne önemsiz bir arpa prensesi, ne de babasının maşası olması için yetiştirdim.

Bütün bu babanla ilgili sataşmaların üstüne bir de annemin sana yaşlı gözlerle mektup yazdığını söylüyorsun. Anneannenin yaşlılıktan geriye kalan birazcık aklının da güneş ve tuzlu suyla buharlaştığını eminim görüyorsundur. Sanıyorum Jeremy dayını da aynı şekilde dürtükleyip bana saldırgan bir mektup yazmasına neden oldu. Hepinizi rahatsız eden nedir? Yanıtını biliyorum: sizin (hepinizin) yumuşak başlı hizmetkarınız ve gurur okşayan sosyal uzantınız olmanın dışına çıkmaya çalışmam. Koca fıçılar dolusu kaynayan arpasuyunun ortasında tahtında oturmuş bir bira kontunun çıplak ayak dolaşan dostlarının ve benim hakkımda duydukları yüzünden heybetli kaşlarını çatmasına *hiç aldırış etme!* Hele o şişko kontes Katrinka'sı ile eğlence düşkünü sıska oğlundan hiç bahsetmiyorum. Browning'in yazdıklarına benzeyebilecek kadar görkemli koca bir İngiliz yazını, yavan kasvetiyle ağırlaşan Hollanda'da ziyan etmene neden oldu bu çocuk —özür dilerim, *Jan'ın büyümene engel olacağından* korkup çileden çıkıyorum— böylece gelişen kadınlığının harika serüvenine kalıcı bir darbe indirebilecek konuma geliyor, aynı olanak yirmi iki sene önce ailemin göz yummasıyla banana da verilmişti.

Beni *affet*. Annenin "karalamaları" nasıl da sürüyor! Bu mektupları nakış işlemek yerine yazıyorum sanki. Mektubunda son derece incelikle ama sıkça *meydan okuyan* tavrına kırılmamış gibi rol yapmamam sence daha iyi değil mi? Değerli cin kızımı merak etmenin dışında burada da çok stresli günler yaşadım. Dışardan gelen baskılar içerdeki bağlılıkların yer değiştirmesine neden oldu.

Önceleri çok beğendiğim ve bir çeşit Albert Schweitzer veya Teresa Anne gibi gördüğüm Ma Prapti adlı oldukça katı, üzgün ve bıyıklı kadıncağızın, elindeki reçeteli ilaçları dağıtırken gerçekten fazlasıyla gelişigüzel davrandığı ortaya çıktı. Geçenlerde duyduğuma göre, Vikşipta'nın burayı terk ediş nedeni de, birisinin onu zehirlediğinden emin olmasıymış (bu kişi de Yajna, hani sana daha önce şaka yollu teklif ettiğim sen yaştaki genç, fakat onu şu sıralar Satya, Nagga ve diğer Halkla İlişkilerde çalışan ve istedikleri anda profesyonel manken olabilecek kadar düzgün hatları olan göz kamaştırıcı kızlarla birlikte görüyorum). Kafeteryanın başka her tadı gizleyecek kadar acı baharatlarla sunduğu yemeklerden sonra özellikle, insanlar sersemlemekten ve adale kasılmasından yakınıyorlar; hepimiz uyurgezer gibi dolaşıyoruz. Şimdiye kadar sıcakları bahane ediyordum, nerdeyse Eylül geldiği halde ısıda pek bir düşüş olmadı. Etrafta o kadar çok kuşku duygusu dolaşıyor ki, kişisel mektuplarımı Uma Odası postasıyla birlikte postalamaktan hoşlanmıyorum ama bunu böyle yollamak zorundayım, umarım Iffley adresinde seni bulur. Aksi takdirde, üç haftadan az zaman sonra başlayacak okuluna (Yale) geri yollarlar! Jan'ın gelecek sömestr okula gitmeyip onunla birlikte aile yatlarında Girit ve diğer Yunan adalarını gezmenizi teklif ettiğini geçiştirerek söylemeni tamamen anlamazlıktan geleceğim. Biliyorum bir sömestr okulu asmak eskiden olduğu gibi dünyanın sonu değil ama mezuniyet senenin en önemli dönemini Hollandalı bir *playboy*la Akdeniz gezintisi yapmak için bırakman bence —saldırgan olmadan nasıl söylenir?— berbat.

Beni hala seviyor musun? Öpücükler,
XXX
Annen

2 Eylül 1986

Baylar:

İlişikte arkaları imzalanmış toplam 66, 403.27 dolarlık çekleri lütfen 0002743-911 numaralı hesabıma yatırın.

İçten teşekkürlerimle,
Sarah P. Worth

2 Eylül 1986

Baylar:

Samana Cay'daki Arhat Kitap ve Hediyelik Eşya Dükkanında açık bir kredi hesabı açtırmak isterim. Anladığım kadarıyla, masrafların dışında kalan miktar aylık % 6 faiz kazanıyor ve otuz gün içinde ödenmeyen borçlar yine aylık % 12 oranında ceza ödüyor. Burada, Arizona'da Arhat Tekkesinde yetkili asistan olarak görev yapmama rağmen, hesabımın, bunu önemle belirtiyorum, sadece benim tarafımdan kullanılabilecek kişisel bir hesap olmasını istiyorum. Bana bu motel aracılığı ile yollayacağınız herhangi bilgiyi ve Bahamas Cumhuriyetinin para ve yatırım tüzükleriyle ilgili bilgileri sabırsızlıkla bekliyorum.

İçten teşekkürlerle,
Sarah P. Worth

le deux septembre 1986

Monsieur,

Je voudrais ouvrir, peut-être, avec Crédit Suisse un compte identifié seulement par son numéro, un numéro qui soit secret. Envoyez-moi, s'il vous plaît, à l'adresse ci-dessous, les formules nécessaires et les règles qu'il faut qu'on observe concernant un tel compte.

Agréez, je vous prie,
l'expression de mes sentiments distingués,
Sarah P. Worth (Madame)

2 Eylül

Sevgili Dr. Podhoretz,

Korkarım Ekim için vereceğiniz randevuya da gelemeyeceğim. Sekreterinize benim dosyamı kullanılmayanların arasına koymasını söyleyin. Halâ dişlerime iyi bakıyorum. Sol köpek dişinin arasıra sancımasının sizce bir anlamı var mı, yoksa bu sadece ilerleyen yaş yüzünden eskiyen kaplamaların suçu mu? En çok rahatsız eden buzlu çay ama bazen çok acı baharatlar da aynı şeyi yapıyor.

Samimi saygılarımla,
Sarah Worth

2 Eylül

Sevgili Martin,

Küçücük kartımın sana bu kadar anlama gelmesi beni çok sevindirdi. Cömertçe yazdığın mektubun —tüm detayları ile yanıtlamama korkarım olanak yok— beni burada motelde bekliyordu. Burada yaşamıyorum, iyi yaşamın beraberinde getirdiği iç huzurunu arayan diğer insanlarla birlikte buradan 65 kilometre uzaklıkta bir yerde kalıyorum. Bütün nesnel dünyanın bir hapishane olduğunu yazarken, senin belalarını ya da Massachussetts cezaevlerinin feci durumlarını önemsememek gibi bir amacım yoktu, ben sadece avutucu bir genel önerme sunmuştum: yaşam hepimiz için acı çekmek ve sınırlandırılmaktan başka bir şey değil. Belirli bir beden içinde, belirli bir cinsiyet, ten rengi ile, kesin bir yer ve zamanda, bizi koruyan ve yetenekleri ölçüsünde zarar veren anne babaların eline doğuyoruz, sonra büyüdükçe belli bir doruğa ve zeka düzeyine erişiyoruz, bu konuda elimizden bir şey gelmiyor, bir mesleğin veya bir rolün göbeğinde buluyoruz kendimizi —senin, kendini esrar ve hırsızlığın içinde bulman gibi— bütün bunlara bir açıdan bakıldığında insan şiddetli bir klostrofobi duygusuna kapılabilir çünkü bu herhangi bir hücreden daha daraltıcı olduğu gibi kaçışı da daha zordur. Ve daha sonraları beden beyinle birlikte yaşlanmaya ve arızalanmaya başladığında ve ergeç öldüğünde, bahsettiğim hücre gerçekten daralır. Bir tek kaçış yolu vardır, o da ruhun yolu: küçük değişmez bir görüş noktası olduğunu kabul ederek içindeki "ben"in daha büyük bir tinsel gerçeğin parçası olduğuna inanmak; bu koca tinselliğe biz *puruşa* diyoruz ve puruşa ile karşılaştırıldığında bütün kuşatılmış özellikleriyle maddi gerçek ancak *maya* dediğimiz yanılsama veya aldatma olarak algılanabilir. Usta *(guru)* denilen adamların maddi dünyadan kurtulmalarını *(mokşa)* sağlayan ve gerçek anlamı "rüzgarsız" olan *nirvana* denilen saf tinsel varlığın sevincine erdiren disiplin ve alıştırmalar vardır: Martin, biz de rüzgarın dışına çıkacağız, herşeyin durağan, parıltılı ve ölümsüz olduğu yerde varolacağız. Nirvana'nın sadık yolu uzun ve usandırıcıdır (alnının biraz ötesindeki, burun kemerindeki bir noktayı düşünerek başlarsın) fakat tek yol bu değildir, insanlara —belki de özellikle budala ve sefil insanlara— aniden açılan kestirmeler vardır, hatta aydınlanmanın, en azından başlangıcının, sana cezaevinde gelmemesi için bir neden yok, bana şehir dışındaki evimde geldiği gibi (zayıf anlarımda halâ özlediğim o güzel evim). *Fakat gerçekler için ta içine bakmalısın.* Esrar yoluyla içine bakmayı

denedin ama bunun sana verdikleri gerçek değildi, hepsi *maya*'nın bastırılmış parçalarıydı. Cezaevine ve erken ölüme götürmeyen iyi bir yol var. Bu Yol herşeyle kucaklaşır: çabalama ile kendini bırakmanın, devinim ile durağanlığın, iyilik ile kötülüğün, duyum ile duyum eksikliklerinin Yol'udur bu. Bu Yol'a ne ad verirsen ver, bu Patika'yı gözünde canlandırmak için ne gibi imler kullanırsan kullan, sonuçta hepimizin aradığı ve bütün arayışların birleştiği bir tek Yol budur.

Küçük kardeşin Eldridge'e ve annene sevgiler. Burada bu iklimin içinde saçlarımın sert ve yanık ekmek gibi parçalanmış hale geldiğini, saç boyasını bıraktığımı, grilerin uzadığını ve saçlarımı zihnimden çıkarıp daha yüce konular üzerinde yoğunlaşmak için ense saçlarımı savurucasına kestirdiğimi Shirlee'ye söyle. Buna rağmen burada birkaç kişi beni halâ çekici bir esmer olarak görüyor.

Dostun,
Sarah Worth

6 Eylül

Sevgili Anne,

Hatırını sormak için kısa bir not. Burada sorumluluklarım arttığından yasal ve mali detayların içine boğazıma kadar gömüldüm. Bütün hisse senetlerini, hem de ceza ödeyerek, paraya çevirdiğini ve babacığımın o güzelim IBM ve AT&T'lerini satıp bütün parayı amiral dostunun Revlon tarafından satın alınacağını duyduğu bir kozmetik firmasının hisselerine yatırdığını duyunca elbette *dehşete düştüm.* Adamın torununun bir yatırım bankasında çalışıyor olmasının bir anlamı yok; ya da bunun *tek* anlamı, bu gerçekten içerden gelen bilgi ise, o zaman sen, bu oğlan ve yaşlı dedesi, hepiniz cezaevini boylarsınız. Geçenlerde hapisteki bir adamdan mektup aldım ve söylediğine göre hiç eğlenceli değilmiş - tuvalet hücrenin tam ortasındaymış ve beyaz muhafızlar yönetimi zenci tutuklulara devretmişler; o çok övündükleri bilgisayar kursları için ise iki yıl bekleme listesi varmış. Ama bunlar içerden gelen bilgi değilse, işte o zaman bayat bir Arkansas'lı firmanın (düşünsene anne, Arkansas!) koca bir bölümünü elinde tutuyorsun (Visàge, Inc.: bu ne biçim isim, hem o saçma aksanı da kim koymuş?); Reagankonomi'den geriye kalan bataklığın içinde yavaş yavaş batarken, kâr hisselerine

çerez parası ödeyecek ancak, aslında bunu bile ödeyebileceğini sanmıyorum. Sattığın hisseler, sana daha önce de söylediğim gibi, emin, sağlam ve akıllıydı. Bana danışmaktan besbelli vazgeçmişsin, belki varisin olmamı da istemezsin ama kendi kanını, sana hayran güzel Pearl'ını düşün; torunun, şüphesiz parasal güvensizlik yüzünden, kendini tiksindirici Hollandalı plütokrasi üyelerinin ağına düşürdü. Ergeç kendisine kalacak parayı çarçur eden bir anneannesi olmasaydı, belki kendine duyduğu saygıyı ve güveni kaybetmeyip eğitimine ve bağımsız gelişmesine önem verirdi. Bu sonbaharda Yale'e dönmemekle tehdit ediyor! Kendini nasıl da mahvediyor değil mi? Bir telefon et ve bunu ona söyle. Benim ne kadar alçak, Charles'ın ne kadar aziz olduğunu dertleşmenizden daha iyidir: bu anlamda sözlerini *bütünüyle* yazmamış fakat satır aralarını okuyabiliyorum.

Sözde amiral dostunla sürdürdüğün ilişkiyi tabii ki korkunç buluyorum. Mezara gidene kadar kendisine ahçılık ve hemşirelik yapacak birinin avına çıkmış tipik sömürücü bir erkek. Yalvarırım kazık yeme ve bir daha bana kruvaze blazer ceketiyle eski moda krem pantalon giyince çok şık olduğundan söz etme, sana ne oldu bir türlü anlamıyorum. Babam gibi bir adamdan sonra bu denizci kıyafeti giymiş palyaçoya nasıl kanarsın? Gecelerce bıkıp usanmadan fırtına kepenklerini tıklatışını oturup bana yazman o kadar komik ve zavallı ki, bunu anladığını sanmıyorum. Yaşadıklarından ders almak kadının doğasında yok demek ki. Mezar yazıtında seksenlik bir dolandırıcı tarafından baştan çıkarılıp perişan edildi mi yazsın istiyorsun? Bu aşk macerasıyla beni kızdırmaya ve sabrımı taşırmaya çalıştığını biliyorum, onun için dikkatli davranıyorum. Bu *senin* yaşantın - ancak bir daha bana *herhangi* bir konuda en ufak bir eleştiri yapmaya kalkma. Ve Jerry'e yavan mektupcuklar yazması için baskı yapma. Her ikimiz için de utanç vericiydi: o da, ben de ne diyeceğimizi bilmiyorduk. Erkek kardeşimi severim ama onunla konuşacaklarım sol ayağımla konuşacaklarımdan daha fazla değil.

Ne olursa olsun, o akıl almaz Visage hisselerini *mutlaka* sat ve parayı bir vadeli hesaba yatır. Yatağının altına saklaman bile daha iyidir. *Yaşlı denizcinle sakın para konusunda konuşma.* Fakat konuşman gerekirse o zaman onun ne kadar parası varmış öğren, böylece senin paranın peşinde olup olmadığını öğrenirsin. Vitaminlerini almayı unutma, özellikle beyin hücrelerinin ölmesini ve yaşlanmayı önleyen A vitaminini. Nikotinik asit hayali düşünceleri azalt-

makta oldukça etkili olabilir. Artık birçok hastalığa kandaki alüminyum tuzlarının neden olduğu kanısına vardılar. *Herşeyin* içinde alüminyum var: dişmacunu, aspirin, su. Ve tabii bir de alüminyum tencerelerle yemek yapıyorsun. Ama unuttum, sen artık yemek yapmıyorsun, Amiralinle birlikte her gece şampanya, istiridye ve çikolatalı pasta yemek için dışarı çıkıyorsunuz. Arhat'a neler yaptığını anlattığımda çok çok fazla güldü, sonra da "Kadınlar biter tanrıdır" dedi. Benimle birlikte o da sana *strivyatireka* (sevgi) yolluyor.

Sare

28 Eylül

Biricik Alinga,

Tena tyaktena bhunjithah. Korkarım ki sevgilim ilişkimizin sonuna geldik. Seninle birlikte yaşadığım şu aylar, ikili ilişkiler açısından hayatımın en mutlu birlikteliğiydi - sanki biri sarışın biri esmer iki dikey notanın bir tek ses vermesi gibi mükemmel bir *uyum* içindeydik. İtişip kakışma olmadan, birbirinin emrinde olmadan ama hizmet edilme ile hizmet etmenin kesiştiği noktayı rahatlık ve hafiflikle algılayan bir çift olmuştuk. Birlikte geçirdiğimiz günler bedeğimde altınla sırlanmış doğruluk gibi değerli, saf ve narin izler bırakıyor ve yaşadıklarımızı bir yerlere oturtmaya çalıştığımda nefesim duruyor.

Bence bu ayrılık öyle incelikle olacak ki, bizim dışımızda kalanlar güçbela farkına varacaklar. Arhat'a duyduğumuz sevgiyi, ağrımı ve Uma Odasındaki işimizi paylaşmaya devam edeceğiz, o zaman niye önceden yaptığımız gibi özel sohbetlerimizi ve hatta Uma'yı paylaşmayalım? Lütfen beni sevgilin olarak düşünmeye devam et: geçenlerde dediğin gibi senin fırtına gibi esmer prensin olduğumu düşün.

Ama artık *özgür* olmalıyım, mutlak dediğimiz şeye yükselmeye devam etmeliyim. Benden gün be gün aynı olmamı, *hiç* değişmememi bekleyen bir sistemde, Charles gibi seni de hapishane bekçim - alışkanlıkların, sınırların, uygulamanın olduğu gibi iyi ve kötü duyguların da bekçisi yapmak istemiyorum (artık onun *duygulu* biri olduğunu kabul edebilirim). Durga'nın deliliği ve dışarıdan gelen baskılar aşramın nüfusunu azalttığı için bir sürü boş yatak var şimdi. Vikşipta'nın eski barakası da boş, gerçi oraya taşın-

mam, bol alerjik madde içeren tozlar gibi, çirkin anıları geri getirme tehlikesi taşıyor. Vikşipta müthiş bir beceriyle heteroseksüel yaşamı çirkinleştirdi, buna rağmen, en temel görevimiz olarak önümüze konan, zorunlu olarak insanlığı paylaştığımız bu zor ve suskun diğer cins halâ gözümde büyülü ulaşılmazlık taşımaya devam ediyor. Belki bu anlamda her zaman seni biraz aldattım, bir miktar gizlilik barındırdım, sonuçta birlikte tüm yaptıklarımız, ne denli hoş ve neşeli olursa olsun, tam bir ciddiliği olmayan oyun oldu benim için, ki bu ciddilik biyolojik olarak heybetli bir şekilde ego parçalayan ve ölüme meydan okuyan kanlı olaya, çocuk doğurmaya kadar gider.

Şimdi altınla sırlanmış vazoyu bir çatırdıyla yere bırakmaktan korkuyorum. Ama gerçekten, tuhaf şekilde güçsüz bir erkekten başka bir şey olmadığım duygusuna kapılmadın mı hiç? Elbette bir de kenara çekilmiş duranlar var (cinsel azizler: kitap veya yeşim taşından yapılmış fil koleksiyonu yapan tombul adamlarla, anne olmak için yaratılmamış Hepburnvari çekici kadınlar) ne yazık ki bunların birçoğu yine de anne olurlar (bencilce kendimi kastediyorum). Aslında yüceltiyor gibi göründüğüm bu ego parçalayan olay kendi bencilliğimizi ve bencil kudurmuşluğumuzu azaltacağına iki katına çıkartıyor. Çocuk olmadan da kadınlar başkalarına annelik etmekte serbestler - örneğin, sen bana annelik ettin. Ve ben nasıl da çocuklaştım!: inatçı, muhtaç, teşhirci, övgü bekleyen, pireyi deve yapan ve kıskanç. Özellikle ben gelmeden önce Durga ile sürdürdüğün ilişki konusunda kıskançtım, daha önce konuşmuştuk bunu, sen benim için ne isen Durga'nın bir zamanlar senin için aynı şey olduğunu söylemiştin - ilişkiyi başlatan bir apsaras ve Şakti'nin avatar'ı. Şimdi bile Durga esrar kargaşasında duyduğu öfke ile Arhat'ın güzelim enerjisiyle kristalleştirdiği cenneti yıkarken, sen, kendinden bezmişcesine düşkünlükle bu Kelt yıkıcımıza bağlısın, edilgen bir hoşgörüyle sanki maya'nın bir damlacığıymış gibi "kendi haline" bırakıyorsun. Bir başka deyişle, bütün bu entrikalar, kan davaları, zehirlemeler ve karşılıklı dalavereler içinde amansız dış dünya üzerimize çullanırken, kendinizi karşıt kutuplarda bulmanıza rağmen Durga ile enerji alışverişiniz halâ sürüyor.

Şikayet etmiyorum, başında bu kadar uzun olacağını sanmadığım son açıklamaları yapıyorum sadece. Okumaktan ne kadar nefret ettiğini biliyorum, burayla Phoenix arasındaki dağları devamlı devinim içindeymiş gibi gösteren titrek hayalet resimli dermansız eski Zenith'inin karşısında ne kadar mutlu olduğunu da biliyorum.

Seni seviyorum. Fakat *sen* seni değil, bu yüzden senin çatını, barakanı artık kabul edemem. Bunları kaya bahçesinde oturmuş yazıyorum, şimşir ağacının —Sanskrit'te buna nirgundi dendiğini öğretmiştin bana— altındaki bu gölgelik noktayı ve de bahçenin kalabalığından ezilip buruşuk suratlı buldok veya çizgi film kedileri gibi duran komik kaktüs çiçekciklerini özleyeceğim. Ağacın tohumları üzerime doğru eğiliyor, ikiz samara'ların kanatları Boston'daki akçaağaçlarınki kadar dışa açılmış ve dinç değil, sanki buradakiler denemek veya uçmak yerine uyuyup düş görmeyi tercih ediyorlar. Ve doğan güneş koskoca bir yüksek basınç gibi çölün baharatlı havasını sıkıştırıyor, havadaki çok ince pudra ise puruşanın tözü gibi ya da büyükannemin Medford'daki mutfağından aklımda kalan loş bir odaya kapatılmış baharatlar gibi kokuyor.

Sevgilim, senin hiçbir suçun yok - sen zaten yanlış bir şey yapamazsın çünkü çok derinden ve insanı ferahlatacak kadar *doğru* yapmaya çalışmanın çok ötesindesin. Hep kabul edersin. Sthula çemberinde sen tepeden tırnağa padma iken ben de mani idim, senin kusursuz nilüfer çiçeğinin kusurlu cevheri. Karanlıkta saçlarından ve ellerimden mavi pırıltılar çıkana kadar ipekimsi uzun saçlarını fırçalamama nasıl da izin verirdin. Ve başının üzerinde bir tebeşirle çizilmiş kadar beyaz derinin üstünde dümdüz ayrılmış saçların, sabah ışığı odaya girdiğinde bir gölge gibi diz çöküp verdiğin "göbek öpücüğü" nasıl unutulur. Ne senin, ne de benim yanlış yaptığımız bir şey yok ortada: bunlar, yeni dokunun başlayabilmesi için Kali'nin, yani zamanın, herşeyi bozup yıkması hayatım. Kali bize çok önemli görünen bütün duygularımızın içinden geçer ve bu duyguları tekerleğin bir sonraki dönüşünün içine çeker. Bunları yazarken en çok korktuğum şey —bu yazdıklarımı her an yırtabilirim, kaşlarını çatıp suçlu suçlu dolaşan Nitya'nın akortsuz notaları gittikten sonra seninle ahengimizi kurduğumuz bu odalara veda edip toparlanma acısını çekmekten daha iyi olurdu belki— bütün korkum senin tarafından silkelenme, beni deri atar gibi üstünden atacaksın çünkü insanlar birbirlerine hep bunu yaparlar, hepimiz yaparız, ama bunu yanlış buluruz, doğal olmadığını söyleriz, halbuki bu dünyanın en doğal davranışıdır.

Hep kendi ışığınla aydınlan,
K.

Charles -

Yine yalnız yaşamaya başladım ve bu gece uyku tutmuyor. Gilmanvari yasal saldırın üzerimde hiç etki yapmadı. Haydi ne duruyorsun, beni tutuklatsana. Pearl özelliklerinin arasına bir de babası tarafından hapse atılmış annesi olduğunu ekler. Aslında bu hiç duyulan bir şey değil, değil mi? Çiftlerin yarısı birbirlerini kolayca öldürür veya terk eder ama sanırım yasal açıdan birlikte düşünüldüğü için çok ender olarak yasalara başvururlar. Her neyse, mahkemeler çiftlerden bıktı artık. Aslına bakarsan bütün dünya çiftlerden bıktı, çiftler kendi ilişkilerine ilgi duymayınca başkası niye duysun. Bence avukatlar aracılığıyla yaptığın bütün bu gergin ve beceriksiz tehditler bana duymaya devam ettiğin ilgiyi göstermek için.

Fakat böylesine çılgınca bir düşüşten sonra asla tekrar karın olamam. Kusurlarıma bir de lezbiyen ilişki ekledim son zamanlarda - tatlı ve rahatlatıcı olmasına rağmen, benim Kuzeyli zevkime göre karakter eksikliği taşıyor. Bir erkeğin kadında ne bulduğu oldukça açıklık kazandı. Bu kadın, duruşu, rasgele davranışları ve hatta bir çeşit dostça düz ses tonuyla bana Marcelene Rabinowitz'i çağrıştırdı: onu hatırladın mı? Kadınlar elbette yüce enerji kaynağı —burada söylediklerine göre Şakti olmazsa Şiva bir ceset olurmuş— ama kozmos tarafından onca şey bağışlanmış olmasına rağmen genelde tutucu davranış eğilimleri var kadınların: dönen tekerleklerle barışık ve bütün bildiğimiz rasalarla (gölgeler, duygular, sevinç) gelen günler tarafından hipnotize edilmiş. Günler sensiz sürüyor. Kendimi bir yükselmenin içersinde görüyorum, en azından tek yönlü bir yolda ilerliyorum. Kadınlar kutsal yolculuğu *dinlenebilmek* için yaparlar ve bu yüzden azizler (erkekler) onlardan nefret eder. Azizler - tanrılar değil, Zeus, İsa ve Buda kadınları severdi. Fakat onların filozof hayranları için aynı şey söylenemez. Değil mi? Sevgili Charles, beyaz laboratuar gömleğin ve aşırı derecede ovalamaktan çatlamış soğuk ellerinle seni de bir aziz gibi görüyorum, gerçekten.

Senin için kayıp bir kişi olduğumu açıkça anlamalısın. Geçen baharda seni terk edip uçakta korka korka o uzun mektubu yazarken sanki senin koruyuculuğun ve koskocaman şemsiyen altında kaba bir oyunu sürdürüyordum, öldüğünü bir türlü kabul edemeyen bir bedenin alt beni gibiydim. Nihayet kabul edebilirim, *beni öldürüyordun*. Hastanede gördüğün o ölü insanların ne kadar kü-

çüldüğünü hiç fark ettin mi? Bir ölünün suratı tatlı tabağından daha büyük değildir. Ben de artık seni gerçek boyutlarında görüyorum. Oynadığın yasal şakalar çok zavallı. Gilman'a söyle, *havai fişek hızıyla yükselen New England gayri menkul fiyatlarının bugünkü piyasa değeri* üzerinden verilecek her iki evin değerinin yarısı, aynı şekilde New Hampshire'daki arsanın da yarısı, benim böldüğüm şekilde hisse senetleriyle bonolar, Mercedes'im (umarım ara sıra motorunu çalıştırıyorsun), kararlı damgaları ile atalarımdan kalma gümüşlerle mobilyalar ve de mahkeme masraflarım, işte ancak bunların hepsine razı olabilirim. Birlikte aldığımız az buçuk modern görünen mobilyaları cömertçe bırakıyorum: bir sonraki kurbanın bunlarla yaşayabilir, biraz da başkası kanepe kılıfları ve mobilyaların gevşek ayaklarıyla uğraşsın. Bu önerdiğim oldukça iyi bir anlaşma - aldatılmış kadınların birçoğu en azından oturduğu evin yüzde yüzüne sahip olur. Ben de aldatılmış bir kadınım. Bağımsızlaşma derslerimi yarıda bırakarak doğuya gelip hastane haremindeki asistanlarla hemşirelerden, onları siktiğine dair yazılı ifade almak zorunda bırakma beni. Biraz uğraşsak, *Herald* gazetesinde ya da en azından *New England Tıp Dergisi*'ne geçecek bir skandal olabiliriz. Son on yıldır senin aşk maceralarından çektiğim acıları benimle Midge paylaşmıştı, onu kişisel arşivim olarak görüyorum. Ona herşeyi gözyaşları içinde anlatmıştım, o zamanlar bu gibi şeyleri umursardım. Gilman ve sen biraz daha anlamlı konuşmaya başladığınızda bir gidip avukatım Ducky Bradford'la görüşün.

Ve Pearl'cığı rahat bırak. Seksler arasındaki bir savaşta strateji uzmanlığı yapacağına, kızına biraz babalık et. Çok alçaltıcı olduğunu düşündüğüm bu kaba saba Hollandalılarla giriştiği ilişkiden Pearl'ı kurtarmak için yardımına ihtiyacım var. Amerikalıların Avrupa'yı terk ediş nedenlerinin hepsi var bu ailede - materyalist, ayrımcı, kendini beğenmiş acımasızlık ve sıkıcı kendini beğenmişlik. Oğlan bir iş yapmadan edindiği doğal çokbilmişlikle kızımızın kocaman açılmış gözlerini rahatça kamaştırmış olmalı (Paris *ve* Venedik'te apartman daireleri!) ama turizm bitince, çok kutsal erkek egemenliği kurşun gibi ağırlığını hissettirir. Avrupalılar hep soylarının mağara adamlarına kadar uzanmasıyla övünürler, sanki bu onlara mağara adamları gibi düşünme hakkı verir. Bu yapmacık *savoir-faire* havalarının ötesinde aslında hepsi alaycı ve salyaları akan hayvanlardır; ve bu adamlara en çok zevk verecek şey, Pearl gibi güzel ve masum kızların yaşamlarını mahvetmektir. Kızımı-

zın, tabii ki ilerde, iyi huylu, utangaç, enerji ve idealizm dolu Amerikalı oğlanlara ihtiyacı var; ama şimdi öğrenimini sürdürmesine izin verilmeli, eğer atmanını bu konularda genişletmek istiyorsa, eskinin görkemli şiir ve romanlarını tümüyle içine çekmeli. Yale'e geri dönmemesi trajik bir durum; seni suçluyorum. Bu işe yaramaz Jan yoluyla baştan çıkarıcı fantazilerin gerçekleşiyor: Pearl minnacık bir bebekken bile onunla skandal dolu flört edişlerinden Dr. Epstein ile çok kere söz etmiştik. Onun üzerindeki babalık gücünü kullanıyorsun, böylece ben boşanırken onun evlenmesiyle bana "günümü göstermesini" sağlıyorsun. Artık seni her düşündüğümde aklıma karanlık bir kutu dolusu yaralanmış erkeklik geliyor, eline geçen her fırsatı benden öc almak için kullandığını düşünüyorum, bu, kızının genç narin yaşamını yok etmek pahasına da olsa. Bu duygularımın paranoya olmasını umabilirim ancak.

Bahçeye sonbahar gübreleri serptirmenin tam zamanı: asit yağmuru yüzünden gübrelemek artık çok önemli diyorlar. Çim Yemeği denilen 10-6-4 karışımını, ayarı 5'e getirilmiş makinayla serpsinler, oğlanlara söyle işi yaparken *uyanık* olsunlar, geçen sene makinayla yaklaştıkları her yerde yanık izleri bırakmışlardı. Bir de meşe yapraklarını bir kenara yığmamalarını söyle —tabii ellerinde o kocaman üfleme makinasıyla dolaşmaya bayılıyorlar— ama söyle onlara yaprakları çalılıkların arasına veya kayaların üstündeki sarmaşıkların içine tıkmasınlar, aletleri koyduğumuz barakanın içinde duran pis eski torbalara koysunlar ve çalılıkların altındaki yaprakları da *tırmıkla* temizlesinler: aslında bu iş için oyuncak küçük tırmıklar daha uygun olabilir. Bay Kimball kepenkleri temizlemeye geldiğinde ona *mutlaka* su yollarını da temizlet, aksi takdirde oluklarda korkunç turuncu lekeler kalıyor. Bahçenin suyunu kullandıktan sonra leylak çiçeklerinin altındaki vanayı kapamasını da hatırlat. Genelde ben yaparım bu işi, dikme borunun ağzındaki büyük vana için ayarlı bir ingiliz anahtarı ve içersini görebilmek için el feneri gerekiyor, yoksa sonsuza kadar iki uçlu pençesi olan o uzun çubuğu el yordamı çevirir durursun. Pencereleri temizlerken çerçevelerinden çıkarmasını tembih et ve Camsil'i (bazen amonyaklı suyla lastik cam sileceğini kullanır, ki bu daha iyi) pencerenin her iki tarafında da kullansın, merdivenle ulaşmak daha kolay olduğu için sırf dışlarını silmeyi tercih ediyor, bu işten nefret ediyor, çok haklı ama bunun da yapılması gerekiyor. Hatırlıyor musun, evi yaşlı Bayan Pyncheon'dan yeni aldığımızda, 56,000 dolar ödemeyi olanaksız sanacak kadar genç ve korkaktık; hafta sonları birlikte

pencereleri nasıl temizlerdik, erken sonbahar rüzgarı koyu mavi okyanusun üstünde yelkenleri bembeyaz şişirirken, dünya bize ne kadar yeni görünürdü ve temiz, temiz, *temiz!?*

Sevgiler,
S.

(kaset)

Orada mısın? Sanırım çalışıyor. Burada olup bitenleri duysan inanmazsın Midge! Kuşkusuz iğrenç şekilde çarpıtılmış olarak birazı Boston gazetelerine yansımıştır belki. Doğrusu, çarpıtmadan anlatacak birinin olduğunu da sanmıyorum, olayların tam ortasında duran Durga bile herhalde herşeyi anlatamaz çünkü Ma Prapti'nin ona (ve *herkese*, yeni öğrendik) verdiği uyuşturucularla çok delice davranıyordu. Bazı yemeklerden sonra insanların kendilerini ne kadar garip hissettiklerini ve Ma Prapti'nin klinikteki Percodan, Valium, Demerol gibi uyuşturucular bittiği için nasıl söylendiğini sana anlatmıştım —yoksa başka birine mi yazmıştım?— (fazla seksi olmasınlar diye mahkumların yemeğine şap koydukları gibi, ilaçların hepsini vejetaryen yemeklerin üstüne serptikleri için çabuk bitiyormuş) bizim olayda da Durga yönetimin elinden alınacağından korktuğu için hepimizi sakin ve edilgen tutmak istemiş. İşler kötüye gidiyor diye insanlar haklı olarak söyleniyordu, ama Durga'nın darbe kavramı oldukça endişeli ve mantıksızdı zira buradaki tek gerçek yönetim kaynağı Arhat'ın tinsel güzelliği ile mokşa'nın koşulu, bunlar ise ne çalınabilir ne de değiştirilebilir. Ama içeri süzülen bir sürü gazeteci, devlet memuru, eyalet polisi, FBI ajanı ve Göçmen İşleri Servisinden adamlar, Durga'ya kontrolünü kaybettiği hissini vermiş, kanımca —İrlandalı olduğunu daha önce söylemiş olmalıyım, batıdaki adalardan birinin küçücük köyünden çıkıp gelmiş, çamur yollarıyla taş duvarları olan bir yer, ineklerine şarkı söyleyen, çamurlu karların içinde debelenerek köy barlarında İrlanda viskisi içmeye giden, son bin yıldır hiç değişmeyen insanlarla dolu bir köy; elbette, yeşil kartının elinden alınmasından ve oraya geri dönmekten çok korkmuş, Seattle'da iş bulamadığı için şimdi buraya geri dönen Vikşipta gibi, biliyorsun o Batı Almanyalı, Ma Prapti ise İngiltere üzerinden Romanya'dan gelmiş, tabii ki Arhat da Hindistan'dan gelmiş ve ne gariptir ki tek gerçek

Hintli olmasına rağmen, oyulmuş mağaralarla dolu dağlık Ellora denilen uzak yerden aşramı buraya taşımaları gerektiğinde diğerleri arka planda durmuşlar— işte bu yüzden Amerikan vatandaşı olan ve bu konuya kafa yormamış bizlerin, sınır dışı edilme tehlikesiyle yaşayan bu ayrıcalıklı grubu gerçekten anlaması çok zor. Böylece Durga kendini günden güne daha güvensiz hissetmiş, her resmi görevliden korkar olmuş, Oh-Neşe Salonundaki elektrik telleriyle sahne ışıklarını yoklamaya gelen iyi suratlı yaşlı teknisyencikten bile korkmuş; hatta birkaç resmi soru sormaya gelen Göçmen İşlerinde ya da Vergi Bürosunda çalışan, yoğun dini bilgi sahibi etkileyici genç Mormon erkeklerden ikisine çay ya da başka bir şey ikram etmişler, Tanrı bilir içine ne koydular: adlarını bile bilmediğim kimyasal maddeleri, Ma Prapti, adamların üstünde unutkanlık ve akıl karışıklığı için rahatça deniyor, ancak mekit yaprakları ile katranruhu çubukları konmuş çaylar iki saat sonra adamlara feci bir ishal verdi sadece. Ma Prapti bunların hepsini yetkililere itiraf etti, şimdi günlerdir durmadan konuşuyor onlarla. Burada kimsenin onu dinlediğini düşündüğünü sanmıyorum. Anlayacağın burası adam dolu artık, çiftlik avukatları, Phoenix'den gelen toprak kullanımı uzmanı grup (bunların hepsi yapacak daha iyi işleri olmayan Kuzeyli emekliler) ve suratlarını televizyonda görebilme umuduyla gelen bir sürü küçük memur —bu eyalet öylesine kare kafalı insanlarla dolu ki Midge, valinin adı bile Babbitt!— adamların hepsi ortalıkta volta atıp Uma Odasındakilere emir yağdırıyorlar, bir de ayaklarını masaların üstüne uzatıp dostça davranmaya çalışıyorlar, bizi sandıkları kadar zirzop bulmadıklarını söylüyorlar, herşeyin üstüne sigara küllerini silkiyorlar, şimdiye kadar burayı terk etmemiş sannyasinler de artık gidiyorlar. Bu arada Durga ile çevresindekiler: Satya, Nitya, Vikşipta, Agni ve güvenlik görevlisi oğlanlar, Saççidananda'ya doğru yollandılar, oradaki bir çeşit vadinin içine kaçacak son delik olarak yapılan yeraltı römorklarının içinde kalıyorlar, yanlarına da Uzis ve Galil gibi makinalı tüfeklerle bir ton silah ve hava saldırılarına karşı birkaç bazuka aldılar. Günlerdir tepemizde pervane çeviren hükümet helikopterleri ise bir türlü inişe geçmiyor, iyice yere yakın durup havada asılı kalıyorlar, tek yaptıkları bütün tozları kaldırıp zaten *az* olan ağaçlarımızın yapraklarını uçurmak. En komiği de, çatıya benzer üst yapı yıkıldığından, halâ burada kalmaya devam edenlerin arasındaki ilişkiler iyiye gitmeye başladı, sanki, kocaman miktarlardaki çöp kutuları boşaldığı için gerçek prakhya duygusu gelmiş gibi. Ama

son gördüğümde Durga harika görünüyordu doğrusu, lavanta renginde pantolonla uyması için aynı renk boyanmış cin ceketi ve ipek leylak fularıyla tıpkı bir İngiliz paraşütçü askere benziyordu,ayağına ise, ister inan ister inanma, paraşütçü çizmeleri giymişti, kalçasına da fiyakasına siyah iri bir tabanca bağlamış kayışla. Uzun fildişi ağızlıkla koyu sigaralar içmeye başlamış, tek eksiği bir gözünün üstüne bağlayacağı kara kumaş parçası. Sanırım hatırlatmama gerek yok. Durga'nın alev alev kırmızı saçları, soluk yeşil gözleri ve seyrek çilli süt beyazı bir cildi var, küçükken böyle bir tenim olmasını arzulardım: annemin cildi de böyledir, hep kendimi tiksindirici koyulukta hissederdim.

Ooh. Bu da nesi? Sanırım bir şey yok. Uzaktan gelen atış sesleri. Vikşipta'nın eski barakasında kendime sıcacık bir yuva kurdum —Almanca olduğu için okuyamadığım Freud'u ile battaniyelerini burada bırakmış, dolapda da bir sürü Löwenbrau birası var. Midge, bir de küçük bir kamçı ile komik siyah deriden yapılmış giysiler buldum, her tarafı kayış ve halka, nasıl giyilmesi gerektiğini bile çözemedim. Belki *kendisi* giymek için almıştır. Bunları benimle hiç paylaşmadığı için biraz kırıldım. Durga ile aralarında geçenler böyle bir şey mi diye merak ediyorum: Seattle dönüşü, benim yüzüme bile bakmadan, ilk iş Durga'nın yanına gitti. Her neyse -

Oh-oh. Yine aynı ses. Bu sefer sanki vadiden daha yakından geldi ama burada seslerin hepsi böyle, mesafeler öylesine uzak ve hava o denli kuru ki, bazen bir sesin tepelerden mi yoksa hemen yan köşeden mi geldiğini anlamak zor oluyor. Neyse, atlara takılan koşum takımına benzeyen bu alet büyük madeni halka ve tokalarla bir araya getirilmiş, yakından dikkatli baktığında bu modelin--

Oh olamaz. *Hayır*. Dışarda çakılların üstünden kesinlikle ayak sesleri geliyor. Şimdi de birisi kapıyı tıklatıyor! Aman Tanrım, Midge, ne yapacağım? Birisi içeri giriyor!

(Yüksek sesli takırdılar ve çekmece açılıp kapanmasına benzeyen sesler. İzleyen konuşmalar belirsiz ve anlaşılması güç. Daha önce olduğu gibi erkek sesleri yine italiklerle yazılı.)

Efendi. Sensin demek.

Yanında kim var?

Hiç kimse. Yalnızım. Tümüyle yalnız. Beni korkuttun. Kalbim duracaktı.

Seni konuşurken duydum.

Uyumadan önce sık sık kendi kendime konuşurum. Zihnimi boşaltıyor. Mantra söyler gibi.

Batılı anlamda Tanrı olmadığına göre bu manevi sohbeti kiminle yapıyorsun Kundalini?

Kızımla. Evimdeki eski arkadaşlarımla.

Senin için halâ gerçek mi onlar?

Hayır, Efendi, tek gerçek sensin. Son zamanlardaki karışık olaylardan sonra çittavrittilerimi gevşetmem gerekiyor.

Bırak da kalp atışlarını dinleyeyim, tatlım. Doğru. Sen korkuyorsun. Seninle her konuştuğumuzda korkudan söz ediyoruz. Seninki veya benimki. Neşeden söz etmeye çalışmalıyız. Yalnızlık içinde konuşurken, kocan olacak o Charles ile de konuşuyor musun?

Oldukça ender, Efendi. Seneler boyunca onu ilgilendirmedim, şimdi de o beni ilgilendirmiyor.

Belki bu konuda ikiniz de biraz kendinizi aldatıyorsunuz. Memelerini beğendiğini söylemiştin. Hakkı varmış. Çok güzeller.

Genelde gecelik giyerim ama son günlerde hava öyle sıcak ki—

Kundalini'nin yüzü kızarıyor. Hem de gülüyor. Bu iyi, beğenmeye değer. Utangaçlığına rağmen beğenilmekten hoşlandığını sanıyorum. Senin yumuşak esmerliğini, eski moda dik duruşunu çok beğeniyorum.

Hakkımda söylediğin nazik sözleri aslında çok şaşırtıcı buluyorum. Yani, ben kırk iki yaşında, eski ev kadınıyım—

Lütfen. Ağız aramayı bırak Kundalini. Muhteşem görünüyorsun. Memelerin de muhteşem. Bir keresinde onları okşamama izin vermemiştin. Onları böyle okşamama hiç izin vermemiştin.

Belki şartlar farklıydı. Üzerinden çok zaman geçti. O zaman ben senin meskenindeydim, şimdi sen benimkindesin. Benim konuğumsun ve insan konuğundan hiçbir şey esirgemez. Efendi, neden bana geldin?

Yalnızdım. Sinirliydim. Belki sen de benim gibi yalnızsındır diye düşündüm. Çok fazla kargaşa oldu ama sonunda yalnız kaldım, sessizlik çöktü - böyle bir deyim var mıydı? Ma Prapti dehşetengiz açıklamalarıyla gazetecileri iyice büyülüyor. Durga da, akıl öğretip dolduruşa getireceği zafere susamış savaşçılarıyla gitti. Yalnızlığım içinde, ben de kutsal durağanlık samarasa ile oyalanıyorum. Fakat, sahaja'nın koşulları, saf kendinden oluş ve koşulsuzluk için; ikiliklerin olmadığı advaya'ya ulaşmak için; buradan da, daha önce sözünü ettiğimiz Mahasukha'yı bulmak için, birlik ilkesi yuganaddha'nın olması gerekir, ki bu da en baştaki ikiliği anıştırır. Seni düşündüm. Sezgilerim, senin de karşıt olanla yüzleşmeyi ve advaya'ya yükselmeyi arzuladığını söyledi. Bu korkulu bir yol çünkü içine girdiğinde insan kendini kaybediyor.

Sinirli olduğunu söyledin. Bu nasıl olur? Her zaman samadhi düzeyinde olan bir juvan-muktasın sen.

Ben Buda'nın izinden giden bir Arhat'ım. Mübarek Kişi dünyayı terk etmedi, sizin korkak İsa'nız gibi o nirvana'dan çekilmedi ya da jiva ile ajiva'nın düzensizliğine ilgisiz kalmadı. O dünyada kaldı, seksen yaşına kadar insanları eğitti ve teselli etti. Eğer dünyada kalıyorsak, prakriti içinde kalıyoruz. Ve prakriti içinde kalınca da, diğerlerinin vasanalarıyla çittavrittilerine maruz kalıyoruz. Şehvet ve korku görünüşüne bürünmüş sinirliliğe maruz kalıyoruz. Bu, karuna dolu, şefkat dolu aydınlanmış kişinin yaptığı büyük fedakarlıktır. Gerçekten çok yumuşaksın, siyah Kali kadar yumuşak neredeyse. Jumna nehrinde yıkandıktan sonra Satyavati'nin aldığı yumuşaklığın aynısı. Vrindavan korularındaki çiçek üstünde duran Radha kadar yumuşak. Çok hoşuma giden belli belirsiz bir yağlılık var cildinde. Yanardöner parıltısı veriyor.

Babamın teni esmerdi. Yoksa annem oldukça solgundur. Güneşte çok fena yanar, ama yine de deniyor.

Evet. Şu zengin annen. Ondan söz etmiştik. Sanırım anne kız birbirinize çok yakınsınız.

Pek sayılmaz. Ben küçükken ters başladı her şey, nasıl olduysa. Korktuğunu söylemiştin. Ölümden korkuyor olabilir misin? —ama tabii ki değil, nasıl olur?— yoksa aşramdaki sorunlar yüzünden Hindistan'a geri yollanmaktan mı korkuyorsun?

Hindistan'dan fazla korkmuyorum. Herhalde Hindistan'sızlıktan korkuyorum. Advaya'dan, ikiliğin olmamasından korkuyorum. Çünkü ikilik olduğu sürece, ruhu soymak gerekmez. Bedeni soymaktan korkmuyorum, ve soyacağım. Ama evet korkuyorum, ruhun bedenden soyunmasından korkuyorum. Jiva'nın ajiva saçmasından. Sanırım sana bunun için söz vermiştim. Bedenin ruha dönüşecekti, sana büyük sevinç Paramahasukha'yı yaşatacaktım.

Buna hazır olduğumu sanıyor musun? Belki bir *küçük* sukha ile başlamak daha doğru olmaz mı?

Konsantre olalım Kundalini. Bu birinci basamak. Bırakalım tepelerde Durga atışlarını yapsın, FBI adamları da onlara ateş etsin ve zavallı sannyasincikler başlarını sokacak bir delik ararken biz burada maithuna yapalım. Maithuna, bu vahşi ülkede dedikleri türden "sikmek" değildir. Evrensel oyundur. Liladır. Ruhun yolculuğuna lila denir. Puruşa'dan prakriti'nin meydana çıkması liladır. Lila yoluyla, bedenin doğruluğu bhanda'dan, evrenin doğruluğu brahmanda ortaya çıkar.

Açıklamalarına bayılıyorum. Bana tekrar dokunmak ister misin?

Dokunma daha sonra gelir. Önce konsantrasyon, sadhana. Sevgili üzerine düşünce yoğunlaştıracağız. Kadının, parakiya rita, yani başkasının karısı olması en iyisidir. İşte bu yüzden senin Charles'ını seviyorum. Ona ihtiyacımız var. Aksi halde sen apakva olursun, ham olursun. Aksi halde yalnızca samanya rati, sıradan kadın olursun. Zihinsel olarak seni viseşa rati olarak algılamamız gerekir: olağanüstü kadın, kadınlığın tanrısal özü.

Ben de sana konsantre olmalı mıyım?

Kadının yapacakları zorunlu değildir. Ama evet. Ben, sonsuz erkek, nitya manus'um. Koşulsuz erkek, sahaja manus'um. Doğmamış erkek, ayoni manus'um. Benim lingam, bütün lingalar. Benim ağzım, bütün ağızlar. Ellerim, bütün eller.

Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor. Onların sadece seninkiler olmasını, senin ellerin olmasını istiyorum. Ne zaman bana dokunmaya başlayacaksın?

Ben Krişna'yım, sen de Rahda'sın ve biz Vrindavan'dayız. Tüm çevremiz çiçek açmış ağaçlarla dolu. Maithuna'nın kokusu tüm çevreye yayılmış. Akan su sesleri. Görünmez kuşların ötüşü. Her şey düzeyli, olgun, derin. Birbirimize gözlerimizi dikip konsantre oluyoruz.

Bir başka basamak daha var mı?

Anımsamak, smarana. Kundalini'nin buraya ilk gelişini düşünüyorum, kiralık arabası ve buranın güneşi için fazla kalın giyecekler giymiş, kendisi hakkında iyi düşünen gözüpek bir kadın.

Ve ben de seni uzakta duran bir posterdeki, kasetin üstündeki koyu tenli yüz olarak düşünüyorum.

Sende hangi kasetim vardı?

Yamalar ve niyamalar üzerine olan kaset.

Evet. İyi bir kasetti. İlk doldurduklarımdan biri.

Bir de ahram ve yanıp giden vrittiler üzerine soruları yanıtladığın bir tane daha vardı.

O gün soru soranlar çok aptaldı. Kafayı bulmuş hippilerle Vişnu otlakçıları. Ellora'da pis yerlere çömelmişlerdi. Bunlar dayanıklı orta sınıf Buda'yı bulmadan ve şişko cüzdanlarını çıkarmadan önceydi.

Seremoniye devam etmemiz gerekiyor mu? Giysilerinle mi durman gerekiyor?

Tapanın çıplak olması çok önemli değildir; ancak tapılan tanrıça çıplaktır. Şimdi nitelikler atamanın sırası, aropa'nın sırası. Sen bir kadınsın, nayika. Uzun boylusun. Esmersin. Yumuşaksın. Görkemlisin. Kolların ve bacakların kalın bir yılan gibi parlak. Belin cilalı ve uzun, uzun; gözlerimin altında, çölde ayışığında görünen kum tepecikleriyle oyuklara

benziyor. Zengin mineral damarları gibi parlak çizgiler taşıyor. Göbeğin, kaşı olmayan göze benziyor. Zarif ve uzun, doğumunu yaptıran doktor tarafından güzelce kesilmiş. Tanrı o adamı korusun. O hala göbeğinde duruyor.

Savaş sürerken, '44'de doğdum. Babam Güney Pasifik'te bir savaş gemisindeymiş. O aralar hastane personeli çok yetersizmiş, o gün de acilde annemin daha önce hiç görmediği zenci bir doktor varmış. Bizim doktorumuz otuz altı saat uykusuz kaldıktan sonra yıkılmış, o yıllarda Boston'un her tarafında kavgalar ve kazalar olurdu, askerlerle denizciler ve bir sürü caz klübü. Savaş yıllarıydı. Annem bir keresinde, çok fazla korktuğunu ve bir daha çocuk doğurmamaya yemin ettiğini söyledi. Ama dört sene sonra tekrar doğurdu.

İnsanlar acıyı unutur. Sevinci bu kadar kolay unutamazlar.

Aah, bakma artık. Öyle yaşlıyım ki. Zavallı bedenimin her tarafı sarkıyor. Zavallı esnek belim, bu izler Pearl'ı taşırken oldu. Paramahasukha, ben yirmi yaşındayken gelmeliydi.

Yirmi yaşında buna hazır değildin. O yaşta sadece Charles için hazırdın.

Aslında Myron Stern isimli bir oğlan için hazırdım, fakat ailem büyük şiddetle karşı çıkınca ben de korktum. Ne de uysal kuşbeyinlinin tekiymişim.

Bu Myron'la da duhkha işin içine girerdi. Yaşam duhkhadır. Duhkha'yı yanlış olarak "acı" diye çevirirler. Buda, "Yaşam acıdır" demedi. Duhkha büyüyü bozmak demektir. Buda, "Yaşam büyünün bozulmasıdır" dedi. "Yaşam hayalkırıklığıdır" dedi. Charles'la olduğu gibi Myron'la da, büyülü zamanlar olurdu, sonra da büyünün bozulduğu zamanlar. Arhat'la bile olur.

Seninle olmaz Efendi.

Neden olmasın? Ben, ya bir başkasıyım, ya da kendimim.

Hayır, sen sensin. Niteliklerin var. İzin ver de seni göreyim.

Soyunmaya korkuyorum. İkilik dışına çıkmaktan korkuyorum.

Komik olma. Bırak yardım edeyim.

(Hafif gürültü.)

Evet, şişkoyum. Belim pasta gibi katlarla dolu.

Yalnızca samimi. Ne güzel, yumuşak siyah tüyler.

Linga'm gökyüzüne ulaşmıyor.

Ama ulaşmaya çalışıyor.

Aropa'da, nayika'ya çiçekler verilir. Kadın tanrıça olmaya başlar. Yoni'si nilüfer çiçeğidir. Ağzı da nilüfer çiçeğidir.

Buraların çok resmi. Ufacık tatlı bir kaktüs gibi. Dikensiz bir kaktüs. Ucunda da acı bir çiy damlası.

Memelerin meyveleri andırıyor, uçları da patlıcan rengindeler. Omuzların gümüşle dizginlenmiş. Çenen bir kanat gibi yavaş yavaş inip çıkıyor.

Bunlar hoş nitelikler. Bu aropa kısmından hoşlandım.

Nayika'nın burada olmadığı zamanlar, yogi onun güzelliğini hatırlar. Bu, manana denen dördüncü basamaktır.

Beni hatırlayacak mısın?

Ah, sesin nasıl da karanlık ve üzgün. Kadınlar bunu sorar. Her zaman "Beni hatırlayacak mısın?" diye sorarlar.

Bilmek isterler.

Bu kadar içtenlikle sormaları, sevgilileri geçmişe gömer, bu üzücü zaman Vrindavan'da yoktur.

Hatırlayacak çok fazla nayikan olduğunu düşünüyorum.

Vişeşa rati kıskanç değildir. Bu kadın hem Şakti'dir, hem de tüm kadınlıktır.

Şiva'nın işine geliyor olmalı.

Efendi'nle alay ediyorsun. Kötü kalpli Kali oldun.

Cinsel açıdan sabırsızlanmaya başladım. Daha kaç tane basamak var.

Acele etmeye hiç gerek yok. Batılı kafandan dolayı sabırsızlanıyorsun.

En azından beni öpemez misin? Bir yerimden. Her hangi bir yerimden.

Bir sonraki basamak gizemli meditasyon, dhyana, burada nayika sevgilisinin solunda oturur ve sevgilisi ona sarılır, bunu bedensel zevk için değil ruhu geliştirmek için yapar.

Bu yaşlı kız çocuğunun anlaması için, bu söylediğin fazla gizli bir nuans olabilir.

Hayır. Gizli değil. Ancak ruhlar uyum içinde olduklarında bedenler aşk yapabilir. Karşındakinin içindeki tanrıyı selamladığında, sevişmek, sikmekten daha anlamlı bir şey olur. Bizler bu yüzden "Namaste" deriz.

"Ağşk" demene bayılıyorum. Her zaman bayıldım.

Bu yüzden biz, "So 'ham" deriz. Ben O'yum.

Benim de bir şey söylemem gerekiyor ama ne diyeceğimi unuttum.

Sen de "Sa 'ham" diyeceksin. Sen O'sun.

Sa 'ham. Ben O'yum.

Yüce Kundalini, ayağa kalk ki düşüncelerimi bedeninde yoğunlaştı-

rayım, her parıltılı tanecik, her deri hücresi, her tüy ile salgıbezini göreyim. Benimle birlikte bedeninin her hücresini tek tek düşün, her hücreyi galaksilerden daha büyük, pırlanta ağaçlarından daha ulu olarak düşün. Sen, Sevinç Ülkesinde, Sukhavati'de ayakta duran bir Bodhisattva'sın. Sonsuzca uzun boylu, sonsuzca muhteşemsin. Kimsenin ölçemeyeceği kadar parlaksın, amitabha'sın. Sonsuzluğa dayanıklısın, amitayus'sun.

Mm. Çok hoş bir duygu. Gıdıklayıcı ama hoş.

Sana dilimle banyo yaptırıyorum. Terini, rasalarını içiyorum. Bu altıncı basamak puja. Bir tanrıça heykeliymiş gibi nayika'ya banyo yaptırılır. Bunları yaparken, aklımdan formülleri yeniden geçiriyorum.

Her seferinde baştan sona aynı şeyleri yapman gerekiyor mu?

Evet, olayı kutsallaştırmak için. Evet, kendimizi yüceltmek için. Artık oturabilirsin. Soluma. Tapınma halâ sürüyor. Kalçanı aç.

Bu da çok hoş. Hatta daha hoş.

İçsel yoğunlaşmamı hissediyor musun?

Hissettiğim buydu demek.

Senin yonine tapıyorum. Rajanı içiyorum.

Sakın durma. Neden durman gerekiyor?

Şimdi de yedinci basamak. Usta, nayikayı yatağa uzandırır ve kutsal formülü yüksek sesle tekrar eder.

Kutsal formül mü var?

Hling kling kandarpa svaha.

Anlamı ne?

Hling kling kandarpa svaha.

Tamam. Sorduğum için özür dilerim.

Şimdi benim üstüme otur.

Ne kadar da büyük. Gökyüzüne *gerçekten* ulaşmış.

Bu sekizinci basamak, maithuna.

Oh. Fazla büyük değil. Tam değil. Tam tamına değil.

Kundalini bu basamak için sabırsızlanıyordu.

Lütfen benimle konuşmaya devam et.

Konsantre ol. İda'yı düşün. Pingala'yı düşün. Enerji yükseliyor.

Mm.

Muladhara'dan Svadhisthana'ya kadar herşeyi düşün. Şimdi belden uzaklaşıyor, karın boşluğunda, Manipura'ya uçuyor.

Mmm.

Manipura'dan Anahata'ya kadar kalp var. Yukarıya, yukarıya kalbin gerisine.

Nn.

Kalbin ötesinde, Vişuddha'ya, gırtlağa uzanıyor. Burada bir sürü gırtlak vardır.

Nnnn.

Dombi sambhogakaya'da dans ediyor. Temizleyici kadın gırtlağın içinde dans ediyor. Vişuddha---

(Anlaşılmaz laflar.) Oh. Tanrım. Tanrı aşkına. Şimdi sıra sende.

Hayır. Ben gelemem. Yine sen gel Kundalini. Tekrar tekrar.

Gerçekten mi? Ama bu haksızlık olmaz mı?

Sana haksızlık. Böylece seni içime alıyorum. Sen Kali'nin elleri arasında sıkışırken, ben samarasa'ya ulaşıyorum. Vajrolimudra'nın sevincine varıyorum. Tuttuğum meninin enerjisi ruhumun içine girip beni ölümsüz kılıyor. Sen ise tekrar ve tekrar ölüyorsun. Vahşice kullanılıyorsun.

Sen nasıl istersen. Devam edeyim mi?

Devam et.

Mm. Nn. Oh. Oh evet, evet. Tanrım. Bunu nasıl yapıyorsun?

Gelişmiş teknik ile. Buna "ujjana sadhana" derler, "akıntıya karşı" demektir. Samarasa yoluyla, sahaja getirir. Bağımsızlık getirir. Advaya getirir. Şakti ile Şiva, vajra ile padma, jiva ile ajiva, bir tek olurlar. Seninle ben, bir oluruz. Ben ne arzularsam, sen o olursun.

Evet, Efendi.

Kıçını tırmıklarsam bu zevktir.

Zevk.

Şamar atarsam bu da zevktir.

Evet bu da.

Haydi bir daha gel.

Hayatım, çok yoruldum.

Gel. Gel, ıslak am---

(Çıtırdı: birinci yüzün sonu)

Midge, yaşadığım en büyülü olaydı bu, benimle aynı zamanda kasetin öbür yüzü de tükeniverdi. Sanırım iniltim, çekmecenin içinden gelen çıtırdıyı bastırdı, fakat kasetin bittiğini duydum. Belki öbür yüzü silmem gerekir, ama bunun benden daha büyük olduğunu düşünüyorum, benim kişisel alçak gönüllülüğümün hiç önemi yok ve zaten o ben değildim, o bir çeşit tanrıçaydı. Hem en önemlisi, Arhat'ın sesi ile inanılmaz sevişme yeteneğinin kasette kayıtlı olması. Onu öylece nasıl tuttu bilmiyorum fakat sonuna kadar bir taş gibi sertti, sadece daha sakindi tabii: tam dedikleri gibi bir cevher. O cevherdi, ben nilüferdim. Aynen böyle hissettim, son-

suzluğa kadar hiç durmadan süren. Ve bir tek o seferle kalmadı, onunla birkaç kez daha birlikte oldum. Bu kaseti Irving ve diğer kızlara dinletmen doğru olur mu bilemiyorum - sadece yoga ruhuyla dinleyeceklerini düşünüyorsan o zaman dinlet, gıcıklık ve dedikodu malzemesi olmasın. Charles'a *kesinlikle* ulaşmamalı. Kararı sana bırakıyorum, o kadar uzun zamandır uzaktayım ki, artık kimsenin tinsel olgunluğu veya gelişmesi üzerine yargıda bulunamıyorum. Lütfen benim için emin bir yerde sakla, yaşlanıp grileştiğimde, Florida'da bir bakım evinde soytarı annem gibi otururken, kaseti dinleyip en iyilerinle Şakti ve Radha olduğum zamanları hatırlarım. Bir an kafama takıldı acaba annem kimlerin Radha'sı oldu. Babacığımı Krişna olarak düşünmek oldukça zor.

Başka ne havadisler var? Doğu'da, televizyonda, ne tip haberler yer alıyor bilmiyorum —sanırım bu, o öğleden sonra Ruslarla İrlandalıların ne yaptığına bağlı fazlasıyla— fakat Durga, Agni, güvenlikte çalışan oğlanlar ve halkla ilişkilerdeki genç kızların elebaşları, vadide birkaç gün daha kaldıktan sonra döndüler, uyuşturucuları ve suları bitmiş; sonunda kimsenin onların peşinde olmadığını anlayınca, tozlu, zayıf ve koyun gibi Çakra'ya ve kafeteryaya akmaya başladılar. Durga bir çeşit silahlı çatışma hayal etmiş olmalı, sanırım Belfast'ta İngiliz askerleri ile bunu yapıyorlar, ama Ulusal Vergi Bürosu ve Göçmen İşleri işlerini böyle halletmiyor, onlar daha çok yazışma şekilleri üzerinde duruyor, kendileri de artık hükümetin dışında kimsenin kullanmadığı noktalı türden yazıcılarla basılmış mektuplar yolluyor, bunlar tamamen makina tarafından yazılmış gibi göründüklerinden çöplük postası sanıp hiç önem vermiyorsun, ta ki aylar sonra bir gün şerif elinde kelepçelerle gelene kadar. O gün duyduğum silah sesleri sanırım Durga, Satya ve oğlanların, Aydınlanma Hazinesine çok pahalıya patlayan enfraruj görüntülü tabancalar ve başka süslü silahlarla oynamalarından geliyordu. Durga yol üstündeki tuzakları atlatmak için orada bulduğu lastik sal ile Saççidananda nehrinden gelmiş, bu yaptığında eski gösterişinden bir parça olmasına rağmen gözü korkmuş görünüyor. Göçmen İşleri ile savaşmaktansa İrlanda'ya geri dönmekten söz ediyor. Şimdi onun Uma odasındaki ofisini kullandığım için onunla birkaç kez uzun sohbetlerimiz oldu, en garibi de *onu* sevmeye başladım, ama tabii ki seninle veya Donna ile Ann Turner'la olduğu gibi *kesin* bir rahatlık yok. Bizim aramızda ortak bir dil var, aynı tür okullara gittik, aşağı yukarı aynı oğlanlarla çıktık, aynı klişta uzlaşmayı yaptık; oysa buradaki kadınların çoğunu görsen

aydan gelmiş sanarsın. Kafalarının bir yerinde boşluk var ve *ne* ölüm *ne de* seks onları fazla ilgilendirmiyor. Doğu yakası-Batı yakası ayrımı olabilir, ya da nesil farkı ama bundan pek emin değilim. Belki de soğuk olan benim. Düşünsene, buraya Arhat'a yaklaşabilmek için geldim ve ona bundan daha fazla yaklaşmak için kıç deliğinden yukarıya süzülmem gerekir-özür dilerim, o tanıdıklarının yanında böyle konuşuyor, neredeyse kaba saba bir Amerikan aksanı ile, Tanrı bilir nereden kaptı-ama şimdi amacıma ulaştım, acınacak falatrişnamı da iyice tatmin ettiğim için bu insanlarla daha rahat ilişkiye girebiliyorum. Durga her zaman beni korkuttu fakat şimdi en başından beri *benim onu* korkuttuğumu söylüyor, onu İrlanda'nın küçücük bir köyünden gelmiş bir kız olarak düşünürsen, gerçekten ürkütücü görünebilirim. Bana ilk bakışında Arhat'ın açlık duyduğu türden bir enerjim olduğunu görmüş. Arhat'ın insanları , ruhsal bakımdan, hem de elinde olmadan, yiyip bitirdiğini söylüyor : prana'sı ve mahat'ı insanın posasını çıkaracak kadar güçlüymüş, çok sabırsız olmasının nedeni ise inanılmaz derecede kuvvetli sezgileriymiş; Durga, Prapti, Nitya, Alinga ve yönetici çemberinin onun etrafında tükendiğini söylüyor. Bu yüzden onların yerini alacağımı hissetmiş, ancak tabii ki almadım, hala burada olanların yarısını anlamıyorum. Durga ile ilgili son bir şey daha, kadıncağız aşırı tutucu İrlanda çevresi içinde büyüdüğünü anlattı ve bundan nefret etmiş, Arhat'ın sunduğu özgür kalıplı Budizmin onu kurtaracağını düşünmüş, ama şimdi , devamlı karar vermek zorunda bırakan ruhsal sorumluluğun onu gerçekten daha gergin yaptığını düşünüyor, belki özgür olabilmenin tek yolu, papazın, kocanın, patronun ya da herhangi birinin her söylediğini yaparken içinin ta derinliklerinden bunları küçümsemen- işte *gerçek* asanga bu, buraya gelip yeni toplumsal örnek kurmaya çalışacağına veya çölü çiçeklendireceğine, evinde oturup yaşamından kendini koparman. Benim de ona söyleyebildiğim tek şey şimdiye kadar benim için herşeyin olağanüstü gittiği fakat, anatomik ayrımlardan dolayı, benim veya başka bir kadının vajrolimudra yapabileceğinden kuşku duyduğum ve bu yüzden de zaman içinde süpürülüp gideceğimiz oldu. O zaman beni öptü, kocaman beyaz suratıyla üstüme çullandı, bunu söylerken çok şeker göründüğümü söyledi halbuki ben yalnızca ciddi olmaya çalışıyordum. Anlıyor musun, beni *gerçekten* öptü ama Alinga gibi değil: Durga'nın herhangi bir yönde cinsel yaşamı olmadığına dair garip bir his var içimde. İrlanda'dan, annesinden, köyde yanlarında kalan iki inekten söz ederken gözle-

ri en yumuşak halini alıyor. Ve ineklerin benekli göbeklerinin yağmurdan hemen sonra nasıl buhar çıkardığını anlatıyor. Dublin'de bir çeşit sanatçıymış —bilmiyorum, halâ orada sanat evleri kaldı mı acaba?— ama onu köy ve inekler heyecanlandırıyor. Bir de buharlaşmış ılık süt.

Aklıma gelmişken, Alinga'yı halâ seviyorum. Eskisi gibi artık birlikte yaşamıyoruz fakat o tembel ve hâlâ Nityanın bıraktığı püsürü çözmeye çalışıyoruz, derin sevgi aramızda duruyor. Uma Odasında birlikte çokca vakit geçiriyoruz, bir yandan da mektupları yanıtlıyoruz. Herkes ile mahkemelik olmuşuz, sanki kanayan bir balina gibiyiz ve okyanustaki her köpekbalığı da yeme krizine tutulmuş - bu deyime bayılıyorum, sence de hoş değil mi? Yeme krizine tutulmak. Televizyonda çok kullanır oldular, sadece doğa belgesellerinde değil akşam haberlerinde bile geçiyor. Bize dava açan sadece hükümetler değil —yerel, eyalet ve ulusal— bir de aşağı yukarı üç aile, çocuklarının beynini yıkadığımız için bizi mahkemeye verdi: doğrusu tazminatı nasıl toplayacaklarını anlamıyorum çünkü bu çocuklar yasal açıdan erişkin sayılıyor, zaten burada tapınarak çalışmasalardı, babalarının evinde arabaları parçalayıp para yiyecekler ve psikiyatrist faturalarını şişireceklerdi. Nitya'dan söz açılmışken —hatırladın mı, Nitya Kalpana, eski muhasebecimiz— kafasındaki bulanıklığın dağıldığını ve daha az meditasyonla idare edebileceğini söylüyor: şimdi geri baktığında belki de klinikte Ma Prapti tarafından yüksek dozda ilaç verildiğini düşünüyor, bu arada Ma Prapti, FBI ve diğerlerine ağzından baklayı çıkardığı halde, halâ birçok suçlamaya hedef oluyor. O hoş sohbetimiz sırasında Durga bana açıklamaya çalıştı: Ma Prapti'nin yaptığı, aslında, felsefi araştırmaymış. Zihin nedir? diye soruyormuş. Samadhi'ye ulaşmak için yoga zihni değiştirebilir, iyi güzel de, aynı şeyi uyuşturucular, alkol, yorgunluk, hormonlar ve hatta çok daha masum ayışığı ve şeker de yapabilir. O halde neden bir puruşa hapı yaratıp nirvanaya ulaşılmasın? Bunu birçok insan yapıyor elbette: televizyon spikerlerinin iki karış suratla verdikleri haberlerde intihar eden gençler ve Marilyn Monreo gibi. Tabii bu soru eski moda katı Hıristiyan felsefe çerçevesi içinde fazla sorunlu görünebilir ama Doğu düşüncesi bundan hiç rahatsız olmuyor, nasıl olsa herşey maya. Neyse, Nitya'nın, tüm işgüzarlığıyla meditasyondan çıkmasına gerçekten sinir oluyorum. Gerekeni yapacak kadar hesapları düzgün hale getirdim, şimdi onun yeniden meydana çıkıp işleri karıştırmasını istemiyorum. Kendimi kuşatılmış hissediyorum. Nerede

olursan ol ve etrafında ne denli aydınlanma olursa olsun, insan ilişkileri hep entrika.

Midge, Ed ile ilişkin hakkında kabul ettiğin veya ima ettiğin şeyler çok üzücü. İkiniz hep çok sağlam görünürdünüz. Hatta sana imrenirdim, öylesine hoşnut ve sorgulamaz halin vardı ki. Yani, Ed'in sınırlarını gördüğün için dünyayı beklemiyordun ve biliyorum ki içkisi seni, etrafa gösterdiğinden daha fazla rahatsız ediyordu, bir de o herşeyi bilen ağız dolusu konuşması, bundan en çok Charles rahatsız olurdu, ben o kadar aldırmazdım, çünkü Ed'i dinlediğinde *gerçekten* çok şey bildiğini görürdün, özellikle elektronik güvenlik sistemleri, araba motorlarının nasıl çalıştıkları veya sigorta şirketleriyle emekli maaşlarının hisse senedi piyasasına nasıl egemen olduğu konusunda, fakat, yine de, sen hiçbir zaman, Donna ve hatta Gloria'nın yaptığı gibi alaycı ve hakaret dolu bakışlarla ona ihanet etmedin; ve, farklılığınız ne olursa olsun, senin evin gidilecek *neşeli* bir yerdi. İkinizin hep bahçede verdiği o güzel davetler. Tabii ki insanlar bencil, tanıdığımız bir çift ayrılınca, bu, fırtınada yanaşacak bir eksik liman, senede bir veya iki eksik eğlence ve şehirde yeni bir evin yabani otlarla sarılacağı ve hüzünlü olacağı anlamına geliyor. Charles'ı terk ettiğimde düşüncelerimden biri bu oldu: sahneyi şişiren birilerinin eksilmesiyle geriye kalan sizlerin nasıl üzüleceği. Şimdi boş vakitlerinde Charles'ın ne yaptığını Tanrı bilir, pek boş zamanı olmaz zaten. Hafifmeşrep kadınlarının arasında ben varken büyük mutlulukla düzdüğü o küçük hemşirelerle resepsiyon memureleri, artık, bir açıdan özgür olduğu için, ona başka türlü bakıp, başka türlü konuşuyorlardır. Gerçek özgürlük insanın içinde Midge. Bunu sen ve ben biliyoruz. Bu sabah darşanda Arhat bizlerle Buda'nın son sözlerini paylaştı. Ne olduğunu biliyor musun? Bakalım aksan yapmadan söyleyebilecek miyim. "Kendi kendinizin kandili olun. Kendinizin sığınağı olun. kendiniz dışında başka bir sığınak aramayın." Kendi dışında bir başka sığınak arama, Midge, son birkaç haftanın telaşı içinde bunu hep aklımda tutmaya çalıştım, gelecek emektar Ed ile sana ne getirirse getirsin, bunu sen de unutma.

Dediğim gibi burası hem telaşlı oldu, hem de olmadı. Sahne cılızlaştığından beri olumlu enerji doldu etrafa. Bunun yanı sıra fazla hoşa gitmeyen bir sürü tip meydana çıktı, üstlerine üç kuruşluk bir dükkandan alınmış günbatımı renkleri giyip sannyasin olduklarını söylüyorlar, haberlerde gördüklerinden buranın bedava yolculuk verdiğini zannedip gelmişler, ama şimdi bütün gazeteler herkese

nasıl onbeş milyon dolar, ya da belki elli milyon, borcumuz olduğu hakkında boşboğazlık ettiklerinden, Agni'nin lavanta renkli kovboyları ile birlikte çoğu dağıldı; şimdi her çeşit polis elinde celp kağıtlarıyla istediği gibi içeri girip çıkıyor, ödenmemiş bilgisayarlarla inşaat malzemelerine el koyuyor, insanların parmak izlerini ve kafeterya limonatasını teftiş ediyor, yasalara uymayan elektrik tellerini kesiyor ve bizi kendimizden korumak için daha bilmediğim pek çok şey yapıyor. Eyalet dışından gelen bu tiplerin bazıları bir bakıma sevimli ve hakkımızda meraklı davranıyorlar, aslında sandığından çok daha ileri görüşlü insanlar. Dünyanın parsellenmiş olduğunu söylemek artık doğru olmaz - televizyon ve bilgisayar iletişim yolları sayesinde hepimiz aynı sattva üzerinde yaşıyoruz; Kuzey Sahilindeki küçük azınlık mahallemizi bıraktıktan altı ay sonra benim çıkardığım sonuca göre: nüfus patlaması tüm toprakları çöle ve asfalta çevirmez ise ve aerosol tenekeler ozon tabakasını delip buzulları eritmez ve her sahil şehri seller altında yok olmaz ise, dünya yavaş yavaş daha iyi bir yer olmaya başlayacak, tabii bir de Bomba derdi var, ama bu daha önemsiz çünkü insanlar bu konuda heyecanlanıp ordu üslerini ele geçirebilirler.

Aman Tanrım, şu büyük filozofa bak. Arhat'ın benim için yaptığı şeylerden biri de herşeyi dışarı vurmam için cesaret vermesi, duygu ve düşüncelerin her birini çıkartarak, tüm babalar, kocalar, oğullar, sevgililer, avukatlar, doktorlar ve Kızılderili şefler konuşurken susmamızı eğiten şartlanmalardan kurtulmak. Fazla akıllı, fazla gürültülü, fazla seksi, fazla olağanüstü olmamaya çalışmak çünkü aksi halde erkekler bunalır, Hong Kong'un iki metre karelik apartman katlarında yaşamak üzere eğitilmiş çocuklar gibi bilinçaltımıza yerleştirilmiş bunlar - ben de "siktir" diyorum. Artık hepsine "siktir" çekiyorum Midge.

Neyse, ödenmemiş mallara nasıl el koyduklarını anlatmaya başlamıştım, alacaklılarla şerif yardımcıları etrafta sürünüp durdular, gerçek bir aziz olduğunu düşündüğüm uysal Ganeşa'nın yönettiği diş kliniğinin aletleri de el koydukları eşyaların içinde, Boise'deki görevi ona ölüm çağrıştırdığı için buraya gelen Ganeşa, benden bile daha yaşlı, kabuklu bir yemişi dalgınlıkla çiğnediğimden beri garip hissettiğim sağ alt çenemi göstermeye gittiğimde kanal tedavisine aday olabileceğini söyledi, dişlerim kaç kez eski gümüş dolgular gördü ama artık röntgen makinası olmadığı için en iyisi şehre indiğimde göstermem olacak. Burada "şehir" deyince akla Forrest dedikleri tozlu bir yol geliyor, asırlar önce buraya ilk gel-

diğimde sana orayı anlatmıştım herhalde, emekliler, yaşlı çiftlik sıçanları ve sürüsünden ayrılmış birkaç Navajo yerlisi ile dolu, bir de Arhat Diyet Kola almak için şehre indiğinde saldıran sofular var - aslında orada bir dişçi olmasına şaşırdım. İçinde biraz yakıt olan bir kamyonet veya araba bulursam yarın bu yüzden oraya gideceğim. Yirmi bin litrelik yeraltı yakıt depomuz var fakat Mobil faturalarımız ödenene kadar bunu doldurmayı reddediyor. Bu adamlar aynı zamanda telli turnaları ve köpekbalığı yavrularını kurtarmak için televizyondaki ekoloji belgesellerini destekliyor. İşte sana şirket ikiyüzlülüğünün güzel bir örneği. Köpekbalıklarını kurtar ama kutsal yolda ilerlemeye çalışanların yolunu kes.

Bakayım başka ne var? Unuttuğum bir şey var mı? Burada sonbahar dedikleri şey geldiği için herhalde ortalık epey güzelleşti. Tabii bizdeki sonbaharlar gibi değil: nerede o dişbudak, sumak ve akçaağaçlar, ve o yaprakların haşmetli görüntüsü; insanların şöminede yaktıkları elma ağaçlarının kokusu; ve okyanusun ağır sonbahar bulutları altında neredeyse acımasız görünen koyu griye bakan yeşilimsi maviye bürünmesi. Burada mevsimler çok daha hassas biçimde değişiyor, sanki herşeyin üzerine hafif kahverengi saydam bir filtre konmuş gibi. Geceler yine soğuk olmaya başladı ama günler halâ sıcak. Salkımsöğüt, Avustralya akasyası ve aksalkım dedikleri bazı ağaçların üzerindeki yapraklar sarardı ve düştü, zaten en başından beri fazla yaprakları yoktu çünkü çölde ağaçların derdi ışık enerjisi toplamak değil, çevrede ışıktan fazla bir şey yok, önemli olan nem tutabilmek. Sarıağaç ile palmiyelerin çok az yaprağı var, yalnızca ilkbaharda çiçeklenmeden biraz önce, havı gitmiş sıska yapraklar oluyor, ki bunlar da hemen dökülüyor. Böylece bitki örtüsünün uzun zamandır puruşanın içinde yaşadığını ve prakrati yüzeyini ufacık narin pencesiyle tuttuğunu hissediyorsun, halbuki bizim Doğudaki tohum, çalı ve asmalar en sert taşların dışında kalan her metre için egolarının tüm gücüyle telaşlı ve vahşice kavga ederler. Burası çoğunlukla kırmızı taş ve toprak olduğu için yaşayabilen en önemsiz varlıkların bile farkına varıp hoşnut oluyorsun: çöl çiçeklerinin çoğu mikroskobik, aşağı yukarı toplu iğne başıyla aynı büyüklükte. Midge, buna bayılıyorum. Hiçliğin verdiği bu özgürlüğü çok seviyorum - üzerlerinde bir tutam altın rengi çimenden başka bir şey olmayan tepeler, yalnızca bir iki jet çizgisiyle gökyüzü ve iklim yüzünden asla gelişemeyen çok yukarlardaki atkuyrukları. Geçen gece bir saat boyunca yağmur yağdı ve buz gibi olmasına rağmen herkes Kali Klüb'ten çıkıp altında çırılçıplak

dans etti. Hava fazla kuru, üzerindeki sular o kadar çabuk kuruyor ki canın acıyor; diş çatırdısı, titreme ve zıplamadan başka bir şey yapamıyorsun.

Düşlerim. Midge, düşlerim günden güne yoğunlaşıyor. Çok ürkütücü. Ve çoğu, sanki başka adam yokmuş gibi, Charles'la ilgili. Onu artık bilinçli olarak hiç düşünmüyorum —haberleşmeyi kestik; bu işi Ducky ile onun akbaba Gilman'ına bıraktım— fakat düşlerimde evliliğimizin ilk yıllarındaki gibi sevişiyoruz. Düşlerimizdeki insanların aslında başka birileri olduğunu söylerler, gerçekte gördüğüm Arhat olmalı ama çok canlı şekilde Charles'a benziyor: yaşına rağmen iyi koruduğu sert düz bedeni, herşeyi sessizlik içinde yapışı ve ben gürültü yaptığımda biraz kızgın görünmesi ve de fazla detaya inip anlatamayacağım diğer tavırları ile kesinlikle Charles'ın tanımı, hatta kokusu bile, biliyorum düşlerde koku olmaz ama aynı çöl gibi kokuyor, ya da en azından her tarafımda baharatlı küf kokusu ve karman çorman çarşafların üstüne düşen ay ışığı ile uyanıyorum Vikşipta'nın bu eski barakasında. Düşünüyorum da, Vikşipta da aynı böyle bir adamdı. Aynı kasvetli tip. Sanırım istemeden bu tiplere ilgi duyuyorum. Genellikle düşlerimde Charles ile boş bir odanın içindeyiz, mobilyasız bir oda. Ameliyat masası ve parlak ışıkları olmayan bir ameliyat odasına benziyor neredeyse. Bir yatak olmalı, bir şeyin üstünde yatıyor olmamız gerekir. O kollarının üstünde doğruluyor ve onun çıplak omuzlarıyla göğsünü görüyorum, her zaman olduğu gibi pürüzsüz, sert ve kılsız, sadece göğüs kemiği ile meme uçlarının çevresinde zamanla grileşmiş birkaç kıl var, göğsündeki düzlük birleştiğimiz noktaya doğru eğim yapıyor ve onun heyecanlı nefes alışlarını duyuyorum, nefesi çok ılık, ağaç tohumlarının kokusuna benzeyen çölün kuru tadı gibi; ben ise gebe kalmaktan korkuyorum, hem çok genç ve sımsıkıyım hem de şimdi olduğum gibiyim, Charles'la yatmanın *yanlış* olduğunu ve aşrama ihanet ettiğimi biliyorum ama Charles'dan gelen anlayış ve babalık duygusu beni sarıyor, sanki ondan dökülenler Sahasrara nilüferinden akan çakra enerjisi, bu yüzden sevişiğimin o olmadığını biliyorum çünkü o asla fazla anlayışlı olmamıştır, şu sıralar yaptıklarından affedici olmadığı da kesin. Garip. Ama uyandığımda aşırı derecede etkilenmiş oluyorum. Acaip iri görünüyor ve tinsel dalgalar içinde akıntıya kapılmama neden oluyor. Buradaki deneyimlerimin bir yansıması olmalı. Ne dersin, zaten hepimiz birer maske değil miyiz? Bir tek örneği olan maskeler. Irving'e, eğer aranız düzelirse Ed'e, Gloria'ya, Donna'ya, Liz'e,

Ann'a ve diğerlerine selamlarımı söyle ama *sakın* —sana güveniyorum Midge— *sakın* dinlemelerine izin

(kasetin sonu)

12 Kasım

Sevgili Dr. Podhoretz:

Dişlerimin başına gelenleri anlatmak için yalnızca kısa bir not yazıyorum. Sanırım birkaç ay önce belirli bir duyarlılıktan söz etmiştim, sağ alt azılarımda anlaşılması zor hafif bir ağrı vardı. Bir azı dişim —kaplamaların altında hangisi olduğunu bilmek zor— yavaş yavaş kötüye gitmeye başladı ama bu önemsenecek kadar ağır değildi, genelde son zamanlarda girdiğim ruhsal stresi, hatta yükseltiyi suçladım, uçağa binince başlayan kulak ağrısı veya sinüslerdeki baskı duygusu gibi bir şey olduğunu düşündüm. Fakat bu duygu önemsenmeyecek durumu aşınca, içinde yaşadığım kibutz benzeri yerden kalkıp dişçiyi görmeye buraya Forrest'a geldim.

Dişçi, umduğumdan çok daha cana yakın ve becerikli biri çıktı. İngiliz aksanı ile konuşuyordu —dünyanın bu kısmına Britanyalılar garip biçimde ilgi duyuyorlar, onların kasvetli havalarının tam tersi olduğu için belki— kanal tedavisine gerek olmadığını ama kaplamalara kötü şekil verildiği için çiğneme esnasında yukardaki dişlerin yolunun kapandığını ve diş etlerime bu yüzden ağrı yaptığını söyledi: *voilà*, işte ağrının nedeni! Elbette sizin kaplamanızı savundum, sizin Swampscott'taki en iyi dişçilerden biri sayıldığınızı vb. söyledim. Ama sakin ve gururlu bir gülücük ile kırmızı bir yağlı kağıt soktuğu ağzıma, dişlerimi sıkıştırdı, çok hafif bir delgi yaptı (Novocaine almama bile gerek olmadı) ve sorun mucizevi bir şekilde çözüme kavuştu! Bir de, sizin her randevu için istediğiniz 125 dolar yerine benden sadece 45 dolar aldı. Tabii burada aldığınız şeylerin çoğu Doğuya nazaran daha ucuz, bir tek Rocky'leri aşarak ulaşan ıstakoz ve böğürtlenlerin dışında.

Yolladıklarımı ağzımla ilgili dosyaların yanına koymayı ve çizelge üstünde bunları işaretlemeyi isteyeceğini düşündüm. Birkaç tane röntgen yolluyorum; bakınca belki neyi yanlış yaptığınızı anlayabilirsiniz.

Gaziler Gününüz Kutlu Olsun,
Sarah Worth

12 Kasım

Baylar:

İlişikte bulacağınız toplam 157,634.26 dolarlık arkaları imzalı çekleri hediyelik eşya ve kitap satan dükkanınızda açtığım açık hesaba yatırın. Samana Cay'i görmeye geleceğim günü ve geçireceğim tatili sabırsızlıkla bekliyorum, o zaman mağazanızda birikmiş hesabımla alışveriş yapmayı düşünüyorum.

Saygılarımla,
Sarah P. Worth

le 12 novembre

Monsieur,

Voici les formules et les renseignements nécessaires à ouvrir mon compte, et aussi un chèque, tiré de mon compte à la Bank of Boston, pour $ 200,000. Faîtes-là mon premier dépôt, s'il vous plaît, et

Agréez, je vous prie,
l'expression de mes sentiments dévoués,
4723-9001-7469-8666

14 Kasım

Sayın Bay ve Bayan Enright -

Yazdığınız birkaç mektubu yanıtlamakta gecikmemizin nedeni onları hafife almamız değil. Aksine belki bütünüyle fazla ciddiye aldık. Yıllar boyunca ilgili ve şefkatli anne babalar haklı olarak bize yazıp bizi tehdit ettiler, hatta bazıları sizinkine benzer kaygılarla kapımıza kadar geldi; sık sık avukatlar, psikiyatri "uzmanları" ve önyargılı gazeteciler tarafından "beyin yıkama" ve "çocuk kaçırma" konuları ile ilgili saldırıya uğruyoruz. Davaların hemen hepsinde çocuklar yasal oy kullanma yaşının üstünde oluyor, hatta bir keresinde "çocuk", otuz dört yaşında bir adamdı, ama bunu boş verin. "Beyin yıkama" teriminin karmaşasını da boş verin: ilkokulda öğretilen kapitalist "özgürlük" değerleri ve Amerika tarihine başlangıç dersleri; ya da, kilise, sinagog ve camiiden başka, ev ortamının ve bazı popüler eğlencelerin çocuk üstünde yaptığı baskılarla duygusal zorlamalar; televizyon reklamları ve yazılı basının acımasız

bombardımanı ile telkin edilen tüketici hedonizmi için, haklı olarak "beyin yıkama" terimi kullanılabilir. Sinsi reklamların arasında sandviç olmuş televizyon dramalarında alçak gönüllülükle teşhir edilen zorbalık ve rezillikler; pop müziğinin hiççilik ve erotizm dalgaları ile yaygın ve dayanılmaz biçimde tecavüze uğrayan genç beyinler; ayrıca ordunun ve şirketlerin doktrin programlaması adı altında yaptığı özel biçemli beyin yıkamadan ve bütün bunların yaptığı alışkanlıklardan söz etmeden geçemeyeceğim.

Bay ve Bayan Enright, beyinlerimiz yıkanmak için duruyor, asansör müziğinden tampon çıkartmalarına kadar herşeyden fırlayan, dürtükleyen, sızıntı yapan ve çevreyi kirleten propaganda akıntısı içinde ancak birkaç kişi egosunu terbiye etmeyi ve Efendinin peşine düşmeyi seçiyor. İzlediğimiz yol kolay değil. Birçokları ego-ölüm bedelinin mutlulukla ödendiğini kavradığında aramızdan çekiliyor. Bir çoğu da değerli servetlerini bağımsızlık için gözden çıkarmak gerektiğini keşfettiğinde bizi terk ediyor. Yine birçoğu Efendinin onlar için hazırladığı gerçek paradoks zenginliğiyle yüzyüze gelmektense, aramızdan ayrılıyor. Bizim parolamız açıklık ve doğallık, kontrol değil. Oğlunuz Kevin, burada ona Yajna diyoruz, bize özgür olarak geldi ve buradan ayrılmakta da özgür. Anaokuldan işletme fakültesine kadar onun için bütün yaptıklarınızın farkında olmasına rağmen Saint Louis'deki kumtaşından yapılmış kendi özel sokağınızın üstündeki eğik çatılı, koca demir kapılı konağınıza dönmek istemiyor, fakat bu günleri sevgiyle anıyor, içinde büyüdüğümüz sahneleri hepimizin andığı gibi. Beyni de yıkanmış değil. O bir erişkin, hem barış dolu hem de nirvana yolunda.

Kendi yüreklerinize dönüp bir bakın. Efendimiz kutsal Dhammapada'dan bu parçayı düşünmenizi öneriyor. "Bunlar benim oğullarım. Bu benim servetim." Budala kendisine böyle sorunlar çıkarır. O kendisinin bile sahibi değildir: kaldı ki oğullarının ve servetinin sahibi olsun." "Sizin" oğlunuzu size geri yollamamızı isterken siz de "budala" oluyorsunuz. Anlamsal bir yanlışlık sizin aklınızı karıştırmış: "bizim" veya "benim" kızım, oğlum, karım ya da efendim derken onlar üzerinde iyelikten söz etmiyoruz, sadece sezgisel olarak hissedilen belli bir bağlantıyı anlatmak için gramer kısaltması yapıyoruz: sürekliliği olan olgular ve insanlar "benim" sezi küremin içinde dolandıklarında, iyelik zamiri öznellik yerleştirmek için kullanılıyor. Ancak insanlar insanların sahibi değildir. Onu rahminizde taşımanıza ve uzatılmış eğitimini, kulüp üyeliklerini,

araba sigortalarını vb. ödemenize rağmen sizin oğlunuz, "sizin" değildir. Yine de onu Richardson malikanenizde tutsak ettiğinize göre bir zamanlar "sizin" olmuş olmalı. Çekirdek ailenin büyük ustalıkla yaptığı psikolojik şantaj yoluyla onu kuşkusuz istediğiniz gibi yönlendirdiniz, belki ona zorbalık edip dövdünüz bile, ama artık o "sizin" değil, darkafalı ve varlıklı ahbaplarınızın gözünde size övünç yansıtmayacak ya da aile servetini kazanmanıza neden olan demiryolu işletmelerinizin yöneldiği inişi tersine çevirmeyecek ya da maya boşluğu içinde uzayıp giden genlerinizi ve nesillerinizi sürdürmeyecek; bunun yerine o, "onun", daha kesin söylemek gerekirse, egosu veya aham'ı onun en yüksek benliğinin, yani atmanın hizmetinde; görüngülerin başlangıcında varlığının, maddenin oluşumu ve bunun çapraşık çalkantıları ile lekelenmesine izin veren, durağan ve şekilsiz ruh puruşa, şimdi onun atmanı ile birleşip karışıyor.

Oğlunuzun gerçekten "sizin" olmasını istiyorsanız bu kuşatılmış hac ve eğitim merkezine gelip oğlunuza ve bize katılın. Ama sahtekarlık çamuruna fazla derin batmışsanız —veya lafın gelişi, fazla "beyniniz yıkanmışsa"— o zaman aşram çalışmalarına cömert bir armağan yapın, bunu dolaysız nakit bağışlarla (bu son sene içinde tam % 50 vergi desteği almak olası) ya da hisse senetleri, bonolar veya emlak armağan ederek yapabilirsiniz.

Derin İçtenliklerimle,
Ma Prem Kundalini
Şri Arhat Mindadalı, M. A., Ph. D.,
Yüce Düşünür'ün Yetkili Asistanı,
Arhat Tekkesi

16 Kasım

Çok sevgili kızım Pearl, benim biricik yavrum,

Bu kadar çok alçakça şeyi annene bir anda nasıl yapabildin?

(1) Yirmi bir yaşına bastın —bu artık bir çocuktan iz taşımaman anlamına gelse de, bunun için tamamen seni suçlayamam. Bir ay önce yolladığım, içine Arhat'ın minyatürü yerleştirilmiş sandal ağacı mala ile oldukça pahalı yılan derisi sandaletler sanırım, aramızdaki çölü, dağları, ovaları, yemyeşil Doğu sahillerini ve mavi Atlantik Okyanusunu geçip *sana* ulaşmıştır; havadis yüklü mektubunda bir teşekküre rastlamadım. Yılan, Arizona mercan yılanı, ge-

niş kırmızı, dar sarı, geniş siyah, dar sarı, geniş kırmızı vb. sıralanmış olağanüstü çizgilerle bezenmiş, öylesine mekanik ve kusursuz ki, plastik ve ucuz gibi: doğanın, gerçek olamayacak kadar iyi görünen eserlerinden biri. Yılanın kendisi epey ender, utangaç, küçük (bu yüzden sandaletler pahalı ve kanuna aykırı) ve aşırı zehirli— burada kaldığı yıllar içersinde çöl yaşamını iyice incelemiş olan Alinga'dan aldım bütün bu bilgileri - bir de korktuğunda sevimli bir şekilde kafasını yaptığı kangalın altına yerleştirip kuyruğunu kaldırarak anüsünü dışarı çıkartırmış! Alinga'nın dediğine göre böylece garip ve korkunç bir ses çıkartırmış. Gerçekten, prakriti öylesine saygısız ki, Efendi'nin bize sık sık anımsattığı gibi aslında herşey lila.

(2) Sadece sonbahar sömestrini bırakmakla kalmayıp, diplomanı almaya Yale'e *hiç* dönmeme olasılığından söz ediyorsun. Bunun ne denli mutlak bir hata olduğunu sana nasıl anlatsam? Okuduğun konu hakkındaki şüphelerin: Derrida adlı hocanın yıkımsallığının uzuvsuz olup olmamasının, ya da Bay Bloom'un ders verirken fazla önemsiz şeylerden bahsetmesinin, konuyla hiçbir ilgisi yok. İstersen kimya, istersen sepet örme ve ev ekonomisi (kadınlık ve seks, konu dışında bırakılarak, bir zamanlar dikiş ve yemek dersleri adı altında bu konular ciddi şekilde genç kadınlara sunulurdu) mezunu bile olabilirsin, umurumda değil, ama *diplomanı mutlaka almalısın*. Almadığın takdirde hiçbir zaman başını dik tutamazsın; üniversite diploması bir kadının taşıması gereken görünmez bir taç oldu günümüzde, yoksa insanlar onu bir budala, bir cahil, bir atavik, bir demode yaratık olarak aşağılarlar. Prenses Diana'ya baksana, insanlar onunla bile alay ediyorlar. Ya da bana bak, biliyorsun hayatta yaptığım en büyük hata, Radcliffe'deki üçüncü seneme başlamadan babanla evlenmem oldu: senelerce her üniversite konusu açıldığında yaltaklanır, gizli gizli acı çekerdim. Benim hatamın aynısını yapmaman için yemin etmiştim. En azından benden *bir* sene daha fazla okudun. Neredeyse bitiriyordun! Avrupa'da insanların buna fazla önem vermediklerini söylüyorsun, bu doğruysa onların temelde soytarıca bir biçimde mağara adamları olduğunu ve herşeyi doğarken edindikleri ünvanlarla ölçtüklerini söylemekte haklıyım demek ki. Orada kalanlar Amerika'nın bir zamanlar sunduğu ve halâ sunmaya devam ettiği büyük maceraya çekingen yanaşmayı tercih edenler; korkarım ben de, Pearl'ımın değerli yaşamını onların arasında boşa harcadığını düşünmeye dayanamıyorum. Aşramdaki Avrupalıların çoğu ya sınır dışı edildi

ya da bir yerlerde saklanıyorlar ama onları tanıdıkça, akıllı ve çekici insanların nasıl olup da tüm doğru güdülere rağmen, hiçbir zaman *olayı tam kavrayamadıklarına* hayret ettim. Burayı resmi kiliseye veya askeri kışlaya benzetmeye çalıştılar; bu güzel ulusun hassas bir hayal üzerine kurulduğunu, puruşanın hassaslığını ve Amerikan gerçeğimizin inceliklerini hiç anlayamadılar. Arhat'ı onlardan saymıyorum, o bir Hintli, Avrupalı değil, eklenmiş birkaç fazlası olan bir Ari —güneş, asırlardır kavuran güneş ve de dişiliğe öldüresiye tapınması ile Güney Dravida'dan gelen din— bunlarla onu, süte katılmış yapışkan koyu renk bala benzetiyorum. Jan ise bence *tamamen sütlü*, ailesi de öyle, gerçi hepsi tereyağ olacak kadar pıhtılaşmışlar: sahte bir hanedan mühürüyle damgalanmış o basmakalıp ufak tereyağ kalıpları gibi. Hayatım inan bana, şu anda sıkıcı bir terslik gibi görünse de, Yale'e devam etmemen yaşamını harap edecek - benim biricik dimdik boylu güzel kızım, daima topallayacaksın.

(3) Seni tekrar görmeye gelen babanın Jan'ı çok sevdiğini, van Hertzogları şen şatır bulduğunu ve nişanını tüm kalbiyle onayladığını söylüyorsun. Benim babamın (ben de babamı çok severdim: insan nasıl sevmez ki, bizi yerden kaldırıp kucaklarına aldıklarında ve sarıldıklarında o boyunlarının kenarının ter ile karışmış traş losyonu kokusu ile kız çocuklarının nefesini keserler) yaptığının aynısını yaptığını göremiyor musun? Kelepçeli bir esir gibi seni bir başka erkeğe pas atıyor. Erkekler diğer erkeklerden hoşlanmaz, bütün organik şeyler yaradılıştan birbirinden nefret eder, yiyecek dışında - henüz serbest kadınlara, yiyeceklere alışdıkları kadar alışamadılar. Seni de hayalimde hep böyle canlandırdım, dik oturan, fikirleri olan, serbest saçları arkasında uçuşarak kaldırımın tam ortasında yürüyen bir kadın. Hiç yaşayamadığım hayatımı senin üzerinde yaşamaya çalıştığımı söyleyebilirsin; fakat daha iyisini bilmediği için boyun eğen kadınların yapacakları tek şey budur: sen ise *daha iyisini bildiğin halde* ve başka seçeneklerin varken bunları nefretle reddediyorsun. Elbette baban sahte soylulukla her şişenin üstünde koydukları aslan ve tek boynuzlu at ile akrabalık kurmayı ve Avrupa'da bağlantısının olmasını epey şirin buluyordur; her laf arasında bu jet gidip gelmelerden sosyetik cerrah dostlarına değiniyordur. Onun gibi Doğu Yakalı züppeler hep Eski Dünya'da bir ayaklarının olduğunu hayal ederler. Ama babanın asıl sevdiği şey, Avrupa'da zindanların daha derin, boşanmaların daha zor olması ve her istediğinde elinin altında emin bir şekilde kilitli olman. Var

Hertzoglar pençelerini attıklarında Babacıktan hiçbir kaçış yok artık; ve tabii şimdi hepiniz zavallı anne, o zaten her zaman biraz uygunsuz olmuştu, şimdi de o berbat gurusunu bir türlü bırakamıyor diyorsunuz... Tatlı Pearl'cık, bu ikimizin vedalaşması. Bu "karalamalar"ın (böyle dediğin zamanı hatırlıyor musun?) üstündeki bulanık yuvarlak noktalar gözyaşları, gerçek gözyaşları.

Ortalık rezil oldu, kollarımı kavuşturup arkama yaslandım ve kucağıma düşmelerini seyrettim. Gözyaşlarının. Belki Efendi içeri girer diye ipek sari giymiştim. Su, ipeğe zarar verdiğine göre tuzlu su iyice kötü olmalı. Fakat ağlamak iyi geldi. Efendi bana ô kadar fazla kendi iç huzurundan verdi ki, Batılı gibi ıspazmoza tutulmanın nasıl bir şey olduğunu unutmuşum - *Schmerzfest* ya da *déluge des larmes chaudes*. Neyse, devam edelim,

(4) Üstelik hamilesin. Beni değişik yollarla yaraladıktan sonra bir de *anneanne* yapıyorsun. Beyaz saçlar, çizgili gözlük, sallanan sandalye, nakış işleri. Donmuş bir lamba gibi sönmeden önce, tahta oyuncaklar ile aile masallarını aktarmamı bekliyorsun. Ben ise *hiç* kendimi daha genç hissetmemiştim: şu anda olduğumu hissettiğim kadınla karşılaştırınca, yirmi yaşındaki gelin halim, utangaç ve dar görüşlü bir kocakarı gibi görünüyor. Ama kararını vermişsin —aslında senin yaşında ve konumundaki biri, benim gençliğimde, yani karanlık çağda, kesinkes tabu sayılan "daşarı boşalma" metodunun yanı sıra bütün bu doğum kontrol cihazları, kremler ve köpüklere rağmen böyle bir şeye nasıl *karar* verir bir türlü anlamıyorum; eminim ikiniz ya kokain içmiştiniz ya da başka şekilde kafayı bulmuştunuz— beni *nine* yapıyorsun, kutsal bir kavanoza kemiklerimi ve küllerimi koyup, aile albümlerinde sararmış bir fotoğraf, soy kütüğünde doldurulmuş bir çizgi, gümrük deposu çöplerinin arasına gömülmüş üzücü bir hikaye olmamı bekliyorsun. Hazır değilim, yaşamayı ve varolmayı ancak öğreniyorum. Mide boşluğundaki çakraya ulaştım ve yükselmeye devam ediyorum. Tatlım, ben çok eğleniyorum.

Ne kadar zamansız olursa olsun, insanların gebelik karşısında sevinmeleri gerekir. En azından Papa böyle olmasını ister. Niye acaba? Sen her zaman sağlıklı bir kız oldun, bu yüzden, fizyolojik olarak, bu senin için bir zafer sayılmaz. Bunu rahatlıkla otuz yaşında hatta kırklarında becerebilirdin. Ne acelen var? Doğal olarak kendimi suçluyorum. Kaçışım —biyolojik görevimi terk edişim— yüzünden etrafına siperler ve üreme barikatları kurarak kendini adam yerine koymayı istedin (niye "kadın yerine koymak" diye bir

laf yok?) Yoksa kendimi ve anne-kız ilişkilerindeki bilmeceyi fazla mı ciddiye alıyorum? Çoğu gebelik, çoğu savaş gibi, son derece saçmadır ve tasarlanmış değildir, beyin uzun bir göz kırpışla uyku halindeyken olurlar. Çocuklarda gebeliğin bu denli çoğalması, kesinlikle dünyaya verilen çocukça bir ceza. Sen de beni cezalandırmış oldun.

Her kadının kurduğu en zararsız fantaziden yoksun bırakıldım: düğün sahnelemek ve gelinin annesi olmak. Sanırım van Hertzoglarla baban duruma tüm ağılıklarıyla el koymuşlardır. Beşinci ayında tül ve saten bir gelinlikle karnını kapatabilirsin, hatta dördüncü ayında terziden bir nebze belini inceltmesini bile isteyebilirsin. Dantel korsajın görünümüne, gergin uzun kuyruğa ve bir saat sonra solacak gerçek çiçek çelenklere *bayırılım*, bir de duvağın altında bir tanrıçanın, kutsal bir heykelin veya bir cesetinki gibi belirsiz ve görünmez olan gelinin yüzüne - önce titreyen damadı sonra, tatlı yerine de, sağdıcı yutma *tehdidi* ile geçitten aşağı doğru ilerleyen gelin. Kızımın düğününü görememek yüreğimi parçalıyor. Fakat dimdik ve pırıl pırıl kadınlığınla bu şımarık tüysüz Hollandalı oğlana ve şişko ailesine boyun eğmene razı olamadığımdan bu töreni kökten biçimde uygunsuz buluyorum, zaten orada benim varlığım en azından ruhsal öfke kaynağı, belki de kilise çatılarında skandal dolu sesli karşı koymalara yol açardı. Hain Vartzog'ların hangi kiliseden yana olduklarını söylememişsin; tahminim, bize mutheşem Rembrandt siyahlarını ve düzenli sıralanmış iç mekanları veren azimli Reformcu inanç olmadığı, aksine aforoz edilmelerine ramak kalan Hollandalı teologların sulandırdığı sinsi ve züppe Katoliklerden oldukları. Elbette şimdiye kadar onların Papacılıklarının farkına varmamışsındır, zaten artık çok geç; ve mutlaka sırıtarak senin inançlarını değiştirmeni isteyecekler, bunun sadece bir formalite olduğunu, başka bir anlamı olmadığını söyleyecekler. Böylece Eski Dünya, Yeni Dünya'yı avcunun içine alıp, o güzelim özgürlük yeminini hükümsüz kılacak. Yavrum, Katoliklik senin için hiç bitmeyen gebelikler anlamını taşıyacak —Jan'ın altı çocuktan biri olduğunu söylemiştin bana— ta ki bir gün senin izninle kocan spermlerini o ünlü kırmızı ışıklı mahallede dökmeye ya da hiçbir papazın soy ağacıyla ilgilenmediği kendini beğenmiş sperm-kolik metresine çekip gitmeye başlayıncaya kadar. Zavallı Pearl'ım, etrafında küçük vartzoglar sıçrayıp dururken, kocanın ailesi küflü şerbetçiotu kokarak üstüne bir çift kara bulut gibi eğildiğinde ve etrafındaki hava Hıristiyan aleminin en çirkin lisanıyla ağırlaştığın-

da, mutluluğu nerede bulacaksın? Eğer bir gün Jan'ın yaptığı gibi eğlenceni çeşitlemek istersen, sevgili seçmek için karşında bir dünya dolusu düz kafalı Hollandalı olacak. *Saygınlıkla* semerleneceksin: Amerika'da kökleşmiş burjuva bağımlılığından çok daha fazla ezici ve sıkıntılı bir saygınlık, burada en azından insanlar dağıtmak istediklerinde batıya gidebilirler. Hollanda'da ise dağıtmaya yer yok, yalnızca biralar, banaller, bayağılar ve bağnazlar.

Bir ölçüde yanıldığını umalım. Sana nefis bir düğün diliyorum. Yaşamın bir noktasında her kadın kendisine annelik ediyor, sen bu noktaya benden önce geldin. Yolculuğa ve basık toprakların nemine dayansam bile babanla karşılaşmayı hiç istemiyorum, yüzü kızarmış utangaç gelinin elini vermeden önce suratıma bir mahkeme çağrısı indirebilir. Beceriksiz eski eşinin kendisine, her türlü yasal haksızlığı yaptığını hayal ediyor. Öyleyse bırakayım bu onun sirki olsun, ben de gösterişli sirkimin yavaş yavaş çadırlarını toplamasını ve filleri yatırmasını seyrederim. Aşramın günleri sayılı. Anneannene bir mektup yazıp büyük-büyükanne olacağını haber ver. Antika bir deniz subayı sahtesi tarafından romantik biçimde üç kağıda geliyor, belki onun da kaba saba haberleri vardır. Bebeğin hatırı için bol bol B-kompleks vitaminleri ile çinko hapları al, çünkü metabolizmayı ilgilendiren her değişim için çok önemli.

Görüyor musun? Bütün yaramazlıklarına rağmen ben halâ seni çok seven,

Annenim.

22 Kasım

Sevgili Anne,

Kızın en haince biçimde aldatıldı. Vidya'ya eriştiğimi sanarken, avidya denizde yüzüyormuşum. Aldatıldığımı şöyle öğrendim:

Buraya itiş kakış giren her renkten ve rütbeden resmi görevli, parçalanan bu güzel Buda Diyarında kargaşa çıkartıyordu. Bunların arasında en göze çarpan, bizi göçmen dolandırıcılığıyla suçlayan Göçmen İşleri Bürosundan gelen adamlar. Güney Florida'da sizlerin iyi bildiği gibi, sevgili Amerika'mız insanları buraya çekmek için rüşvet veren veya köle gemilerinde sürükleyen küresel boşluk olmaktan çıkıp, bir çeşit ekonomik sefalet içindeki dünya için son şans olmaya başlamış. Belki dünya her zaman sefalet eko-

nomisi içinde olmuştur —yoksa insanlar neden çalışma gereği duysunlar?— fakat bunu eskiden insanlar bilmiyorlardı, şimdi ise biliyorlar. Mesafeler daraldıkça, bize oldukça yakın Meksika'nın Sonora sınırından aramıza katılan sannyasinler oluyor; çoğu sınırı kamyonlarda veya yük vagonlarında saklanarak geçiyor, bazı kaçak aşramın Hindistan günlerinden kalma bir sürü Avrupalı var (çoğunlukla Batı Alman, İsveçli, Danimarkalı ve Valonlar - nedense, Akdeniz Katolikleri Buda'ya gereksinim duymuyor, belki tatlı gülüşüyle Bakire Meryem'leri olduğu için) ve hepsi Amerikalı sannyasinlerle evli görünüyorlar, ya da *gerçekten* evliler ama Göçmen İşleri bu evliliklerin içten olmadığını, sadece vatandaşlık alabilmek için yapıldığını iddia ediyor. Bir evliliğin içtenliğini nasıl ölçtüklerini öğrenmeyi çok isterdim. Bütün buradaki insanlar sorguya çekilirken, ayıklanırken ve doğdukları ülkelere geri yollanmak üzere etiketlenirken nasıl olup da Efendinin sınır dışı edilmek konusunda bağışıklığı olduğunu çok merak ettim, çünkü Hindistan, Göçmen İşleri'nin tercih ettikleri ülkeler listesinde eminim en sonlarda geliyordur.

Neyse, çok sevgili arkadaşım Alinga ile birlikte iken —sanırım sana veya bir başkasına ondan uzunca söz ettim: Iowa'lı, uzun boylu, uçuk, solgun ama zarif bir biçimde güzel; vinç kullandığım ve enginar tarlasında çalıştığım zamanlarda yükselmem konusunda bana çok destek olmuştu— bu ufak mucizeden ona söz ettiğimde, kışkırtıcı bir gülümsemeyle benim şimdiye kadar öğrenmiş olduğumu sandığını söyledi. Neyi öğrenecektim? *Arhat'ın gerçek adının Art Steinmetz olduğunu* ve aslında *Massachusetts*'den geldiğini - daha doğrusu Watertown'dan. Anlıyor musun anne, Watertown.

Alinga bir anda söylemiş gibi anlattım ama aslında birkaç gün kampanya yapmam gerekti, sıcak davranıp tamamen rahatladığı bir anda hiç baskı yapmadan ağzından kaçırmasını bekledim. Anlaşılan Arhat gerçekten Hindistan'a gitmiş, orada Hindi, Sanskrit, biraz da Pali öğrenip yoga eğitimi görmüş, ama bunları yalnızca 1965 yılından yetmiş sonlarına kadar sürdürmüş; bütün bunlardan önce ise sadece zeki ve iyi bir yahudi oğlanmış, hatta Northeastern Üniversitesinde birkaç dönem mühendislik ile işletme okumuş, barış eylemleri başladığında da buradan çekip gitmiş. Düşünsene, İzlenimcilerden büyülenmek için Güzel Sanatlar Müzesine giderken somurtkan öğrenci kalabalığının arasında onu görmüş olabilirim! Gerçi onu her zaman yaşı olmayan bir *rişi* olarak gördüm ama benden bir yaş küçük olması gerekir eğer ben evlendikten bir yıl

sonra o yirmi yaşında Hindistan'a gitmişse, bu da belki ilişkimizdeki bazı gariplikleri açıklar: bana hem yukardan bakması hem de yanımda küçülmesi ve Efendi'm olmasına rağmen annelik içgüdümü uyandırması. Şaşkına döndüm. Annesi Ermeni olduğu için resmi olarak Musevi sayılmaz —Watertown'daki büyük Ermeni cemiyetini biliyorsun, Cambridge üstünde, mezarlığı biraz geçtikten sonra— onda hep gördüğüm o Asyalı havasını burdan almış olmalı. Babamın tersine, ben hiçbir zaman etnik farklılıkları kolay tanımlayamadım. Hatırlar mısın, balo salonunun öbür ucundaki bir İrlanda'lı ile İngiliz'i nasıl ayırt ederdi, hiç kimsenin farkına varmadığı Yahudileri de hep o görürdü ama bunu yaparken tiksindirici olmazdı (babacığım), yalnızca gerçekçi olurdu. Ben tam anlamıyla şaşkına döndüm, ama Alinga'nın dediğine göre, *Ko veda?* Arhat ya hepimizin içindeki ego çöplerini temizledi, ya da temizlemedi; eğer bunları yaptıysa (ki benim için kesinlikle yaptı) nereli olduğu veya hangi ırktan olduğu kimin umurunda? - bütün bunlar zaten maya. Mantıksal açıdan bakınca Alinga'nın haklı olduğunu biliyorum fakat yine de kendimi *aldatılmış* hissediyorum. Ona kendimi *bütünüyle* verdim, yüce herşeyin ve mahat'ın olduğu sandığım yerde hiçlik varmış - *şunya.* Elbette Sekiz Kıvrımlı Yol'un gerçeklerinden biri, hiçliğin doluluk, doluluğun da hiçlik olduğu, ama herhalde bunları duymak istemezsin. Beni asıl rahatsız eden Watertown'dan geliyor olması —Newton, Belmont veya Arlington'lu birisi olsa bunun yarısı kadar aldırmazdım— bunun da nedeni babam, sen ve ıslah olmaz bir züppe olarak yetiştirdiğiniz kızınız. Yedi aydır bu denli saçma bir önyargıdan halâ kurtulamadığıma inanamıyorum. Tabii Arhat'ı halâ seviyorum. Çok yakın olduğumuz bunca zaman zarfında —hemen hemen her gün görüyordum kendisini, mektup yazıp danışmanın yanı sıra, son zamanlarda dertleştiğimiz de oluyordu— bana karşı hep oyun oynamış olmasını ve hep ince ses tonunda o komik aksanıyla konuşmasını kendime yediremiyorum belki de. Bütün bu zaman zarfında ben en dürüst sesimle karşılık verdim ona. Kızın daha aptal olabilir miydi?

Öğrendiğimden beri, düşündükçe, bana biraz Myron Stern'i hatırlatmaya başladı, bu da içimdeki eski kızgınlığı ve doyumsuzluğu çalkaladı. Kızgınlığım artık seninle babama karşı değil, benim aşkımı susturmakla, bir fareye işkence eden kediden daha suçlu değildiniz; bu da sizin yaradılış doğanız ve ben, sanırım, için için yaptıklarınızı yapmanızı istiyordum. Benim kızgınlığım kendime, geçenlerde *kendi* kızımın aşkını susturma çabalarım büsbütün ba-

şarısız kaldı, bir ölçüde bu başarısızlığa, Atlantik ötesinden işime burnunu sokmayı beceren, özenle seçtiğin biricik damadın neden oldu. Sen veya babam hayatımın aşkına engel olmaktan bir *zerre* suçluluk duymadınız mı? Belki sosyolojik talihsizlik sayılırdı ama kesinlikle sağlıklı gen çaprazlaması olurdu. Doğal akışa karşı çıkman gerekir: yoksa çevre kirleniyor. Şimdi vidya ile baktığımda, Arhat'ı Myron'a benzetiyorum, başını umursamazca geri atışı (buna kaşınan sakalının neden olduğunu sanıyordum) ile uçmaya hazırlanan bir kuş gibi topuklarını yerden yükseltmesi boyunu yarım karış uzatıyor, böylece o da gözlemlediği herşeyin kralı gibi duruyor. Ya o elleri —nesillerdir saat yapan, altın sayan ve toprak sahibi olmasına izin verilmemiş usta ince parmaklar— derinin üzerinde damlayan yağ gibi yumuşak. Milyonlarca dikiş atmasına, nabız saymasına rağmen Charles'ın elleri hep sert, beceriksiz ve *soğuk* olmuştur —yatakta tenime birkaç saniye dokunmasıyla ısınacağını düşünürdüm ama dakikalar geçerdi ve içimde bir öfke yükselmeye başlardı, burada dedikleri gibi, dokunması doğama aykırı olurdu— bunun için bir sözcük bile var, *pratiloman*. Bir kedinin tüylerini tersine doğru okşamaya benziyor.

Özür dilerim, bunların hiçbirini bilmek istemiyorsun. Bunların hepsi benim çöplüklerim, senin ise kendine ait bir yaşantın var. Geçen gün birisi bana her kadının zamanı geldiğinde kendisine annelik ettiğini söyledi. Fakat annen sağ ve iyi yaşarken bu güç oluyor. Visage'in tüm hisselerinin Revlon tarafından satın alınması ve kazandığın enfes paralar oldukça *hayret* verici! Ama şimdi lütfen o parayı güvenilir tahvillere yatır —tabii en iyi kâr hissesini kamu hizmet kurumları ödüyor ve şirket nükleer enerji tarafından ele geçirilmedikçe de fiyatları düşmüyor— ya da hisse senetleri al, bir daha da amiralin kulağına fısıldadığı hiçbir sözcüğü dinleme. *Bu sefer şanslıydın.* Borsa müfettişleri bir araştırma yapsalardı sanırım ikiniz de böyle bir bilgi aldığınız için hapse girerdiniz, tabii oğlu da. Oğlu kaç yaşında? Neyse, sorduğumu unut, piyasada değilim ama bilmek istersen, *entre nous*, benim buradan *dispaure* olmam sadece an meselesi. Burada kalanlar şimdilik gidecek hiçbir yeri olmayanlar ile vairagya veya samadhi katına ulaştıkları için etraftaki olayların farkına bile varmayanlar. Alışveriş merkezindeki mağazaların çoğu kapandı, Karuna Eczanesi ise narkotik şubenin ağır suçlamaları altında, ufacık Saççidananda Nehri bile kurudu: yaptığımız sulamalar ve insanların ısrarla istediği sifon yüzünden su yatağını tükettiğimizi sanıyorum. Buraya eskiden Kumlu Dere derler-

miş, şimdi bunun nedenini anlıyorum. Günler bile düşman oldu: güneş parlak ama sıcak değil, geceler ise acımasızca soğuk hatta insanı korkutacak kadar iç karartıcı, siyah bir kristalin içinde, yıldızların kafesinde gibi. Ne de çok yıldız var! Doğu'nun dumanlı kirli havasından asla göremeyeceğin inanılmaz yıldız bulutları.

Doymak bilmez erkek arkadaşınla her gece Polinezya veya Meksika yemekleri için dışarı çıkmaya devam edersen bağırsaklarının sık sık bozulmasına hiç şaşırmaman gerekir. Senin kepekli hamur ile demiri güçlü çiğ sebzelere ihtiyacın var (beyaz sebzeler, salatalar *değil*, koyu yeşil yapraklı olanları) bir de aşırıya kaçmadan yumurta yiyebilirsin, yağları ve yağlı etleri tamamen kes, belki haftada bir kere demir için karaciğer sadece. Amiralin rejimine ayak uydurmaya kalkma, o bir erkek ve bu yüzden değişik gereksinimleri var, onun prostatı var senin yok, hem senin kemiklerin daha ufak. Erkekler kadınlardan daha rahat kalsiyum sindirirler. Ülser başlangıcı olduğunu bile bile süt içmemelisin: sütün sindiriminin aslında oldukça zor olduğu çıktı meydana. Bir de Gelusil dene, bazen Maalox'un kötü bir kokusu oluyor, kendi kendine sterilize olması gereken halk tuvaletlerinin kokusunu andırıyor. *Lütfen* bu bahriyeli ile evlenme konusunda şaka yapıp beni kızdırma, günah içinde yaşayarak mirasçılarınızı daha mutlu edebilirsiniz, hem de gerektiğinde yasal ödeme yapmanız gerekmez. Başka bir daire bulamaz mısın, deniz manzarası ve asansörü olan? Veya onun dairesindeki tramplen takırdısına ve erken saatte başlayan sulama makinasının gürültüsüne aldırmadan yüzme havuzunun manzarasına alışamaz mısın? Sulama sesinden rahatsız olmak istemiyorsan, sabahın dördünde kalkma. Balmumundan yapılmış kulak tıkaçlarını hiç denemedin mi? En iyisi Avrupa malı Oropax —ufacık toplar bedenin ısısıyla harika biçimde yumuşuyor— fakat Amerikanın herhangi bir eczanesinde bulunan Flent'ler sana yetebilir. Kulağına tıkamadan önce elinde iyice yumuşat yoksa kulak zarın yırtılır. Ukala aşığının gayri-menkullerin iç taraflara kaydığını ve senin katının değer kaybettiğini düşünmesine üzüldüm. Kuzey'in aksine, Florida'da evler arabalar gibi olmalı, yeniler en iyi, neredeyse-yeniler ikinci en iyi, diğerleri ise beş para etmez. Ozon tabakası yüzünden eriyen buzullar sanırım bu geri çekilme kararını bilinçaltından etkiledi. Bir golf sahasının karşısında ne yapacaksınız başbaşa? Sahanın bir tarafından öbürüne giden elektrikli taşıtlarla camlarını kıran toplar. Hatırladığım kadarıyla sen kendi başlarına eğlenen erkeklere sinir olurdun. Palm Royal Merkezindeki küçük dükkanları

nasıl özleyeceğini düşün, biraz daha içerdeki alışveriş merkezini o kadar sevmediğini *sen* söylemiştin. Biz, Price kadınları, denizi görmeden edemeyiz. Miami *Herald*'dan yolladığın o karikatür fena değildi, ancak burada erkekler alınlarının üstüne nokta (tikka) koymuyor ve o asla bir Brahmin olduğunu söylemedi - kendisi yalnızca bir Şudra (zanaatçı kastı).

Şükran Günün kutlu olsun, hatta İyi Noeller. Başıma neler geleceğini bilmiyorum. Arhat'la yüzleşmem gerek ama çok korkuyorum. Charles'la yüzleşebilmek için yirmi iki yıl bekledim ve ancak o işten dönmeden gidebildim. Watertown vb. konusunda içimi dökmeme izin verdiğin için teşekkür ederim. Vikşipta (dağınık fikirli) bir nesilden gelmene rağmen hep iyi bir anne oldun. Sanırım hepimiz yapabileceğimizin en iyisini yapıyoruz ve kültürün biyolojimize yenik düşmesini bekliyoruz: akranlarımızdan daha iyi anne babalar olmaya çalıştığımızda, çocuklarımız huzursuz oluyor. Yani, çocuklar bir kadının yaşamındaki *tek* anlam değiller, değil mi? Ama çocuklar da değilse, o zaman ne? Öğrenirsen bana da söyle.

Katlanmış sevgilerimle,
Sare

(kaset)

Namaste, Efendi.

Son günlerde benim küçük Kundalini'm benden kaçıyor.

Bu son günler, beraberinde birçok umutsuzluk ve iş getirdi.

Ve felaketler.

Felaket yalnızca, prakriti'den henüz bağlantısını kesemeyen kişilere geldi. Vasanaları halâ falatrişna'da barınanlar.

İyi söyledin. Batılı gibi giyinmişsin. Bu da dilini daha sivri yapmış.

Neredeyse Aralık ayına girdik, sarilerim artık ince gelmeye başladı.

Kazağın çok cüsseli. Güzel göğüslerinin şeklini gizliyor.

Göğüslerime güzel demeniz yüzümü kızartıyor. Sadece Buda ve onun barışı güzel olabilir.

Buda'nın barışında milyonlarca cevher vardır. Nirvana içinde ayrıntılar yok olmazlar, bu Mahayana'nın paha biçilmez lütuflarından biridir. Onlar yalnızca karmaşık devinimden kurtulurlar. Çürüten rüzgar artık onları okşamıyordur.

Baş asistanınız olarak size rapor edeceğim birtakım üzücü haberlerim var, bir de sevindirici haber.

Sevindirici haberi duymak istiyorum. Bırak da üzücü olanlarla avukatlarımız ilgilensin. Üzüntü onların sanatı.

Presbiteryen kilisesiyle çoğalan anlaşmazlıkları ve aylardır sürdürdüğü meditasyon sonucunda, somurtkan mali danışmanlarına rağmen, Melissa Blithedale fikrini değiştirmiş. Mayıs sonunda yolladığımız mektupta, dönmesine sevineceğimizi söylemiştik. Şimdi geri gelmek istiyor. Ve iyilikseverliğini kanıtlamak için üç yıl önce verdiği parayı geri almaktan vazgeçmiş, üstelik yeniden beş yüz bin koymayı istiyor. Ona ne yazmamı istersiniz?

Ona elbette gelmesini söyle. "Gel kutsal Melissa! Seni kazıklamalarına izin verme!" diye yaz.

Puram'ı oldukça küçülmüş bulacak, sanırım o kalabalık günlerde epeyce şımartılıyordu.

Sevgili bayan B., onu yine şımartırız. Durga'nın gitmesiyle tenhalaşan yüksek konseyin üyelerinden biri yaparız. Kendi seçeceği terk edilmiş barakalardan birini alır. Buranın hırslı havasında ruhsal rahatlama bulacak. Sen onu hiç tanımadın Kundalini. Aşram adı Mahima, "aşırı derecede büyüyüp aya dokunabilme yetisi" anlamına geliyor. Oldukça kısa boylu, hatta bodur ama çekici bir yanı var; paranın verdiği canlılık. Diğer zengin kadınlar gibi onun da cinsel güveni yerinde. Köklü San Fransisco'lu bir aileden geliyor. Onu seveceksin. Çok eğlencelidir. Sana benziyor, seninle aynı soylu dili konuşuyor.

Onunla herhangi bir dilde konuşacağımı sanmıyorum.

Neden bir tanem?

Hayır. Bana henüz dokunma.

Nasıl istersen nayikam.

Buraya ilk geldiğimde dinamik meditasyon hocam bana hep "Sen kimsin?" diye bağırırdı. Şimdi aynı soruyu ben soruyorum Efendim. Sen kimsin?

Kim olduğumu sanıyorsun?

Aşkım, Efendim ve beni Buda'ya götüren canlı yol olduğunu sanıyorum.

(Sessizlik)

Fakat öğrendiğime göre Hintli bir ermiş yerine, Watertown Massachusetts'den gelen bir Ermeni Yahudisiymişsin.

(Sessizlik)

Hangisi doğru?

Bunun neresinde çelişki var? Watertown'lu bir ermiş olamaz mı?

Canlı yol oradan başlayamaz mı?

Belki haklısın.

Ama haksız olduğumu düşünüyorsun. Kendini aldatılmış hissediyorsun. Daha kötüsü, seninle alay edildiğini sanıyorsun.

Evet öyle.

Tantra'dan fırlamış sevişme ile başarılı vajrolimudra tekniği, şimdi sana gurur kırıcı ve alaylı geliyor, çünkü guru aksanıyla maskesinin ardında seni izleyen bir çift Batılı göz ve kaba bir Amerikalı aksanı ile düşünen bir beyin olduğunu anladın.

Onun gibi bir şey. Gerçek sesini duymak istiyorum.

Halâ öyle konuşabilir miyim bilmiyorum. Beynim bile artık Arhat'ın sesiyle konuşuyor.

Bu sahtekarlığı ilk ne zaman düşündün?

"Sahtekar" deme, içerliyorum. Hepsi doğal şekilde gelişti. Varlığımın, karma gerçeğimin sadece bir dönemi. Hindistan'da bir Hintli oldum. Vatandaşlık için hiç başvurmadım ama başka şeyler-yiyecek, giyim, diller, düşünce tarzı- bana çok çekici geldi ve zamanla benliğimi kapladı. Ama Hindistan'daki resmi kuruluşlar gerçeği unutmadılar. Hiç unutmadılar. Ellora'da ufak tefek utanç verici olaylar birikmeye başladığında da- kazalar, esrar, ailelerden gelen yakınmalar, komşuların yakınmaları– beni sınır dışı ettiler. Heriflер beni kovdu.

Bunu kamuoyundan nasıl sakladın?

O günlerde henüz adımdan ülke çapında söz edilmiyordu. Gariban bir gurudan başka bir şey değildim. Durga'nın isteğiyle Amerika'ya geldik, haklıydı, cepler burada doluyor. Duhkhayı ancak burada paraya çevirebilirsin. Hindistan'dan ayrıldıktan sonra heriflerin hiç umurunda değildim. Onların gözünde yabancı bir klişta parçasından başka ne olabilirdim? Aşramı kapatıp, ülkeyi terk etmemle yeterince mutlu oldular. Bir de kirli sırları vardı: çiftliğimizin ve bir parça toprağımızın üstüne kartondan evler yapmak isteyen kişiler herkese rüşvet dağıtmıştı. Bizi sessizce yollayarak çenemizi kapattılar. Hindistan hakkında bir şey anlaman gerekir, çok fakir olabilirler ama ruhları kapitalist. Herkes kendi parçasını kurtarmaya çalışıyor. Bizim standartlarımıza göre iki paralık işler ama orada insanların paçasını kurtarmaya yetiyor.

Bu ülkeye nasıl geldin?

Sorun olmadı. Eski pasaportum vardı zaten. Üzerinde Dean Rusk'un imzasıyla ne kadar eski olduğunu sen anla. Bombay'daki konsolosluğa gidip uzattırdım, sonra da Kennedy havaalanından içeri dümdüz yürüyerek geçtim. Evinize hoşgeldiniz Bay Steinmetz. Takım elbise giyme zahmetine bile katlanmadım. Durga, Nitya ve Alinga'dan başka hiç kimse

bilmiyordu. Belki Ma Prapti, ama sanmam; yoksa içini dökmeye başladığında bunlar da dökülürdü. Akıllıca davranıp ayrı uçaklarda geldik. Bir kuyruğa girersin, numarana bakarlar, federallerin bok listesinde yoksan, kazandın, içeri girebilirsin. İçeri girer girmez yeniden Arhat oldum.

Ama ta en başında nasıl Arhat oldun?

Hayatımın hikayesi! Elton caddesinde yaşayan çılgın ve uyumsuz iki insanın ürünüyüm. Evde bir din izine rastlayamazdın, ikisi de diğerinin dinini geçersiz hale sokmaya çalışırdı. Müthiş seks yapıyorlardı herhalde, çünkü başka iyi giden bir şey yoktu. Annem bir çeşit Yahudi düşmanıydı. Babamın, genelde Batı Yakasında yaşayan ahbaplarını, hiç çekemezdi. Yahudilerin itici, açgözlü, kaypak olduğunu ve İsa'yı çarmıha gerdiklerini düşünürdü. Babamsa Ermenilere barbar derdi, çingene derdi. Babam keşke Türkler sizi gebertseydi derken annem de, Hitler'in fikrinin pek fena olmadığını söylerdi. Bana hiç özen gösterilmedi. Ne vaftiz edildim, ne sünnet. Annemin hiç çörek yaptığını hatırlamıyorum, babamdan dışarı çıkıp "İsrail simitleri" almasını isterdi. Acınacak halim vardı. Annemin ablalarından biri, Mariam teyze, beni Noel ve Paskalya'da birkaç kez kiliseye götürdü-Brattle Sokağı üstündeki St. James kilisesine giderdik-fakat, tanrım, ayinler bir türlü bitmek bilmezdi, içerdeki tütsüyle mum yanığı kokusu da sinüslerime hiç yaramazdı. Tonlarca alerjisi olan çocuklardan biriydim. Ama çöl bana çok iyi geldi. Sana da iyi geldi değil mi? Burnunun çok aktığını fark ettim. İyi tamam, cevap vermezseh verme. Somurt öyle. Gurucuğunu kıvrandır karşında.

İşte böyle, ırksal hakaretlerin ve yatak odasından gelen gürültünün dışında bana bir eğitim verilmedi. Bir tek şey vardı: kafamın içinde tüylü bir ayıcık gibi dolandırdığım küçük tanrıcık, bir gölge gibi, bir kabuk gibi beynimin alt köşesine yerleşiyordu. Bu bendim, hem de benden daha büyük bir şeydi, yakarabileceğim bir şeydi, anlıyor musun? Ve sadece almıyordum, veriyordum da. Bir yandan yollananı alıyordum, bir yandan gönderiyordum. Geceleri bunu hissediyordum. Bazen gündüzleri, günün ortasında, okulun bahçesinde, müthiş bir sevinçle, delirmiş bir dikiş makinası gibi hiç durmadan içimdekiler dökülüyordu, dökülüyordu. Fakat bunun bir adı veya suratı yoktu; hiçbir şekli yoktu. Kızıp kıskanıyordum: annemle babam ortodoks inançlarla yetiştirilmişti, enerjileri buradan geliyordu, okuldaki diğer çocuklar da böyle bir eğitim görmüştü ama onların bundan hiç haberi yoktu, bildiklerini doğal sayıyorlardı, hiç umursamıyorlardı. Memelerinin arasında altın haç kolyecikler taşıyan Katolik kızlarla, bayramlarından dolayı iki tatil birden kutlayan Yahudi oğlanlar ve hatta protestanlar, hepsi pis konular açıldığında suçluluk duyardı: çok yukarlardan bir gölgenin indiğini ve bir mesaj verdiğini görebilirdin.

Neyse, hikayem hıçkırıklı bir hal almadan, ellilerin sonları, altmışların başı geldi. Alan Watts, Krişnamurti, Salinger ve Ginsberg okuyordum. Tam Upanişadları okurken, nefis bir yerinde, Ölüm Kralı Naçiketa'ya "Yüce Kişi, baş parmak büyüklüğündedir ve bu en derin Benlik tüm varlıkların kalbinin içinde varlığını sürdürür" der. Tamam işte O'ydu! Bir parmak gibi içimde taşıdığım Tanrıydı bu ve baş parmak gibi geriye doğru kıvrılıyordu, anlıyor musun? O sıralarda Northwestern Üniversitesindeydim, siyasal bilimler, psikoloji ve başka işe yaramaz dersler okuyordum, sonunda Belediyede kış yalatan bir işten başka bir şey bulamazdım bunları okuyarak. Aniden okuldaki sinir yaratıklarla yarışmaktan bıkmıştım. Vietnam'a yollanabilirdim, ama fazla astımlı olduğum için 4-F'den kurtardım. Tanrıya şükredip Hindistan'a gittim. Beatles Kalküta'dan geçtikten sonra oraya giden asalakların aksine, ben orada kaldım. Bunun neresi sahtekarlık? Barış buldum, barış verdim. Hindistan bana anlamlı geldi-Budizm anlamlı geldi-istediğin kadar çok veya istediğin kadar az alabilirsin, bir anlamda hiçlik bile bir şey. On beş yıl sonra bir Hintli olmuştum. Ellora'daki ilk aşrama-kasabanın dışında ince tavanlı yıkık dökük limon yeşili bir evdi-gelenlerin hepsi Batılıydı. Neden bir başka Batılının yanına gelmeyi istediler? Elbette onları oraya çeken şey, bilinçaltında, benim de bir Batılı olmamdı, vasanalarım onların dilinde oluyordu. Onların saplantılarını dile getiriyordum. Ama görünüşte değişik olmam gerekiyordu, görmedikleri bir şeye benzemem, taze bir havaya bürünmem gerekiyordu. Bu yüzden kendime Bombay'da dilencilik yapan bir Hintli çocuğun geçmişini verdim: ne önemi var? Belki bir zamanlar gerçekten Bombay'da dilencilik yapıyordum, pek başarılı olmamış tohuma kaçan bir Şudra gibi, böylece günahlarım yüzünden, senin gibi ateşli kışları olan snopların uzağından geçtiği Cambridge'de oturan kafası karışık bir küçük Ermeni olarak yeniden doğmuşum. Varlığın bana sevinç kaynağı oldu, gerçekten: eksiksiz cümlelerle konuşman, başını tutuşun, dik duruşun. Güzel. Gerçekten çok güzel. Şimdi ise küçük bir isim değişikliği yüzünden surat asıyorsun. Deri değiştirmedikten sonra yaşamanın ne anlamı var?

Boşuna nefes tüketme Art.

Hadi Kundalini. Eski adın neydi? Unuttum.

Sarah.

Hadi Sarah, surat asmayı bırak. O kocaman kara gözlerinle vicdan yapma. Duygu sömürüsü diğer çöplerle birlikte çoktan atıldı.

Söylesene bana, senin için çöp olmayan ne var?

Puruşa çöp değil. Sonsuz varlık çöp değil.

Memelerime dokunma. Çok ciddiyim.

Yine memelerini korumaya mı başladın? Daha yakındık, hoşuna gitmiyor muydu? Her seferinde, arka arkaya o'lar.

Çok güzeldi ama senin de dediğin gibi akıntıya kapıldık. Akıntı ve duhkha.

Akıntı, duhkha, hepsini sikeyim. Dinle. Bir tatile ihtiyacım var. Her erkeğin tatile ihtiyacı olur. Erkeğin tatili kadındır. Kendine has havanla benimle aşk yapmana ihtiyacım var.

"Aşk" demene bayılırdım.

Ağşkım senin için milyonlarca maşke taşıyor. Sen Şakti'sin, ben Şiva. Ben Krişna'yım, sen Radha'sın, terin ve rajanla kayganlaşıyorsun, saçların yılanlar gibi, giysilerin iştah açacak şekilde parçalanmış.

Hayır, gerçekten Arthur çek ellerini. Arthur Steinmetz.

Babam Steinmetz'in bir dahi olduğunu, annemse bir cüce olduğunu söylerdi. Edison'un arkasındaki beyin. Ellerimin içinde kıçın, her avuçta bir yanak, ne güzel bir duygu.

Hayatım, şaka yapmıyorum. Bu iş bitti.

Neden? İsimler yüzünden mi? Adımın ne önemi var? Ya da senin adının ne önemi var? Karmanın hafif bir fiskesi bunlar, ben kırkayağım, sen çiçek açmış bir kestane ağacısın.

Neden böyle hissettiğimi bilmiyorum. Fakat bir kadının kendini vermesi için —bu tam anlamıyla müthiş bir duygu ama yine de— hiçbir yanılgı olmaması gerekir, yoksa beraberlik işe yaramaz. Gelişme görüntüsü veya olanağı olmalı. Dürüstlük zorunlu.

Gelişiriz. Dürüst oluruz: bütün o esrar ve paranoya çöpleri de bittiğine göre. Hem Melissa cepleri dolu geri geliyor. Burada kal, herşeyi yeniden klasik bir çizgide birlikte başlatalım. Bu sefer Mahayana yerine Hinayana. Grup çalışmalarını azaltıp, teke tek seansları çoğaltırız. Bütün reklamları kesip televizyondan uzak dururum. Yalnızca yaşam üzerine kitaplarla daha dengeli kasetler yaparız ve daha alçak gönüllü bir işletme ile mahkemelerden uzak dururuz. Yerel yönetimle barış yaparız. Su kaynağını kötüye kullanmazsak burası harika bir yer.

Beni niye istiyorsun? Senin felsefende bir kadının diğerinden farkı yok. Hepimiz linga'na nilüfer olmaktan başka bir şey değiliz. Ama bu karşındaki nilüfer, korkarım artık çiçek açmıyor. Yine de seni halâ taparcasına seviyorum. Şu anda özellikle, her zamankinden daha fazla; tanımaya değer yeni tabakalarını ayırt ediyorum.

Fakat bu tabakalarda dürüstlük yok. Dürüst diyebileceğin kimi tanıdın? Kocan mı-adı neydi?-Charles. Değerli Charles. Ne zaman ondan söz etsen şirin bir ağırbaşlılıkla sırtına kavis veriyorsun. Neler dönüyor

ikinizin arasında? Bazen onunla beni aynı kişi olarak gördüğünü sanıyorum. Beni kıskançlıktan kudurtuyor.

Saçmalama. Ona sinir oluyorum.

Neden seni istediğimi soruyorsun. Bir, o sersemletici memelerin ve iki avuç dolusu poponla müthiş güzelsin.

Ellerini kendine sakla. Ergenlik çağındaki oğlanlar gibi davranma. Nedeyese kırk üç yaşındayım.

Olgun. Hiç fena değil. İki, her santiminden kadınsılık akıyor ve ben buna bayılıyorum. Kuşkusuz kendi toplumsal güvensizliğimden. Herşey, kötü geçen çocukluğum yüzünden.

Benim de çocukluğum sandığın kadar iyi geçmedi. Annem--

Üç, burada dönen dolapları anlıyorsun, oysa ben bir şey anlamıyorum. Derinliklerime inip içimden geldiği gibi konuşuyorum, organizasyon işlerini anlamam zor. Hep kadınlar yapıyordu bu tip--

Bu tip pis işleri.

Ivır zıvır işler. İşlerin sthula yanı.

Kuyruklu arabalarının sayısını azaltmalısın.

Haklısın. Bu sadece kurduğumuz imgeyle ilgiliydi. New York yerine bu tozlu delik deşik yollarda bunlara binmek hoş bir espri.

Ve elmaslar. Onları satmak gerek.

Tabii, sat; ama ödediğimizin yarısını bile vermezler. Hepsi sembolikti, Buda diyarı, parinirvana görüntüsü. İnsanların ilgisini çekiyordu: bir çeşit şok. Bir saniye için bile olsa insanları durdurabiliyordum, ve böylece aydınlanma şansı artıyordu, aham'ı ve gerideki koruyucu eşyaları geçmesi kolaylaşıyordu.

Teoriyi anlıyorum fakat pratikte bu fazla pahalıya mal oldu.

Buna ister inan ister inanma ama benim bu boktan materialist çöpe önem verdiğim yok. Hepsi dışımda kalıyor, hepsi semiyotik. Ben bağımlı değilim ve söylediklerim palavra değil.

O zaman benden de vazgeçebilirsin.

Sana bağlıyım. Sonsuza kadar değil belki; senin de dediğin gibi günaha çağıran teklifler fazla çıkıyor karşıma. Ancak şimdilik burada kalmak hoşuma gider. Kalmanı istiyorum ağşkım.

Bana bunu yapma. Öyle tatlı konuşma, dayanamıyorum.

Hey... Başlık: Watertown'lu oğlan Kuzey Sahilli kadına bağımlılığını itiraf etti! Aşram iyileşti, Arizona'da bugün bayram ilan edildi.

Teşekkür ederim canım, istemem. Dayanabileceğim kadar fazla sahasrara edindiğimi sanıyorum. Ve sen veya başka bir Şakti beni durdurmaya kalkarsa, dünyaya aslında Art Steinmetz olduğunu söylerim. Herhalde gerçek başlık bu olur.

Pis konuşma Sarah. İlişkiyi düzeltmeye çalışıyoruz biz burada. Zaten şantaj bir işe yaramaz, basın üstüme düşmeye devam ederse bu haber yakında sızar, veya Durga son öldürücü darbesini öyküsünü anlatarak indirir. Beni fazla yıpratacağını sanmıyorum. Biraz önce konuştuğumuz gibi, belki insanlar bir saniye için dururlar ve içlerine ışık girer. Darşanda yaptığım konuşmalarımı duydun: herşeyin yalan olduğunu söyleyince bile inanıyorlar. Yalanı yalanladığını sanıyorlar. Kaliyuga döneminde yaşayan bizler için kötü reklam diye bir şey yok.

Olsun, en azından bir sürü tişörtün üstünü kazıman gerekir. Bir parçacık blöf yaptığını düşünüyorum. Arhat olmaktan zevk alıyorsun.

Arhat sadece "övülmeye layık kişi" anlamına geliyor. O kadar kötü bir çocukluktan sonra herşeye layık olduğumu düşünüyorum.

Kutsal kitaplarda Arhat nasıl tanımlanıyor? "Tanrılar gibi kusursuz bir karaktere sahip, dervişler gibi uysal, yıldırım gibi öfkeli."

İşte o benim. Hazır vajra lafı açılmışken, gel de konuşmaya uzanarak devam edelim. Kundalini'min yokluğuna alışmam gerekiyor. Üstüste gelen o'ları özleyeceğim.

Ben de özleyeceğim. Fakat sanırım bunların hepsi yalnızca bir aşamaydı.

Tabii ya. Beni kullandıktan sonra bir kenara atıver.

Hepimiz kendimizi bir kenara atmıyor muyuz? Hepimiz. Senin öğrettiklerin bunlar değil mi?

Öğrettiklerimi unut. Korkuyorum Sarah. Bütün bu ruhsal sorumluluk aslında çok korkutucu. Kendimi bulmama yardım etmen gerek. Koca memelerine ihtiyacım var. Küçük avucumun içinde hissetmeye ihtiyacım var.

Boşuna beni uyarmaya çalışma. Bu davranışın çok seksist - kadınlar da bal gibi korkarlar.

Buddhatvam yoşidyonisamsritam.

Yaa! Kadınlar tanrı. Kadınlar pislik. İkisi de aynı yere çıkıyor. Aslında kadınlar da erkekler gibi: prakritiye takılmış puruşa parçacıkları, duhkanın içinde kaybolmuş ve kimsesiz. Nasıl oldu da puruşa bu kadar kirlendi? Neden?

Bunun açıklaması: puruşa bir an için durdu, sonsuzluk içinde bir an, kendi içine döndü. Ve hooop, herşey bir anda bulutlandı. Maya peydahladı. Ama korkma Kundalini. Çıkış yolu var hâlâ. Düşünen beyin —buddhi— adamları —ve kadınları, madem kadınların da çıkması konusunda diretiyorsun— uyanma noktasına sürükler. Prakriti kendisi olarak belir-

diğinde, ruhtan kaçar, Sankhya-sutra bu olayı, efendisinin arzusunu yerine getiren bir dansöz olarak anlatır.

Ne dersin? Bu da seksist değil mi?

Seks politikasını biraz gevşet artık. Sorunu yanıtlamaya çalışıyorum. Genelde insanlar puruşa ile buddhiyi veya çittavrittileri karıştırırlar; ama bunlar prakritinin en karmaşık ve en ince belirtileridir. Prakriti, aynı puruşa gibi, sonsuzdur, fakat başlangıçta aldığı kuvvetle devinim sağlar, bu içgüdü erekseldir. Orijinal halindeki alingadan kopar, sonra korkunç seviyede enerji belirir, buna "mahat" denir. Daha sonra parinama, yani evrim, işin içine girer. Biraz yanıma gelsene tatlı bebeğim. Buda halâ yoninin içinde mi görmek istiyorum. O orospuçocuğunu yememi ister misin?

İğrençleşme. Bu nirvana konusunu hiç anlamıyorum--

Anlatayım tatlım.

Nirvana ile yok olmanın arasında ne fark var?

Fark olduğunu kim söyledi?

Mahayana inancı bundan söz ediyor - ama belki bu sadece yaygın bir batıl inançtır, gerçekte çok sade olan bir pastanın üstünü süslemek gibi. Aynı şey Hıristiyanlıkta da oldu. Sıradan bir zihnin nasıl çalıştığını anlayabiliyorum fakat tüm bu dinler aslında en korktuğumuz şeyi amaç olarak nasıl gösterebiliyorlar? Ölümden, tamamen yok olmaktan söz ediyorum.

Kes artık Sarah. Beni korkutuyorsun. Birbirlerini sürekli ölümle tehdit eden annemle babam bana fazlasıyla yetti.

Gördün mü? Hiç yardımcı olmuyorsun. Herşeyi kişisel seviyeye indiriyorsun.

Bunları anlayacak kadar uzun zaman sannyasin olmadın. Egonu veya falatrişna'nı daha yakamadın. Şunya olman gerekir. Boşluk olman gerek. Şunya, aynı zamanda, en düşük kasta ait sürtük anlamına gelir. Tam anlamıyla bir sürtük olduğunda, vajra seni paramparça edecek. Sonra Buda doldurur içini.

Senin içini ne zaman dolduruyor.

Seni doldurduğunda.

Teşekkür ederim.

Bebeğim, bütün bu soruların-beyninin sana oynadığı görsel yanılmalar. Doğru ışıkta baktığında hepsi kaybolur. Halâ kapitalist ve Hıristiyan, önce kendini düşünen beyin yapın var.

Sen kendine baksana: Art Steinmetz, Hindu bozması.

Steinmetz, Arhat, Krişna, Buda-ikincil ayrımlara takmışsın kafanı.

Beyin yapın o kadar güçlüyse neden hiç durmadan korktuğu-

nu söylüyorsun? Neden kalmam için yalvarıyorsun?

Jivan-mukta olsan bile halâ bir insansın. Testicinin durmadan dönen tekerleği gibi, testi bittiği halde dönmeye devam ediyorsun. Ayrıca yalvarmıyorum. Saygılı biçimde davet ediyorum.

Saygılı biçimde reddediyorum.

Müthiş güzel maithuna anılarımız oldu.

Doğru ama bu kalmam için bir neden değil. Gitmem için neden.

Tam bir erkek gibi konuştun.

Sen de erkek gibi konuşmuş olsaydın, bana kim olduğunu söylerdin.

Ben her zaman olduğum kişiyim.

Bir yalancı. Bir şarlatan.

Biliyor musun, buraya geldikten sonra pis bir sevici oldun çıktın.

Durga'nın sana Art dediğini duyunca İrlanda aksanını yanlış duyduğumu düşünmüştüm.

Şimdi anladım, bütün bunlar Durga'yı kıskandığın için. Senin bilmediğin bir şeyi biliyordu.

Bütün erkekler hepiniz şarlatansınız. Yalancılar. İkiyüzlü dolandırıcı yalancılar. Hepiniz. Hiçlik *sizsiniz*, biz karılar değil. Aslında şunya sensin.

Yetti be kocakarı. Aniden içimi sıkmaya başladın.

(kasetin sonu)

1 Aralık
(Yeni Ay)

Sevgili Mahima,

Sannyasin olarak yeniden doğduğunu müjdeleyen mektubunu almak bana sınırsız mutluluk verdi. Buda'nın şanti'si heryere sızıyor ve sonumuza yaklaşmadan her atomumuzu iade ediyor. Bu vesileyle ilaveten yaptığınız beş yüz bin ($ 500,000) dolarlık yardımınız için hem teşekkür etmek, hem de dilediğiniz zaman hemen geri alabileceğinizi söylemek istiyorum. Geçici olarak Aydınlanma Hazinesi'nde kalmasıyla, son aylarda, içerden ve dışardan düşman egolarının yaptığı zararı onarmak için faydalı olmakla kalmayıp, dünyada örneğini kurmaya çalıştığımız serinkanlı erdemin alevlenmesini sağlayacak. Kutsal Dhammapada "Yardıma gereksinim duyan dostların olması tatlıdır; ve zevkleri paylaşmak tatlıdır. Öl-

meden önce iyilik yapmak tatlıdır; ve tüm acıları teslim almak tatlıdır" der.

Buraya döndüğünde birçok değişiklikle karşılaşacaksın. Güvenlik kuvvetlerine artık Barış Görevlisi diyoruz ve sayıları epey azaltıldı; kemerli ve apoletli lavanta rengi asker üniforması yerine, bol kesimli karate pijamaları giyiyorlar, Uzi ve Galil yerine de, ceviz ağacı değnekler ve sonsuz bir iyilikseverlikle silahlandılar, ama sağlık ve dinçlik konusunda eski güvenlik kuvvetlerinden geri kalmıyorlar. Bir zamanlar püskürtmekte güçlük çektikleri saldırganlarla casusların sayısı, mucizevi şekilde azaldı. Girişteki nöbetçi kulübesini boş bulursan, şoförüne, elektrik bağlantısı kesilmiş kapıyı açıp sakince içeri girmesini söyle.

Buraya geldiğinde, el konulan mallarımız konusunda yasal danışmanlık yapan devlet memurları ve vicdanlı bürokratlarla karşılaşacaksın. Bu yabancı personel oldukça zararsız hem de gün geçtikçe sempatikleşiyor; aslında birçoğu konuşmalarıma ilgi duyduğunu söyledi, hatta içlerinden en az iki tanesi amansız Sekiz Katlı Yol'un çekiciliğine yenik düştü. Sen Presbiteryen yanılgılarla aldatılıp buradan gittiğinde sadece bir temel olan Milyon Kıvrımlı Neşe Konağı şimdi boşaltılıyor çünkü kuşatılmış çiftlik kullanımı, sigortalı elektrik kabloları ve acil yangın çıkışları sayısı Arizona yasalarına uymuyormuş. Buna rağmen girişteki sırça çatılı küçük barakanın limonluk, traktör garajı veya zorunlu hallerde kullanılacak meditasyon merkezi olarak kalmasına izin verdiler.

Hatırlayacağın gibi Karma Çeşmesi her saat rengarenk görkemle parlardı, şimdi ise şafaksökümünde ve günbatımında meditasyon, darşan ya da aerobik derslerine giden sannyasinlere prakritinin sonsuza dek yorulmak bilmeyen sembolizmini yarım saat boyunca çağrıştırıyor. Geri kalan yirmi üç saat boyunca da dinleniyor, Saççidananda Nehrinin tükenmiş akışının yeniden dolmasını bekliyor. Kutsal Upanişadlar: "Bu dünya tüm varlıklar için baldır ve tüm varlıklar bu su için baldır" der. Gerçi bu yaz beklenmedik hava koşulları, umduğumuz enginar hasatını azalttı ama tarım uzmanımız Hanuman'ın kurak yerde yaşayan bol yağlı jojoba ile meskal kaktüsü yetiştirme konusunda ilgi çekici yeni planları var.

Geldiğinde kalmak istediğin herhangi bir yeri seçebilirsin. Hacılarımızın çoğu cismani yaşamın kibiri için Sekiz Katlı Yol'u terk ettiler. Diğerleri ise ülkelerine geri gönderildiler. Rahat römorklarla klima cihazlı barakalar bomboş seni bekliyor; en iyisi benim meskenime ve Uma Odasına yakın bir yere yerleşip aşramın şansının

dönmesi için yönetime katılman. Kardeşimiz Alinga, Vajna, ihtiyatlı muhasebecimiz Nitya Kalpana, enerjik ve güzel Satya ile Nagga ve birçokları iyileştirici, aydınlatıcı varlığını bekliyor. Her şeyden önemlisi ben seni bekliyorum. Sevgili Melissa, böylece üzücü biçimde yarıda bıraktığın üçüncü çakrayı, diğer adıyla Manipura'yı bitirebilirsin. Burası "cevher merkezi" olduğuna göre, sahip olduğun kliştadan kurtulabilmen için kendini cevherlerinden sıyırman gerektiğini düşünüyorum, onları Aydınlanma Hazinesinin kucağında saklayabilirsin. Şimdi eski kayıtlarına baktığımda, sık sık belirttiğin yanma duygusunun aslında, gizli bedeninin bu granthi'yi tapalarla veya derviş ateşiyle temizleme uğraşı olduğunu sanıyorum. Şahsi mücevherlerinin murdar ağırlığından kurtulduğunda öğesi hava, başlıca yapısı dokunma ve başkanlık eden tanrısı Işa olan dördüncü çakra suşumna nadi'ye, yani Anahata'ya kolaylıkla ulaşacaksın. Ondan sonra ise, ermişlerin dediği gibi: "Ko veda?" - "Kim bilir?"

Varlığınla duyacağım sevincin güveni, beni şimdiden ölçülmez bir mutluluğa itiyor. Aşramdaki meslektaşlarım benimle aynı fikri paylaşıyorlar. Küçük ırmağımız bile ismini hak edecek biçimde daha neşeli bir nota çalmaya başladı. Çok değerli Dhammapada'dan bir kez daha alıntı yapmak gerekirse: "O adam (veya kadın) ki dünyadaki iyilikle kötülüğün ötesine gidebilmiş, hüzünden, tutkudan kurtulmuş ve saf olabilmiş - işte o adama (veya kadına) ben Brahmin adını veririm." Seni kucaklamaya sabırsızlanıyorum.

Güven ve sevgilerle,
Şri Arhat Mindadali
Arhat Tekkesi Şefi

le 3 décembre

Cher monsieur,

Je vous envoie ci-joint un chèque pour cent mille dollars des États-Unis ($ 100,100 U. S.) - le déposez à mon compte. Ma nouvelle adresse suivra bientôt. Je ne me trouverai pas encore dans The Babbling Brook Motel.

Agréez, je vous prie,
l'expression de mes sentiments très amicaux,
4723-9001-7469-8666

3 Aralık

Baylar:

İlişikteki $ 100,000 çeki kitapçınızdaki hesabıma yatırın lütfen. Bu kağıdın üzerindeki adres artık geçerli olmayacaktır - aslında, yakın gelecekte Samana Cay'ı ziyaret etmeyi çok istiyorum, belki oraya yerleşmeyi bile düşünürüm. Görünce beni tanıyacağınızdan eminim, bir kadın için oldukça uzun boylu sayılırım, gür siyah saçlarım birazcık grileşti ama bazılarının nazikçe dediği gibi "kalın ve kusursuz bir zerafet" taşıyorum. Aslında, altmış bir kilodan bir gram fazla değilim, ama ne yazık ki bu bile kusursuz olmak için belki biraz fazla. Dükkanınızdaki kitapları gözden geçirmeyi ve sizde açtığım yüklü krediyi kullanırken adanızın pastoral (böyle düşünmek için yeterince nedenim var) havasıyla çok yakından tanışmayı umut ediyorum.

Yakın zamanda görüşmek hevesiyle,
Sarah P. Worth

3 Aralık

Sevgili Jerry,

Lütfen bu kaseti alıp Caracas'da en güvenli bulduğun yere sakla: bankada kasan varsa orada, ya da Concorde Akademisinde bize zorla okuttukları o budala Poe hikayesinde olduğu gibi hacienda'nın herhangi bir yerine, çocukların rock kasetlerinin arasına sakla. Bu kaseti hiç kullanmamayı umuyorum, fakat tatsız gelişmeler olduğu takdirde tanıklığına ihtiyaç duyabilirim. *Sakın kaseti dinleme* - zaten içindekiler sana pek anlamlı gelmeyecek, hem ablanı en kötü şekliyle duymak istemezsin! Karın Esmeralda duysa herhalde şok geçirir, o tam bir Latin hanımefendisi.

Aşramı terk etmeye karar verdim. Buranın kışını es geçmek daha akıllıca olacak. Kısa ama çok sert olurmuş, tabii bir Doğu Yakalı için en kötü şey hiçbir pitoresk albenisi olmayan bir kıştır, hele bir de bahçenin tadını çıkaramıyorsan. Bir adaya gitmek istiyorum: hayatımdaki erkeklerle aynı kıtada olmak sıkışıklık ve tedirginlik hissi veriyor. Son zamanlarda Charles oldukça sessizdi ama şimdi nedenini öğrendim, bu onun en beter hali. Boşver, bunu da atlatırım. İnsanlar her şeyi atlatır, tüm inatçı dinlerin gizemi bundan kaynaklanıyor. Bütün hayvansal duygusuzluğumuzun, dönüşlü kayıtsızlığımızın, antikorlarımızın, iyileşme süreçlerimizin hep

Tanrı'nın (veya adı her neyse) marifeti olduğunu sanırız; aksi halde hepimiz ölürüz, bu da yanıtlanmış dua kesinliğiyle bizi susturur.

Özür dilerim, ablanın yaşama küskün biri olduğunu düşünmeni istemem. Fakat bir erkek olarak hiçbir zaman anlayamayacağın şeylerden biri de bir kadının ne kadar acı çekebileceği —kıskançlık, utanç, panik, aldatılma duygusu— böyle bir çalkalanma erkeği paramparça eder; kafası cıvatalarından oynar, ütülü gömleğinden çiviler fırlar. Bu günlerde hayal kırıklığı yaşadım ve yaşattım, ama bu senin geçen yaz yazdığın mektuptaki beklentilerin doğrultusunda olmadı. Deneyimimin Asyalı kısmı kusursuzdu: daimi sorunları şekillendiren yepyeni bir sözcük hazinesi ile bu problemleri neredeyse yok edecek bir bakış açısı kazandım, üç boyutlu kartpostallardaki gibi —Roslindale'deki tuhafiye dükkanının açık saçık kartlarını hatırlıyor musun?— yanardöner kabartmalarıyla başını biraz oynattığında farklı birşeyler ya da aynı şeyi başka açılardan görürdün. Tıpkı başını yastığın üstünde oynatınca bir an için şiddetli bir uyku hissetmek gibi.

Artık annemi hiç anlayamıyorum. Torunların bir kısmını alıp onun yanına gitmeyi düşünmez misin? Bu geziyi Disney World ve Epcot Center'la birleştirebilirsin. Babamdan kalan yüklü mavi fişlerle garip oyunlar oynuyor, geçen ay gerçek bir vurgun yaptı ve bu işi tatlı bulduğundan, eminim herşeyini kaybedene kadar oynamaya devam edecek. Umarım miras konusunda fazla beklentin yoktu: benim hiç yok. Price ve Peabody gümüşlerinin bir kısmı ilerde senin olacak fakat şimdilik hepsini saklıyorum, en azından kurşun gibi kararmıyor. Annemdeki o muhteşem Perkins eşyaları, dökme demir cam masaların üstünde öylece durup tuzlu hava ve asit yağmuruyla besleniyor, bereket son zamanlarda oralarda hava kirliliği azalmış. Bu bunak amiralle evlenip evlenmemesi bence annemin ne kadar bunadığına ve adamın çocuklarının bunu ne denli engelleyebildiklerine bağlı. Sanırım ellilerinde üç çocuğu var, hepsinin pahalı zevkleri ve yavaşlamış meslek yaşamları olmalı. Bir mektubunda adamın çocukları için "oldukça maddeci" deyimini üstü kapalı biçimde kullanmıştı; eminim annemi servet avcısı vamp olarak görüyorlardır. Belki de yeni ruhuyla bir vamp olmuştur. Hepimizin birçok derisi var, özellikle kadınların çünkü toplum bizden daha fazla kıvranmamızı istiyor. Hatırlıyor musun bize nasıl hiç durmadan *nefret dolu* Price'lardan söz ederdi ve daha evlenmeden önce babamla bir gece dans etmeye ve yemek yemeğe —bu olay otuzlu yıllarda olmalı ama içki yasağı herhalde kalkmıştı— gi-

rerken kayınvalidesinin dekoltesi hakkında yaptığı eleştiri yüzünden (kendisine "yıldızlık" yaptığını, yani fazla etinin gözüktüğünü söylemesi yüzünden) sadece o geceyle o elbiseyi mahvetmekle kalmayıp, babamla dışarı çıkıp eğlenme fikrini bile yıktığını söylerdi; bunları her anlatışında acaip heyecanlanıp "yıldızlık" lafını ıslık çalan yılanlar gibi feci bir kaynana edasıyla söylerdi? Ve annem bunu ne unuttu ne de affetti. Böylesi garip ufak incinmeler, top atışları gibi ailelerde aşağı doğru yankılanır. Pearl'ı böyle yetiştirmemek için çok çaba harcadım, eminim sen de altı çocuğun için, senin o tatlı *niño* ve *chica*ların için aynı şeyi yapmışsındır. Bu anlamsız küçümsemeler, züppelikler soytarı bir saçmalık olarak görünsün istedim -- örneğin babamın Stillman, Ames, Hannicker&Price adlı amcasının şirketine ortak olmasını annem istememişti, çünkü feci ailesinin ne etkisi altında kalmasını ne de onlara şükran duymasını istiyordu, bu yüzden babam bankada müdür olarak kaldı ve sen de ben de biliyoruz ki hiç mutlu değildi, dullarla mirasyedilere yağ çekmenin dışında yaratıcı yatırım kararları vermediği için yeteneklerini kullanamıyordu, o da muhteşem sezgili zihnini Fizikötesi okumalara verdi -- bütün bunların nedeni ise annemin dekoltesiyle "yıldızlık" yaptığının söylenmesi; annem için bu yanlış bir tanımlama olmuyor aslında, gençliğinde elbiselerini çıkarmak için her bahaneyi kullanırdı. Sadece üzüm bağındaki çıplak sosyalistlerle veya büyük dedemin gölünde değil, her fırsatta soyunurdu, hatta evde bir davet verdiklerinde saatlerce evin içinde korse ile dururdu çünkü zavallı yiyecek taşıyan adamlar kutular dolusu içki taşırken gözlerini annemden kaçırmaları hoşuma giderdi. Myron Stern'le birlikte olduğum günlerden birinde, iyi hatırlıyorum, beni almaya geldiğinde düğmesiz ve gevşek bir kuşakla tutturulmuş çok kısa havlu elbise giymişti, banyo yaptıktan sonra hep bunu giyerdi ve kuşağı durmadan açılırdı, Myron gri saçlı —aslına bakarsan belki benim şu andaki halimden daha yaşlı değildi— bu kadının varlığından epey rahatsız olmuştu, oda arkadaşından ödünç aldığı eski mavi Bel Air arabaya bindiğimizde gerginliği atmak için bu konuda bir espri yapmak zorunda kalmıştı. Şimdi ise, herhalde plajın benekli bikini giymiş en yaşlı kokotudur, zavallı amirali terasında nasıl avladığını Tanrı bilir. Annemin dediğine göre, pancurlarını tıklatıyormuş ama ben annemi tanıyorsam, o pancurlar sonuna kadar açık, ışıkların hepsi yanar duruyordur.

Bu denli nostaljik takılmak istememiştim: burada önemli olan kaset. Oralarda dedikleri gibi, *su vida* pahasına sakla onu. Bu sahte

naif logolu garip mektup kağıtlarını artık görmeyeceksin, tabii buradan ayrılmadan önce birazını çalarsam o başka. Bu gece burada kalıyorum, aslında garibime gidiyor, geçtiğimiz aylar boyunca işlerimi hep bu silah dergileriyle dolu kasvetli lobiden yürüttüm. Penceremin dışında dört ayaklı bir hayvancık durmadan ağlar gibi hırlayıp kaşınıyor fakat klima cihazını açınca sesi duyulmaz oldu. Durgun deresinin kıyısında kavak ağaçları ve başka bir dünyaya ait gibi duran uzaklardaki haşin buruşuk dağlarıyla Forrest kasabasının her tarafı gerçekten uğursuz, renksiz ve düz. Pearl ise, züppe bir Hollandalı ile budala bir evliliğe girişiyor: ama kim bir evliliğin diğerinden daha budala olduğunu söyleyebilir ki? Her biri hoş olan veya can sıkan yönleriyle insanlardan daha çabuk eskiyor. Elbette senin evliliğin buna dahil değil. Belki en başlardaki dil sorunu, Esmeralda ile aranıza hiç bitmeyecek bir romantizm getirmiştir. Evli insanların (ya da sevgililerin) birbirlerini fazla iyi anlamaları hiç tedbirli değil: iletişimin iğrenç bir biçimde önemsendiğini sanıyorum. Benden her ikinize de *abrazo*, ufaklıklara da altı öpücük. Oldukça yıpranmış

Tía Sarah

.

7 Aralık

Sevgili Ducky,

Kaçamak yaşamımda seni düşünüyorum. Eminim bazen homoseksüel olduğunu sakladığın günleri özlüyorsundur. Benim özlediğim kesin. Charles'la konuşmanı istiyorum, erkeklerin birbirleriyle iletişim kurarken kullandıkları o harika homurtularla ona konuşmaya hazır olduğumuzu söyle. Boşanmaya sabırsızlandığı bir dönem olduğu için kuralları biz koyabiliriz, bunun nedenini sanırım benden iyi biliyorsundur. Sahip olduğu herşeyin yarısına razıyım ama sen tümünü isteyerek başla, bunlara mal varlıkları ile senetler dahil. Nafakam için ayda dört bin dolar istemek fazla mı makul olur? Kansas City havaalanında (cereyan yüzünden) grip oldum ve neşem kaçtı. Her ikimiz de tamamen farklı kişiler olduğumuzda tekrar öğle yemeği yiyelim.

(Yeni baştan ısıtılmış) sevgiler,
Sarah

12 Aralık

Sevgili Martin,

Burada istiridyelerin hem tadı hem de kabukları çok güzel. Belirli bir adresim olduğunda sana yazacağım, belki hasiphane hakkında söyleyecek iyi birkaç sözün olur. Güvenlik? Sorumluluk olmaması? Zor zamanlarda edindiğimiz dostluk? Son yazdığın uzun mektubu yanıtlamak isterdim ama *çok* meşguldum.

En iyi dileklerimle,
Sarah Worth

12 Aralık

Sevgili Eldridge,

Burada palmiye ağaçları telefon direklerinden bile daha yaygın. Çekirdekleri kocaman hindistan cevizleri ve bunlar okyanus üzerinde bir adadan diğerine yüzüp kök salıyorlar. Ne müthiş değil mi? Ben ufak ama hoş bir adada kalıyorum. Eminim Boston'da hava dondurucudur. Fakat her yer çıngırak ve ışıklarla süslüdür! Mutlu Noeller,

Sarah Worth

12 Aralık

Sevgili Shirlee, Marcus, Forset ve Anette,

Senin problemlerin kendine, benimkiler de bana. Eski bir Beatles parçası değil mi? Bu parçanın neden hep kafamın içinde dolaştığını bilmiyorum. Aslında bu ada tam bir cennet. Her sabah ve her akşam yüzüyorum, saçlarım tuzlu su yüzünden *punk* modellerdeki gibi dimdik duruyor. Yeniden uzatıyorum. İyi tatiller,

Sarah Worth

21 Aralık

Sevgili Myron,

Bunca seneden sonra mektup yazmanın garip olduğunu düşünüyorsundur! Bu ve içindeki iki mektup, Los Angeles'daki televizyon kanalından sana ulaşmayacak diye korkuyorum, bir yandan da çekiniyorum. Ama geçtiğimiz ay, Arizona'da Forrest adlı bir kasabanın kuzey batısındaki çölde yaşarken —belki duymuşsundur

veya görmüşsündür, dini bir cemiyet var orada— kendi suratını akşam haberlerinde görmeye çok hevesli olan guru'm ile erkanı seyrederken adını doğa üstüne hazırlanmış bir belgeselin sonunda gördüm, son dakikalarında yakaladığımız program, Kaliforniya akbabasının ilginç ve trajik yaşamını veriyordu; aptallığına ve kendi yumurtasını gagalamasına rağmen nasıl neslinin tükenmediğini anlatıyordu. Yazılar çok hızlı geçiyordu ama senin sevgili ismin eski bir şarkıdan bir nota gibi sıçradı ve yaklaşık beş yıl önce hakkında en son duyduğum şeyi hatırladım, Liz Bellingham —onu üniversite günlerinden belki hatırlarsın, daha sonraları borsa işleriyle uğraşan kocasıyla North Shore'da eski kocamla oturduğumuz eve komşu oldular— bana Los Angeles'da televizyon senaryoları yazdığını söylemişti. Bu habere sevinip gurur duymuştum, sen her zaman en kibar biçimde komik ve hızlıydın, hayranlık duyduğun Delmore Schwartz veya Norman Mailer olmasan bile, pırıltını Amerika'nın yüce elektronik kan akımına katmaktan daha güzel ne olabilir?

Bu kadar rastlantı fazla olurdu, bu sen olmalıydın. Umarım yanılmıyorumdur ve umarım ki seni bulup eline zarfı vermek için televizyon kanalını adres yerine yazmak yeterlidir. Hepsi uzun iş gibi görünüyor fakat doğada her şey uzun iş: annelerimizin yumurtasına giren babalarımızın spermlerinden, kendi yumurtasını gagalayan Kaliforniya akbabasına kadar. Annen belki halâ Dorchester'da yaşıyordur ama evinizin numarasını unuttum - sokağın adı Juliette'di, bunu hiç unutmadım canım Romeo'm. Oraya yollamadım çünkü Hollywood servetiyle —akbabalar Bill Cosby gibi para getirmez ama yine de— annenin artık Quincy'de gri taş bir evde veya benim ailemin eskiden yazları çekildiği, etrafı ilkel ormanlarla kaplı Nahant'da oturabileceğini düşündüm. Umarım mutlu ve sağlıklıdır. Bana o kadar nazik davranırdı ki, Yahudi olmamam hiç umurunda olmazdı, annemle babamın dayanılmaz bir çift züppe olduklarını bildiği halde sanki tanıyormuş gibi hep onların hatırlarını sorardı. Beni çok ince bulduğu için (oysa annem çok şişko olduğumu söyler dururdu), ortalarına yarım vişne konmuş acıbadem kurabiyelerini bana ısrarla yedirirdi, bir de ağrı ve soğukalgınlığına iyi geldiğini söylediği böğürtlen çayları vardı. Kızkardeşin ise, gözlerinin altında derin gölgelerle, benim sırma saçlı snop şakacı ve serseri kardeşimden sonra, inanılmaz derecede rahatlatıcı gelirdi; ve oraya buraya konmuş fotoğraflarıyla ölü babanın ruhu, o zamanlar hayatta olan benim babamınkinden bile daha fazla hissedi-

lirdi. İtiraf ediyorum: tek sen değildin, ailene de tutkundum, Boston'un daha önce hiç ayak basmadığım, tepelik mahallesinde bir sürü evin arasına sıkışmış fazla ısıtılmış her tarafı incik boncuklar, dantel masa örtüleri, yuvarlak mobilyalar, uzun pelüşler ve rengarenk desenli duvar kağıtlarıyla dolu ahşap eviniz, bizim Dedham'daki serin ve boş evimizden sonra çok farklı gelirdi, evinizde gerçek yaşanmışlığıyla Avrupa tadı olurdu, ama o sonradan görmelerin özendiği ayrıcalık ve özgünlük taşıyan Avrupa değil. Meyilli arka verandanızda dolaşmayı çok severdim: mandallanmış çamaşırlar, kedi ve köpek çanakları, liman ve benzin depoları görüntülerini seyrederken hep başım dönerdi, kendimi Yeni Dünya'nın rıhtımına yanaşan hareket halindeki bir geminin pruvasında hissederdim. Verandanızda her zaman insanı heyecandan titretecek bir bağımsızlık olurdu, evin içindeyse *cambazlık* havası eserdi: sözcükler, kurabiyeler, anılar, üstüste kalabalık eden anlamlar, gururlu ve neşeli içten gelen bir (hiç varlıklı olmamanıza rağmen) *bolluk*, o doluluk duygusu içimi kendi varlığımla doldururdu, tüm uzuvlarımı canlandırırdı ve kendim olduğum için —ve kadınlığım için— sevilirdim ya da en azından affedilirdim, halbuki ancak şu son zamanlarda kadın benliğimi buldum ve bu, aileme karşı bir çeşit kızgınlık hissetmeme neden oldu. Tabii bu dağınık rekabet annemin hiç hoşuna gitmedi. Ailemdeki Püriten duygu temizlik şeklindeydi, en yaygın jest, değersiz bulunan eşyaları veya unutmaya çalıştığımız uzak bir akrabayı hatırlatan herhangi bir şeyi çatı arasına atmak olurdu. Bir de o kadar uzun boylu, haşince sağlıklı ve koyu tenliydim ki (babamın renklerini almıştım ama annem sık sık geniş kalçalarımı nereden aldığımı anlamadığını söylerdi; hiç sevmediği babamın teyzesini suçlardı, zavallıcık kocasından frengi kaptığı için delirerek ölmüştü, kocası ise belkemiğindeki hafif ağrıyla sonsuza kadar yaşadı; hastalığı New York'lu bir kızdan aldığı konuşulurdu aile içinde) seninle tanışmadan ve o komik evinizde kendimi *evimde* hissetmeden önce kadınlığımın utanç verici bir şey olduğunu sanıyordum ve nereye koyacağımı bilmiyordum. Yahudiliğin bana bir sığınak gibi görünmüştü, umarım bu lafımdan rahatsız olmuyorsundur çünkü İtalyan, Ermeni hatta İrlandalı olman fark etmezdi, tabii korkunç trajik tarihiniz ve oradan oraya sıçramanız çok heybetli ama benim içinde büyüdüğüm feci seyreklikten sonra herşey ferahlatıcıydı, hayatlarımızın şaşkın ama düzgün boşluğu normal insancıl paketin 1630'da İngiltere'de bırakıldığı izlenimi veriyordu.

Yoksa zamanında bunların hepsini sana anlatmış mıydım? Sevgili Myron, şimdi gerçekten göbekli, kel, üç kez boşanmış, safari ceketiyle spor gömlek giyen, açık yakasında altın zincir parlayan biri olabilir misin? Düşünmeye çalıştığımda gözümün önüne burs kazanmış, parlak gözlü, hızlı konuşan, bir Harvard ikinci sınıf öğrencisi geliyor. Bana her baktığında, sanki insanın gözlerini kör edecek veya ilk bakışta anlaşılmayacak kadar değerli bir hazineymişim gibi başını komik şekilde geriye atar hafifçe gözlerini kısardın. Bu denli lafı uzattığım için özür dilerim, ama eğer seni bulmuşsam —eğer o kanalda çalışıyorsan— yakanı hemen bırakmak istemiyorum. Burada çok fazla zamanım oluyor, çoğunlukla deniz kenarındaki cabaña'mdan çıkmıyorum. Otelin diğer müşterileri bütün günlerini plajda yelken yaparak veya bisikletli sandallara binerek gürültüyle geçiyorlar, fakat annem gibi morarmaya veya keratoza yakalanmaya hiç niyetim yok. Annem şu sırada Florida'da, birincisinden daha gülünç ikinci gençkızlığını yaşıyor. Ben ise içerde oturup nakış işler gibi mektup yazıp kitap okuyorum. Buna rağmen, sabahın köründe ve akşam üzeri denize dalmaktan bir Polinezyalı gibi kardardım; tuzlu sudan saçlarım burada damları kapamak için kullandıkları sazlara döndü. Artık boya kullanmadığım için güneş yansımaları arasında parlayan beyazlarımı, kadınsı kibarlığımı, şerefimi ve bedenimi korumak için ne kadar uğraştığımı görsen benimle gurur duyardın. Beni şimdi görmeni çok isterdim.

Bu adanın adı Samana Cay. Kulübelerde araştırma yapan bazı uzmanlara göre Kolomb'un ilk geldiği yer buranın kuzeybatısındaki Watling adası değil de burası imiş. Adanın yerlileri bu olayı büyütüp, oteller ve özel posta pulları yapmayı planlıyorlar. Adanın adını da San Salvador adıyla değiştireceklermiş, çünkü Kolomb —neresi olursa olsun— ilk bulduğu yere bu adı verecekmiş fakat sanırım Nassau'daki Bahama hükümeti bu düşünceye pek sıcak bakmıyor, en azından daha fazla delil bulana kadar. Ama ne delili bekliyorlar? Olaylar gittikçe karmaşıklaşır (maya hava baloncuklarıyla doludur) ve eğer Kolomb yeni bir dünya keşfetmeye gelmişse, bu birbirine çok benzeyen Bahama adalarında salak gibi dönüp durması çok anlamsız olurdu. Okulda 12 Ekim 1492 günü olanları okuttuklarında, üç geminin Amerika'nın doğu sahillerine yanaştığını, belki Atlantic City'e geldiğini sanmıştım, Kuzey yarımkürenin hiçlik derecesinde inceldiği bu önemsiz yerlerde vakit öldürüleceğini hiç düşünmemiştim. Kolomb bulduğu adanın düz ve yeşil olduğunu yazmış, Samana Cay de aynen böyle. Adanın tek para ge-

tiren mahsulü kurutulmuş midye içi ile Campari'ye tadını veren amber kabuğu. Kolomb'un gemi defterine yazdıklarına bakılırsa, yerliler buraya Guanahaná derlermiş; *Pinta* sahile yanaştığında plajdaki bir grup yerli "annelerinin doğurduğu günkü kadar çıplak" ve adalıların baş bağlama geleneği yüzünden, hepsi Kolomb'un hiç görmediği kadar geniş alınlı ve koca kafalıymış. İspanyollar mutlaka cam boncuklar ile düdük karşılığında yerlilerden canlı papağan ve ucuna balık dişi yerleştirilmiş mızrak almışlardır. Myron, sence pazarlık etmek için hangi dilde konuştular? Bulaşıcı hastalıklarımız ve silahlarımız yüzünden aradan fazla zaman geçmeden soyları tükenecek bu zavallı yerliler hayatlarında ne bir giyimli Avrupalı ne de gemi görmüşlerdi ama yine de bunları görünce çok fazla şaşırmadılar: sanki daha önce kim olduğu bilinmeyen biri gelip onları buna hazırlamıştı. Keşifler tarihi *hayaletlerle* dolu, şokları yumuşatmak ve yolu açmak için tarih kitaplarına adı geçen kaşiflerden önce bu yerlere yollanan isimsiz ruh adamlar (gölgeler) olmalı.

Gizemli karşılaşmalar dünyanın hoş bir oyunu, bizimki gibi. Seninle ben. Biz de bir zamanlar cam boncuklarla canlı papağanlar alış verişi yapıyorduk. Ne güzel günlerdi değil mi? Elsie'nin yerini hatırlıyor musun? Tezgahın arkasında iri bir zenci adam dururdu, Elsie'nin spesiyalitesine koyduğu ağır soslar yüzünden adama "Ağır" derdik. Bir de sabahın ikisinde gece klüplerine gidip protest müziği dinlerdik, oradan da bodrum katındaki Casablanca'ya sanki filmin içine dalar gibi girerdik, her an Peter Lorre beyaz ceketiyle bara sokulabilirdi, Sydney Greenstreet fes giymiş veya Claude Rains Fransız askerlerinin giydiği düz tepeli kasketi ile yanımıza gelebilirdi, bu arada zaman, piyanonun üzerinden akıp giderdi ve Bogie ile Bergman kayıp aşklarında kenetlenmiş gözlerle birbirlerine bakıp dururlardı. Beni ne çok severdin, hatırlıyor musun? Ben çok iyi hatırlıyorum ve bir bakıma hayatı senin o zamanlar bana verdiğin sevgiyle geçebildim, fakat sanırım herhangi bir genç erkek aynı etkiyi yapardı: para, aile ve beni toplum önünde gerçek yapan, varlığımı onaylayan herhangi uysal ve zayıf varoluş ağlarına bağlanmak yerine, bana, sağlam ve güç kişiliğime bağlandın. Şimdi, bekaretimi sana vermediğime pişmanım. Kristof Kolomb gibiydik, bir adadan diğerine aylak aylak dolaşıp hiç anakaraya varamıyorduk. Belki böylesi daha iyiydi; buruşmuş giysilerin altında geldiğini hissedince kendimle gurur duyardım. Bizi hiçbir şey yeniden biraraya getiremez mi? Hayatımızda ilk kez Şiva ile Şakti ola-

maz mıyız? Oda arkadaşından ödünç aldığın o deniz mavisi Bel Air'in aşırı sıcak arka koltuğu soğuk evrensel hiçlik ve geçmiş zaman içinde erimiş olabilir mi? Bizim geçmişimiz. Bir zamanlar sana aşıktım, şimdi de olabilirim. Aileme ve miras kalan gümüşlere karşı koyacak cesareti bulamadığıma ve seninle kaçıp sonsuza kadar senin kadının olmadığıma şimdi gerçekten çok üzgünüm.

Hollywood'u seveceğime inanıyorum. Bir çeşit kadınlar kenti olduğunu okudum, Amerika'da kadınların güç kullandıkları tek kent —fakat elbette seksist şartlanmadan dolayı bu gücü erkek menajerlere ve kendi seçtikleri zavallı aciz kapama kocalarına vermişler— starlar, dedikodu yazarları ve hatta porno kraliçeleri bile hiçbir neden yokken bu zavallı erkeklere kendilerini teslim etmişler. Niye biz (kadınlar) kendini yok etmeye ve bağımlı kalmaya böylesine meraklıyız? Sanırım, doğum deneyiminin riskinden sonra içimize prapatti (kendini teslim etme) duygusu yerleşiyor. Burada okunacak şeyler epey sınırlı (Kolomb'un ilk geldiği yer olduğunu anlatan broşürün sana özetini bile çıkarttım) köyün ortasında bir çeşit kitapçı olmasına rağmen —aslında pek kolay sayılmaz, sadece altı yedi tane teneke damlı kulübe, modern turistik bir otel, Amerikalı veya Kanadalı turistler için birkaç dükkan ve içinde liste başı romanlar ile Doğu gizemciliğinin dışında pek bir şey olmayan bu kitapçı var— böylece sırt çantasını hafifletmek isteyen bir kampçının otel lobisinde bıraktığı eski bir zooloji ders kitabını okumaya başladım. Kitap "dişilerin yapıları gereği bir yandan, kendi türünün erkekleri dahil, tüm diğer hayvanlarla bedensel temastan korkması, öte yandan cinsel kışkırtma hissetmesinin eşzamanlı olduğunu" söylüyor. Bundan çok etkilendim. Benim olduğu kadar herkesin yaşantısı da bundan ibaret. Kendi türünden korkmak. Daha sonra dişi gri sincapların nasıl "iki kuvvetli içgüdü arasında bocaladığını" anlatıyor "kaçma isteği ile erkeğini karşılama içgüdüsü" - bu sincapları ağacın üstünde dolaşırken gördünse ne demek istediğimi anlamışsındır.

Böylece, yirmi sene önce kaçtığım halde şimdi seni karşılamak istiyorum. Kanıma, rajama, egoma ve egonun hem içinde hem ötesinde varolan atmanıma daha çok hitap etmene rağmen Charles Worth'la evlenmem için zorbalık eden herkesin beni alt etmesine izin verdiğim için şimdi senden özür diliyorum. (Evliliğim, tahmin edeceğin gibi, kaput, yirmi iki sene süren şaşkınlık ve kibar sahtekarlık esnasında, sarışın nefis bir kızın annesi oldum sadece.) Şayet burada ölürsem veya başını ağrıtmak istemediğim teknik bir ne-

denden dolayı hapse atılırsam, teninin dokusu, —çok süratli ve duyarlı, ancak o denli deneyimli hatta sakinleştirici— sesin, yumuşak tüylü göğsün ve sarmaş dolaş olduğumuz anıların köhne süt kokusu, nasıl tüm sinirlerimin içine işledi ve hiçbir zaman silinemeyecek bilmeni istedim. Sevgili Myron, bu soluk soluğa mektubu yazıp özür dilediğime göre (Samana Cay Gazetesi'nde geçen gün okuduğuma göre bilimadamları pirinç düğmelerin veya sıkıca kapatılmış cam kavanozların arasına sıkışmış "eski hava" ile deneyler yapıyormuş), senden iki küçük ricada bulunmama izin ver: lütfen ilişikte yolladığım iki mektuba pul yapıştırıp postala. Yine teknik nedenlerden dolayı mektubu alacak kişilerin nerede olduğumu bilmelerini *hiç* istemiyorum, bu yüzden Los Angeles posta damgası harika bir ayrılık armağanı olacak bu...

Ateşli eski sevgiline,
Sarah née Price

19 Aralık

Saygıdeğer ustam,

Kutsal Dhammapada'da: "Herşeyi fethettim; herşeyi biliyorum ve yaşantım lekesiz; herşeyi terkettim ve kıvranmaktan kurtuldum. Kendi yolumu buldum. Kime Öğretmen demeliyim? Kime öğretmeliyim?" der.

Seremoni yapmadan ayrıldığım için kusura bakmayın. Karma çemberi içinde beraberlikle ayrılık birbirinden zor ayrılır, zaten her karşılaşmamızda bir vedalaşma yatardı. Aydınlanma Hazinesinin başına gelecek kadar iyileştiyse, lütfen Nitya Kalpana'ya defterlerde bulacağı belirgin uyuşmazlıkları açıklar mısınız? İşletme okuluna hiç gitmediğim için düzensiz muhasebe yöntemleriyle yaptığım doğaçlamaları suçlamak gerekir; ama *bu* herşeyi açıklamaya yetmiyorsa o zaman suç, sadakatsiz Durga'nın şeytani entrikalarında. Bu kibarlığınız karşılığında özel ilişkimiz ve beraberinde getirdiği tüm itirafların vasanalarımda mühürleneceğine ve sonsuza kadar dilsiz vidya olarak kalacağına emin olabilirsiniz. Aksi takdirde, aksi olacak - ne demek istediğim çok açık. Neti neti veya iti iti. Karşılıklı suskunluğumuz çok güzel bir uyum oluşturuyor —heybetli olumsuzlukların dengesi— bu anlaşmayı onaylamanız için dua ediyorum. En son ve en içten konuşmamızda, göğüslerimin arasında bir teyp gizliydi, oysa göğüslerime her zaman fazlasıyla hayran-

dınız. Tahsis ettiğim son artha'nın yarısından fazlası özel hesabınızda bırakıldı. 300 binlik hiç fena sayılmaz. Umarım aşram, anlattığınız gibi Hinayana doğrultusunda durmadan gelişir.

Neredeyim? "Neredesin?" diye sorduğunuzu duyar gibiyim, aynı aşrama üç mevsim önce geldiğimde "Sen kimsin?" diye sorulduğu gibi. Artık kim olduğumu biliyoruz: ben Kundalini'yim, yükselen enerji yılanı. Hep merak ettiğim yere geldim, Efendim: sonsuzluğu, değişmezliği ve mutlak özgürlüğü içinde puruşa'nın hafifçe buruştuğu (ben böyle hayal ediyorum), bir zerrecik ayrıcalık kazandığı ve böylece bütün olağanüstü akıntılı trajik kargaşası içinde kendisine, prakritiyle birleşmek için izin verdiği yerdeyim. Ya da belki (çoğu öğretinizde, nuansları, siz de çapraşık bırakırdınız) prakriti'nin tam içinde bir yere geldim, burada kusursuz dengeleri dürtüklenmiş, mahat'ı hızlandıran üç başlı guna var, ki bu daha sonra ahamkara —birinci kaba algı, birinci sönük ego— olmak için evrim geçirir, bu da sonradan öznel ve nesnel olarak iki kola ayrılır, bu ikincisinde, yanlış hatırlamıyorsam, beş tanmatra, gizli güç, nisbeten daha az işlenmiş paramanu ile sthulabhutani'nin (atom ile molekülün) varolmasına sebep olur! Bunun öznel karşılığı (bence) yoganın bastırmayı amaçladığı çittavrittiler, yani bilinç girdapları olmalı.

Korkarım kötü bir sannyasin oldum, halbuki Alinga, Vikşipta ve siz beni şevkle eğitip üstüme düştünüz ama çittavrittilerimi bir türlü bırakamıyordum: bunların altındaki hiçlikten korkuyordum. Şu içinde yaşadığımız ve yakasını bırakmak istemediğimiz, aynı zamanda değişken bir duyarlılık derisiyle oturmamışlık ve kuşkusuz değersiz kemirmeler, pırıltılar, duraksayan düşüncelerle yarım duyuların dışında hayat nedir ki? Bu dokununca hissedilmeyen ince, renkli ve titrek derinin dayanılmaz sevinç veren varlığını sonsuza dek, hatta palya'nın ötesindeki pırlanta kaplı Buda Diyarının parıltılı protonlarının bile çürüdüğü sonsuzluğa uzatmak istemez miyiz? Samadhi'nin hiç bitmeyen feci durağanlığı benim için ölümden farksızdı, bir asana sırasında istemeyerek samadhi'nin içine düşmekten hep korkardım - mokşa üzerime çullanıp beni boşaltacak diye ödüm kopardı. Bu son haftalar boyunca sık sık sizin hakkınızda düşündüm ve kadınsı kırgınlık duyduğum bir anda ima ettiğim gibi bir sahtekar olmadığınız sonucuna vardım: hayır, siz gerçekten bir jivan-mukta'sınız, yaşayan bir boşluksunuz, puruşa ve atman'ın kesin kayıtsızlığıyla, çittavrittilere tutunarak varlığını onların altına yerleştiren birisiniz. Aynen, bir insan bedeninin ölüm

sırasında gizemli bir şekilde etkinliğini sürdürdüğü gibi —sıvı değişimleri veya molekül pazarlıkları— hatta, en aşırı örneğinde olduğu gibi infaz akşamında bedeni uykuya yattığı halde bu aynı beden sabah kahvaltısını sindirir, fermentleriyle sindirim salgıları halâ çalışkan arılar gibi saldırmaya devam ederler, bu arada elektrik akımı ölümcül dalgalarıyla tüm bağlantıları eritmektedir. Ustam, *siz* yaşamınızı yerine oturtmuşsunuz ben ise halâ buna çabalıyorum.

Çöle geldiğimde çevremin büyük ölçüde sadeleşeceğini düşünmüştüm fakat şu anda olduğum yer ile karşılaştırınca aşram hırslı ve kalabalık bir yerdi. Burada ne yöne bakarsan bak ilerde samsara'nın nirvana ile birleştiği kocaman üzgün bir ufuk çizgisi görüyorsun. Sattva, raja ve tamaların hepsi neredeyse kusursuz bir denge içinde, öyle ki gökyüzündeki en belirsiz toz lekesi bulut işini görüyor, tek başına uçan sarı göğüslü bir kuş ise sürü oluyor ve kitapçıya macera için yaptığım yürüyüşler hac yürüyüşü yerine geçiyor. Kitapçının rafları kitap ve posterlerinizle dolu; size duyduğum sevgi de yavaş yavaş gerçekler araya girmeden önceki haline kavuşuyor. Evet, çünkü hepimiz tamamıyla çittavrittilerimiz içinde yaşamak istiyoruz ve kafamızdaki ideal —örneğin, posterini gördüğümüz bir adamı sevmek gibi— herhangi bir şekilde sergilendiğinde bu umudu göklere çıkıyoruz. Sevgiden alınan zevk, bana öğrettiğiniz gibi, sevginin duraksamasında, vajrolimudra'da gizli. O çok sevdiğim bonkör ama eli sıkı yıldırım vajranız içimdeyken, aralıksız zevkten ölmemden kimbilir nasıl sinsice haz duyuyordunuz. Bir kadında böyle bir nivrittinin karşılığı —kadının aşk aleti, kirpiklerinden ayak parmaklarına kadar tüm bedeni olduğu için— reddetme, dışarı atma, hatta ihanet olabilir: aşk kadınlarda yokluk ve sessizlik olarak dışavurmak zorunda.

Yokluğumu şimdiden size veriyorum, sessizliğim ise bu mektuptan sonra başlayacak. Korkarım bu pek umurunuzda değil. Boşalttığım yer Mahima tarafından hemen doldurulur. Bir değil sürü Şakti vardır. Ve insanların tanrı açlığı, kendilerini tanrı yerine koyma cesaretiyle —içsel yoğunluk ve tembellik ile— ödüllendirilir. Aynı buna benzer şeyler bir kadın bir adama aşık olmaya başladığında olur. Fakat kadının *ıstırabı* dilsiz Şiva için ve taş gibi bir linga için hiç durmadan sürer durur. Benim de tüm gizli bedenim ağrılar içinde; bu ağrı ile uyanıp aynı ağrıyla yatıyorum. Bu arada her seyahat ettiğimde olduğum gibi yine nezle oldum. Aşağılık burun çekmeler, boğaz ağrısı ve diş sancıları çekiyorum. Sizce bu kaşıntı-

lar, prakriti'nin puruşa'dan çekilmesini jeolojik olarak anımsatmıyor mu?

Bütün bu kutsal aylar boyunca, Yajna çenemi dağıttığında, Vikşipta sadistleştiğinde veya Durga'nın son direnişinde havada kurşunlar ıslık çaldığında ruhunuz beni koruduğu için hiç korku hissetmemiştim. Oysa şimdi korkuyorum. Dama'nın mudra'sını bana armağan ettiniz bile Ustam (belki nimetleriniz sandığınızdan daha cömert) bundan sonra da benden abhayamudra'yı sakınmayın. Şartların dumanları içinde birçok güneş yanarken, tüm tanrılar: *Korkma!* der.

[İmzasız]

13, 15, 18 Aralık -
dolunay gelip geçerken

Sevgili Charles,

İtiraf etmeliyim ki Midge Hibbens'la evleneceğiniz haberi midemi bulandırdı. Bana yolladığı son kasette —birbirimize kaset yolladığımızı elbette biliyorsundur— keyifli'keyifli bir şeyler gevelemiş. Anlaşılan herşeyi biliyorsun, gerçi hayatta duyduğum en iştah kapayıcı flört sizinki olmalı, Midge ile birlikte oturmuş elele tutuşurken ya da Tanrı bilir, bir yerlerinizi okşarken zavallı aldatılmış karının coşkulu günah çıkarmalarını kasetten dinleyişiniz gözümün önüne geliyor. Olağanüstü duyarsızlığıyla Midge bu habere *memnun* olacağımı sanmış! Senden bahsederken her türlü suçluluk duyduğumu keşfetmiş ve böylece bundan kurtulacağımı sanmış! Bir önceki kasetinde Ed ile "sorunları" olduğunu söylemişti ama şimdi asıl sorunun seni tavlamak olduğu anlaşılıyor, bunun üzerine ben de safhane duygularla rüyamda seninle aşk yaptığımızı söyledim, o da yanıt olarak sevinçli havadisi patlattı. Sanırım rüyamda da olsa seninle seviştiğimi düşünmek kıskançlık krizine girmesine neden oldu! Bu ne sahiplenme böyle!! Hem de daha yasal bağlar olmadan.

Midge'i gerçekten anlıyor musun merak ediyorum. Charles, o dangaladığın tekidir. Hayat dolu olmasına rağmen duyarsızdır. Irving'in derslerinde hatha-yoga'nın altındaki felsefeyi veya evrenbilimsel teoriyi asla anlayamazdı. Bunu sadece incelmek için yapardı —kuşkusuz ihtiyacı var— fakat tinsel enerji açısından Bee Gees

dinleyerek aerobik yapmak ona daha uygun. Eminim yatakta harikadır (kazanılacak zafer olduğunda her kadın harikalar yaratır) ancak o arsız kahkahasından, boyalı kırmızı biber saçlarından ve "köpek" yerine "kuçukuçu", "yemek" yerine "mama" demesinden sıkılmayacak mısın? O ailede tek geveze Ed değildi: onların evinden nasıl şişmiş kafayla dönerdik hatırlıyor musun? Midge'in kafa yapısı; araba tamponlarındaki veya kahve fincanlarındaki sözleri tüm içtenlikle anlamlı bulan cinsten. Bir de, kimin evinde yaşamayı teklif edeceksin? Bizimki olmaz, büyük *saygısızlık* olur, onların evi ise senin statündeki bir adam için fazla pejmürde, Ed'in kaba halıyla döşediği, lambri ve bovling kupalarıyla süslü oyun odası yoga sınıfını ağırlamak için iyi ama kendini o bodrumda şezlonga oturmuş odada yığılmış eski dergileri okurken düşünebilir misin? Peki, kilosunu gizlemeye çalışan Midge'i bol, donuk ve lekeli elbiseleri içinde kıkırdarken veya ev sahibine ellerini yıkayabileceği yüz numaranın (hep böyle der) yerini sorarken senin o züppe beyincerrahı arkadaşların ne diyecekler? Sevgilim, gece gündüz başın ağrıyacak. Onu bizim *evimizde*, hatta *bahçemizde* düşünmeye bile dayanamıyorum —her tarafı alçı kurbağa ve tavşanla doldurur, yatağı da kadife ve ateş çiçeklerine boğar— kesinlikle hiç zevki yok, duvar kağıdıyla çarşafların uyumsuzluğu ve giyimi yüzünden çok sık renk körlüğünü sakladığını düşünmüştüm. Lens taktığını biliyorsundur herhalde, bir keresinde Şirsasana yaparken lenslerinden biri çıktı ama halının üstünü aramamıza rağmen asla bulamadık, belki beyninin içine kaydı ve halâ orada duruyor.

Tabii, Midge'i severim. Çok az olumsuzluk taşır, bu da bir başka kadın için büyük başarı çünkü biz cinsiyetimiz yüzünden hüzünlenmeye yatkın tipleriz. Birçok kereler onun evine canım sıkkın gidip, eve peynir, meyve salatası, beyaz şarap hafifliğiyle gülerek döndüm. Zekanı girişteki soyunma odasında bıraktığın bir spor salonuna gitmiş gibi olurdum. Fakat bir *erkek* için farklı, hangi adam karşısında her seviyede tınlayan bir eş ister, Pearl'ın oniki buçuk yaşındaki halinden farksız ve üstelik ne o denli güzel ne de onun gibi gelişme vaad ediyor. Bir şekilde tatlı olmasına rağmen Midge'in tutuk bir yanı vardır —narin elleriyle ayaklarını ısrarla benimkilerle karşılaştırıp aşırı gururlanırdı— sürekli ayakkabılarımızı karşılaştırmamızı ister sonra da açıkca benimkilerin kayığa benzediğini söylerdi, kendi ellerine dikkat çekmek için güdük pençeleriyle bana dokunup okşardı. Ellerine hep göz alıcı kaba saba abes yüzükler takar, tırnaklarına da cafcaflı kızıl hatta bebek pembesi

ojeler sürer, hatırlıyorum bir Aziz Patrick Günü'nde inanılmaz maydanoz yeşili ojeler sürmüştü. Ayakları ise, zavallı gıcırtılı tulumbanın içine sıkışmış kabaran hamura benzer: kadınların bağlı ayaklarla yirmi birinci yüzyıla girmeye ne gereksinimleri var, lütfen söyler misin?

Ama neredeyse unutuyordum sen aşık, hayran ve büyülenmiş bir adam olmalısın, en zararsız gözlem bile sana nefret dolu görünür. Ama söylediklerimde hiç nefret yok: siz birbirinize layıksınız. Bu konuyu terk etmeden önce son bir şey daha: Onu hiç yemek yerken duydun mu? Yani dinledin mi? Ağzına aldığı her lokmada neşeli vızıltıcıklar çıkarıp dudaklarını birbirine vurarak ta midesinden gelen bir çeşit küçük alkış tutturur. Belki aynı sesleri yatakta da çıkartıyordur, ne şanslısın bunu öğrenmek sana kaldı. Midge için büyük bir yükselme sayılırsın: Ed güvenlik sistemi çözümleyicisi olduğunu söylerdi ama gerçekte evlere hırsız alarmı takan abartılmış bir elektrikçinin tekiydi, sen ise kutsal mesleklerden birinin adamısın: aslında geride sadece seninki kutsal kaldı; çünkü öğretmenlik, din adamlığı veya hukukçuluğun aldatmaca ve oyun olduğu çıktı meydana. Söylemem gerekir ki onu karanlıkta senin üstüne çıkmış vızıldayıp dudaklarını çarparken düşününce buna dayanamıyorum, senin demode ihanetlerin, erkeklerin düşüncesiz ve hayvan olduğu gözönüne alınınca bir parça temize çıkabilir, fakat Midge o domuzcuk kuçukuçu beyninde, bir kadının, özellikle güvenilir Maxell kasetlere kendini cömertçe emanet eden bir kadının kocasını çalmanın bir şekilde *hoş* olmadığını *mutlaka* biliyordu. Terbiyeli ol ve o kasetleri yak. Tabii bizim şöminede değil, eriyince demir ayaklığın ve tuğlaların üstüne yapışıp leş gibi kokar. Ed'in zavallı ızgarasına ne dersin? Bir şeye karar verdim: yaşlı Bayan Pyncheon'un heryerde çıkmasına izin verdiği ama benim binbir zorlukla getirdiğim saf İngiliz stili çiçeklerle çevrili, kaya ve deniz manzaralı güzel evimde o nefret dolu maskara kadınla birlikte oturmayacaksın. Evi satıp gelirin yarısını bana yollayacaksın ama bu arada fikrimi değiştirip Ducky'ye hepsini (100 %) almak üzere dilekçe vermesini söyleyebilirim. Kadınlar yuva kurucu oldukları için genelde evin tamamını alırlar: avukatın balta Gilman bile bunu doğrular.

Peki ya, Pearl'cığı hiç düşündün mü? Bu haber yüzünden ya çocuğunu düşürürse?

Daha sonra. Başka bir gün. Şimdi daha sakinim. Barış yapalım

Charles. Bu sabah fark ettim ki Midge sadece daha yüksek seviyede bir sosyoekonomik enerjiye çıktığı için suçlanmamalı. Ve sanırım, kasetlerimde bana haksızlık ettiğini anıştıran bir şey söyledim, ancak tabii ki ufacık bir duyarlılığı olan her insan... bu tümceyi bitirecek kadar kızgınlık uyanmıyor içimde. Gerçekte bir tek önemli şey var o da *biziz*: sen ve ben. Etrafımdaki boşluk içersinde uzun uzun düşünüp meditasyon yaptım ve iyice sakinleşince boşanmanın gereksiz olduğuna karar verdim, böylece Ducky'ye yazıp işlemleri durdurmasını söyleyeceğim. Kenar mahalle bodurcuk şekerciğinle istediğinizi yapabilirsiniz, bodrumdaki oyun odasına çekilip ucuz halısının üzerine ihanet izleri bırakabilirsiniz. Benim onayımı alsan da almasan da sevdan bir zaman sonra eskiyecek. Aklı başında hiçbir erkeğin yapmayacağı evliliği engelleyerek sana iyilik yapıyorum, özellikle benim tutucu pinti Charles'im (Midge'in nasıl para harcadığını bilirsin - Ed hiç durmadan yakınır dövünürdü) için çok yanlış bir adım olur. Aslında senin istediğin kadınların kısa bir süre için ürettikleri şeytani erotik seks gücünün kaymağını Midge'den almak, sonra da bana yaptığın gibi onu da duygusal açıdan terk etmek.

Jainlerin zamanı palyalara ayırdıklarını biliyor muydun? Her palya "sayısız seneler dilimi" ve 100,000,000 kere 100,000,000 palya bir "seneler okyanusu'na eşit. Ayrıca Jainler bizimkinden önceki çağın aşağı yukarı 100,000,000,000,000 seneler okyanusu sürdüğünü söylüyorlar, 100 metre boyundaki o dönem insanları sonradan 2 metreye kadar inmiş. O çağın adı duhşama-suşama imiş, bunun anlamı Çok Güzel Kederli; bizim çağın adı yalnızca Kederli (duhşama) ve bundan sonra da sonunca çağ, yani Kederlice Kederli (duhşama-duhşama) başlayacak. Bu bilgileri vermemin nedeni (bunlar küçük kredi hesabımla alışveriş yaptığım yerel kitapçıdan aldığım son kitapta yazıyor) şu anda içinde yaşadığım algılama kapasitesini, zihinsel faaliyetimi ve serinliğimi anlaman için. Jainlerin neden tatarcıkları yutmak istemediklerini kavrayabilirsin, çünkü en iyi ihtimalle bizler de tatarcıklarız.

Aşramı terk ettim. Midge'in şeytanca zevk alarak verdiği şen haber ile yerel bazı hayal kırıklıkları, bu gelişme dönemimin artık bittiğini anlamamı sağladı. Seni terk etmeme neden olan aşktan arındım: başımın birkaç santim üstünde yeralan Sahasrara denilen yerde parıltılı bir buharlaşma oldu. Artık Nadide Sarah oldum. Şimdi bulunduğum yer bu nadide yapıma uygun bir yer. Gilman'ın, elinde ilam ve kelepçeyle bir uçağa atlayıp gelmesinden

korktuğum için, neresi olduğunu söyleyemem. Bildiğin hiçbir yere yakın değil ama yine de *bir yerde*, ne demek istediğimi anladıysan! Tarihi farklılığı, ithal ürünleri ve atmosferik tadıyla kendine özgü bir yer. Bu tad gece gündüz burnumun içinde, atmosfer ise tenime sindi ve sürekli bana 1970 veya '71 yılını anımsatıyor (Pearl anaokula başlamıştı, yeterince büyüdüğünü düşünmüş olmalıyız ki onu annemlerde bir haftalığına bırakabildik: sen stajından beri hiç tatil yapmamıştın, ip kadar inceydin) ve biz Saint Martin'e uçtuk, Fransız tarafına tabii, Fransızcamı bu sayede geliştirmek istemiştim ama aksanları garipti ve dükkanlarda çalışan herkes zaten İngilizce biliyordu; daquiri koktéyllerimize uçakta başladık, ikincilerden sonra romun ve tatilde olmanın rahatlığıyla heyecanlanıp kulağıma bana yapacaklarını anlatmaya başladın, hepsi seksi şeylerdi, ben ise başımı sallayıp kıkırdıyordum ve yanımızda oturanların bana söylediklerini duyamadıklarını umuyordum, rom benim de yüzümü ısıtmaya başlamıştı; sonunda oraya vardık, Marigot'un en işlek caddesinin üstünde çok şeker ama biraz kirli ve köhne küçük bir oteldi, telkâri ahşap balkonundan bembeyaz yıkanmış kırık mezar taşlarıyla mezarlık görünüyordu, ötesinde de yeşilimsi mor çizgileriyle deniz vardı ve her gece gümrüksüz giren ucuz şarap ve likörlerle çakır keyif olduktan sonra hepsini sistemli bir iş yapar gibi yaptık, sonra sabahları kızın getirdiği lezzetli sert kahveyi içip yeşil kavun dilimlerini katı ekmekle yiyip güneşin saat dokuzda kubbeciğin içinden açı yaparak içeri çizgiler halinde sızmasını seyrederken yine yaptık, plajda saatlerce küçük saz barın arkasında oturup öğlen yemeği yerine piña colada içtikten sonra odaya dönüp kubbecikten sızan güneşin odanın etrafında döndüğünü ve çizgilerin odanın uç köşesinde yukarı doğru yavaş yavaş tırmandığını seyrederken öğlen sıcağı omuzlarımızda ve kalçalarımızda kendini hissettirdiğinde listemizi baştan sonra tekrarladık, uçakta kulağıma fısıldadığın herşeyi; gerçi bazılarını daha önce hiç denememiştik, iş bunları yapmaya gelince beni incitmekten veya hor görmekten çekinmiştin, bense seni destekledim çünkü çok fazla çalışıyordun, bir oğlan çocuğu gibi inceciktin, hem de bu senin tatilindi verebileceğim herşeyi almayı hakketmiştin. Sevgili Charles, ilk gecelerden sonra hep meni kokuyordum, o yarı ekşi kalıcı *kokun* sanki gözeneklerime işlemişti, ellerim, yüzüm ve bir keresinde geldiğin göğüslerimin arası ne denizin tuzlu suyunda ne de duşta sabunla temizleniyordu; diğer insanların bu kokuyu duyup duymadıklarını merak ediyordum, örneğin saatçi dükkanlarındaki ince yapılı zenci

kızlar veya amber çiçeği ve mumlarla süslü masamıza servis yapan garsonlar ya da asfalt rıhtımda öylesine duran adamlar kokumu alacaklar diye ödüm kopuyordu, ama bir yandan da hiç kimsenin bizi tanımadığı gün ışığının altında, tohumlarınla sırılsıklam olmak, ekşimiş hafif seks kokan bulutun içinde yüzmek hoşuma gidiyordu. Listeni tamamladık, aklımıza gelen veya bir yerlerde okuduğumuz herşeyi yaptık, sızan kuvvetli kokunun ve ağrıyan bazı yerlerimin dışında kendimi seninle o kadar evli hissetmiştim ki, tamamen senin olmuştum. O arada nasıl oldu da gebe kalmadım hiç anlayamadım, geriye Pearl'a bir erkek kardeş başlatmış olarak döneceğimi sanmıştım çünkü korunmuyorduk ve üstelik doğru günlerimdeydim: ne garip ki bebek yaptığımız o tek sefer rezalet bekaret günlerimizdeydi, sen fazla erken gelmiştin ben ise hiç gelmemiştim, ikimiz de utanıp kendimizi yetersiz hissetmiştik. Saint Martin'deki o hafta içime tohumlarını verdikçe seni daha fazla seviyordum, spermlerinin dövünerek yumurtama ulaşmak için yüzdüğünü düşünüyordum, yumurtamı da tüm bedenimin gizemli paketciği veya ambalajı olarak görüyordum. Kendine ve kadına daha fazla zevk vermek için bazı erkekler kendini tutar ama sen hiç tutmazdın, bizim yaptığımız zevkten öte bir şeydi, bir çeşit şiddet, görev duygusu, katılık ve karşılıklı birbirini tanıma içgüdüsüydü, temizlenmeyen kokuların birleşimiydi —meninin o komik ve biçare kokusu— ve orada ulaştığımız seviyede daima senin olacağım. Böylece, bu yaşadığım yerde, o günlerin tadı damağımda, burnumda, tenimdeyken, Midge'i asalak bir tatarcıktan farklı görmediğimi ve neden boşanmaya inanmadığımı anlıyorsundur.

Birkaç gün sonra. Acı zevki Güzel Kederli içinde uzatıyorum. Sana yazmak hoşuma gidiyor emektar sevgilim. Belki hoşuma giden senin sessizliğin: günün yarısını bahçede veya yoga dersinde harcadığım için perdelerin, kitaplığın ya da evin tozlara gömülmesinden dolayı azar işitmiyorum. Yoga derslerimden nefret ederdin, belki Midge seni Sekiz Kıvrımlı Yol'a sokar. Aslında yoga sadece bedeni gevşetme egzersizleri ile zihin ve benliğin gürültülü haykırışlarının dindirilmesinden başka bir şey değil.

Midge'le sana karşı gösterdiğim tepki bağımlı bencilliğimden dolayı olabilir diye düşündüm şimdi. Ne de olsa terk eden *bendim* ve hiçbir şekilde geri dönmeyi düşünmüyorum. Marigot'da Krişna Radna haftamızı yaşayalı çok oldu. Kaç yaşındaydık? Herhalde ben yirmi altı sen ise yirmi sekizdin. Kendini tanrı sanmanın tam

uygun yaşı. Bazı kabile dinlerindeki gibi cinselliğin ilahi bir niteliği varsa ben buna o hafta eriştim. Yalnızca ben değil, sen, sukra'n, bölünmez raja'larımla hepimiz. Anımsıyorum o denli bronzlaşmıştın ki bir tek küçük popon soluk kalmıştı, bedenin ise etten daha sertti, düz ve tüysüz omuzlarınla üzerime eğildiğinde - ne? Boşver. Sanki dışarda yağmur yağarken tavanı eğri çatı arasına sığınmış bir çocuk gibiydin. Midge'in sana dinlettiğini sandığım rüyamda gördüklerimin altında bunun olması gerekir. Gerçekten aramıza girdi, değil mi? Oysa Arhat hiç girmemişti aramıza. O benim gizli bedenime aitti, sen ise dünyasal sthula bedenime: sanırım sen buna gerçek beden dersin. Kendini beğenmiş görünmeden nasıl söylenir bilmiyorum ama her ikinize de yetecek kadar büyük olduğumu düşünüyordum.

Charles, ikimiz hakkında ne denli sakin ve merhametli olduğumu anlatamam. Ayrılık bir hayal. Kaybetmek gibi, kazanmak da bir hayal. Derimizi değiştirdiğimiz halde altından her zaman çıplak beyaz amara kayarak çıkar ve hiç değişemeyiz. Torunumuzun doğumunda Pearl'a yardım etmek için Hollanda'ya gideceğim galiba. Bu Hollandalı biracıların en iyi yanı paraları: gulden miydi adı? Bütün bunlar *(sa grossesse et tout)* biraz erken oldu ama sanırım herşey böyle, doğumdan ölüme kadar. Ducky'e küçük bir mektup yazıp Gilman'la işleri düzeltmesini söyledim. Ducky homoseksüel olduğunu fark etmeden önce kısa bir süre flört ettiğimizi kasetlerde duyunca rahatsız oldun mu? Zavallı Gloria, kadınsı çekiciliğinin boş bir silah etkisi yapması ne kadar üzücü. Bu yüzden Ducky'de kadınlara meydan okuyan bir yan vardı. Her neyse, sen ne kadar önem vermez görünsen de, senin düztabanlı hemşirelerle yaptığın atışlar beni hep rahatsız etti (siz doktorlar insan bedeninin içini dışını bu kadar iyi bilmenize rağmen halâ nasıl olur da heyecanlanırsınız? Yoksa bu bilirkişilik olayı daha mı güzel yapıyor?) Bu ilişkiler klişta idi. Bizi kirletti, gerçekten yaraladı. Bazı şeyler hiçbir zaman düzeltilemiyor. Zaman okunun içinde bir parça prakriti var. Yoruluyoruz. Bu boşanma davası sonuçlansa da sonuçlanmasa da hiç umurumda değil, bunu o adi Gilman'a söylemeyi unutma. Arhat'ın ilahi sevgisini gördükten sonra, yeni bir aşk için ortalığa dökülmüyorum (senin gibi). Sakin yaşamak istiyorum ve ilk kez bu sükûneti bulacağım bir konumdayım.

Sana geçen bahar yazdığım gibi Price tepsiyle çaydanlığı, Peabody çatal takımıyla şamdanları, babamın Milton, Donne, Herbert, Vaughan ve Marvell kitaplarını aldım. Gözün kalmasın, her

ihtimale karşı hepsini Houghton Kütüphanesine vasiyet ettim. Irving'in astroloji tahminlerine göre sattığım hisse senetleri yüzünden özür dilerim: piyasanın böyle anlamsız şekilde durmadan artacağını kim tahmin edebilirdi ki? Bunun nedeni ticari dengesizlik, Japonlar, Araplar ve Almanlar bozulan dolarlarını bize geri fırlatıyorlar. Bunun karşılığında New Hampsire arsasını alabilirsin —bence Loon apartmanları bu yüzyılda oraya kadar gelemeyecek— savurgan biçimde evin şimdiki verilen bedelinin yarısından vazgeçiyorum. Sanırım artık bir milyon değerindedir, öyleyse Midge'le orada yaşamayı isteyecek kadar zevksiz iseniz —zira benim hayaletim elinde gül bıçağıyla her köşenin arkasında bekleyecek— bana ne ödemen gerektiğini iyi biliyorsun. Sizin gibi tiksindirici bir ikilinin bile bunu yaptığını hayal edemiyorum, onun için satarken emlakçıya el oymalarının William Lemon of Salem tarafından, altın kaplamaların da Daggett of Boston tarafından yapıldığını mutlaka söyle: bu isimler değerini yüzlerce dolar arttırır. Yemek masasıyla baklava kesimi sırtlı sekiz sandalyesi, Perkins'lerden geliyor ve ilerde Pearl'ın olmalı, bununla birlikte, babamın büyükbabasının sahip olduğu ve sayısız kereler Çin'e gidip gelen oymalı sandık ve annemin annesinin annesinin ailesinden gelen kararmış tuzlukla biberlik de Pearl'a gitmeli. Worth eşyalarının hepsi senin olsun, ama itiraf etmeliyim ki deniz kenarındaki kulübemde şimdi, senin eve dönmeni beklerken oturduğum sallanan sandalyenin olmasını çok isterdim. O sandalyede oturup sıkıcı Hilda teyzenin düğün armağanı olarak verdiği nefret dolu monogramları işlerdim: bu yirmi iki sene zarfında verdiği on iki taneden sanırım yalnızca üç buçuğunun W'sunu tamamladım. Çoğu sallanan koltukta kendimi biraz ezilmiş hissederim fakat bu, tam doğru biçimde kavrar insanı. Şu anda bulunduğum yerde kış günleri, New England'daki bahar günlerinin uzunluğunda, karanlığın ilk yarım saatinde oturmuş zooloji veya kozmoloji okurken ya da boşluğa öylece bakarken, bir an kendimi, iç gözüme sadık kalarak, garajın kapısının açılış sesini duymayı beklerken buluyorum.

Herzaman,
S.

abhayamudra: korkuyu gideren jest

abhiniveşa: eğlenme istenci; yaşam istenci

abhyasana: uygulama

adipuruşa: Asıl İnsan, kendini içerdiği salt bilinç ile meydana koyan evrensel yaşam cevheri

advaya: mutlak birlik hali; ikilik olmaması

agni: ateş; *(büy. harf.)* kutsal ateş tanrısı ve Soma'nın tini

aham: ego; "ben"

ahamkara: henüz kişiselleşmemiş ama sönük ego bilinci olan, *mahaf*tan çıkan değişmez kütle

Airavata: Indra'nın sakladığı altı bedenli ilahi beyaz fil

ajiva: "tinsiz", yaşamayan, *örnek:* nesne

Ajna: kaşların arasında bulunan altıncı *çakra; (küç. harf.)* emir, buyurmak

aklişta: kirlenmemiş; saf; temiz

alinga: *prakriti*'nin yetkin ve tanımlanmamış olduğu durumdaki dengesi

amara: ölümsüz

amaya: hilesizlik

amitabha: ölçülemez derecede parlak; *(büy. harf.)* yaşamını Batıdaki Sevinç Ülkesinde sürdüren kutsal Buda

amitayus: ölçülemez derecede uzun yaşayan *(büy. harf.)* Amitabha

Anahata: yürek *çakra*sı *(küç. harf.)* duyulmaz ses

Ananta: "sonsuz"; Vişnu'nun üzerinde uyuduğu binlerce başlı sonsuz yılan

apakva: ham

apsaras: tanrıların eğlencesi için oynayan ilahi dansçı

Ardha-Şalabhasana: *yoga*'da yarım-çekirge pozisyonu

Ardhanarişvara: Şiva ve Şakti'nin çifte cinsiyetle birleşmesi

arhat: "değerli kişi"; aydınlık seviyesine ulaşmış Budist rahibi

aropa: sevilenin fiziksel, biyolojik ve psikolojik boyutta varlıkbilimsel perspektife ulaşması, yani nesnelere öznitelik verilmesi

artha: maddi başarı; zenginlik

arthamatranirbhasam svarupaşunyamiva: kendisinden arınmak

asana: *yoga*'da herhangi bir duruş

asanga: bağlantısızlık; (büy. harf.) İ. Ö. 400 yılında yaşamış Budist tantrizm'in kurucusu

aşram: dini inzivaya çekilmek için yer; tekke

atman: Benlik veya gerçek benlik, *aham* ve *buddhi*'den farklı ama *puruşa* ile neredeyse aynı anlamda

avatar: Hindu tanrısının özellikle Vişnu biçiminde vücut bulması

avidya: cehalet; bilmezlik

ayoni: rahimden doğmayan; kökeni ve kaynağı olmayan; sonsuz

bhaga: rahim; vajina; şans, mutluluk, fazilet

bhanda: kap, tas, tabak; bedenin gerçekler saklı kaba benzemesi, *brahmanda*'dan farklı

bhava: varlık; doğum; ilahi duygu

bhaya: korku

bhoga: fiziksel zevk

bindu: nokta; sperma

bodhi: nurlanma; aydınlanma

bodhisttva: nurlanmış varlık

Brahma: Yaratan; Vişnu ve Şiva ile birlikte en önemli üç tanrıdan biri

brahman: Vedalardan şarkı söyleyerek alınan güç; (büy. harf.) ulu gerçek

brahmanda: evren; Brahma'nın yarattığı

Brahmavaivarta Purana: bir ondördüncü yüzyıl destanı

Brahmin: rahipler kastından (sınıfından) biri

Buddhatvam yoşidyonisamsritam: "Buddhacılık *yoni*'nin içersinde"

buddhi: akıl

çakra: merkez; tekerlek veya çember

çittavrittis: bilinç girdabı

Dakini: Muladhara *çakra*'daki Brahma'nın *şakti*'si

dama: armağan, nimet

darşan: "görüntü"; *guru*'nun veya azizin seyircisi

Dhammapada: "doğruluk yolu"

dharma: evrensel kanunlarla uyumlu olan erdem

dhyana: meditasyon

digambara: "gökyüzü-giyimi"; çıplak; Jainizm'in iki kolundan biri

dombi: "temizleyici kadın"

duhkha: acı; memnuniyetsizlik

duhşama: kederli

Durga: "yaklaşması zor"

dvandvanabhighata: karşıt güçlerin sorununun bitmesi

ekagrata: "tek uçluluk"; *yogi*'nin bilincine hakim olduğu yoğunlaşma noktası

falatrişna: "meyveye susamak"; egoyu genişletmeyi ve tatmin etmeyi istemek

Geneşa: uğurlu başlangıcı olan fil başlı tanrı; erdem ve edebiyat tanrısı

gauri-pattan: "düz tabak"; taş *linga*'nın durduğu havuz; kadın cinsel organları

Gopiler: Krişna'nın aralarında büyüdüğü inekçobanlarının karıları

Gotama: Buddha'nın soyadı

granthi: Kundalini'nin yükselirken karşılaştığı, *nadi*'nin içindeki engel düğümü

Guanahana: San Salvador (burası hernerede ise) için kullanılan bir deyim

gunalar: nitelikler; *prakriti*'nin üç biçimi: *sattva*, *rajas* ve *tamas*

guru: "ağır"; din öğretmeni

Hakini: Ajna *çakra*'daki Paramashiva'nın *şakti*'si

Hanuman: enerjiyi dünyaya getirdiği sanılan maymun tanrı

hatha: "güneş" (ha) ve "ay" (tha); şiddetli güç

Hinayana: "terkedilmiş vapur" veya "küçük araç"; Budizmin özgün ve daha sofu cinsi

Hling Kling kandarpa svaha: kurban sunulduğunda söylenen mantra

ida: sol burun deliğinde sona eren gizli kanal veya *nadi*

İşa: Anahata çakra'nın baş tanrısı

iti iti: "burada, burada"; dünyevi eğlence yolu

jiva: kişisel tin; canlı ruh

jivan-mukta: *mokşa*'ya eriştiği halde dünyada kalan "özgür canlı"

Jumna: Himalayalardan Ganj nehrine akan kutsal ırmak

Kakini: Anahata *çakra*'daki İşa'nın *şakti*'si

Kali: zaman, yıkım, hastalık ve yeniden doğuş tanrıçası; Şakti'nin kötülük çehresi, "kara tanrıça"; dilini çıkarmış ve etrafında kafatasından yapılma çelenk ile resmedilmiş, aşağı kast tarafından sevilir ve kan kurbanları sunulur

Kaliyuga: Demir Çağı; içinde bulunduğumuz çürüme ve eksilme dönemi

kalpana: hayalgücü

kama: cinsel arzu

karma: devinim; nedensellik yasası; kişinin bir yaşamındaki ahlaksal birikimin bir sonraki yaşamın yazgısı olması; ruhun sonsuz kere beden bulması

karuna: şefkat

klişta: kirletmek; üzüntülü; temiz olmayan

Ko veda?: Kim bilir?

krodha: öfke

Kula: herşeyi aşan bilinç ışığı, Kundalini'nin bir evresi

Kundalini: "sarılı biçimde durmak"; omuriliğin altında uyuyan dişi enerjili yılan; (küç. harf.) bir çeşit enerji ve bunu uyandıran *yoga* hareketleri

Lakini: Manipura *çakra*'daki Rudra *şakti*'si

Lakşmi: Vişnu'nun karısı; iyi şans ve bolluk tanrıçası; güzelliğin kişileşmesi

lila: oyun

linga: işaret, imge, amblem; gizli beden ve gizli mekan; ışık, tin, bilinç; erkeklik ilkesi, Şiva'nın simgesi; penis

lobha: hırs

ma: "anne"; kadınlara yönelik saygı hitabı

Mahabindu: "yüce nokta"; Deneyüstü Boşluk; Kundalini'nin ulaşacağı en yüksek nokta

Mahaparinirvana: "nirvana'nın ötesindeki ulu durum"; ölüm

Mahasukha: Yüce Sevinç

mahat: "yüce"; prakriti alinga'dan ayrılınca meydana çıkan enerjik ve bilinçsiz kütle

Mahayana: "Yüce taşıt"; sonraları daha doğaüstü ve uzlaştırıcı şekil alan Budizm

mahima: hünerli bir *yoni*'nin aya dokunacak kadar yükselmesini sağlayan sözde yetenek (buna benzer diğer yetenekler: *anima,* görünmeyecek kadar küçülmek; *laghima*, havada veya suyun üstünde yürüyebilecek kadar hafiflemek; *garima*, dünya kadar ağırlaşmak; *prapti, prakamya*, her-

şeyden sınırsızca hoşlanmak; *işitva*, ölüm dahil her konuda ustalaşmak; *vaşitva*, büyünün sihirine kapılmak)

maithuna: cinselilişki

makara: ejderha

mala: gerdanlık

manana: yansıma

mandala: "daire"; kutsal şekil

mandir: toplantı salonu; tapınak

mani padme: nilüfer çiçeğinin cevheri; *nirvana*'nın içerdiği zihin, *yoni*'nin içindeki *linga*

Manipura: karın boşluğuna yerleşmiş üçüncü çakra; "değerli kent"

mantra: kutsal ses, sözcük ya da tümce; insan veya hayvan şeklinde beden bulma

manus: erkek

mara: ölüm; (büy. harf.) Buda'yı baştan çıkaran kişi

maya: büyü; *avidya*'ya bağlı evrensel yanılsama

mokşa: özgürlük; kuruntulardan kurtulmak; en yüksek aydınlanma

mudra: bir yonga hareketi ya da parmak pozisyonu

Muladhara: omurganın tabanına yerleşmiş kök *çakra*'sı

Naçiketa: Vajasrabasa'nın oğlu, "Katha"da denilir

nadi: içinde yıldızlı ve ruhlu akıntıların aktığı gizli bedenin bir siniri veya kanalı

naga: yılan

nagga: çıplak

namaste: bir selamlaşma, asıl anlamı "içindeki tanrıyı selamlarım"

nayika: "sadık kadın"; tantra yogasındaki *maithuna*'da tanrılaştırılmış aşk nesnesi

neti neti: "bu değil, o değil"; çilecilik yöntemi

nirgundi: şimşir ağacı

nirvana: "rüzgarsız"; duhka, karma ve samsara'nın ötesinde bir durumda olmak, Budizmin en yüce güzellik arayışı

nitya: sonsuzluk

nivritti: duyguların ve aklın geri çekilmesi ya da durgunlaşması; süreçin tamamen durması

niyamalar: disiplin kuralları

ojas, ojas shakti: arındırıldığında gizli parlaklık çıkaran ruhsal veya hormonal enerji

Om: evrenin ve Bütünün (*brahman* ile *atman*) yeniden beden bulmasını sağlayan gizemli hece

padma: nilüfer çiçeği; dişi cinsel organları

palya: sayısız seneler dilimi

parakiya rati: bir başkasının karısı

Paramahasukha: Büyük Yüce Sevinç

paramanu: atomlar

Paramaşiva: Şakti ile Şiva'nın cinsel ilişkileri

parinama: gelişme; evrim

parinirvana: "nirvana'nın ötesine geçmek; Buddha'nın ölümü

Paşçimottanasana: "sırtı germe" *asana*'sı; aynı zamanda "batıya doğru tırmanmak" diye çevriliyor, çünkü şakti, omurgadaki suşumna yoluyla başın içine giriyor

Patanjali: İ. Ö. üçüncü yüzyılda yaşamış, klasik yoga metinlerinin yazarı

phalatrişna: bkz. falatrişna

pingala: sağ burun deliğinde sona eren güneş *nadi*'si

prakhya: canlılık; zihinsel açıklık ve duruluk

prakriti: özdek; nesne; Doğa

prana: yaşam gücü; nefes (beş biçimden biri) maddelerden biri: soluma kuralları; nefes alma alıştırmaları

prapatti: edilgence kendini bırakma

prapti: istenç duyulan herşeyi elde etme gücü, buna geçmiş ve gelecek hakkında bilgi sahibi olmak dahil

pratiloman: doğaya aykırı

pratyahara: dış dünyanın nesnelerinden duyu etkinliğinin çekilmesi

prem: sevgili varlık; bir çeşit ünvan

prema: aşk

puja: "dua"; tapma; mezhep

puram: şehir

purnabhişeka: "sol-elli" tantra yogasının uygulandığı dini çiftleşme

puruşa: prakritinin içinden çıktığı ölümsüz evrensel tin; atman ve brahman ile birleşen Benlik

Radha: Krişna'nın tanrılaştırılmış sevgilisi

Rahula: Buda ile Yaşodhara'nın oğlu

raja: devimsel enerjinin ve zihinsel etkinliğin *guna*'sı; tutku; toz; adet kanaması; kadın salgıları; *mecaz.*, "nilüfer tohumu"

Rakini: Svadhisthana *çakra*'sında iken Vişna'nun *şaktl*si

rasa: lezzet; öz; Şiva'nın özü cıva; sevinç; bitki özü; özsu; ter

rasamandali: "sevinç çemberi"; Krişna'nın Gopilerle yaptığı dans; toplu seks

ressentiment: Nietzsche tarafından kullanılan, "köle ahlakı"nın temelindeki kızgınlık anlamına gelen Fransızca bir deyim

rişi: kahin

rita, rta: "yön"; Varuna'nın dünyayı korumak için kullandığı ritmik düzen

Rudra: fırtına tanrısı; Manipura çakra'da bulunan tanrı

saççidananda: varlık-bilinç-sevinç: Brahman'ın ve insanoğlunun en yüksek algısının üç niteliği

sadhana: tantrizm'de kavrama

sahaja: "doğuştan"; tantrizmde ikilikleri aşarak varılan saf doğallık

Sahasrara: ışık saçan bin tane çiçek yapraklı nilüferi başın üstünde duran yedinci çakra

Samadhi: yogada en son ulaşılan, dürtülere kapalı düşüncelere dalış, bu durumda zihinde beliren nesne çarpıklık olmadan gerçek ışığında görülür, aynı *arthamatranirbhasam svarupaşunyamiva*'da olduğu gibi

samanya rati: sıradan kadın (eş)

samara: bir çekirdekli kuru bir meyve

samarasa: nefesi ya da meniyi tutarak ulaşılan, mutluluk verici birleşme deneyimi

sambhogakaya: tanta Budizm'inde gizli "neşe kaynağı"

samsara: varolma; evrensel süreç; doğumla ölüm, yokolma ile yenilenme arasındaki devir

Sankhya: Kapila tarafından kurulduğu söylenen felsefe, ateist bir felsefe olduğu için *yoga*'dan ayrılır ve *mokşa*'ya

ulaşmakta fizikötesi bilgiye meditasyondan daha önem verir

sannyasin: hacı; gezgin; yoksulluğa yemin etmiş aziz kişi; örnek erkek yaşamında ulaşılacak dördüncü ve sonuncu aşama, bundan öncekiler sırasıyla: öğrencilik, *brahmaçarya*; evlilik, *grihastha*; inziva gibi kısmi uzaklaşma, *vanaprastha*

satori: Zen Budizm'de aydınlanma

sattva: zekanın ve parlaklığın *guna*'sı

satya: gerçek

Satyavati: Kral Vasa'nın "Balık Kokusu" denilen kızı

Savitri: Veda'lardaki güneş tanrısı

Siddhartha: Buda'nın bir diğer adı

smarana: anımsama; anı

Soma: Veda papazlarının içtikleri sarhoş edici bitki özü, aynı zamanda ölümsüzlük verdiği için tapılan tanrı

sthula: çirkin; özdeksel

sthulabhutani: moleküller

strivyatireka: aşk

Sukhavati: Sevinç Ülkesi

sukra: meni

sukşma: gizli; ruh gibi; tinsel

suşumna: merkezi gizli kanal

sutra: "iplik"; kısa dini metin

Svadhisthana: üreme organlarında yerleşik ikinci çakra

svarupa: doğru veya gerçek kalıp: *sahaja*, herşeyin içindeki *svarupa*'dır

şakti: güç; enerji; *(büy. harf.)* Şiva'nın eşi, birçok biçime giren evrenin her yerinde varolan dişi yaratıcı güç

şanti: barış

Şirsasana: *yoga*'da başaşağı duruş

Şiva: "uğurlu"; Brahma'nın yaratıcı, Vişnu'nun ise koruyucu olduğu Brahma-Şiva-Vişnu üçlüğünü yıkan güç; simgesi *linga* olan saf bilincin tanrısı

şri: aziz; kutsal

şri çakra: "kutsal çember"; tapınakta geleneksel çiftleşme

Şuddhodana: "saf pirinç almak"; Buda'nın babası

Şadra: zanaatçı veya işçi kastından kişi

şunya: sarsılmaz özü olan boşluk ve bu yüzden adı vajra; en alt kasta ait kız, ya da fahişe

tamas: maddenin, arzunun ve bulanık bilincin ürettiği süredurum ve direnme

tanmatras: *ahamkara* tarafından üretilen ve *paramanu* ile *sthulabhutani*'nin yükselmesini sağlayan beş gizli öğe veya enerji çekirdeği

tantra: "dokunmak, örmek"; Şakti tapınmasına, görselliğe, mandallara ve beş nimete ağırlık veren metinler; bu beş nimet: *madya* (şarap), *mamsa* (et), *matsya* (balık), *mudra* (kadın veya kavrulmuş tahıl) ve *maithuna*

tapas: "ısı, ateş"; çilecilik

Tat tvam asi: "Sen o'sun", bunun anlamı, en derinlerde yatan içimizdeki insan doğası, en büyük gerçek, *puruşa*, ile aynı şeydir

tena tyaktena bhunjithah: "(Tanrının) bir kenara (senin için) ayırdığı hisseyi kabul et" - Vedalardan alıntı

tikka: kadınların kaşlarının arasına güzellik için koydukları nokta, kötü gözleri uzaklaştırır ve bilgeliğin üçüncü gözünü simgeler

ujjana sadhana: akıntıya karşı

Uma: "gecenin barış havası"; tüm iyi niyetiyle ev kadını Şakti, aynı zamanda yaratıcılığı ve tanrısal bilgeliği de temsil ediyor

vairagya: ayrılık, tarafsızlık

vajra: yıldırım; *linga*; idrar yolları

vajrolimudra: "yıldırım pozisyonu"; meninin tutulduğu, *raja*hın zaptedildiği bir yoga tekniği

Vamaçara: "solak"; tantra *yogasında* daha çok göz önünde uygulanan bir çeşit cinsel birleşme

Varuna: Vedaların bahsettiği bir tanrı, su tanrısı; *rita* üzerinde bulunur

vasana: bilinçaltı; *vasana-vritti-karma-vasana* çemberindeki görünmezlerin kaynağı ve ambarı

vayu: hava; (büy. harf.) Vedalarda adı geçen rüzgar tanrısı

Vedalar: içinde dualarla ilahiler olan ve Kuzeybatı Hindistan'ı İ. Ö. 1500'de işgal eden Ari ırkı insanlarına ait dört kutsal kitap; en eski kutsal Hindu yazıları

vidya: bilgelik; bilim; fizikötesi bilgi

vikşipta: dağınık dikkat; merkezde toplanmamış olma durumu; yoga tarafından düzene konmamış, dikkat toplaşımının düşük olduğu bir evre

virya: "kahramanlık"; güç, kudret, iktidar

vişeşa rati: olağanüstü birleşme, dostluk

Vişnu: Hindu üçlemesinde insan ilişkileri ile ilgilenen ve en geniş kitlelerin taptığı tanrıdır, on kere beden bulmuştur, bunlardan en bilinenleri Krişna ile Rama'dır

Vişuddha: "saf"; boğazın arkasında bulunan beşinci çakra

Vrindavan: Krişna'nın Radha ve Gopilerle birleştiği düşünülen pastoral diyar

vrittiler: girdaplar, anafor, çittavrittiler

yajna: kurban

yama: kısıtlama

Yaşodhara: "zafer taşımak"; Buda'nın karısının adı

yoga: "boyunduruk, bağ"; zihin ile insanın öz benliğini (atman) birleştirme metodu ve felsefesi: Patajali yogayı "çittavritti-nirodhyah" (zihnin sessizliğe gömülmesi) diye tanımlar

yogi: yoga pratisyeni erkek

yogini: yoga pratisyeni kadın; bir çeşit orman perisi

yoni: vajina, rahim

yuganaddha: samsara ile nivritti kutuplarını aşarak ulaşılan birlik; ve görüngücü dünya ile saltığın kimliklerini anlamak

S.'nin hikayesi
Sarah Worth'un Arhat adındaki Hindu
bir dini liderin büyüsüne kapılışını anlatır.
Sarah, Amerika'nın doğu yakasındaki
evini terk edip Arizona'da bir dini komüne katılır,
burada egosuna boyun eğdirmeye çalışırken diğer
sannyasinlerle (gezginler) ilginç ilişkilere girer
ve *mokşa*'nın (kuruntudan kurtulmanın)
zorlu yolunda ilerlemeye çalışır.

John Updike'ın onüçüncü romanı
mektuplar ve kasetlerle biçimleniyor.
Kırk iki yaşındaki Sarah kocasına, annesine, kızına,
erkek kardeşine, psikiyatristine, dişçisine, kuaförüne,
arkadaşına vb. yazdığı mektuplarla bir yandan
geçmişini düzene sokma, diğer yandan kendine
bir gelecek kurma çabasındadır.

Kadınlık ve aşk üzerine yazılmış bir komedi.

ISBN 975-363-056-5

